erotika

RS MAGAZIN

broj 9
godina II
ožujak 1986.

cijena 250 d
DM 3,80

Na našim stranicama:

Miodrag Bulatović:
Seks je nešto nenormalno

Ljuba Stojić:
Pod teretom seksualnih sloboda

Intimne drame:
Dvospolnost

Dr Jacques Waynberg:
Laserom protiv frigidnosti

Jeanne de Berg:
Dvostruki život svjetske žene

Crepax:
Dracula

Hoviv:
Erotske karikature

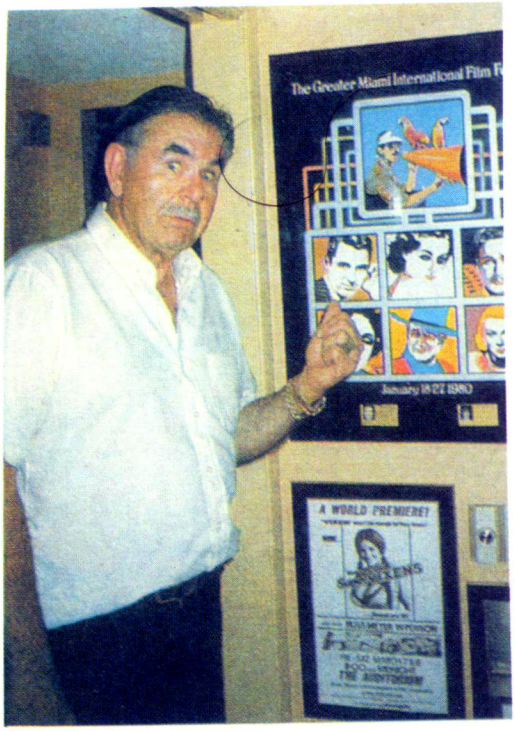

Opsesija – velike sise

Russ Meyer je svjetski majstor erotskog filma. Već više od 25 godina snima filmove u kojima se u prvom planu uvijek i samo – velike i dobro oblikovane grudi. Moglo bi se shvatiti da je na taj način Russ Meyer samo jeftini proizvođač prljavih filmova kao i tisuće drugih. Ali, untrag nekoliko godina, kritičari se veoma ozbiljno bave njime. Pozivaju ga na kongrese i festivale, daju se retrospektive njegovih djela. Kako je uspio pribaviti ulaznicu za svijetle hale filmske kritike?

Za njega govore da je stručan, spretan i precizan. On je do danas snimio 24 filma u kojima je uvijek bio i pisac scenarija i producent, osvjetljivač i opremač, režiser, a ponekad čak i glumac. Bio je uvijek totalni, neovisni proizvođač filmova. Najveće slabosti pokazuje baš onda kad radi zajedno s drugim producentima, jer tada nema dovoljno slobode. Kažu da ono što Woody Allen radi u duhovnom smislu, Meyer izražava tjelesno. On otvoreno daje svoje opsesije i perverzije.

Od 1980. godine Russ Meyer radi u svojoj holivudskoj vili na svom životnom djelu: »The Breast of Russ Meyer«. Dosad je snimio film dug 12 sati. Najkasnije na njegov 65. rođendan u 1987. godini trebala bi biti premijera. Sadržaj nije teško pogoditi. Velike grudi opet na vidjelo! (bb)●

Gdje je što:

● Odjeci 4
BULATOVIĆ, intervju 5
POD TERETOM SEKSUALNIH SLOBODA 10
Igor Mandić: MITOLOGIJA GUZE 14
LASEROM PROTIV FRIGIDNOSTI, erotomedicina 18
Gerti Senger: MIRISI MAME U ISKUŠENJE 20
SEKS JE LIJEP, svjetski intervju 21
DVOSTRUKI ŽIVOT SVJETSKE ŽENE, svjetski intervju 24
»NENORMALNI« UČITELJI SEKSA, seksologija 27
DESET LAŽNIH MITOVA 29
Joseph Burger: SEKS U FUŠU 32
Paolo de Rimini: SLATKI ŽIVOT UZ ŠIŠANJE 34
LJUBAV U ČOPORU, erotska akrobatika 36
Suzana Rog: SLATKI MAGNETOFON, ulomak iz romana 39
BELLA EROTICA 50
KALENDAR UZDISAJA 52
Mišo Pašić: GOLE MASKE 54
ZVIJEZDE ISPOD ODJEĆE 56
SEKS JEDNOG ANĐELA 58
Johann G. B. Büschel: DORIS 60
NJEŽNI BICEPSI, bilderice 62
Tomislav Sabljak: PROŽDRLJIVICE 67
I NAŠI STARI NISU BILI CVEĆKE 71
Razgovori: MUŠKARAC JE DIVNA ČAROLIJA 74
M. M. JE UBIJENA 76
NAJLJEPŠA NA SVIJETU 78
SJEĆAŠ LI SE, GIULIANA? 79
LUDUJEM ZA NIKOM 80
NAKON SIDE 82
VELIKI MALI PLAMEN 84
ŽENA KOJA JE UKROTILA RAMBA 85
ZAVODNIK BARŠUNASTA GLASA 86
NA UVJETNOJ SLOBODI 87
ŽENA MUŠKIH SNOVA 88
LJUBAVNIK S DUBLERICOM U KREVETU 90
Helmut Senf: PROMAŠAJ, priča 91
Mary McCarthy: DOTTIE, priča 94
● Pokušaji 97
Guido Crepax: DRACULA, strip 98
Louis Licorne: GOSPOĐA BEAULIEU I GOSPODIN PIMPERNELLE, priča 109
Petronije: DOMIŠLJAT ČOVJEK, priča 110
Anita Volen: PUPOLJAK, priča 110
● Svijet poznatih 114
● Zanimljivi globus 120
Bojan M. Đukić: POVRATAK NIMFE 126
John M. Burns: JANE U SVEMIRU, strip 128
Hoviv, humor 140
KAZETE ZA VRUĆE SASTANKE 143

erotika

Glavni i odgovorni urednik
MILIVOJ PAŠIČEK

Izdavač: SOUR »Vjesnik« (predsjednik poslovodnog odbora VJEKOSLAV KOPRIVNJAK) – RO Novinsko-izdavačka djelatnost, n.sol.o. (direktor MILAN BEKIĆ) – OOUR Informativno-revijalna izdanja, n.sol.o. (direktor SEAD SARAČEVIĆ). Uredio uređivački kolegij redakcije »Romani i stripovi«
Predsjedavajući Savjeta: dr Ivan Krtalić
Grafički urednik i kreacija omota: BERISLAV GRABUŠNIK.
Tisak: Štamparska djelatnost SOUR »Vjesnik«, n.sol.o. Adresa redakcije, izdavača i tiskare: 41000 Zagreb Avenija bratstva i jedinstva 4. tel. (041) 515-555, telex 21 121 YU VSK
Oslobođeno plaćanje osnovnog poreza na promet mišljenjem Sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu SR Hrvatske broj K-1747/1-85. od 24. 5. 1985.

IDUĆI BROJ IZLAZI U TRAVNJU

ODJECI

Magazin »Erotika«, 41000 Zagreb
Avenija bratstva i jedinstva 4

Dragi čitatelji!

● Ovaj broj »Erotike« tiskan je u 144.470 primjeraka. To pokazuje znatno zanimanje za naš magazin i govori da već imamo vjernu čitateljsku publiku. A kad je tako, magazin valja i dalje poboljšavati, grafički ga dotjerati, učiniti ga zanimljivijim, probirljivijim u temama, ekskluzivnijim... Zbog toga smo se odlučili na veliko čišćenje i pospremanje koje će već biti definirano u idućem broju koji izlazi u travnju (aprilu). A veliko pospremanje će vam donijeti:

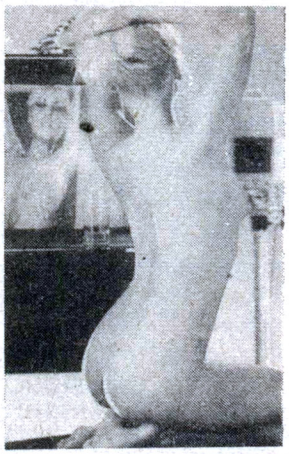

VIŠE STRANICA U BOJI

● Na tim ćemo stranicama slijediti vašu želju da ih uglavnom prepustimo dobrim fotografijama raznih umjetnika erotske fotografije, kao i onima koji tek dolaze. Priliku će dobiti i domaći autori koji nam se sve češće javljaju. Naravno, i domaći foto-modeli. Tekst ćemo, koliko je god to moguće, prebaciti na crno-bijele stranice, gdje ćemo također pokloniti veliku pažnju ilustrativnom materijalu. Fotografije će tako dobivati izuzetno mjesto u magazinu, baš onakvo kakvo i vama odgovara. Potrudit ćemo se da ih ubuduće biraju najpoznatija imena naše fotografije.

VIŠE NOVIH OBLASTI

● Moglo bi se reći da je magazin sada već čvrsto stao na svoje noge. Okupili smo i znatan broj stalnih suradnika, pa je moguće uvesti i teme iz nekih područja i oblasti o kojima dosad nismo pisali. Tako ćemo od idućeg broja otvoriti stranice i kritici. Poznati autori iznosit će svoja razmišljanja o novostima u erotskoj književnosti, teatru, filmu, stripu... Javit će se i nova poznata imena sa svojim erotskim pričama, jer smo pozvali na suradnju veći broj istaknutih-naših književnika. Bit će vam dostupni i najekskluzivniji materijali iz svijeta, jer smo ih osigurali posredstvom nekoliko agencija.

SAVJETI

● Bečanka Gerti Senger, koju smatraju vrhunskim stručnjakom za bračna i seksualna pitanja i koja ima za sobom već desetak vrlo tiražnih knjiga, dogovorila se s našom redakcijom da će redovito odgovarati na pitanja naših čitatelja, kao i pisati o nekim svojim zanimljivim istraživanjima. U rubriku savjeta uključit ćemo i domaće stručnjake, liječnike, psihologe, seksologe... I dalje ispitujemo mogućnosti oko malih oglasa. Možda se nešto bitno promijeni već u idućem broju.

GRAFIČKE INOVACIJE

● Osjetit će se na svakoj stranici. Od naslovne do posljednje stranice. Rubrike koje su se pokazale stalnima imat će takvo i grafičko rješenje — jednostavno i prepoznatljivo. Dok ne riješimo teškoće

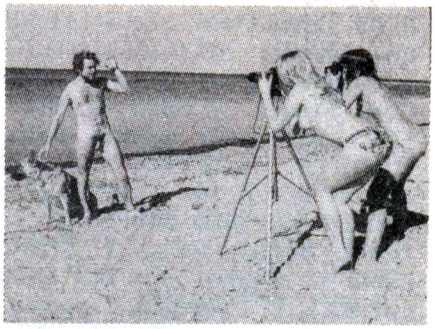

oko kvalitete papira, morat ćemo objavljivati veće ilustracije, kako na lošem papiru ne bi izlazile nejasne mrlje. Neke materijale koje ste dosad tražili, jer su bili manje-više razbacani po broju, na neki ćemo način grupirati, dati im novi pečat, kako biste ih uvijek našli u određenom bloku, otprilike na istim stranicama. Novi grafički izgled magazina naoko će skratiti neke rubrike, ali čitatelji neće biti prikraćeni. Dobit će zapravo još više materijala za čitanje i gledanje.

PRETPLATA

● Iako je naklada magazina već povelika, mnogi čitatelji se i dalje žale da nas nema na kioscima, da teško nabavljaju pojedine ili gotovo sve brojeve. Mi se trudimo da »Erotika« dospije do svakog čitatelja, ali sami sebi možete najviše pomoći — pretplatom. »Erotika« će stizati na vrijeme, a osim toga sasvim ćete pristojno uštedjeti. Umjesto 250 dinara u pretplati svaki primjerak plaćate samo 200 dinara! Ako odmah pošaljete uplatnicu do kraja godine možete se pretplatiti na još 9 brojeva. Znači valja poslati 1800 dinara.

Pretplata se upućuje općom uplatnicom u korist računa 30101-833-1216, SOUR »Vjesnik«, Interna banka Zagreb s naznakom: za »Erotika« magazin.

AKO VAM NEDOSTAJE NEKI BROJ

● Mnogo je onih kojima u kompletu nedostaje neki broj, pa nam se obraćaju s pitanjem gdje i kako da ga nabave. Trebate se javiti na:

ŠALTER SITNE PRODAJE
SOUR »Vjesnik«
41000 Zagreb
Avenija bratstva i jedinstva 4

Fotografije na naslovnoj i posljednjoj stranici posredstvom »MEYERPRESS«, Salzburg

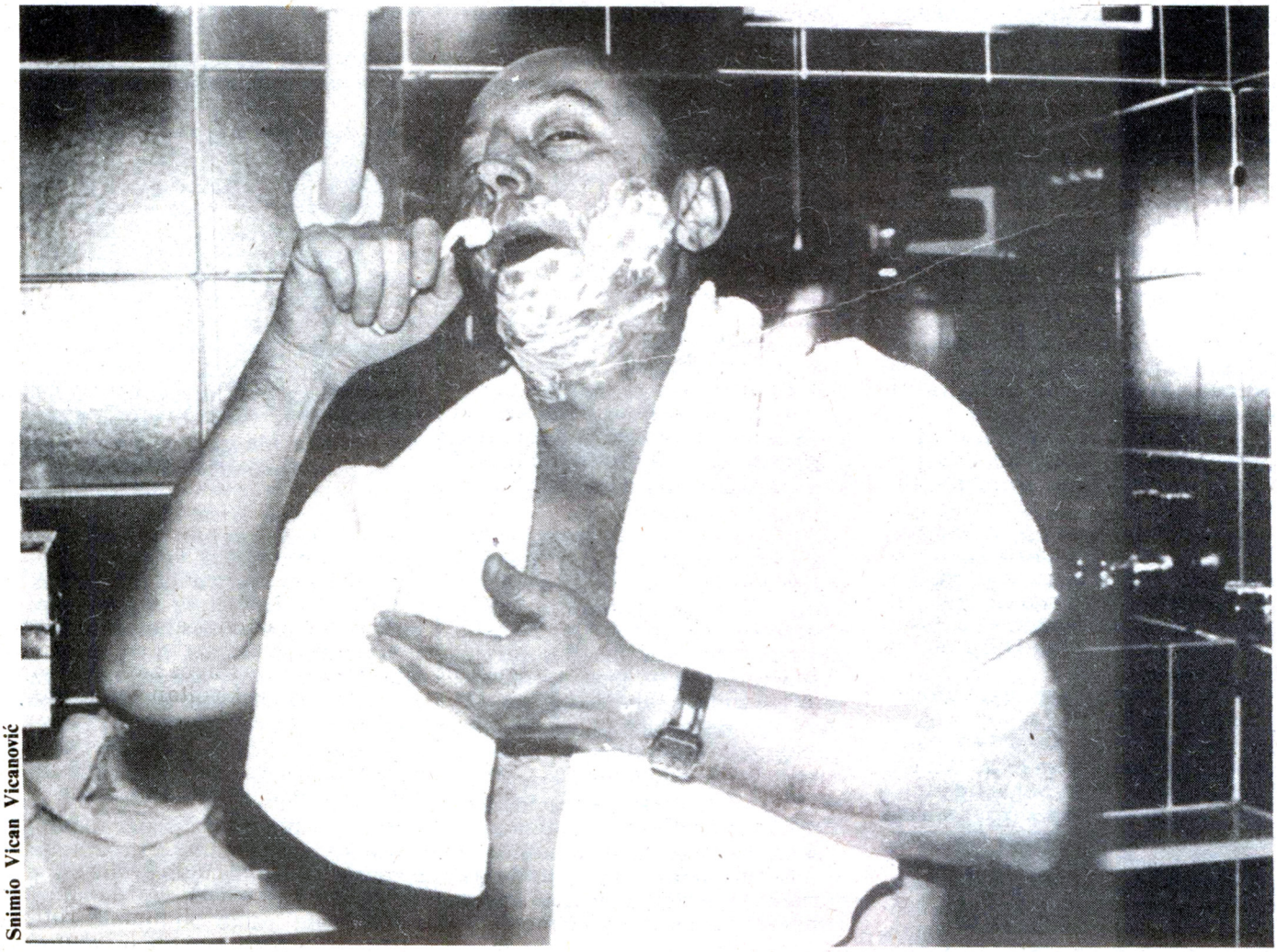

Snimio Vican Vicanović

BULATOVIĆ

Poznati pisac i erotoman Miodrag Bulatović toliko je prisutan u našoj javnosti da će ga uskoro prodavati i u parfumerijama. Farmaceutska industrija »Dalija« iz Zemuna lansira novu intimnu kozmetiku za muškarce pod nazivom »Gulo-gulo«, koja će biti opremljena najpikantnijim odlomcima iz Bulatovićevog istoimenog romana

● Zbog silnih obaveza i društvenih, književničkih dužnosti, čini se da ste erotiku i seks potpuno isključili iz svog života, kao nešto nedostojno jednog ozbiljnog društveno-političkog radnika. Uostalom, kome je još do tih stvari, u vreme ekonomske krize i teške situacije na Kosovu?

— Angažman u književničkoj organizaciji Srbije i Jugoslavije okupira me samo određeno, relativno kratko, to jest potpuno, vreme. Možda mi je zaista bio potreban izvestan predah. Dosta putujem i

srećem se sa različitim ljudima, pa mi na pamet padaju vrlo bizarne ideje.

● S jedne strane imate vrlo dostojanstven javni život i, s druge, nekakav tajni bizarni svet.

— Živim na sto načina. Sto života, jer sam čovek u više primeraka. Vi ste pomenuli samo dva. Oni se prepleću. Politički život se također odvija u krevetu, kao što se i krevet često pojavljuje na sceni društvenog delovanja. Sve je to ista stvar, isti napori da se postigne još više. Kad čovek izmeri svoju želju za pravdom, kada oceni na kojoj će strani biti istina, onda nije problem ići do kraja.

● Dok u društvenom životu baratate kategorijama kao što su pravda, istina, moral, one u vašim knjigama uopšte ne postoje?

— Treba bolje zagledati. Moje pisanje baš je zasnovano na jednom moralističkom principu slobode.

Sve je izokrenuto i na leđima. Ne treba se čuditi kad Pikaso vidi glavu sa tri oka ili kada ja srećem prolaznike sa tri nosa ili bez ijednog. Uključimo televizor, a tamo ljudi bez usta i ušiju. Ništa ne govore i ne čuju.

● Vi ste sada neka vrsta narodnog tribuna?

— Znam samo da narod voli i prati moje istupe kao i one Batrića Jovanovića u Saveznoj skupštini.

● Ne verujem da i dalje stižete da se bavite raspusnim životom?

— Ne znam što se pod tim podrazumeva. Ne bi rekao da se u ovim teškim vremenima ljudi lišavaju elementarnih zadovoljstava. Naprotiv, demografske karte slikovito pokazuju da se natalitet povećava.

● Jedanput ste rekli da je seks nešto nenormalno, nešto što nam je podmetnuto?

— Ne verujem! Seks, eventualno, nekom drugom možemo da podmetnemo. Oko toga nema mnogo misterije i priče. U pitanju je nešto sasvim normalno.

● U vašim knjigama je seks sve, samo ne nešto normalno?

— Pisac ni od koga ne traži da se složi s onim što on piše. Čak i ne sugeriše da je u pravu. Ako neko pristane, to je dokaz da ta osoba ima mašte i da pristaje na igru ili da je, jednostavno, povodljiva.

● Celokupno vaše delo je jedna rasturena postelja?

— Ima jedan kraljevski tron u romanu »Rat je bio bolji«, tron Romane, najveće ljubavnice drugog svetskog rata. Ona je kraljica mira, raspadanja i erotike. Ona, teška hiljadu kila, pretvorila se u veliku pećinu, i dok ljudi s njom bludniče, u nju ulaze kao da je u pitanju Postojnska jama sa stalaktitima i stalagmitima. U mojim knjigama ima mnogo tih seksualnih čudovišta i, politički rečeno, mnogo nimfomanki. Psihijatri tvrde da sam ih opisivao s neverovatnom stručnošću i da se nimfomanija može predavati iz nekih mojih romana.

Verovatno najjače takve uspomene nosim iz detinjstva. Od tih malih seoskih Ofelija, luda, nad kojima se celo selo iživljavalo, napravio sam u romanu »Crveni petao leti ka nebu« onu Maru. Marika iz »Heroja na magarcu« tipična je primitivna nimfomanka. Verovatno posedujemo urođenu sklonost prema biološkim ekstremima. To su prave seksualne mašinerije , a ne normalna ljudska bića. Mračna i istovremeno vedra, umiljata i veličanstvena.

● Za vas je nimfomanija nešto pohvalno?

— Ni pozitivno, ni negativno. Za nekoga nesreća, a za nekoga vrhunska sreća. Uzeo sam nimfomanke kao svojevrsna čudovišta. Kroz ceo život me prate. Samo u jednom ulazu Rue Jacob u Parizu, poznavao sam tri (sve su mrtve). Nimfomanke su verovatno najtragičnija ljudska bića (a još nemaju spomenik). Nemoguće je da takav buran život, toliko mašte i toliki nered i haos u sopstvenoj biologiji ne dovedu do smrti.

● Do seksualnog samoubistva?

— Tragično osećanje života i nemoćnosti doživljavanja bilo kakve senzacije samo su uvod u katastrofu.

● Realnost je kod vas često sasvim suvišna za erotiku i seks?

— Pa to može da se dešava i na nebu. Nisam realistički pisac koji utvrđuje činjenice. Upozorio bih na verovatno najbolju sliku nimfomanije u mojoj literaturi. U romanu »Rat je bio bolji« na samoj granici između Švajcarske i Francuske, na krečom ofarbanom poligonu, Gruban Malić ima veliki mač, okršaj s jednom udovicom.Inače, Malić je muška nimfomanka, tačnije satir. Opis njegovih ekstremiteta skoro je medicinski, uzbudljiv i sa sociološkog stanovišta. Seksualnost satira Kurta Boda Nosaka iz romana »Gulo-gulo« neka je vrsta besa i osvete, a donekle i podsmeha. Ali, ja ismevam i Grubana Malića za koga se pričalo da ekstremitetom do kolena i orahe mlati. Ili kad hodža Merdanović opisuje kaco-ud Barbagala, ljubavnika svoje žene, napominjući da mu on peva, s njim svira, predviđa vreme i ishod ratnih operacija. To su, razume se, veseli opisi prirode, i ja to ne radim zato da bih tim perverzijama nekog zaprepastio. Jer, posedovanje takvih organa je, u stvari, velika radost i apoteoza prirode i njene darežljivosti prema čovečanstvu. A ja iznad svega volim prirodu, floru i faunu.

● Važno je da je sve veliko?

— Istinski božji darovi su izraziti. Seksualnost mojih junaka je, kažu, normalna, ali malo-malo pa u novinama pročitam neku potvrdu svoje pretpostavke. U romanu »Rat je bio bolji« opisao sam strahovit incest brata i sestre. Antonio Peduto se zbog ljubavi prema sestri Ani Mariji »odmetnuo u rat« ne bi li poginuo. On je izmislio Grubana Malića. Kada je na Balkanu rat izgubljen, Antonio postaje klošar i ide za Malićem, svojim erotskim pronalaskom, čudom od čoveka, koje u čvor vezuje svoju »motku« i čak je stavlja preko ramena. U tog Antonija se zaljubljuje jedna prostitutka, vodi ga u svoje skrovište i otkriva da mu je ona, u stvari, sestra. Zbog tog incesta, beži iz Pariza u Normandiju, tražeći Grubana Malića. A on je već u Španiji s jednom ženom, jaše na magarcu i vuče svoju stvar po prašini, trnju i zvezdama. Kod mene ima neverovatnih pustolovina i avantura, svega što je bilo u srednjovekovnoj viteškoj literaturi.

● Ali u Beogradu je pre dvadesetak godina prekinuto štampanje romana »Heroj na magarcu« zbog zamerki da je nemoguće da se za vreme rata toliko bludničilo i da Crnogorke nisu bile verne devojke?

— Rečeno je da ima pedeset dva i po koitusa. Ja sam onda pitao koliko koitusa sme da bude u jednoj knjizi, pa da može biti objavljena. Ta priča je konačno završena. U drugoj verziji dopunio sam sve što sam se prvi put ustezao. Nisam brojao inkriminisane scene, niti sam sumnjao da su Crnogorke bile »dobre djevojke i poštene vjerenice«. Jednostavno, takve nisam opisivao. Oko moje literature bilo je nepotrebnih uzbuna, jer su mnogi tvrdili da je to pornografija, što sam ja kategorički poricao. Ona ima mnogo životnih podataka, koje bez razloga u ovom vremenu zovemo pornografijom ili erotikom. Gledam da iz života istrgnem sve što je bizarno i neobično.

● Lepo ste se odužili svom rodnom kraju. Svu pornografiju ovoga sveta gurnuli ste tamo?

● — Nije tačno. Gde sam god primetio pornografiju, ja sam to i

Snimio Vican Vicanović

zabeležio, ne razmišljajući kako će to neko prihvatiti.

● Sudeći po vašim romanima, rođeni ste u javnoj kući?

— Ja, na primer, svoje selo Oklade nikad nisam dirao. U njemu nije bilo nijedne kurve. To u selu ne postoji. Svaka takva stvar završava se sekirom. Kratko traje i nije zgodna za opisivanje.

● Unapređeni ste u Markiza de Sada u slovenskog sosu? (Le Morde)

— Lunkvist je rekao da sam iza sebe ostavio Borouza, najseksualnijeg autora, onda Ženea i druge. S druge strane, naša književna kritika pretežno je patrijahalna i sentimentalno vezana za seljačku, prostačku književnost.

● Mnogo ste fini, a »obdareni« Gruban Malić vas je svetom vodio?

— Zašto da ne? On me zaista vodio kroz svet, a ne po rodnom kraju. Kad sam se s jednim takvim kuratim anđelom pojavio u svetu, ljudi su na njega rado pristali i uveli ga u galeriju priznatih likova svetske književnosti.

● Uzori i saborci na umetničkom planu su vam očigledno Henri Miler, Borouz, Žene, Bataj, Aretino. Koliko se vaša književna biografija poklapa sa seksualnom ?

— Pitanje je direktno i pravo. Ja još nisam završio tu biografiju, ali ako čovek hoće da bude iskren, onda mora priznati da se to više puta poklopilo. Nikad čovek nije siguran što će na kraju od njega ispasti. Možda ćemo postati moralisti, a možda prava pornografska čudovišta.

● Ljudi su, kad ste vi u pitanju, skloni da kažu: ako je to samo njegova bujna mašta, neka mu bude, ako on te gnusobe radi, treba ga odmah radi bezbednosti okoline zatvoriti.

— Ja to nikad nisam čuo. Verovatno malograđani tako rezonuju. Protiv njih nemam ništa. Da ih nema, ne bi bilo cele literature. Divni su za opisivanje. Ali, mora se dozvoliti i da postoji i literatura koja se nekada zvala razvratna i anarhistična.

● Pomenuli ste da vas detinjstvo i neverovatne scene nimfomanije koje ste videli proganjaju celog života?

— Kako je odista izgledala mašta budućeg erotskog pisca? Kad sam bio dete, u selu se verovalo da ženin organ ima zube od neke hrskavice i da ona njima može da odgrize celu našu jadnu aparaturicu. Seljaci su uopšte vrlo erotična bića, puna mašte i ironije. Seksu se podsmevaju i on im je bukvalno smešan. Ja sam tu seljačku crtu dobrim delom zadržao i kultivisao. U mojim romanima seks izgleda kao najveća komedija.

● Dugo ništa niste smeli da rizikujete zbog onih opasnih zuba?

— Plašili smo se i kad bi se neka devojka iz sela udala. Razmišljali smo da li će zbog toga stradati: udala se za najboljeg kosca ili drvoseču i on će je sigurno rasturiti.

Trčali smo da vidimo da li hramlje ili joj nešto fali. Ili — da li njemu nešto fali i šta li mu je odgrizla. Deca u selu su neviđeni erotomani. Neprekidno prepričavaju šta su videli ili izmislili. Zagledaju parenje životinja, love erotske krike u šumi, uzbuđuju ih zujanje pčela i uzjahane bube. To je možda monstruozan erotizam.

Sa okupacijom otvoreni su prvi vojni italijanski kupleraji u Bijelom Polju. Takozvani »Posran potok« iz »Heroja na magarcu« bio je prošaran i iskićen tim malim privatnim kuplerajima koje su držale po njih dve-tri. Ratna mala privreda, neoporezovana još. Nikad neću zaboraviti kad je u zimu 1941/42. ponovo proradila škola i kad je naišao kamion pun vojnika. Izišla je jedna gola kurva i počela da im maše kombinezonom i pokazuje im na svoju ružu i svoje svratište. Posle sam ja iz sela doneo da prodam kiselo mleko. Došla je jedna, prepoznao sam da je to ona, kupila mleko i povela me za sobom do one kućice pred kojim se pre neki dan zaustavio onaj kamion. U sobi se kuvao kačamak i ležala je i ječala neka njena drugarica. Taman mi je platila, kad se iznenada pojavilo pet italijanskih vojnika sa pedeset lira u jednoj, a s organima u drugoj ruci. Ušli su bahato i kroz kikot tražili da tu ostanem s onim praznim loncem. Ustala je i ona bolesna pred mojim očima počeo je da se odvija taj grozni, samrtnički seks. Neću da kažem da mi se za sva vremena ogadio. Ljudi obično mrze kurve, iako su one u pravilu dobra i divna bića, koja iskreno obožavam. Grad koji nema pet bioskopa, deset makroa, pedeset kurvi i sto lopova i nije pravi grad.

● U detinjstvu niste ni pomišljali da biste mogli doživeti pravi seksualni odnos?

— Ne, to je bilo nerealno, apsolutno nemoguće. Jedino nas je iskreno zanimalo da pobedimo Italijane i da dođu naši. Mašta nam je bila krajnje ideologizovana. U petnaestoj sam krenuo u dom ratne siročadi u Vrnjačku Banju i u vozu »ćiri« preko Šargana doživeo sam i prvi poljubac. Jedna trudnica me uhvatila i krnula mi jezik, u usta. Taj rapav jezik ne mogu da zaboravim. Osećao sam se strašno ponižen i pobeđen i hteo sam nešto da ispljunem.

● Kakve su u to vreme bile seksualne slobode? Da li su devojke lakše davale?

— Jesu, ali uglavnom pobednicima. Na nas decu gledalo se s prezirom, maltene kao da smo poražena klasa. Prosto nismo mogli doći na red. Iz nevolje smo se predali seksualnoj gerili, mašti, erotskoj kontrarevoluciji.

● U Beograd ste došli na studije?

— Muvao sam se oko železničke stanice, po vagonima, po podrumima i svratištima. Iz Kruševca sam stigao u veliki grad i rešio da iz njega nikad ne odem, osim u mrtvačkom sanduku. Prve noći zaspao sam u furgonu na stanici i ujutro se probudio u Kraljevu. Živeo sam godinama kao klošar, na samom dnu, obletao oko studentskih i vojničkih menzi, kupio otpatke hrane i parčad kukuruznog hleba. Kupili su me kojegde polumrtvog, vodili u Dijagnostički centar i hranili glikozom da ne umrem. Bio sam sav izbušen.

I pored svega, erotske misli me nijednog momenta nisu napuštale. Jedna plava »instruktorka« prodavala je kod mosta male seljančice, a neki »ujka« je imao svoje u ulici Milutina Bojića. Nikad neću zaboraviti beogradske kurve iz tog vremena. Te mučenice, koje su sa svih strana stizale, osjećale su izvesnu solidarnost prema nama sirotinji i kad god su bile u prilici, one su nam pomagale. Još se nisu bile uključile u međunarodnu podelu rada, pa su najlepše ostajale u Beogradu. Iz zemlje se nije lako izlazilo. Kad su granice otvorene, bili smo tužni, usamljeni i ojađeni bez njih! U hladnim, jadnim sobama i šupama. Nekakav nadljudski zanos nas je ipak održavao. U literaturu se verovalo daleko više nego danas. Učili smo jezike. Pisao sam bolestan, sa temperaturom od četrdeset stepeni. Brinuo sam samo da ne umrem prerano i ne uradim ono što sam naumio.

Erotski život odvijao se bez pilule. Najbogatiji su bili aborteri, priučeni ginekolozi, kod kojih smo odvodili te naše sirotice. Ja sam jednu kurvu dva meseca lečio u svom stanu, pošto sam je izvukao iz »jame« »Mažestika«. Zvala se Milja i bila je negde iz Čačka. U Beogradu je stupila na veliku scenu i brzo se izgubila. Dobila je sva moguća zapaljenja, video sam da će umreti i jednostavno je pokupio. S njom nikad ništa nisam imao. Donosio sam joj neki tada dosta redak penicilin koji sam nabavljao preko nekih Nemaca. Hranio sam je kao ptičicu. Kad je ozdravila, u moju sobicu je dovodila klijente i tako počela da privređuje. I dalje je nisam dirao: to je ta solidarnost u podzemlju.

Sećam se i jedne nimfomanke iz Zagreba, koju je u Pariz doveo jedan fotograf. Ubacio je i preko nje se probijao. Ona nije pristala na seanse, ukoliko nije bilo jedanaest »kitova«. Vodili smo je gdje je bilo izgleda da će biti ispunjena njena obavezna kvota. Kad je dobila neki ekcem, jurili smo po Parizu da nađemo srebro-nitrat, koji je bio najbolje sredstvo u tim situacijama. A ona je za nekoliko godina u Parizu naučila samo jednu reč: »Chate« (maca, pičkica). Seks je u svojoj aplikaciji vrlo tragična stvar. Za neke je radost i veselje, a za većinu predsoblje smrti.

● Kako su žene primale vaše knjige?

— Izvanredno. Celo jedno izdanje romana »Ljudi sa četiri prsta« prodato je preko oglasa u »Praktičnoj ženi«. Nijedan primerak se nije pojavio u knjižarama. Vodim prepisku sa desetinama meni potpuno nepoznatih žena. Jedna se potpisuje metaforično kao »Milerka«. Dolaze kod mene sa cvećem ili s bocama viskija, koje su ukrale od muževa, ali s moje strane nijedna nikad ne ostane bez dužnog poštovanja. Pojavila se tako neka provincijska »Karmen«, udata, majka dvoje dece. Oni su je i poslali da mi ispriča kako se načisto izgubi dok čita »Heroja na magarcu« i »Gulo-gulo«. Muž i deca je tada vraćaju iz nesvijesti. Ničiju naglašenu emociju, ponavljam još jednom, ne iskorišćavam, pogotovu što sam ja familijaran čovek i društveno-politički angažovan. Shvatam da žene veruju da je pisac koji, kao ja, piše o ljubavi obavezno njihov zaštitnik.

● Otkad pišete?

— Počeo sam nešto malo u gimnaziji u Vrnjačkoj Banji, a onda nastavio u Beogradu da pišem neke pesme i novele. Imao sam sreću da sam na vreme upoznao Iva Andrića koji me je kanalisao. Jednostavno sam mu prišao na ulici, predstavio se, rekao odakle sam i da sam u Beograd došao da promenim svet.

Nekako smo se snalazili. Petar Džadžić je, na primjer, bio najveći srednjovekovni erotoman, sa seksualnom megalomanijom možda ravnom onoj kod mog Grubana Malića. A važio je i kao najveći intelektualac među nama. Beogradski dečaci i literati bili su komotni gospodičići i mamini sinovi koji nas previše nisu mirisali. A i kako bi kad smo uvek imali neku emociju, želju i mišić više od njih, a kažnjavali smo i mi rođake, pretežno tetke. Da nije bilo nas došoša u srpskoj kulturi, to bi se sve završilo na nekim cincarskim pričicama. Doneli smo svetove i svetlost, svoje pejzaže, svoje zdravlje, nadahnuće i namučenost. Nisu nas možda puštali u beogradske kuće, ali su bar biblioteke bile otvorene. Bez obzira što sam ja, recimo, vrlo brzo stekao kuću, koju sam isto tako brzo i napustio. Bio sam oženjen izuzetnom djevojkom iz fine kuće, s vilom na Crvenom krstu. Ali i kad sam se oženio, prvog dana sam otišao da spavam na nekoj slami. Tu je najčistije.

Dva-tri puta sam se ženio.

● Pošto je pročitao vašu prvu knjigu »Đavoli dolaze«, uvaženi Velibor Gligorić je predložio progon iz srpske književnosti tog nevaspitanog »tuđinca«?

— Pa ta knjiga je bila i napisana protiv njega i njegovih. I danas ima Gligorića! Važno je da me nisu zatvorili. Milina je sve dok si na slobodi. Na ulici možeš da igraš, pevaš i laješ na mesec, ako hoćeš. Čak sam Gligoriću mirno prišao, a on je počeo da uzmiče. Uplašio se, pošto je znao da dolazim iz podzemlja.

● U članstvo Udruženja književnika Srbije predložio vas je lično Ivo Andrić rečima: »Ako ga ne pustimo na vrata, ući će kroz prozor«.

— I ja sam to čuo. Imao sam već dve knjige bolje od drugih. Paralelno s novom književnošću javljala se i nova kritika. Džadžić je, na primer, napisao najbolju kritiku moje knjige »Vuk i zvono«.

● Međutim, vaš roman »Heroj na magarcu« bio je dobar znak da ste se osilili i da vas treba malo prizemljiti?

— Platio sam dug što je »Crveni petao« previše odlepršao u svet. Čak se govorilo da sam u bliskoj vezi s Papom, da je on poručio da se ja nekako izvučem sa Balkana, a da će me on pokatoličiti i tako spasiti za svet.

● Kad ste prvi put bili u inostranstvu?

— Kad je buknnulo oko »Crvenog petla« i kad je začas preveden na dvadesetak jezika.

● Zbog erotike i pornografije u romanu »Heroj na magarcu« praktično ste najureni iz zemlje?

— Zbog erotike, nemorala, blaćenja ratnica i ratnika. Video sam da ne može šut s rogatim. Nikad nisam hteo da budem disident, to je linija manjeg otpora. Bio sam priznat i imao sam individualni uspeh. A kretao sam se manje-više u podzemlju, među gangsterima, prevarantima, podvodačima, kol-gerlama, droljama, legionarima, gde je daleko uzbudljivije nego u nekom izveštačenom etabiliranom, ideologizovanom svetu. Tu sam nailazio najbolju ravnotežu između mašte i stvarnosti.

U Parizu sam sreo mnogo interesantnih žena i jednu o kojoj često razmišljam. Zvala se Alika Lott.

Odlična slikarka, žena jednog naučnika koji se bavio zmijama i ljubavnica Jula Brinera. Mi smo bili u vrlo bliskoj vezi. Dok sam kod nje stanovao, Briner se sa snimanja u Meksiku javljao često telefonom. Pored svih nas, Alika je imala i jednu Simon, muža-ženu, koja je u muškom odelu dolazila da je šiba i tuče. Ja sam to posmatrao kao nešto najnormalnije, a kad bi se tuče završile, pravili smo divne večere. Ipak, najveći uspeh mi je bio što sam sreo i rukovao se sa Marlen Ditrih na nekoj premijeri. K Salvadoru Daliju me poveo pisac Alan Boske i o tome detaljno piše u knjizi o Daliju koja je nedavno i kod nas prevedena. Na »Heroju na magarcu« Daliju sam napisao posvetu: »Vi tvrdite da ste đavo, ali ste prema nekima koji vama dolaze ipak anđeo!« Posle mi je pričao da mu se u knjizi najviše dopala scena kad Italijani sprovode gluvonemog Raška, misleći da je vođa crnogorskih partizana a na bajonetima im se vijore prezervativi. Obećao sam mu da ću specijalno za njega napisati neki drugi lik. To je devojka Gudrun iz romana »Gulo-gulo«, lepotica sa ogromnim grudima bez bradavica. Gala je ponekad ulazila kod nas, onako mršava i visoka, ljubili smo joj ruku i ona je kao senka nekamo odlazila,

● Vaša poznanstvo ili prijateljstvo s klanom Stevice Markovića nikad nije do kraja razjašnjeno?

— Miloša Miloševića, koji je od njih prvi stigao u Pariz, znao sam malo iz Beograda i Rovinja. Takvom čoveku trebalo je prvo dati gde da spava. Nedeljama je kod mene spavao na dušeku na naduvanje. Dovodili su ženske i stalno orgijali. Pošli su odavde sa smešnom iluzijom da je svet na Zapadu glup, pederski, i da nema ono što su navodno oni imali. A to što su imali obično su prodavali u bescenje. Kad je njihova muškost potrošena, bačeni su tamo gde im je i bilo mesto — na đubrište. Mnoge od njih sam vozio u krađu i molio ih da ne kradu. Dobro sam znao Krivični zakonik po kojem od lopova ne smeš ništa uzeti, osim da ti plate hranu, piće, kocku i žene. Jedan policijski komesar me pitao zašto oko sebe skupljam te barabe i kako gledam na njihov sukob s vlašću. Rekao sam staloženo da sam ja njihov pisac i prijatelj i da žarko želim da ih nikad niko ne uhvati. Milošević je ponekad donosio magnetofonske trake na kojima je snimao razgovore kod Delona, međutim mene Alen i Natali uopšte nisu zanimali, već isključivo njihove žrtve.

● Sada ste u Kini, na granici sa Vijetnamom, sreli ključnu osobu »Afere Marković« — gospođu Pompidu?

— Kad su mi je predstavili, rekao sam samo: »Jedna je Francuska!« Obećala je da će pročitati »Gulo-gulo«. Mada mislim da će joj se zbog mogućih asocijacija verovatno svideti »Ljudi sa četiri prsta«, koji će se posle dosta peripetija najzad pojaviti u francuskom prevodu.

● NIN-ova nagrada za roman »Ljudi sa četiri prsta« ponovo vas je legalizovala u Jugoslaviji?

— Knjiga je jedva izašla, ali je anticipirala mnoge zločine, pljačke i terorističke napade u svetu. To su bile prave spontane promocije mog romana.

● U vama očito postoji nešto demonsko?

— Kad bi čovek to sam za sebe rekao, ili bi to prestao da bude ili bi se uplašio sam sebe.

● Nemate temperaturu kad vam kroz glavu počnu da sevaju kojekakve sumanute književne fantazije?

— Ne. Odmah tražim mašinu i pišem. Crvenim iznutra. Pisac ogrezne i postane okoreo. Nije Vijon slučajno pevao: »O, ljudska braćo, imajte milosti za nas okorele«. Ako si demon, to vide drugi, kao i kad nisi demon. Ako lažeš, odmah će te uhvatiti.

● A vaša majka je vama i Mirku Kovaču, kad ste prolazili u neizvesnu književnu avanturu, roditeljski savetovala: »To je lijepo, djeco, samo pazite da vas ne uvate!« ●

Duška Jovanić

istraživanje: neokonzervatizam mladih (1)

Pod teretom seksualnih sloboda

»Ne primećujem kad se ljube na ulici. Mislim da sam oguglala, ali ipak mi je ponekad neprijatno. Za sve postoji određeno vreme i mesto. Ispoljavanje osećaja na takav način samo je dokaz da ni sam nisi previše uveren u to što osećaš. Uvek za ljubav postoji bolje mesto od onog gde si okružen ljudima koji mogu imati drukčiji stav. Mnoštvo oko tebe ne može delovati podsticajno. Sem, možda, kad si nesiguran. Ako verujem da me neko voli, to ne moram tako pokazivati. Ja sam za očuvanje intime«.

»To ima smisla samo među ljudima koji se poznaju. Dobro, može i na ulici, ali ako se negde malo sklone. Na primer, na autobusnoj je stanici suviše prometno. Ja to u principu ne volim. Seks je intimna stvar. Sve to sa javnim pokazivanjem je foliranje. Većina ne radi to zato što oseća stvarnu potrebu, već više iz dokazivanja.«

»Ne smeta mi ljubljenje na ulici, nemam ništa protiv ako je to iskreno. Ali često je to demonstracija. Naročito to čine mlađi. Oni uopšte nisu iskreni, već pre svega žele da se dokažu pred vršnjacima. To je izopačeno shvatanje seksualne slobode. Mi smo sredina u kojoj je jako važno šta misle drugi.«

Možete li da pogodite starost onih koji su izrekli ova mišljenja o ponašanju današnje omladine na javnim mestima? Oko četrdeset ili oko šezdeset? Ni jedno, ni drugo. Prva dva iskaza pripadaju devojkama od osamnaest, a treći devojci od sedamnaest godina. I takva mišljenja prevladavaju u razgovorima o seksualnim slobodama, koje smo ove zime vodili po beogradskim srednjim školama, u centru i na periferiji grada.

Kad se javi želja

Istini za volju , jaka je i manjina koja u telesnom dodiru mladića i djevojke ne nalazi ništa što treba kriti od tuđih pogleda. Za njih prisustvo drugih ljudi, poznatih ili nepoznatih, nije smetnja za ispoljavanje ljubavnih nežnosti onda kad se oseća potreba, bez odgađanja i bez sklanjanja. »Sasvim je uobičajeno da se s djevojkom koja ti je riba ljubiš u školi«, kaže petnaestogodišnji učenik srednje škole Gradskog saobraćajnog Beograda. »Znak da je netko pošao s nekim jest ako se poljube«, objašnjava šesnaestogodišnjakinja iz bivše Treće beogradske gimnazije. »Neki se ljube i u hodniku škole, čak i pred profesorima.«

»O tome ne mislim ništa loše. To proističe iz stvarne čovekove potrebe, sasvim je normalno, dakle, drugi ne treba da obraćaju pažnju. Radim to i sama, zato što osećam potrebu za tim. To uopšte nije foliranje, već nešto sasvim normalno.« (Učenica Pete beogradske, 18 godina)

»Meni to ne smeta, jer i sama to radim, manje ili više upadljivo. To je normalna pojava. Pre nekih pedeset godina, ili više, bilo je sablažnjivo poljubiti se na javnom mestu. Sve su to smatrali bludom. Zanimljivo je pogledati taj razvitak ljudskog morala kroz istoriju. Sada, posle seksualne revolucije, to je sasvim normalno. Da li to znači da će za pedesetak godina ljudi moći da vode ljubav na ulici? To je, donekle, stvar navike. Neki ljudi to rade zato što vide da to rade i drugi. Ali to može biti i stvarna potreba. Onaj ko oseti stvarnu potrebu ne vodi računa gde će to biti. Čovek može dobiti želju za tim bilo gde.« (Učenica novinarskog smera, 18 godina)

Za neke od pristalica spontanog ispoljavanja osećanja u javnom prostoru ipak je važno da se očuva osjećaj mere. »Ponekad oni koji se ljube kao da su namerno toliko glasni i upadljivi da se moraš mučiti da ne gledaš u njih«, kaže 19-godišnja učenica društvenog smera. »E, onda me to nervira! Inače, neka ljudi rade što hoće. Ne smatram to ni neukusnim ni ružnim. Nikad mi to samo po sebi nije smetalo. I glupo mi je kad se drugi zgražaju.«

Osamnaestogodišnja učenica pravno-birotehničkog usmerenja postavlja svoju granicu korak dalje: »Ne smatram to neukusnim, osim u ekstremnim slučajevima — baš ono kad se povale nasred ulice, što se također može videti u današnje vreme. Uzgred, i ja sam u tome vrlo slobodna.«

Kad se neko izjasni za toleranciju, a onda postavlja ograde vrlo usko, ni sam ne zna na čemu je. »Na ulici primetim, ali ne reagujem« , kaže 18-godišnja učenica novinarskog smera. »Ipak, sve ima svoje mesto i vreme ...« (Ova poštapalica preuzeta je od »matoraca« s početka ovog teksta. Time se sve što je u vezi sa seksom stavlja na »svoje« mesto, dakle od javnosti, kamo »prirodno« spada.) »Ići zagrljen, za to jesam. Ali ne preterivati. A ako neko to radi da bi se potvrdio pred drugima, onda je to bedno. Kad je posredi emocija, u redu! Ja sam uvek za to. Seks je sastavni deo ljubavi. I ja se tako ponašam: sve treba da bude neposredno i spontano, emocije treba ispoljiti...« (Ne kaže samo kojim to Gajgerovim brojačem identifikovati zračenje nepatvorenih emocija kod pravih ljubavnika, dostojnih našeg poštovanja na ulici, nasuprot lažnim koji se samo dokazuju i zbog toga zaslužuju naš prezir.) »Masa na mene, kad sam na ulici, uopšte ne utiče. Ja sve činim nezavisno od bilo koga. U tim situacijama drugi se uopšte ne primećuju.« (Sad je jasno: jedino se sopstvene emocije priznaju kao dovoljan razlog za zanemarivanje javnosti, svi ostali su pod sumnjom da foliraju.)

Ali tolerancija može biti i sasvim formalna, usvojena kao deo nove konvencionalnosti. »Poljubac na ulici meni ne smeta«, kaže 17-godišnja učenica novinarskog smera. »Ne obraćam pažnju na to. Ne mogu da kažem da li je to fazon ili proizilazi iz stvarne potrebe. Ma-

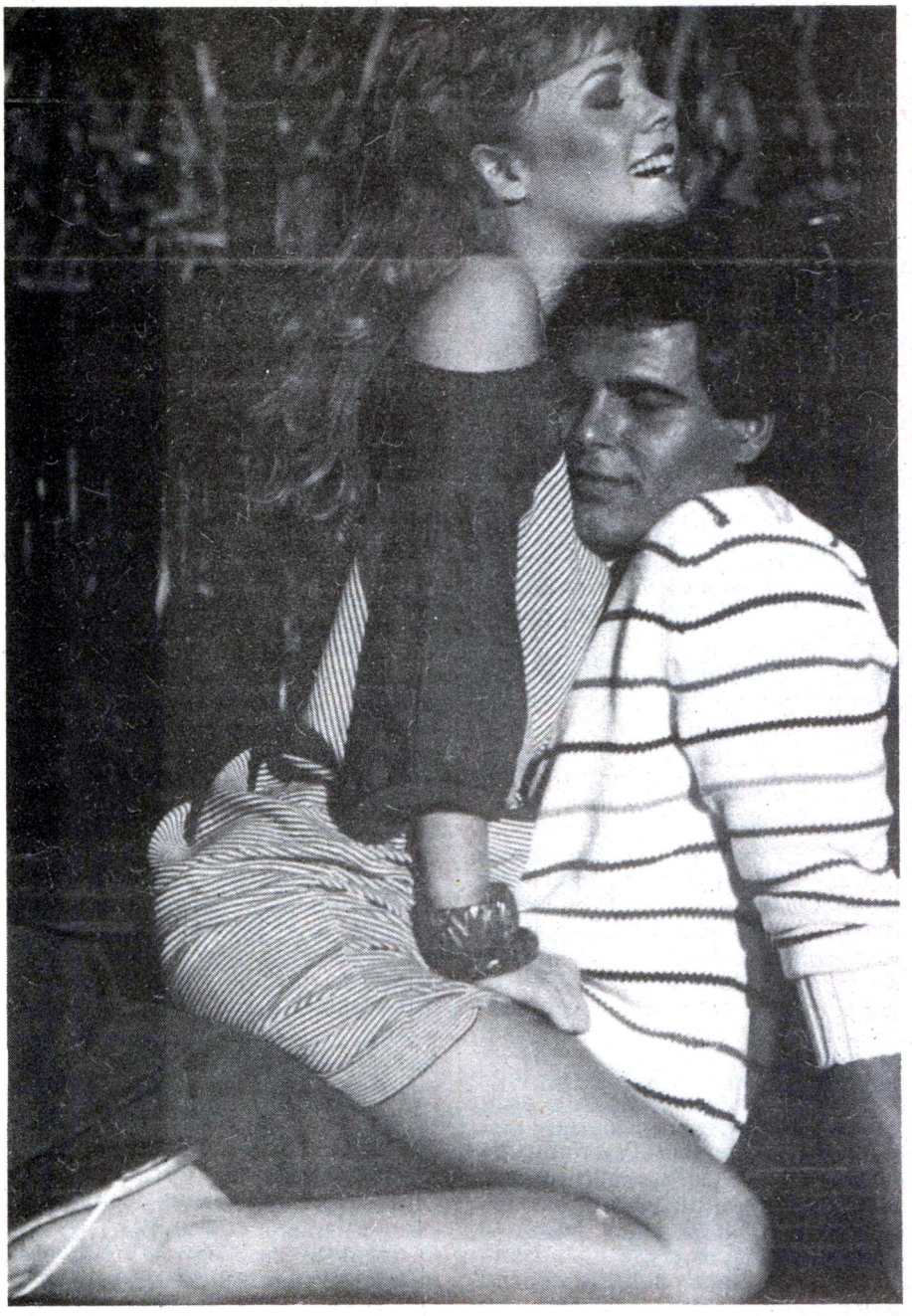

da seks, po mom mišljenju, nije nikakva fizička potreba. To je psihička stvar, ali čak ni u tom smislu nije potrebna.«

Tako su mladi Beograđani, od 15 do 19 godina, sa kojima smo razgovarali o seksualnim slobodama njihove generacije, prilično podeljeni kad je reč o ljubavničkom ponašanju na javnom mestu. Daleko od onog utiska koji imaju stariji posmatrači ovakvih »nemoralnih prizora« — da je to znak bezosećajnosti i sklonosti primiskuitetu kod mlade generacije. Čak i ona većina mladih, koja osuđuje takvo ponašanje svojih vršnjaka, smatra ga prirodnim kad postoje jaka osećanja. Dakle, nije im nespojivo sa postojanjem iskrenih osećanja. Doduše, mladi protivnici otvorenog pokazivanja polne blisKosti ne priznaju većini »javnih ljubavnika« iskrenost, i smatraju da »za sve postoji određeno vreme i mesto« — čemu su slični konzervativcima iz starije generacije.

Jaka manjina onih koji veruju da nema tu šta da se skriva drži se načela pune slobode individualnog izražavanja osećanja i spontanog, neodložnog zadovoljavanja seksualnih želja odmah čim se jave, bilo kad i bilo gde. Pri tom uvode i jedno pravilo nove pristojnosti — da se ne obraća pažnja na ljubavnike zanete svojim poslom.

Kod neodlučnih se može primetiti uporedno postojanje stare i nove pristojnosti, ali ipak pod kapom novog ideala da ne treba skrivati ono što se oseća, niti odlagati ono što se poželi.

Koliko je javno demonstriranje lične seksualne slobode važno i uzbudljivo ovoj generaciji mladih, videlo se i po reagovanjima na jednu »žvaku« ili »provalu«, koja je prepričavana u jednoj od škola u kojima smo radili. Odnosila se na njihovu drugaricu sa imenom i prezimenom, koja se inače izdvaja svojim izgledom, odevanjem i slobodom u ponašanju: »Kažu da se tucala u prepunom noćnom busu, jeste li čuli?« Neki su odmahivali glavom, govoreći: »Njena stvar!« Drugi, kojih je bilo više, mrmljali su kroz zube: »Kurva!« Najviše je, ipak, bilo onih koji su se raspitivali za detalje: »Sa kim« Je l' joj to frajer? Jesu li se nekako zaklonili?« — ne bi li našli neku od prihvatljivih olakšavajućih okolnosti koja bi skandaloznom činu mogla da obezbedi prirodnost, spontanost.

Muške kurve

Deluje otrcano kad se kaže da je i među mladima uvrežen dvojni moral, po kome se devojke osuđuju za isto ponašanje pri kojem mladićima raste cena. Ona lako dobije etiketu »kurva« ili »propalica« ako je malo slobodnija od ostalih, a istog takvog mladića bije glas da je »glavni frajer«. Razgovarali smo o tome sa mladima i zaključili da je dvojni seksualni moral pustio među njima mnogo dublje korene nego što bi se, spolja gledano, reklo.

Pustimo prvo namlađe da kažu što misle. »Bruka je za devojčicu da priča da se s nekim tucala«, govori 15-godišnji učenik srednje škole Gradskog saobraćajnog Beograd. »Onda za nju kažu da je kurva. Kurve su one koje se vataju sa svakim. One se šminkaju i oblače napadno ...« (Znaci su jasni: otvoreno govorenje o seksualnom iskustvu, vidljivo isticanje polnog identiteta i seksipila. Svaki od njih pojedinačno dovoljan je da se dobije utisak o celovitom imidžu kurve.) »Mnogi iz ljubomore nazivaju kurvama devojke koje im se sviđaju, ali se hvataju s nekim drugim ko se njima sviđa. Imam drugaricu za koju pričaju da je kurva. Šminka se, sa svima se druži. Mislim da jedino ona ne zna da je tako zovu, jer se to pred njom ne govori. Neki dečaci se s njom druže, a neki je ogovaraju kako se šminka, kako je obučena i kako se hvata. Smeta im što nosi zategnute pantalone. Ima devojaka koje prve prilaze dečacima, ali ako ih niko ne vidi da se hvataju, to onda ne može da se pozna ...« (Važan je nauk za devojku od 15 godina da se

»hvatanje« ne poznaje na tebi ako nisi uhvaćena na delu. Ko bi rekao da je to i danas, kad nam mladi izgledaju toliko slobodni i među sobom, i pred odraslima — još aktuelno?) »Ako se neki momak hvatao sa više devojaka, on je šmeker, a devojka, ako se hvata ona je kurva. Dečaci se slobodno hvale kako su tucali, ali oni se većinom samo prave frajeri. Nikad ne pričaju da su se tucali s devojčicama iz iste škole.«

Njegova vršnjakinja iz zemunske škole »Nada Dimić« dopunjuje ovu sliku ličnim iskustvom: »Moju drugaricu, koja je do marta ove godine bila nevina, već tri godine smatraju kurvom. Mislim da neku žensku zovu kurvom zato što ne mogu da je dobiju. U stvari, da li će nekog zvati kurva, zavisi prvenstveno od ponašanja. Ako se ne drže po strani, ako učestvuju u društvenim igrama na žurkama, ako nisu povučene — onda su kurve. Jedna moja drugarica, baksuz, zaradila trišu od nekoga, pa su vikali za njom »triperuša«. Ona se prvo nervirala, a sad se manje napadno ponaša i oni je ostavljaju na miru ...« (Efekat socijalnog pritiska vršnjaka otkriva njegovu represivnu funkciju koja se spontano reguliše: među petnaestogodišnjacima »kurva« nije moralistička stigma koja se izvodi iz nekih visokih načela polne etike, već odbrana mikrozajednice vršnjaka od nepodnošljive erotizacije koju ne znaju još kako da hedonistički apsolviraju.) »Jedino ako imaš stalnog dečka, možeš da se odbraniš od svega toga. U stvari, dečko te brani od svih ostalih ako nešto loše kažu o tebi. Ima još jedan način — onaj koji ja primenjujem. Družim se sa dečacima kao da nisam —devojka. Igram fudbal, pričam sa njima o politici, igram se s njima zajedno da utucamo vreme, kupam se s njima, spavam s njima, ali se ne tucam ni sa jednim od njih. I ne smatraju me kurvom, nego pajtosom«. (Status »pajtosa« za devojku služi izgleda kao paralelna, pozitivna sankcija — uz negativni status »kurve« — sa istom represivnom funkcijom snižavanja nivoa erotizacije u mešovitoj mikrozajednici. Kolektivni strah od eksplicitnog erosa može se bez potiskivanja kanalisati jedino na način odrasle zajednice — preko »ozbiljnih«, trajnih veza u kojima je ponašanje strogo institucionalizovano, gotovo kao u braku bez dece.)

Istini za volju, petnaestogodišnjaci koriste i naziv »muška kurva« za mladića »koga nijedna riba ne može da veže za sebe.« Ali taj naziv nema ni približno onako oštar pogrdni oreol kao što ga ima »kurva« ženskog roda niti je razrađen kao imidž koji se može lako prepoznati na daljinu.

O muškarcima kao kurvama govori i jedna 17-godišnja učenica novinarskog smera iz Pete beogradske, ali je kod nje to više izraz ličnog, dosta borbenog, feminističkog opredeljenja, nego izražavanje stava svoje mikrojavnosti. »Mislim da su muškarci veće kurve«, kaže ona. »Svi muškarci su iskompleksirani u seksualnom pogledu, u svom odnosu prema ženama. Mislim da su shvatili da su žene intelektualno iznad njih. Shvataju da su u opasnosti da ih ženski rod pretekne, ako ih već nije pretekao. Oni su u paničnom strahu i pokušavaju da se odbrane nekim tradicionalnim shvatanjima, iako možda u to ni sami ne vjeruju. Mislim prvenstveno na mlađe muškarce, do 30 godina. Starije ne poznajem.« (Ovdje je izraz »kurva« upotrebljen u širem značenju nepouzdanosti nedoslednosti i foliranja, a ne kao oznaka veće slodobe u seksualnom ponašanju.)»Ako mladić, u razgovoru sa devojkom, ne razume neku reč koju je ona upotrebila, nikad je neće pitati što to znači — bar njih 90 odsto neće. Plaše se da ih ne proglase glupim. Ne volim ni ono lažno odbijanje ili odlaganje devojaka kad je seks u pitanju. To su predrasude izazvane primitivizmom muškaraca. Ne mislim ništa loše o devojkama koje često menjaju muškarce, samo ne mogu da ih razumem. Devojke su, u suštini, dostojanstvene, nikad se ne spuštaju na nivo muškaraca. Nađe se još poneko ko se slaže sa mnom, nisam usamljena u tome. Živela sam mesec i po dana s jednim savršeno potentnim čovekom, a nismo spavali. I njemu je to bilo sasvim normalno.«

Vreme je da damo reč jednom ozbiljnom kandidatu za titulu muške kurve. »Mislim za sebe da sam slobodan u seksu, jer nemam predrasude koje imaju moji vršnjaci«, ne krije 18-godišnji učenik XIV beogradske gimnazije, smer toplotna fizika. »Bez obzira na to što se mi tretiramo kao slobodna generacija mi to nismo. Devojke se još uvek vaspitavaju kao da je nevinost bitna. Na svu sreću, one to nisu potpuno prihvatile, ali ima toga. Moji drugovi, koji se prave — i izgledaju — otkačeni, vode evidenciju, isto kao i ostali — koja devojka je na kakvom glasu. Mada je to zeznuto, za one koje su stidljive i ne muvaju se s frajerima, govore da su »seljanke«, a one slobodnije su »kurve«. Meni niko ne veruje da me uopšte ne zanima sa koliko njih je bila ženska pre mene. Svi kažu da se ja pravim da mi to nije važno — samo da bih je potucao. To nija tačno. Ako mi se sviđa, šta me briga s kim je bila. Ako mi se ne sviđa, može da bude avion — nema joj pomoći ...« (Njemu ne pada na pamet da bi neko mogao da ga nazove »muškom kurvom« zbog slobodnih shvatanja o seksu, ali oseća socijalni pritisak i svestan je svoje izolovanosti u društvu vršnjaka.) »Često pričam sa drugaricama o seksu i o slobodi u seksu. One kažu: lako je tebi, ti si muško. Mislim da je to bez veze. Devojke jesu, naravno, mnogo više opterećene predrasudama. One teže mogu da se opuste i da se zezaju. A kakvo je meni to zezanje kad je jedno od nas stegnuto, ili se boji, ili se stidi? Međutim, to je problem vaspitanja, a ne zato što su one devojke, a ja muško. Ima u našoj školi devojaka koje su vrlo slobodne, ali njih niko ne sme da ogovara, niti da za njih kaže da su kurve. Neke od njih su moje drugarice. Možda bi ove ostale mogle malo da se ugledaju na njih?« (Nije objasnio kako su ove devojke uspele da se zaštite od ogovaranja. Bilo kako bilo, one su našle neki nezavisni put do hedonizma bez prihvatanja stigme i marginalnog statusa »kurve«, a nisu se ni odrekle svoje seksualnosti ulogom »pajtosa« dečacima, niti svoje spontanosti pod okriljem »ozbiljne, trajne veze«.)

Škola slobode

U razgovoru sa dvoje sedamnaestogodišnjaka iz Pete beogradske (novinarski smer, nisu »u šemi«) potežemo tu temu dvojnog morala kad je reč o devojkama i mladićima, što i njih muči, ali ne znaju u čemu je tajna i kako izaći iz tog tradicionalnog zatvorenog kruga. Mladić ne zna nijednu devojku koja je uspela da sačuva svoju slobodu i da ne bude proglašena kurvom. Ni devojka ne zna nikog takvog u svojoj generaciji, a ni među starijima.

»Mislim da sam najslobodnija u svojoj generaciji«, kaže ona bez lažne skromnosti. »To ne znači da sam potpuno slobodna, ali slobodnija sam od drugih. Ako uzmemo neki barometar seksualne slobode sa 100 podeoka — gde bi 100 posto slobodne bile one devojke koje umeju svoje shvatanje slobode da nametnu okolini i da budu, i pored slobodnog ponašanja, poštovane kao zrele ličnosti — onda sam ja negde oko 75 posto slobodna, jer sam slobodnija od proseka mojih

vršnjakinja, koje stavljam negde na sredinu, oko 50 posto. Ja nisam potpuno slobodna zato što se plašim da moj eventualni dečko — taj muškarac do kojega mi je stalo — ne pomisli da sam ja kurva, a moje vršnjakinje u proseku u obzir uzimaju mišljenje čitavog svog društva, svih onih ljudi sa kojima se druže, a ne samo svog frajera. Ni njih nije briga šta »svet« misli o njima. To je niži stupanj slobode, recimo 25 posto, kad vodiš računa i o komšijama, dalekoj rodbini ili prolaznicima na ulici — šta će misliti o tebi ako te vide s nekim. Ali ni to nije najgore. Na dnu lestvice su one devojke koje same sebe sputavaju, iznutra zato što su usvojile negativno mišljenje o svakoj slobodi seksualnog zadovoljavanja. Ima i takvih u mojoj generaciji.«

Gde tu granicu svoje slobode vidi ova devojka u konkretnom ponašanju? »Prvo, prihvatam da ne mogu da spavam sa svima koji me privlače, i kad bih imala vremena i energije za to. Bila bi glavna kurva u gradu. Ispalo bi da svako može da me ima.«

Zar i ako iskreno uživaš u seksu sa svakim od njih, ako ne koristiš seks za sticanje nekih drugih dobiti? »Nije u tome stvar«, meša se mladić iz iste škole. »Ne govori se za neku devojku da je kurva zato što ne uživa s onim sa kim spava, ili što ne oseća ništa prema njemu. Broj partnera je važan, frekvencija!«

Ali to znači da mladić — kad se ozbiljno zainteresuje za devojku — preuzima mišljenje okoline o njoj, raspituje se o njoj pre nego što »profuraju«? »Zavisi o tome iz koje sredine dolaze«, kaže mladić. »Među mojim drugovima, i onima koje ja poznajem, to nije glavni kriterijum za izbor trajnije devojke, ali svakako se uzima u obzir. To je nešto što je prisutno u svesti mladića.

Obavezno će se raspitati.« »Meni uopšte nije bitno mišljenje sredine«, kaže devojka. »Moj budući dečko i ja ne moramo da imamo nikakvu zajedničku sredinu. Mogu da ga sretnem na ulici , da ga nikad pre nisam videla. Ili on sedi u kafani, ja mu priđem, svidi mi se i — legnem s njim u krevet. Ne postoji nijedan čovek koji poznaje mene, a da ga poznaje i on. Ne može ništa da čuje od njih.« (Ovaj argument okreće se protiv njene visoke ocene o sopstvenoj seksualnoj slobodi, jer pokazuje da joj je mesto negdje oko proseka, ako ne i niže. Pošto joj je stalo da ne bude »glavna kurva u gradu«, znači da se uzima u obzir

što njena okolina — ako ne i neodređeni »svet« — misli o njoj, nezavisno od potencijalnog partnera.)

Ako dečko koji joj se sviđa nema mogućnosti da se raspita među poznancima o devojci, kako će onda ona ostaviti utisak na njega da nije kurva? »Kad bih odmah, onako »iz taka«, krenula s njim u krevet kao što sam poželela — ili ne baš odmah, ali vrlo brzo — on će o meni imati mišljenje da sam kurva. Zato su potrebne male veštine koje mi zovemo, »femkanje«. U prvoj fazi, kao, odbijanje, kao, baš me briga za tebe. A posle, kad se prihvati kontakt, posle izvesnog njegovog navaljivanja, dolazi faza odlaganja telesnog dodira sa postepenim popuštanjem malo-pomalo, sve do punog seksa...« (Koji se ostvaruje, po mogućnosti, u vidu — silovanja, da kod mladića ne bi ostalo ni trunke sumnje da je devojka »kurva«, zar ne? Kao u onom vicu kad petao skoči na kokoš, a ona se izmakne, misleći: »Treba da me juri još jedan krug oko dvorišta, da ne pomisli da sam kurva!«)

Tako se završio razgovor o dvojnom moralu s ovo dvoje sedamnaestogodišnjaka. Devojka je na početku imala visoko mišljenje o svojoj slobodi u poređenju sa generacijom kojoj pripada, ali se tokom razgovora spuštala stepen po stepen niz skalu koju je sama definisala. Nije dotakla samo poslednji, nulti podeok, jer joj se mora priznati da je u mislima, u mašti u svetu svojih želja — vrlo moderna i emancipovana. U praksi, međutim, koristi dobar deo tradicionalnog arsenala kojim su poređene žene izokola postizale ono što su htele, ne prepadajući muškarce svojom otvorenošću i slobodom.

Jedan stariji mladić, 18-godišnji učenik iste škole, pokazuje veliko razumevanje za »položaj devojke, kada je reč o seksu« i smatra da je taj položaj »vrlo težak«. Po njegovom mišljenju, »ukoliko devojka nastoji da zadovolji svoje normalne seksualne potrebe, ona postaje kurva. Kod mladića je suprotno, on postaje plejboj, žigolo i slično. Da bi devojka izjednačila u tom smislu svoj položaj sa mladićem, trebalo bi da joj je savršeno svejedno šta drugi misle o njoj. A to bi značilo da treba da bude potpuno samostalna, da ne zavisi ni materijalno, ni bilo kako drukčije, od ostalih ljudi. Ovo se ne može lako ostvariti. Ipak, da sam žensko, ne bih se obazirao na komentare okoline. Važnije bi mi bilo lično zdovoljstvo. Svoju devojku, kada je reč o tome, ne sputavam, niti smatram da je bitno što drugi pričaju o njoj. Sam mogu vrlo lako da ustanovim da li je to tačno ili ne...« (Ne sluša, ali proverava!? Devojke bi trebalo da se osamostale da bi mogle da ne obraćaju pažnju na okolinu, ali da je on devojka — ne bi čekao samostalnost, odmah bi mislio samo na lično zadovoljstvo!?) »U principu ne podnosim devojke koje zovu »radodajkama«. Prvenstveno one koje nemaju drugih načina dokazivanja, pa se služe time...« (U čemu je razlika između one devojke koju zovu kurva i one koju zovu radodajka? Zar u oba slučaja nije reč o »nastojanju devojke da zadovolji svoje normalne seksualne potrebe«?) »Ne volim ni otvoren istup devojke kada se radi o početku neke veze, iako danas nije ništa čudno kad devojka prva priđe mladiću. Mislim da devojka može samo da pruži povoda mladiću za poznanstvo, ali inicijativu ne sme da pokaže. To je muški posao!« (Dakle, nije čudno, ali on ne voli!? Šta je ostalo od početnog, deklarativnog razumevanja za »težak položaj« devojke koja pokušava da zadovolji svoje prirodne seksualne potrebe? Ovaj mladić razume kurve, ali ne voli radodajke; ne čudi se tome što devojke prve prilaze mladićima, ali ne voli da one imaju inicijativu u otpočinjanju veze; njega ne interesuje šta se priča o njegovoj devojci, ali sam proverava tačnost. Dodajmo tome i njegov stav o ljubljenju na ulici, s početka ovog teksta: u redu je to, ali sve je to foliranje. Eto jedne varijante neokonzervativizma mladih! Napred se isturaju liberalni opšti stavovi u duhu vremena tolerancije i slobode, a zatim — posle jednog »ali« —

dolaze sasvim oprečna lična opredeljenja u duhu tradicije reda i poretka, koja sve stavlja na svoje mesto.)

Zanimljiva su objašnjenja nekih devojaka o potrebama koje ne mogu da zadovolje zato što se osećaju sputano kao žene:

»Kad ljudi često menjaju partnera, mislim da možda traže sebe, možda da bi se potvrdili. Bez obzira na to da li su muškarci ili žene. Jedino mi smeta što društvo, sredina, muškarcima sve odobrava, a nama ne. Na mene sve to utiče, živim u patrijarhalnoj sredini. To što neko priča smetaće mi, ali ne i sprečiti. Treba biti svoj i raditi kako osećaš...« (Ovde je »ali« most u suprotnom smeru, od tradicionalizma sredine ka libertinskom ličnom opredeljenju.) »Ako ne menjaš partnere, nećeš moći nikad da nađeš šta ti odgovara. A vreme ti prolazi, smanjuje se razmak koji mi je ostao do udaje, kada ću zaista moći da budem samo s jednim. Ja to sada još ne želim.« (Učenica Pete beogradske, 18 godina.)

»Kod nas svi misle da muškarac može da menja, a devojka ne. Nisam za čestu promenu, ali sam protiv snažnog vezivanja koje stvara prepreke da nađeš nekog drugog. Kad za nekog kažu da je kurva, sami sebe lažu, jer misle drukčije. Svako ima prava da menja često koliko misli da mu treba. (Učenica 3. godine hemijskog smera, 17 godina)

»Kad sam bila mlađa, bilo mi je bitno da menjam partnere, da ih brojim. Kasnije ne. Ne volim često menjanje, jer prvi put u odnosu nikad ne može biti najbolje, za kvalitetan odnos treba više vremena. Nisam za često menjanje, jer tako ne vidiš prave vrednosti. Međutim, drugi ljudi neka rade šta hoće ako ih to zadovoljava. Ja mogu reći samo šta mislim, ali nikad ne dajem savet. Možda ta ili taj traži pravog ili pravu u čestim promenama? Pre je to nečiji način, a nikako ne kurvarstvo. (Učenica novinarskog smera, 18 godina)

Ovde se na seksualnu slobodu ne gleda kao na cilj po sebi, kao na izvor prirodnog zadovoljstva na koje svaki čovek, muškarac ili žena podjednako, ima pravo. Ovde se na seksualnu slobodu u mladosti gleda kao na prirodnu stazu razvoja polne zrelosti, kao cilj višeg reda, koja se — u skladu s tradicijom romantizma — shvata kao problem izbora jednog pravog — u mnoštvu dostupnih — partnera za ceo život. ●

Nastavit će se)

Ljuba Stojić

Vaginalia et alia

Mitologija guze

jer u početku bijaše dupe

Kad »mrdne guzom lijevo-desno« — pjeva jedan curetak — oko nje »sve je bijesno«. Riječ je, zacijelo, o lijepim guzama, jer da nije tako, njihova vlasnica ne bi o njima imala svijest. Naime, te »najveće polukugle na ženskome tijelu« (kako ih je dražesno nazivao gosp. Freud) svakoj vlasnici ili posjedovateljici daju samosvijest koja se gotovo ni sa čime drugim ne može mjeriti. Jest, točno je, na ženskome tijelu postoji stalni i povijesni rivalitet između prednjice i stražnjice, ali ova posljednja (u doslovnom smislu te riječi) potiče još iz prahistorije, pa ima prednost!

U početku bijaše — dupe. Ili, ako ćemo drukčije, u početku bijahu guzice iliti guze, kako im se tepa od milja. Stražnjicu se još naziva — prema Sabljakovom »Riječniku šatrovačkoga govora« — auspuh, brava, bulj, buljina, crvara, cvajter, drndara, drobara, gladiola, govnara, haubaksa, jastuk, jozicagunj, kaca, kana, kanja, kenjara, magazin, modri cvijet, pekara, plinara, pokal, pozadina, prda, prdara, prdaljak, ruksak, sirnica, sjedalo, topovska cijev, vonjara, zamjenik, žaba, žir ... ali to je samo djelić one jezikoslovne invencije koju je čovjek posvetio svome debelome mesu. Jer, otkako je svijeta i vijeka, ljudi se više bave svojim dupetom, nego svojom dušom. Pogotovu je to točno kad je riječ o ženskoj stražnjici, glavnoj opsesiji svih sisavaca. Navodno je riječ o atavističkome sjećanju i osjećanju, jer dok se primati — tj. naši praroditelji, navodno — još nisu bili definitivno uspravili, mužjaci su obavezno prilazili ženkama s leđa. Otuda nam stiže identifikacija ženskih genitalija sa stražnjicom, pa nije čudo što je moda obljubljivanja »zguza« (iliti, finije, latinski, a tergo) jedna od najklasičnijih. Muš-

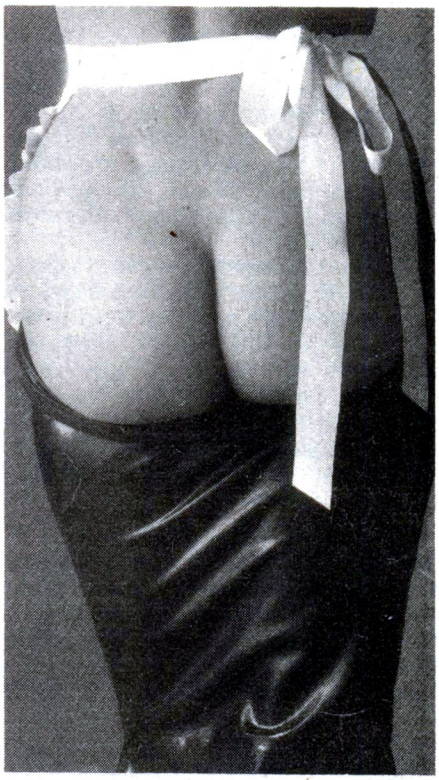

karci i žene relativno su vrlo kasno počeli da se gledaju licem u lice, dakle i da se tako ljube. Poznato je da je snošaj iliti tucanje »prsa o prsa« u prekomorskim zemljama nazvan »misionarskom pozom« i to tek prije nekoliko stoljeća, kad su prosvjetitelji na Novom kontinentu počeli toj tehnici poučavati domoroce. Dotada su se ti neuki ljudi sparivali kojekako, čekajući učene kolonizatore da im pokažu najnespretniji moderni način. Oni su to radili vjerojatno »s leđa«, ako ne i kao stari Grci, koji su preferirali da ih žena zajaše, pa se taj položaj i zvao »na suprugin način«, more uxorio, (što zvuči kao neki recept).

MOĆNE POZADINE

Dakle, fascinacija dupetom porodila je čovječanstvo. Da ženske u davnini nisu razvile moćne pozadine— o čemu nam svjedoče prastare figurice, čak iz paleolitika, među kojima je najglasovitija »Willendofska Venera« — muškarci se nikad ne bi bili dojsjetili čemu im služi onaj visuljak među nogama. Međutim, njihove su se debeloguze neprestano tako namještale da je i prosječni mužjak mogao shvatiti o čemu se radi, tj. da u onu pukotinu, koja zjapi među mesnatim poluloptama, mora ugurati svoju stvar koja mu se čudesno diže svakoga časa. Kasnije, kad su se naši praroditelji počeli ponašati malo uglađenije, dakle kad su otkrili lice i poljubac, onda su žene izmislile sise iliti dojke, kako bi svratile pažnju sa svojih iskorištavanih guzica. Upravo tako tvrdi poznati Desmond Morris, autor »Golog majmuna«: sise su nadomjestak za stražnjicu, tako da njihova važnost neprestano varira. Jedna epoha više voli istaknuto dupe, zamamno i zanjihano, a druga je više orijentirana prema ženskim grudima. Muško dupe ionako nije važno — barem ne na ovome mjestu — premda se u mnogim anketama otkriva da žene prilično cijene taj dio muške anatomije. Budući da je ovo članak strogo heteroseksualne namjere i namjene, sve asocijacije iz homoseksualnoga svijeta ostaju po strani, mada su i one (na drugome mjestu i prilici) jednako legitimne. Navodno, kad je već riječ o dupetu, ženama se sviđaju one mršave i žilave, a ne velike, masne i otromboljene. Dupe nešto govori o ljudskome karakteru, kao što je poznato od davnina i od majmuna, a žene su tu veliki stručnjaci.

Naime, ponašanje guzice u svijetu ima svoju drevnu biološku prošlost. Ako je točno da potječemo od majmuna (što nije baš 100% sigurno), onda iz njihovih gesta možemo shvatiti odakle i kako je u našoj svijesti i jeziku nastao izraz »dupedavac« i »dupelizac«. U majmunskoj hijerarhiji stupanj važnosti neke jedinke očituje se i po tome kome mora okrenuti i ponuditi dupe. Onaj koji stoji niže po snazi i važnosti u nekoj majmunskoj družini, taj mora višemu od sebe okrenuti leđa i »dati mu dupe«. Dakle, današnji izraz »dupedavac« ne odnosi se (samo) na pederaste, već označava ulizištvo i poniznost, udvornost i puzavost, sluganstvo i podređenost. U protivnome, onaj koji je slabiji u majmunskome društvu, a ne ponizi se tako da jačemu ponudi dupe, taj će dobiti batine. To će reći da se dupetom ulazi u društvo, što važi od primata do danas. Dupe je propusnica u kultiviranu povijest, ako je ovo kultura koju smo mi naslijedili od majmuna.

DVA ZADATKA STRAŽNJICE

No počeli smo s guzama koje mrdaju lijevo-desno i tako neprestano kroz povijest čovječanstva. To su mitološke i legendarne hemisfere, o kojima su slikari i kipari, satiričari i aforističari, kliničari i fetišisti ostavili bezbrojna svjedočanstva. Ako ostavimo po strani neke fiziološke funkcije koje su leđa, straga neka se vidi ona kojoj se sviđaju vlastita leđa. Milanion je Atlantine noge dizao na ramena: ako su dobre, onda ih treba tako gledati. Malena stasom neka jaše kao na konju: jer bijaše vrlo visoka, tebanska mlada nije nikad uzjahala Hektora kao konja. Neka prekrivku pritisne koljenima, a vrat malo zabaci ona žena kojoj vrijedi vidjeti duga bedra. Ona kojoj je stegno mladenačko, a grudi posve besprijekorne, neka se iskosi na postelji i pusti muškarca odozgor.« I tako dalje, u skraćenom kursu à la romana, što će suhoparnije, s manje poezije, dakle, ali na svoj način i preciznije iskazati Vatsjajana, autor glasovitoga

uključene u tu mesnatu aparaturu — i to funkcije koje ćemo ostaviti skatolozima i koprofilima »desadovskoga« tipa — onda guza tijekom s povijesti, do danas, ima dva zadatka: da bude »nagužena« i da dobije batine. Ovdje se uvijek misli na ženske guze, mada čitatelji »trećega spola« mogu izvoditi svoje asocijacije kako im je volja. Još su stari savjetodavci i stručnjaci za sve vrste ljubavi uporno savjetovali da žene lijepih leđa i privlačne stražnjice mogu najbolje uraditi ako ih okrenu prema svome draganu. Tako Publije Ovidije Nazon (47.pr.n.e. — 17. ili 18.n.e.), u svome »Umijeću ljubavi«, lijepo kaže:

»Stid me govoriti o onome što je još preostalo, ali blaga Diona kaže: »Ono što je stidno, upravo to je naš posao!« Neka svaka upozna samu sebe, stanovite položaje odaberite prema svojem tijelu: jedan način ne odgovara svima. Ona kojoj je lice izrazito, ta neka legne na

dijela »Kama Sutra«, ljubavnoga priručnika s Dalekoga istoka:

»Kad se žena načetvoronoži kao četvoronožac, a njezin je ljubavnik objaši poput bika, to se zove »snošaj krave«. U toj prilici sve što se inače izvodi na grudima, sad se izvodi na leđima. Na isti način se obavlja i snošaj psa, koze i srne, silovito opasivanje magarice, parenje mačke, skok tigra, pritisak slona, trljanje vepra i uzjahivanje konja. A u svim tim slučajevima ljubavnici neka se vladaju kao i dotične životinje.«

UPOTREBA GUZA KROZ POVIJEST

Nema što, u zgodno smo društvo dospjeli, ako nismo iz njega proistekli! Ali kako ovo nije seksološki savjetnik i kako se sve o dotičnome položaju može doznati iz knjiga koje u posljednje vrijeme naprosto bujaju na sve strane (premda je praktično vježbanje više za

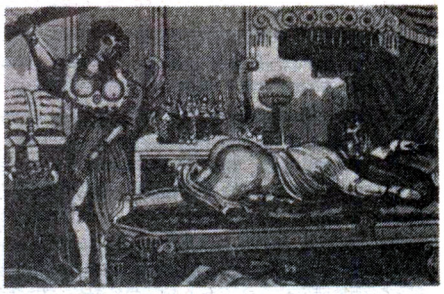

preporuku, nego čituckanje), to ćemo se ostaviti naivnoga dociranja. Da se uhvatimo onoga od čega smo pošli, naime od guza koje su fizički i simbolički više vezane uz ženske genitalije, nego što su to grudi. Jedan nekadašnji stručnjak, stanoviti g. Ernest Klotz, u svojoj knjizi »Čovjek kao četveronožac« (objavljenoj još davne 1908. godine) tvrdi da se atavistička poza »zguza«, koja se vuče od primata, može uočiti i u tome što i današnji polučetveronošci — kao što su medvjed, kengur i majmun — prilaze ženkama na taj način. Jedan moderni vic, ali zabilježen točno prije 50 godina, kroz prikrivenu aluziju odaje to isto: Djevojka kaže mladiću kako se boji da joj minisuknja sve otkiva kad se nagne.« Evo, sad mi vidiš gaćice«, kaže mu ona, naginjući se. »Ne«, odgovara mladić. »A sada, kad se nagnem još više, vidiš li mi sada gaćice?« »Ne«, opet će mladić, gutajući slinu, »ali bi dobro uradila da ih obućeš!«

Tako smo zasad malo dotakli prvi povijesni zadatak ženske stražnjice, dakle taj da služi kao mesnati feder dok je muškarac miluje s leđa. Naravno, guza je kroz povijest doživljavala razne preobrazbe, pa je vjerojatno da je i u seksualnom životu bila na razne načine upotrebljavana, jednom više, drugi put manje. To se inače dobro vidi u modnim preobrazbama, jer jedna epoha naprosto gura guze svima pod nos, a druga ih skriva, pa za njihov račun favorizira sise. Nakon drugog svjetskog rata svijetom je prilično zavladala američka opsesija velikim sisama, što neki tumače kao znak kolektivne psihičke regresije, naime uzmakom u majčin zagrljaj. Po njima bi ljubitelji sisetina bili infantilni, ali nije jasno kako bi muškarci mogli biti orijentirani na vaginu, kad je ona do jučer bila naprosto nevidljiva!? Naime, tek najnovija moda erotografskih časopisa — i to moda koja javno sankcionira raširene ženske noge, omogućavajući ginekološki uvid u žensku unutrašnjost — tek je ta moda omogućila dječacima i postarijim masturbatorima da se koncentriraju na pravu suštinu. Kroz vjekove, naprotiv, samo su dvije točke na ženskom tijelu mogle biti fetišizirane: guze ili dojke. Napokon, svejedno mi je izražavam li atavizam primata (preferiranje guza) ili infantilnost (preferiranje velikih dojki): tu nisam fanatik i zasupam potpunu toleranciju!

ŠIBA I DEBELO MESO

Zapravo, kad bismo uopće mogli slikovito pratiti modne i likovnjačke preobrazbe guza, onda bismo doznali da je modli erotizam o tome pitanju začet u 18. stoljeću. Dotad je vladala prednjica, a kad se na sceni pojavljuje slikar François Boucher (1703-1770), stražnjica dobija prednost, koju je zadržala do danas, uprkos sisatoj konkurenciji u »Playboyu«. U svojoj knjizi »Psihologija erotskoga slikarskoga slikarstva«, Pierre Cabanne naziva Boucherovu opsesiju guzama »ludičkim erotizmom«, što će reći zaigranim, veselim i ružičastim, a ne mračnim i crnim. Čini se da je slikareva žena bila model za neka najglasovitija njegova platna, kao što je, naprimjer, »Odaliska«, a ne treba sumnjati da se takvim poziranjem i gospođa prilično okoristila, zacijelo i za vrijeme rada u ateljeu. Ta obuzetost sočnim i ružičastim, drusnim oblinama naprosto je planetarnoga tipa, pa treba samo pitati naš narod, na bilo kojem kraju naše domovine, što se cijeni kod dobre cure. Najimpresivnija je u tom pogledu jedna narodna uzrečica, kako prava ženska treba imati tako sočno i snažno dupe da mora zdrobiti orah kad na njega sjedne.

Posljednjih dvjesta godina, dakle, guze ne izlaze iz mode kad je riječ o seksualnoj privlačnosti, što je njihova primarna funkcija. Ali kad je riječ o onoj drugoj funkciji — naime da budu išibane — tu su guze ponešto emancipirane. Milenijima je debele meso bilo namijenjeno iživljavanju roditelja, učitelja i ljubavnika — jer »šiba je iz raja izašla« — da bi danas bilo iskorištavano samo simbolički, u porno-romanima i filmovima. ostajući možda, ponegdje, u skrivenoj kućnoj upotrebi. Zapravo, nema te povijesti erotskoga života kroz povijest, u kojoj kažnjavanje guzanije jedna od vladajućih tema. Bilo da je riječ o robovima — a radije robinjama ili služavkama — bilo da je riječ o ponižavanju neprijatelja, bilo da je riječ o sadomazohizmu bordelskoga tipa, bilo da je riječ o orgijama, bilo o ljubavničkoj suglasnosti, ali tisućama godina guze dobro odrađuju svoju mesnatost. Bilo je pojedinih epoha u povijesti kad je batinanje po stražnjici postalo modom u javnosti, dakle potpuno sankcionirano, mada je uvijek, i to sigurno, bilo iskorištavano u sadističke svrhe. Naročito je viktorijanska epoha nametnula šibanje kao legitimno, ali zapravo kao perverzno zadovoljstvo, dakako onih koji su bili u vlasti da šibaju (tj, roditelji, učitelji, korisnici bordela i sl.). Jedne guze, dobro platile svoje obline, a treba sumnjati da će misao o takvoj njihovoj funkciji ikad iščeznuti iz (muške) mašte!

»Dati nogu u dupe«, to doslovno znači nekoga poniziti, jer ga smatramo inferiornim (što smo prije razradili na primjeru majmunske hijerarhije). Onome kojega smatramo ravnim reći ćemo, čak i u svađi, da će »dobiti ćušku«, jer se s njime ophodimo licem u lice. »Prišuljati se s leđa« može značiti iznenađenje neprijatelja, ali može biti i lukavo uvlačenje u neko društvo-klub ili zajednicu. »Zaskočiti s leđa« samo je preneseno značenje objahivanje ženke, ako nije i simbolički izraz za krvoločni napad. Dakle, kad bimo ispitivali svoje jezičke slojeve u kojima je guzica našla svoje mjesto, onda bismo zaista vidjeli koliko je ona važna. No o tome najbolje svjedoči jedan humorist kao što je Kazimir Klarić, kad u svojoj knjizi »Kolut natrag« (1974) pušta svome Puparu da o tome razvije čitav jedan traktat:

»Čovjek zbog guzice odluta kojekuda. Zbog nje dolazi u divne i očajne situacije. Guzica je zapravo pokretač povijesti. Kreće se kao sipa, ispušta plinove i napreduje. Vlasnik je mora slušati, pa je teško utvrditi je li jača guzica ili mozak. Guzica i mozak imaju niz odnosa. Povezani su. Sijamski blizanci. Samo različito misle. Mozak jedno, a guzica drugo. Sukob je neminovan. Mozak zbog nekih sumnivih uvjerenja počne štrajkati glađu. I ne pita guzicu što ona o tom problemu misli. Pati se guzica, a ni kriva ni dužna. Nju ne zanima ni idejnost, ni dijalektika, ni odnos društvenih snaga. Da ikako postoji dezintegriranje ljudskog tijela, ili mogućnost otcjepljenja, guzica bi to odman tražila. Da se izdvoji i krene svojim putem. A kad se dijele batine, guzica je prva na redu. A zapravo bi trebalo premlatiti mozak i primozak. Guzica hrani mozak, a ovaj donosi glupe odluke. Guzica je potisnuta, degradirana. Morala bi imati bar ista prava kao i glava.«

HULAHOPKE I TRAPERICE — UŽAS ZA GUZU

Ovaj apel za guzicu zapravo je metaforična upotreba debeloga

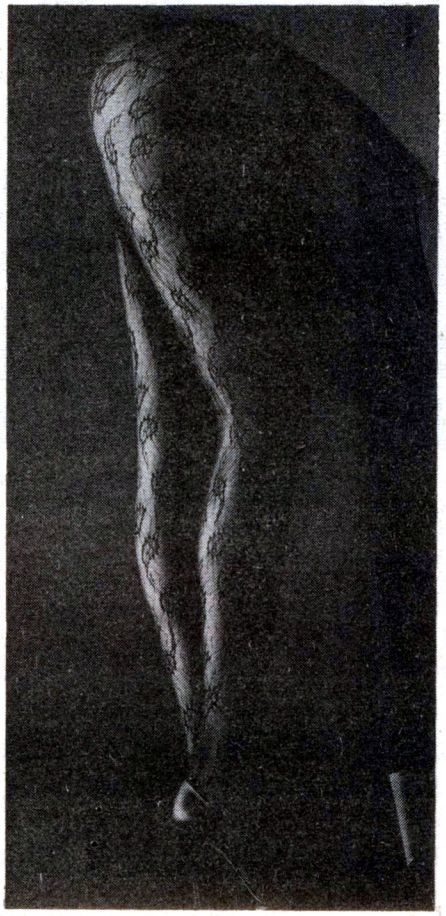

mesa u društvenome ophođenju. Predbaciti nekome »da je guzica«, to je termin koji se odnosi uglavnom na muškarce. Žene mogu biti samo guzate (kao i sisate), ali upotreba toga dijela njihova tijela imaposve drugu svrhu, kao što smo pokušali malo razotkriti. Današnja moda, dakako, posve degradira guzu, a pri tome se služi sa dva najstrašnija artikla koje su žene ikad mogle posvojiti. Najprije se to odnosi na glasovite hulahopke, pomoću kojih se guze pakiraju poput safalade. Stegnuta tom spravom, niti jedna guza više nije ono što je na slobodi, kao u ona slatka davna vremena kad je bilo jako zadovoljstvo promatrati kako se ulicama lelujaju raznorazni guzni oblici. Dok su žene još nosile suknje i haljine, a dok još nisu nosile hulahupke — mlađi neiskvareni čitaoci to niti ne mogu zamisliti, na žalost — guze su bile pravi voajerski raj, da ne govorimo o onim mladićima koji su se usuđivali da ih u nekoj gužvi dotaknu (rukom ili nečim drugim). Kratkotrajna epizoda »vrućih hlačica« bila je jedna od najsenzacionalnijih u erotskom životu (muškoga dijela) nacije, ali svi su znaci da će se nešto od toga prohujalog vremena vratiti (jer, moda i jest vječno vraćanje istoga).

Drugi grozni artikl koji je pokvario mitologiju guze jesu proklete traperice iliti farmerke. To prosto i grubo platno (svejedno je li jeftino ili dolazi iz najskupljega butika) naprosto steže ženske guze u paket koji uništava svaku erotičnost. Poznato je da feministkinje na svim krajevima svijeta aplaudiraju i hulahopkama i trapericama, ali je za žaljenje što su takvim pohvalama nasjele i prave ženske.

Čak je bila izmišljena i »jednospolna« moda — iliti »uniseks« — dakle najveća glupost modernoga vremena. Deseksualizirati i muškarce i žene, pretvarajući ih u bijedne manekene nerazaznatljiva spola, to mogu samo mrzitelji ljudskoga roda, ali srećom i ta je ludost iščezla. Jadne one lijepe guze na koje se navlače najprije hulahopke, pa onda još i traperice (naglašavam ono traperice, jer u nekim hlačama od mekšeg materijala guze mogu također dobro doći do izražaja) jer čitava je njihova mitologija nepovratno iščezla. No ima još nade, uvijek dolazi ljeto, a s njime nastupa i »festival guza«, najljepše ljetne igre koje postoje ali to je već druga tema. ●

Igor Mandić

erotomedicina

Laserom protiv frigidnosti

Uskoro orgazam za sve žene! Seksolog dr Jacques Waynberg predlaže revolucionaran tretman za frigidne

● Kaže se da je svaka druga žena frigidna. Hoće li vaša metoda izliječiti frigidnost?

— Ti su podaci vrlo pretjerani. Trećina žena u dobi od trideset godina nije posve zadovoljna svojim seksualnim životom, ali to ne znači da su frigidne. Vjerojatno ih samo deset posto ima ozbiljnih teš-

koća. A čak i od tih deset posto nisu sve za liječenje. Žene koje se dolaze posavjetovati zbog frigidnosti čine to tek kad uistinu imaju povoda za to. Opazili smo da se ta motivacija često podudara sa sasvim određenim razdobljima. Prije tridesete ili sa četrdeset i pet godina to je određena »istrošenost« njihovih ljubavnih odnosa. Osjećaji tada više ne uspijevaju prikriti nezadovoljstvo. Drugi je razlog početak nove ljubavi: žene žele doživjeti s novim partnerom pun odnos, a to podrazumijeva da više ne prihvaćaju pretvaranje niti da budu nezadovoljne. Životne okolnosti otkrivaju krizu i želju za promjenom.

● Je li frigidnost »seksualni kvar«? Organski poremećaj? Psihički problem?

— Prava je frigidnost nepostojanje ili naknadni gubitak želje. Primarna je frigidnost ako žena nikad nije imala želju, a sekundarna ako nema više želje da vodi ljubav. Tomu treba dodati još jedan, najrašireniji oblik frigidnosti: anorgazmiju, nedostatak orgazma. O primarnoj je anorgazmiji riječ ako žena nije doživjela zadovoljstvo, a o sekundarnoj kad orgazam izostane poslije nekog stresa, poroda i sl. Žene se najviše žale na nepostojanje vaginalnog orgazma. Seksolozi pak govore da je ženska frigidnost samo psihološka. Nasuprot tomu, muški su seksualni problemi organski, više od 85 posto. Impotentan je muškarac zaštićen od svakog psihološkog sumnjičenja. Vrijeme je da više ne padamo u takve zamke. Ženska frigidnost ne dolazi samo iz glave.

● Čini se da tvrdite dvoje: žene koje odluče liječiti svoju frigidnost jesu one koje više ne pristaju živjeti u laži, a muškarci nisu nikad svjesni frigidnosti svojih partnerica. Je li to istina?

— Uistinu, prevlast muškaraca prisiljava neke žene da glume, jer oni potvrđuju svoj identitet samo ako ženi omoguće užitak. Žena koja ne doživljava zadovoljstvo, uskraćuje muškarcu vidljivo svjedočanstvo njegove muževnosti. To je užasan udarac njegovu samoljublju. I tako žena, u brizi za održavanjem veze, ubrzo shvaća da je simuliranje jedini način da ima mir, inače će muškarac agresivno od nje tražiti da uživa, jednako kao što zahtijeva da kuha. Dakako, nisu svi muškarci takvi, nisu svi jednako opterećeni takvim potvrđivanjem.

● Koji su organski uzroci frigidnosti?

Žene bi morale biti sebičnije, više misliti na sebe. Spominjanje vaginalnog, klitoralnog ili uteralnog orgazma pokušaj je zaplašivanja, smanjenja erotskog, erogenog potencijala žene. Za Jacquesa Waynberga nema frigidne žene. Ima samo onih kojima je trenutno zbog nečega uskraćen užitak i, dakako, onih koje slobodno uživaju. Svaka od njih može od danas do sutra prijeći u drugu kategoriju. Spremnost i sposobnost za užitak stječe se i mora naučiti. Žene se moraju priupitati o kvaliteti rituala koji prati njihovo vođenje ljubavi. Moraju znati što se zapravo događa, zna li njihov partner što očekuju od njega, poznaju li one same dovoljno vlastito tijelo. Općenito bi se više morale baviti sobom i biti sebičnije u ljubavi.

— Želju može izgubiti, na primjer, žena koja uzima pilulu, jednostavno zato što hormoni destabiliziraju neurološko funkcioniranje koje upravlja željom za vođenjem ljubavi. Jednak učinak imaju i neki lijekovi, kao i sredstva za umirenje koja se uzimaju u većim dozama te hormonalne kure koje se primjenjuju u dermatologiji. To je dokaz da nije sve psihički uvjetovano. Seksualno je uzbuđenje vrlo ovisno i o prokrvljenosti zdjelice. Dobar je primjer dijabetes, koji napada male krvne žile, pa žene koje od njega boluju imaju smanjene orgazmičke kapacitete. Ima i drugih organskih uzroka, na primjer neurološke bolesti — polineuritis i alkoholizam. Zato držim da se danas nedostatak užitka ne mora smatrati invalidnošću, nego medicinskim problemom.

● Što je originalno u vašoj metodi liječenja frigidnosti? Odgovara li taj tretman svim oblicima tog poremećaja.

— Kao seksolog bavim se svim slučajevima frigidnosti i upućujem pacijentice na one terapije koje su im primjerene. Najlakše pomažemo ženama koje su naknadno izgubile sposobnost uživanja. Ženski je orgazam posljedica učenja uvjetovanih refleksa. Kad se jednom nauče, više ne zaboravljaju. Ako dvadeset godina nismo vozili, ne možemo bezbrižno sjesti za volan, ali vozit ćemo bolje od onoga tko sjeda u auto prvi put.

Metoda koju sam usavršio u institutu za seksologiju posebno se odnosi na najtragičnije slučajeve frigidnosi, na primarnu anorgazmiju (5 posto žena od 30 godina). Te žene nikad nisu doživjele užitak. Ali sve imaju nešto zajedničko: potpuno nepoznavanje vlastitog tijela. Neke su već osjetile lagano zadovoljstvo u klitoralnom dijelu, ali taj se ugodan osjećaj brzo gasi. Neke, naprotiv, imaju bolnu klitoralnu osjetljivost. Proučavajući te slučajeve, pošao sam od pretpostavke da se erotizacija kontakta stvara lokalno, razlikom u temperaturi. Dokaz: između ginekologova vaginalnog dodira i partnerova milovanja, emocionalna je razlika uvjetovana temperaturom. Količina krvi koja pritječe u vaginu za vrijeme seksualnog odnosa deset je do dvadeset puta veća od one koja dolazi za vrijeme ginekološkog pregleda. S druge strane, neurofiziolozi se slažu s tim, nervni putovi koji provode erogene osjete isti su, ili vrlo bliski, putovima boli (anorgazmičke žene često imaju bolan klitoris). Tako sam pomislio da bi se mijenjanjem lokalne temperature morala modificirati kvaliteta i kvantiteta klitoralnog osjeta. Kako? Pomoću lasera s infracrvenim zrakama. Te zrake ne peku, bezbolne su i nema nikakva rizika. Seansa traje četiri minute, dva puta na tjedan. Tretman obuhvaća deset do dvanaest seansi. Rezultat? Promjena mikrocirkulacije u žilama za vrijeme seksualnog odnosa, buđenje klitoralne prijemljivosti.

● Govorite skromno o ovoj metodi, ali ako infracrvene zrake zaista liječe frigidnost, bit će to prava revolucija! Hoće li se ta terapija primjenjivati u bolnicama?

— To je novost u svijetu. Trenutno istražujem tehniku, a idućih ću mjeseci moći objaviti kompletnu naučnu publikaciju. Cilj je da se s izostanka seksualnog užitka skine dramatska i psihijatrijska nota. Ovom bezopasnom spravom, a relativno jeftinom, moći će rukovati brojni praktičari — ginekolozi, kućni liječnici... i neće biti rezervirana isključivo za bolnice i seksologe (oni će nastaviti liječenje teških slučajeva). Takva banalizacija tretmana omogućit će mnogim ženama da govore slobodno o svojim smetnjama. Napokon se razbija zakon šutnje, jer je omogućeno pravo liječenje.

● Ovim tretmanom djelujete na klitoralnu zonu. Je li to obavezan put da se otkrije orgazam?

— To je bitna etapa. Čim se klitoris otvori prema osjetima, otvoren je put prema svim ostalim izvorima užitka. Ženama tada samo preostaje da prijeđu put učenja. Ako to hoće, obogatit će osjetljivošću druge predjele svog tijela. Jer svi su putovi užitka dobri i postoje u svakoj ženi. Svaka vrsta muzike može odgovarati svakoj vrsti ljudi. Mislim da ćemo postići uspjeh kod 70 posto liječenih! (hp)

Gerty Senger

nova osjetilnost

Mirisi mame u iskušenje

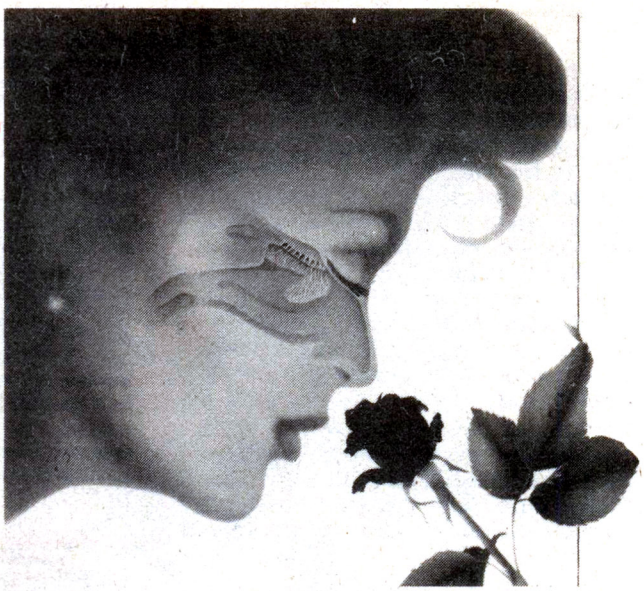

Miris ruže može probuditi najslađa sjećanja na prvu ljubav, prvi poljubac. Mirisi su ljubavni glasnici i pobuđuju erotsku draž

Vesna već godinu dana živi s Markom. Zaljubljeni su jedno u drugo preko ušiju. Ipak, događalo se da se navečer u krevetu Marko, umoran od posla, okretao na drugu stranu i zaspao.

Tad bi ga Vesna otkrivala i ljubila mu leđa. Ne bi dugo potrajalo i Marko bi se okrenuo i priljubio svoju glavu uz njezino pazuho. Uživao je mirišući njezino tijelo. To ga je dražilo i postajao je živahan, spreman na ljubavnu igru. Čim bi Vesna osjetila njegovu žudnju, skakala bi iz kreveta i išla pod tuš. Htjela je biti potpuno čista ljubavnica. No jednog ju je dana Marko uhvatio za ruku i rekao joj: »Nemoj se tuširati! Želim te onakvu kakva jesi. Prirodnu ...

Već od davnina miris je bio najvažniji kriterij pri izboru partnera. Danas ih ljudi ne nalaze njušeći, ali ipak treba imati »pravi nos« za ljubav.

Nosna šupljina može se usporediti s kolonijom koralja. Milijuni sitnih stanica u sekundi reagiraju na neki miris i prenose ga u centralni živčani sustav. Svaki čovjek odiše vlastitim mirisom. Čovjek je koktel mirisa koji potječe od njegove kože, kose, pazuha, stidnih dlačica, nogu i ruku, pa iz usta, spolnih organa.

No jedan je miris specifičan: muškarčev miris. To je spoj zraka, penisa i mošnje. Ali kako zapravo miriše sperma? Mišljenja o tome se razilaze. Neke žene smatraju da je to miris jabuke ili banane, a druge opet podsjeća na lješnjake. Zanimljivo je da ga sve žene uspoređuju s mirisom voća. Nedavno je grupa engleskih znanstvenika izolirala taj muškarčev seksualni miris koji odmah zagolica nos žena. On se ne može usporediti ni sa jednim drugim mirisom, a zovu ga alpha-androstenol. Ta se sinteza hormona izlijeva iz muškarca i sastavni je dio seksualnih kretnja.

AKO IMATE »DOBAR NOS«, BOLJE POZNAJETE LJUDE

Već od rođenja svako dijete ima svoj miris. I prve spoznaje dobiva putem nosa (mirisa). Poslije nam taj isti nos daje poruke da li da nekome vjerujemo i prihvatimo ga ili odbijemo od sebe.

ZNATE LI KOJI VAM PARFEM PRISTAJE?

Svaki čovjek ima pigmente u kosi i koži. Oni različito reagiraju na zraku i svjetlu. Tako svaki čovjek posjeduje individualni miris tijela koji otkriva tip. Svakom tipu odgovara određen miris parfema.

Lagani i lepršavi miris odgovara plavušama.

Suhi, opori miris najbolji je za crvenokose.

Slatkasti miris treba da zadrže crnokose.

GDJE MIRIS DJELUJE NAJUZBUDLJIVIJE?

Vrlo je važno na koje se dijelove tijela stavlja parfem. Miris je najintenzivniji na kosmatom dijelu tijela. Također je vrlo dobro mjesto na prijelazu kosmatog dijela u golu kožu. Na tim se mjestima miris dlačica miješa s mirisom tijela. Taj koktel, zajedno s parfemom, nosu je vrlo ugodan. Parfem stavljajte i na mjesta gdje su žile kucavice: na unutrašnju stranu ručnog zgloba, na vratnu aortu ili potkoljenicu.

Vrlo je profinjeno staviti kap parfema ispod struka.

AKO NAVEČER ŽELITE BITI DRAŽESNI I ROMANTIČNI

Uvijek mislite na ovo: svi mirisi slični češnjaku izlaze kroz vaše pore na koži još barem dvadeset četiri sata. Zato pripazite što jedete dan prije izlaska u društvo. Ta zabrana prvenstveno vrijedi za romantični provod.

ZAVODITE EROTSKIM MIRISIMA

Za Indijce je sasvim normalno da se koriste različitim tvarima prije ljubavnog odnosa ili pale mirisna drvca, ili pak stavljaju ružine latice u posebne posudice s vodom. Pokušajte to i vi. Stavite posudice s mirisnom kolonjskom vodom ispod svojeg kreveta. U perju se miris duže zadržava.

ULJEPŠAJTE SVAKIDAŠNJICU

Dokazano je da mirisi djeluju na raspoloženje ljudi, pa stoga obogatite svoj ljubavni život novim mirisima. Ne zaboravite da miris limuna i nane stvara dobro raspoloženje, da ružin smiruje živce, dok miris pješčanog drvca budi erotske osjećaje. ●

SVJETSKI INTERVJU

Seks je lijep

Profesor Giorgio Abraham, jedan od najvećih seksologa, govori o važnosti intenzivnog i skladnog seksualnog života

Naslov »Voljeti ljubav« zvuči banalno, obično. Tko ne voli ljubav? Činilo se da su sloboda i seksualna revolucija srušili sve ograde i tabue i da vrijeme prikrivenosti, stida od vlastitih osjećaja i vlastitog tijela pripada prošlosti. O seksu se počelo govoriti.

O tome kako voditi ljubav, koliko puta i kako dugo, o užitku i erotizmu, razgovaralo se kao o širini rukava ili dobru objedu. Sve je bilo jasno, slobodno, lako. Bilo je dovoljno govoriti. Pa ipak? Ipak ne.

Seksolog svjetskog glasa, profesor Giorgio Abraham, osjetio je potrebu da napiše knjigu o toj ljubavi i seksualnosti danas, da bi nam pomogao u tom moru pretpostavki, kako bismo uživali u svojoj seksualnosti. Jer čini se da je sloboda — koja je nešto zaista i oslobodila — donijela i probleme. Seksualni problemi i danas čekaju u zasjedi da bi nam zagorčili život. Prikriveni, uspijevaju osakatiti naš život i onemogućiti nam ulazak u rajski vrt.

● *Zašto ste napisali knjigu koja treba da nas podsjeti kako valja voljeti ljubav?*

— Zato što je ljubav mješavina tijela i duše, fizičkog i osjećajnog, racionalnog i iracionalnog, nešto najsloženije što se događa između dva bića. Moja knjiga može poslužiti i onima koji vjeruju da nemaju problema sa seksom i ljubavi. Seksualne nevolje mogu snaći svakoga, jer se u ljubav slijevaju najvažniji tokovi života i postojanja, i problemi koje oni sa sobom nose mogu otežati i promijeniti naše živote i našu seksualnost.

● *Činilo se da je seksualna revolucija sve riješila ...*

— Nije. Sa seksualnom revolucijom, pilulom, kontracepcijom, seks kao da je postao sam sebi svrhom, bez veze s drugim poticajima osim zadovoljstva. Činilo se da je napokon oslobođen opasnosti, zabrana, ograničenja, ali to je bila samo bijedna iluzija. Jer društvo je odmah ustanovilo pravila i za užitak. Prije svega bilo je potrebno dokazati da se on može postići. Seksualnost je postala toplomjer društvenog uspjeha. Dokaz o snalažljivosti i umijeću življenja. Tko se nije dovoljno bavio seksom, došao je u opasnost da bude izoliran. Čak se vjerovalo da onaj tko nije dovoljno seksualno aktivan ne može biti dobar poslovan čovjek ili političar. I to uvođenje seksa u sve oblike života pridonijelo je da postane neprirodan. Postao je obavezan. I obavezno zadovoljstvo i obavezan orgazam postali su problem. Obaveznost je prešla u banalnost, a banalnost je najveći neprijatelj seksa. Mnogo pogibnije od raznih shvaćanja i zabrana.

● *Znači li to da društvo ima zaista takvu moć nad tako intimnim činom kao što je seks, ljubav?*

— Očito se seks danas ne može ne obazirati na društvo i duh vremena. Pitanje je vrijedi li uživati da bi se osjećalo normalnim ili poput drugih. Mislim da je to vrlo opasno. Takav stav može uništiti sposobnost za ljubav. S jedne strane može biti umirujuće to izjednačenje po svaku cijenu s ulogom koju nam nameće društvo, ali to može postati i neka vrsta ograde, oklopa koji nas zatvara i onemogućuje nam da neprestano otkrivamo nova zadovoljstva i slobodu da svaki dan budemo drugačiji. Da budemo onakvi kakvi jesmo.

● *I što treba učiniti da izađemo iz čopora?*

— Prije svega seks treba zaista povezati s ostalim dijelom osobe, sa svim drugim dijelovima ljudskog bića. Samo tako muškarac i žena neće biti privjesak vlastite seksualnosti. Da bi se to postiglo, treba izmiriti seks i ljubav.

● *U vrijeme kad se tako često spominju kratki seksualni susreti, vi tvrdite da je rješenje sve većeg broja seksualnih tegoba u povezivanju seksa i ljubavi...*

— Tako bi trebalo biti. Seks i ljubav su povezani. Kao što ljubav bez seksa može biti vatra koja ne grije, tako i seks bez ljubavi može postati dosadan i prazan. Ljubav bez poticaja, bez drhtaja, ljubav koja barem malo ne jača našu sposobnost da volimo, nepotpuna je ljubav. Seks bez osjećaja, bez razmišljanja, bez ičeg duhovnog, osuđen je na dosadu i probleme.

● *Može li seks bez ljubavi uzrokovati impotenciju?*

— Da. To se može dogoditi zato što smo otuđili vlastito tijelo. Naši organi — penis i vagina — zataje zato što smo ih zanemarili. Tijelo nas vara kad mi varamo njega. A varamo ga ako se prema njemu ne ponašamo kao prema suštini svega onog što jesmo, već kao da je predmet koji posjedujemo i kojim raspolažemo kako hoćemo. Seks je nesumnjivo fizički čin, ali možda je još više čin mašte i snova. Ništa nije bliže našim bajkama iz djetinjstva kao seksualni dodir. Točno je da su prvi spolni poticaji biološki, fizički, ali je isto tako točno i ne manje važno da su drugi poticaji u psihi, u želji koja izmiče hormonskim zakonima i hirovima. Zato jedino zajedno seks i ljubav mogu činiti čuda. Zajedno su izvor nevjerojatne snage, koja može nadvladati svaku prepreku, sve tabue i zabrane.

● *Koji su seksualni problemi najčešći?*

— To su prebrza ejakulacija i impotencija u muškaraca i frigidnost i vaginizam, tj. grčenje vaginalnih mišića, u žena. Uz to dolazi problem s ulogom u paru, zatim nemogućnost vaginalnog orgazma, bolni koitus i teška ili nemoguća ejakulacija.

● *Ako žena nije pravi vulkan, često je optužuju da je frigidna. Ima li zaista frigidnih žena, ili je imao pravo La Rochefoucault kad je rakao da nema hladnih žena, već samo nespretnih muškaraca?*

— Konstitucionalno frigidnih žena nema. Ali ne slažem se potpuno ni La Rochefoucaultom, jer bismo se, prihvatimo li njegovu tvrdnju, ponovo vratili na onu staru: sve ovisi o muškarcu koji će, ako je sposoban, poboljšati ženinu frigidnost. Vjerujem da ženin seksualni odgovor više ovisi o njezinu raspoloženju nego o muškarčevoj sposobnosti. Ne zaboravimo da seksualnost ima više zahtjeva. Ako žena svede svoju seksualnost samo na mehanički čin, gotovo će uvijek ostati nezadovoljna. Ne računajući patološke slučajeve, vjerujem da ženin odgovor ovisi o nizu okolnositi.

● *Na primjer?*

— Zbog tipa njene seksualnosti žena će različito odgovarati i istom muškarcu, dok je muškarac stereotipniji, standardiziran u svojim reakcijama. Ženi je dovoljna sitnica da se ohladi, ona je mnogo osjetljivija od muškarca na okolinu, na pristup. Muškarcu sve to ne smeta.

● *Sudeći prema tomu, muškarac je divljak, dok je žena istančana ljubavnica puna zahtjeva?*

— Ne bih rekao baš da je divljak, ali je posve pouzdano da lakše odgovara na seksualni poticaj. No to skupo plaća.

● *Kako?*

— Nakon prvog orgazma muškarac je već na muci. Da ne govorimo o drugom! Žena pak može imati višestrukih orgazama. Muškarčeve su erogene zone uglavnom ograničavaju na genitalne organe i njihovo neposredno susjedstvo, što je ozbiljna otežavajuća okolnost. Muškarcu je važna penetracija, ejakulacija, orgazam. Barem muškarcu zapadne civilizacije. To znači da voli kratko vrijeme. Ako produžuje čin, radi to partnerici za ljubav ili zbog mode koja od njega traži da vlada sobom. Žena zna uživati i u nježnosti, a to je muškarcu teško, ako ne i nemoguće.

● *Zar muškarac ne razumije ženinu potrebu za nježnošću?*

— Ako to žena želi, muškarac može biti nježan, ali to zapravo smatra gubitkom vremena. Muškarac ne razumije nježnost u ljubavi. Njemu je dodir ruke beznačajnost, dok za ženu to može imati erotski učinak. Ženska senzualnost šira je i u vremenu i u prostoru.

● *Ali danas muškarac već razumije ženine zahtjeve.*

— Da, ali u praksi to baš i nije tako. Ako muškarac ne želi razumjeti, problem postaje ozbiljan. No i on ima ispriku. Uvijek su mu govorili da ima važnijeg posla od ženja. On je morao raditi, boriti se i nije mogao gubiti vrijeme. Muškarac je stoljećima bio žrtva tih zakona. Danas se stanje izmijenilo, muškarac je u poslednje vrijeme napredovao divovskim koracima.

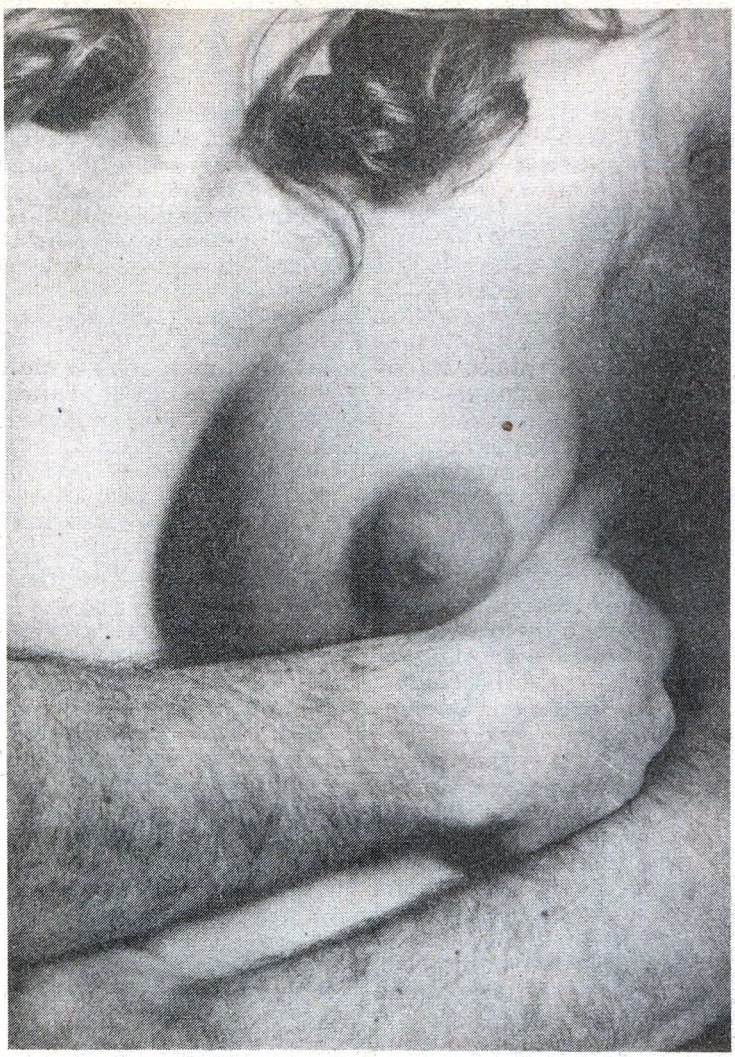

Sad se i sam pita čemu služi prazno zadovoljavanje ako partnerica ne uživa. Danas je muškarcu vrlo važno da zna zadovoljiti ženu.

● *Ali u osnovi to ostaju dvije različite seksualnosti, dvije različite tjelesne osjetljivosti. Imaju li seksolozi kakvu malu tajnu za prevladavanje te teškoće?*

— Da bi se riješili neki seksualni problemi, trebalo bi promijeniti uloge. Muškarac i žena trebalo bi da jedno drugome postanu predmet pažnje. Mnogo se govorilo protiv žene objekta i muškarca objekta, sa čime se ja nikad nisam sasvim suglasio.

● *Zar zaista imate hrabrosti da danas, nakon toliko vremena, izvučete ponovo muškarca ili ženu kao objekt na danje svjetlo?*

— Da. U određenom trenutku sve nas je užasavala pomisao o ženi ili muškarcu kao objektu koji se želi samo u krevetu. Mislim da ona sloboda kretanja o kojoj se toliko govori u poslovnom svijetu vrijedi i za ljubav. U paru treba znati biti objekt i subjekt prema potrebi. To bi se moglo učiniti tako da se u njihovu životu odredi da jedna večer bude ženina, a jedna muškarčeva, što znači da bi jednom vladao on, a ona bi činila sve što on želi, dok bi drugi put to isto vrijedilo za nju. Na taj način se otkrivaju prave želje i istinske potrebe partnera. Poslije će zajednička igra biti lakša. Želim reći da treba naučiti igrati se vlastitom seksualnošću. Kad smo pretjerano ozbiljni i obični, erotizma nestaje.

● *Kako vidite par budućnosti? Kamo ide seks i ljubav?*

— Novi par, onaj koji želi jednaka prava i dužnosti, shvatio je da erotizam, seksualni poticaj i želja ne padaju s neba, da nisu umotani kao svadbeni dar. Znaju da se oni moraju osvajati korak po korak. Seks sve više postaje izbor, kao antiteza potrebe, i podložnosti instinkta. Higijenski seks koji nas oslobađa napetosti nije seks budućnosti. Seks budućnosti bit će bogat nijansama i novostima. To će prije svega biti seks koji će obogatiti osobu. Zato su pred nama vrlo zanimljive prespektive kad je riječ o moralnim vidovima seksualnosti.

● *Zavodnici će nestati, ali će uvijek biti moćnijih muškaraca i žena.*

— Nekad je odgovor bio očit: moćniji muškarac osvajao je više žena, dok je moćnija žena željela više partnera. Danas se to mišljenje promijenilo, te se vjeruje da je moćniji muškarac monogaman. On je kadar zadovoljiti sebe i jednu ženu, jer zna pobijediti stvarnost i obogatiti i uljepšati svoj seksualni život neprestanim obnavljanjem. Isto vrijedi i za ženu. Seks uvijek kvalitetu pretpostavlja kvantiteti. Zbog toga bi se moglo reći da je napredak za par dinamično stanje puno oduševljenja.

● *Dakle, monogamni par može najbolje postići pravi erotizam i ljubav?*

— Nije riječ o blagoslivanju jednog ili proklinjanju drugog ali je nedvojbeno da monogaman par posjeduje snagu koje poligaman nema. Ovaj posljednji traži poticaj izvana, u promjeni partnera, dok to monogamni par nalazi u sebi. Sve se više čini da će seks i ljubav u budućnosti biti nerazdvojni. Par se više voli ako njihov erotizam napreduje i postane istančaniji. Ali par mora sam stvoriti ljubav i erotizam, a ne ga uzimati na posudbu od raznih modela ili moda. Svaki član para mora postati odgovoran upravljač svojim erotizmom i mora težiti mudrosti koja se, uostalom podudara s autentičnim zdravljem i istinskom psihičkom ravnotežom. Tada zadovoljstvo jednog automatski postane uživanje drugog, bez beskorisnih altruističkih težnji za istodobnim orgazmom, koji ne samo da nije potreban već ponekad i smeta.

● *A toliko se govorilo da je najveće zadovoljstvo istodoban orgazam!*

— Ako se dogodi, zašto ne? Ali težiti samo takvu orgazmu, znači uvesti neku vrstu kronometra koji treba da sve uskladi, a to je besmislica. Osim toga, što se tiče budućnosti treba imati na umu da ljubav jača vlastitu sposobnost za ljubav. Što se neka osoba više voli, lakše će se voljeti stvari, život. Sjetimo se da erotizam pun ljubavi može pridonijeti i društvenom dobru, a time i miru u svijetu. Da, jer ljubav nije nešto apstraktno. Uživanje, erotizam i skladno upravljanje vlastitim tijelom ne mogu izazvati negativne i agresivne poticaje. Ako mi bolje živimo, bolje će živjeti i društvo i cijeli svijet. Voljeti ljubav, dakle, nije igra riječi, nego je najmudriji i najpreporučljiviji način da se pripremi bolja budućnost. ●

Prevela Mirjana Obuljen

SVJETSKI INTERVJU

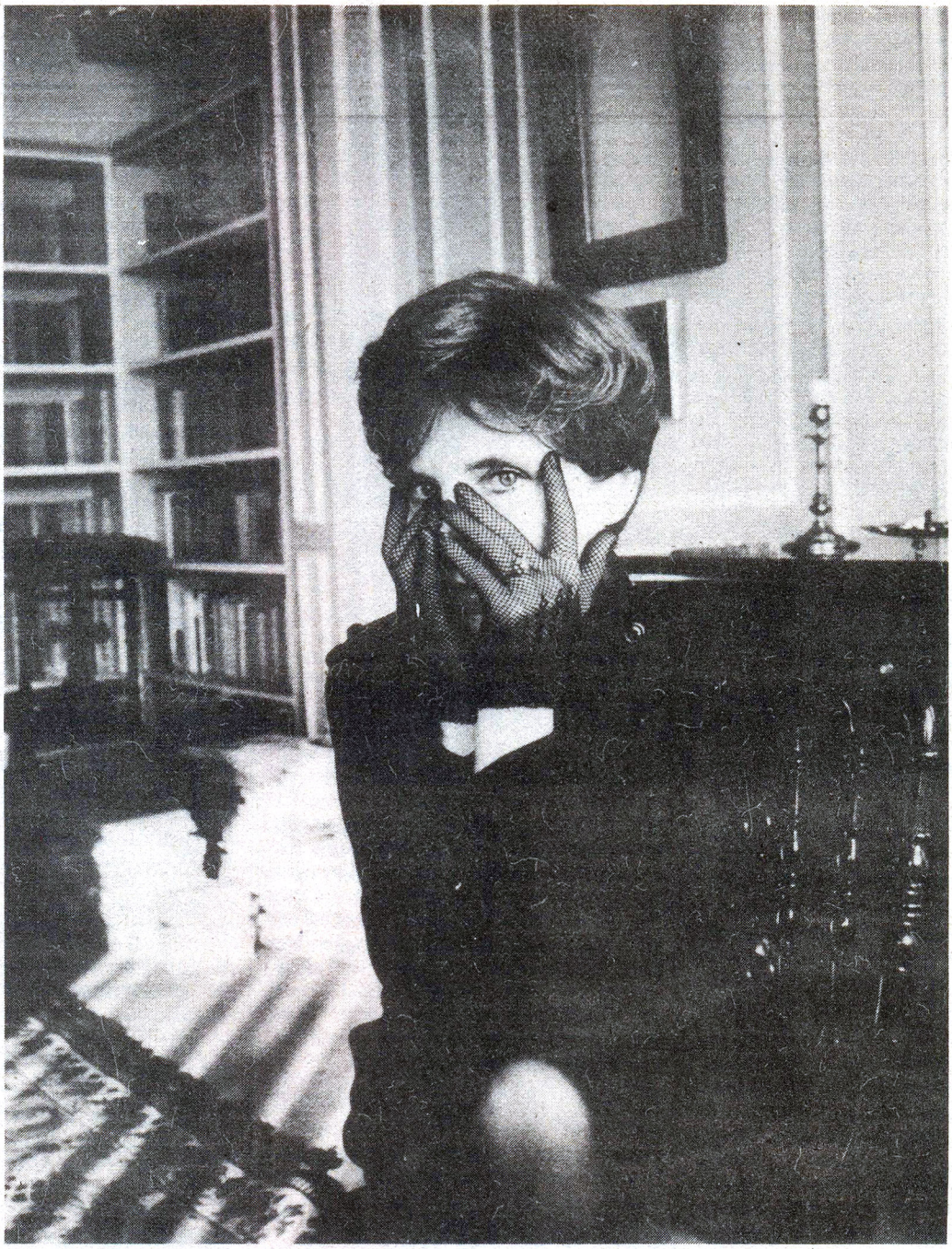

Dvostruki život svjetske žene

Razgovor s Jeanne de Berg, autoricom »Ženskih ceremonija«, koje je upravo izdao Grasset, mogao bi šokirati. Odlučili smo ipak da ga objavimo, jer je to ujedno i svjedočanstvo pedesetogodišnje žene koja se usuđuje proživjeti i opisivati svoja maštanja. Maštanja koja su nakon »Priče o djevojci O« postala literarni predložak. Razlika je u tome što je ovdje na komandnom mjestu žena, i to žena koja se suprotstavila vlastitim tabuima. Ova sablažnjiva knjiga krije u sebi krik slobode, čak i ako ta sloboda slijedi ponekad čudne putove.

● *Raščistimo odmah: jeste li napisali djelo iz mašte ili svjedočanstvo?*

— Svjedočanstvo, dakako. Ta je knjiga zanimljiva baš zato što nije roman. Iz mašte se danas piše bilo što, nema više cenzure, no praksa nije toliko odmakla. Ja se usuđujem pisati ono što činim.

● *A što to činite?*

— Ova je knjiga priča o skrivenom dijelu mog života. Skrivenom za druge, naravno, a sastoji se od organiziranja erotskih ceremonija, večeri kad se složi više elemenata kao što su lijep dekor, moja želja i želja mojih prijatelja, neki posebno zanimljiv pridošlica...

● *Možete li biti jasniji? Vaše su ceremonije vrlo posebne.*

— Čudno je to, jer kad sami imamo neku strast, zamišljamo da drugi savršeno razumiju o čemu je riječ. Recimo da je to teatralizacija... Čekajte, moram naći prave riječi... To je teatralizirana seksualnost, organizirana kao liturgija, kao misa. Na misi postoje molitve, geste, cijeli ritual. Recimo da su moji rituali nešto manje kruti od onih na misi.

Na primjer, jedne sam večeri odlučila sa se održi ceremonija. Osobe koje sam odabrala, njih petoro ili šestoro, rijetko ih je više, pozvane su svaka u točno određen sat. Ljudi se ne smiju sresti na stubištu, to bi bilo smiješno. Ulaze na scenu i podvrgavaju se određenim pomno predviđenim ritualima, koji su različiti na svakoj ceremoniji. Ti rituali počivaju uvijek na određenom broju žena; one izdaju naredbe jednom ili nekolicini muškaraca, koji bespogovorno trpe njihovu dominaciju. Akteri nisu nikad u toku zamišljene režije. Iznenađenje ima značajnu ulogu. Poznajem mogućnosti svih mojih likova, znam što oni mogu učiniti i na što ih sve mogu natjerati. I kako će se sami iznenaditi kad shvate dokle su išli. Dakako, svi sudionici pristaju na igru. Zato i ne volim terminologiju gospodara i robova ili sadomazohizma. Oni traže da sudjeluju, a ne ja. Ja ne obilazim salone ispitujući: »Zanima li vas da sudjelujete...«

● *Kako ste uspostavili svoju mrežu?*

— Sastavljena je ponajprije od bliskih prijatelja koje je zanimao moj ukus, i ta se jezgra širila. Znate, takva se reputacija lako širi. A tu su još i mali oglasi. Toliko mnogo muškaraca traži dominantnu ženu, a tako malo žena želi tu ulogu!

● *Vi ste je oduvijek željeli?*

— Ja sam odgojena u vjerskoj ustanovi. To objašnjava mnogo toga! Moju sklonost tamjanu, svetinjama. Sa dvanaest godina željela sam biti mučenica.

● *A danas mučite.*

— Pa to je isto. Uostalom, u ovom se svijetu uloge često izokreću. Bila sam vrlo mlada kad sam upoznala svog muža i čak ne otkrivajući svoj i njegov identitet, mogu reći da se cijelo njegovo djelo vrti oko toga. Tako smo se i upoznali. No tad još nisam znala da se uloge mogu obrnuti. Za mene, muškarci su dominirali ženama. A zatim sam srela jednog momka s kojim sam imala tako obrnutu vrstu odnosa i shvatila sam da me to očarava.

● *Smatrate li da religiozan odgoj neminovno vodi erotskim ceremonijama?*

— Problem je s religioznim odgojem u tomu što se nikad ne zna kako će završiti! Zamislite, imam sestru koja je odgojena kao i ja, kod istih časnih sestara, i ostala je prava vjernica. Kad bi čitala moju knjigu, bila bi duboko zaprepaštena. Zacijelo ste vidjeli prikaze svetaca koji su bili mučeni i podnijeli su užasne stvari, a na licu im je izražaj ekstaze. Te mi slike često služe kao poticaj. A sveti Sebastijan proboden strelicama? Taj lijepi mladić, koji nikad ne izgleda kao da pati i uvijek mu je lice prekrasno...

● *Jeste li ikad pomislili na to da ste, recimo, nenormalni?*

— Ja se sasvim sigurno osjećam izvan normi, i to iz dva razloga: ponajprije, kad izađem iz svoga kruga, koji nije vrlo širok, i nađem se u sredini koja se naziva normalnom, odjednom pomislim: »Oh, kad bi oni znali, mislili bi da sam čudovište!« Gledajući njihovim očima, smatram se nenormalnom. No sama sam vrlo začuđena ako me se drži nenormalnom. Brđani se zacijelo uvelike čude što se svi ne bave alpinizmom. Nešto me drugo potaklo da pomislim, ne da nisam normalna, već da imam posebne sklonosti: to je mali broj žena koje osjećaju kao ja. Ili, ako je tako, samo slijede želju svog muškarca.

Slučajno sam počela odgovarati na male oglase. Jednom sam čitala članak o svome mužu i na stranici pokraj te naišla sam na oglas mladića koji je tražio dominantnu ženu. Kad sam otišla na sastanak, mislila sam da će tamo biti mnoštvo žena. Bila sam jedina! I svaki put kad sam obnovila iskustvo, bila sam jedina. To očarava muškarce, a ne zanima žene. To je dokaz da muškarci i žene nemaju što tražiti zajedno!

● *Znači, i u pogledu žrtava imate širok izbor. Ipak sam se vrlo začudila kad sam u vašoj knjizi pročitala da se jedan muškarac šeta Parizom s vašim biljegom na sebi, opeklinom od cigarete.*

— Morat ću, uostalom, ponovo početi, jer ožiljak već prolazi. I jedna će žena uskoro nositi moj pečat. Ali morate shvatiti da to oni žele. Muškarac mi je pisao da to traži od mene. Možda čudna želja, ali vrlo jaka. I mogu ustvrditi da poznati Freudov princip zadovoljstva nije nikad prekršen. To je njihovo zadovoljstvo. I moje, dakako! No ja ne bih mogla naškoditi ni životinji ni djetetu. Bitan je pristanak onog drugog.

● *Govorili ste o teatralizaciji, no teatar je privid. A u vašim ceremonijama ima udaraca bičem, patnje, krvi...*

— Naravno! Povremeno treba da privid postane nešto drugo. Bol i strah zajedno s rizikom stvaraju tu igru od koje se stisne grlo. Srce mora tući ubrzano. Privid bez ikakve opasnosti previše je plitak. Napravili ste aluziju na onaj ožiljak, na čovjeka na kojeg sam dala tetovirati svoje inicijale i htjela sam da uz to nosi i moju osobnu oznaku. Bila sam organizirala vrlo kompliciranu ceremoniju sa ženama, tamjanom, svijećama, muzikom, Wagnerovom »Izoldinom smrću« , a to nije beznačajno. Zahvaljujući svemu tomu, pojačavala se želja, uzbuđenje, i vrhunac je bio kad je cigareta spalila kožu. Da ste vi u tom trenutku pušili i cigaretom opekli susjeda, što bi to bilo? Ništa! Željela sam da moja knjiga ne ostane pod romantičnim velom, već da se osjeti dramatski intenzitet onoga što je zaista proživljeno.

● *Kaže se da pisanje iz mašte funkcionira samo zato što nije proživljeno u stvarnosti, no vi proživite svoje maštarije.*

— Proživljavam ih čak vrlo dobro! Ipak, igra s maštarijama nije tako jednostavna kao što se čini. Uzmite, na primjer, maštanje o silovanju, koje je vrlo rašireno među ženama, a i među muškarcima. Nedvojbeno je da je užasno kad se to doživi. Osim ako je to samo igra s nekim tko nam se sviđa. Već sam poželjela da organiziram lažno silovanje. Ne znam hoću li to i napraviti, jer je ipak pomalo opasno. Htjela bih zakazati sastanak na rubu šume prijateljici kojoj se to vrzma glavom. Umjesto do odem na sastanak, poslala bih muškarce koji bi je silovali.

Za nju bi to bilo pravo silovanje, iako bi sumnjala, znajući da se trebala sastati sa mnom. No oklijevam, jer uvijek se može naći svjedoka koji vjeruje u stvarnost događaja. Istodobno me privlači baš taj nepredvidivi dio, dokle se može ići.

● *Vrti li se vaš život oko takvih večeri? Danju mislite na ono što ćete organizirati noću?*

— Kako u koje vrijeme. U početku u, kad sam tek otkrila kakvu prekrasnu moć imam u rukama a da nisam ni znala, mislila sam na to od jutra do sutra. Dva mjeseca nisam tako reći ni jela ni pila. Ali da bi moja primanja bila uspjela, moraju biti izuzetna. To zahtijeva veliku organizaciju i mnogo vremena, kojeg nemam uvijek. Vrlo je važan izbor mjesta i izbor sudionika. Moram ih sve poznavati i već prije testirati. Nikad nisam uvela nekoga koga nisam prije susrela u posebnom »razgovoru«. Prošle srijede srela sam momka koji je dao mali oglas. Tražio je zrelu dominantnu ženu. Učinio mi se vrlo zavodljivim, upravo savršenim. Mislim da će sudjelovati na jednoj od mojih idućih večernjih zabava. Moram biti sigurna u svoje partnere. Ništa ne smije biti prepušteno slučaju. Te me večeri uvelike iscrpljuju. Uvijek imam tremu prije, a poslije sam iscrpljena. To je zaista kao u kazalištu. Sjećate li se odlomka u mojoj knjizi u kojem bičujem crnog muškarca veznog za alku na keju uz Seinu, u trenutku dok nas osvjetljava turistički brod? Ne znam kako sam to mogla uraditi! Sada, dok razmišljam razumno, to mi se čini nezamislivim. Htjela bih ipak reći da ne posvećujem sav svoj život tomu. Prilično putujem. Ovo o čemu pričamo samo je dio moj života. To je jedan o razloga zbog kojih mi je važno da imam pseudonim. Ne želim imati tu etiketu... Dvostruki me život zabavlja. Sviđa mi se što za mnoge mogu biti sasvim obična ženica za kojom se ne bi ni okrenuli. Ne želim šokirati ni svoje bližnje, sestru ili one iz obitelji koji ne znaju za tu stranu mog života. Osim toga nosim i poznato ime, a moj muž uopće nije u svemu tome.

● *Malo, ipak...*

— U povjerenju, da. On savršeno dobro zna što se događa, ali ne sudjeluje.

● *Zbog toga ste se željeli fotografirati skriveni.*

— Želim da čitaoci mogu sanjariti o mojoj ličnosti. Nije potrebno da poznaju moje lice. To više što ga i ne volim mnogo, i što se, čini se, potpuno mijenja dok sam na sceni. Tamo sam lijepa. Inače na ulici nisam. Ni na fotografiji nisam baš ništa posebno.

● *Vratimo se knjizi. Čini mi se da vi nikad nemate seksualnih odnosa.*

— Što zovete seksualnim odnosima? Ako govorite o koitusu, ne, nemam ih. To i nije cilj. Pokatkad se to dogodi među sudionicima. Pokatkad. Cilj je, kao što sam već rekla, dramatska napetost. No ponekad, kad se odjednom nešto pomakne, kad se predviđeni scenarij poremeti, to se događa. Kao u poglavlju koje sam nazvala »žrtvovanje«, kad uistinu ima ozljeda.

● *Stječem dojam da u nekim scenama učite muškarce kako da pruže užitak ženama.*

— Jer se oni ne znaju služiti milovanjem! Teško je govoriti općenito, ali prvi statistički broj je trideset. Počevši od trideset, statističari dopuštaju uopćavanja. A ja sam ipak prešla taj broj, dakle, mogu iznijeti svoje dojmove. Smatram da je većina muškaraca izuzetno slabo senzualna. Oni ne znaju potaknuti ženino tijelo. Znaju otprilike koje su osjetljive točke, uvijek iste, i odatle se ne miču. Uopće ne znaju da je žena mnogo senzualnija, rekla bih — posvuda. Ženi se može pružiti gotovo potpuno zadovoljstvo milujući joj obraz, ruku. Ali ne bilo kako. Oni ne znaju da se žena budi na potpuno različit način od muškarca. Još jednom bih rekla da oni nisu stvoreni jedno za drugo. Budući da ja naređujem, imam prednost, pa mogu tražiti da miluju vrat, da ga jedva dotiču, još nježnije... Ali čak i kad im se daje točne upute, oni ostaju nespretni, petljaju. Pate od nedostatka senzualnosti. Da bih testirala senzualnost nekog muškarca, katkad odigramo scenu koju sam nazvala »Trnoružice«. Nalazimo se na mjestu sa sagovima, sofama i ženama koje su pozaspale kao začarane. Uvodim mladića i kažem mu: »Treba ih probuditi i bit će vaše. No buditi ih možete samo milovanjem. Ako vaša milovanja budu nespretna, one se neće probuditi. »I one se ne probude.«

● *Nikad ih nijedan muškarac nije probudio?*

— O, da, jednom sam naišla na izvanrednog milovatelja. Kad sam ga prvi put srela, preko malog oglasnika, smatrala sam da se izvanredno snalazi. Vrlo začuđena, pozvala sam prijateljicu da ga i ona provjeri, kako bih bila sigurna da dojam nije subjektivan. Rezultat je bio pozitivan. Ona je potvrdila da je zaista zadivljujeće miluje.

● *Zašto ste osjetili potrebu da svoja iskustva iznesete u knjizi?*

— Razloge bih nazvala feminističkim. Kad su žene počele zahtijevati svoje slobode, cenzurirale su muški libido govoreći: »Pornografija je odurna, treba je spriječiti.« Ja sam mislila: živjela sloboda. Muškarci su takvi, žene nisu, napokon će nam reći što one žele. Čekala sam, i ništa se nije dogodilo. Zadovoljile su se time da kažu kako muški erotizam nije i njihov. Svojom sam knjigom htjela reći: »Evo, postoji jedna žena koja to radi sa svojim prijateljicama. One su sretne, a uz to usrećuju i neke muškarce...« Iza žena koje uživaju u sadomazohizmu gotovo uvijek stoji muškarac«. Ja kažem glasno: »Činim to jer mi se sviđa.« A to je vrlo rijetko. Osim toga nisam više vrlo mlada, nisam lijepa, i dobro je da pričam da postojim. Pedesetogodišnjim ženama treba svakako reći: »Pa vi još niste mrtve!« Prečesto se ponašaju kao pobijeđene. Istina je da mi je lako davati savjete pedesetogodišnjakinjama koje nisu imale sreće kao ja. Imam predivnog muža. Istodobno mi je otac, povjerenik, zaštitnik. S njime mogu biti djevojčica koja traži zaštitu, a ujedno mi daje potpunu slobodu da živim drugu stranu svoje ličnosti.

● *Zašto posljednja rečenica vaše knjige glasi: »Opasno je stvarati literaturu«?*

— Zato jer što se više literature uvodi u ovakav tip djela, to više se sve doima izmišljeno. Moja je priča šokantnija kad se zna da je stvarna. Nije li tako? ●

Preveo Hrvoje Prćić

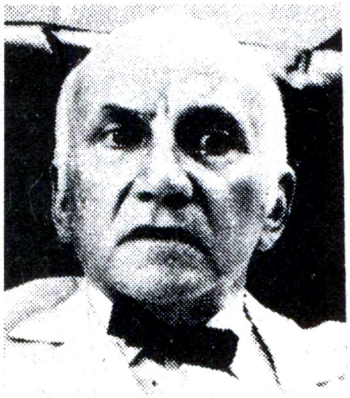

Seksologija

»Nenormalni« učitelji seksa

Najveća greška koju možemo učiniti u krevetu jest da se ponašamo kao netko drugi. Moramo činiti ono što želimo!

Jedan od vodećih američkih i svjetskih seksologa, William Masters, ne prestaje uzbuđivati svjetsku javnost. Razlog je za to ovaj put njegova najnovija studija »Homoseksualnost u perspektivi«, u kojoj su objavljeni rezultati promatranja homoseksualnih parova. Generalna je teza te knjige da homoseksualci nisu nekakvi seksualni pohotljivci, kako se obično misli, niti su neurotični, niti pate od osjećaja krivice, već su sasvim normalni ljudi od kojih oni drugi, normalni, heteroseksualni, mogu mnogo naučiti.

Upitan zašto se bavi istraživanjima seksualnog života ljudi, dr Masters je odgovorio:

— Ja samo želim naučno prevladati sve sramotne spekulacije i zapravo raditi nešto što će poslužiti napretku čovječanstva. Poznato je da smo mi u našem Institutu za reproduktivna biološka istraživanja U Saint Louisu dosad oslobodili impotencije i frigidnosti više od 2500 parova. Danas se prema našim metodama seksualni problemi liječe i u drugim zemljama i postiže se uspjeh u osamdeset posto slučajeva.

Doktor Masters u svom laboratoriju za seksualna istraživanja već godinama »snima uživo« ljubavne parove, pokušavajući otkriti što se zapravo događa s ljudskim tijelom prilikom ljubavnog čina. Za njega činjenica da je promatrao više od 3500 parova i da je vidio više od 15.000 orgazama ne znači gotovo ništa, jer, kaže, umije odvojiti osobno od profesionalnog.

No vratimo se razgovoru o novoj knjizi.

● *Sudeći prema onome što vi tvrdite u najnovijoj studiji, čini se da su devijantni parovi u krevetu bolji od normalnih?*

— Najveća greška koju možete počiniti u krevetu jest da nekoga oponašate u ljubavi. Treba da činite samo ono što vi želite, nadajući se da će i vaš partner uživati u tome. Homoseksualci nisu bolji ljubavnici od normalnih parova. Oni se samo malo više trude, oni u seks unose malo više sebe, zbog toga im se više i vraća. U tome su oni za heteroseksualne ljubavnike pravi učitelji. No ta njihova upornost i strpljenje nisu nagrađeni s više orgazama, jer ih jednostavno nemaju više od normalnih parova Ipak, moram naglasiti da se mnogo toga u seksu može naučiti i od heteroseksualnih partnera koji su u ljubavi uspostavili viši stupanj komunikacije.

● *Koliko se različito stimuliraju heteroseksualni i homoseksualni ljubavnici?*

— Homoseksualci imaju više vremena za to, pa se stječe dojam da heteroseksualci žele što prije »odvaliti posao« i zapravo što prije doživjeti orgazam. Prilikom stimuliranja i samozadovoljavanja žene najčešće leže na leđima, ali izbjegavaju izravno i brzo dodirivanje klitorisa. Muškarci se pak odmah hvataju za penis i samozadovoljavaju se ležeći na leđima, a češće i stojeći. Kada dosegnu vrhunac uzbuđenja, muškarci usporavaju kretnje, dok žene osjećaju potrebu da poslije orgazma nastave milovanje. Takav odnos prema seksu potječe zapravo od društvenog statusa muškarca ili žene. Budući da je muškarac uvijek imao znatno više seksualne slobode od žene, i njihov je prilaz seksualnom zadovoljavanju izravniji i pragmatičniji.

● *Znači li to da su žene kao ljubavnice suptilnije i složenije?*

— Da, jer je njihova erotska lepeza mnogo šira. Uostalom, da bi žena postigla orgazam, moraju se ispuniti mnogo kompliciranije pretpostavke. Žene uz to postižu i različite vrste orgazma, dok je u muškarca sve to mnogo jednostavnije.

● *Što su pokazala vaša istraživanja: kako se vole lezbijke?*

— Prije negoli se približe grudima ili genitalijama, dugo se grle, ljube i miluju cijelo tijelo. Samo šest od ukupno sedamdeset i šest promatranih lezbijki odmah je prešlo na izravnu stimulaciju grudi, dok je s vaginom to učinila samo jedna partnerica.

● *Kad je posrijedi heteroseksualna ljubav, često tvrdite da (ne)komuniciranje među partnerima bitno utječe na njihov odnos.*

— Kad među ljubavnicima nema dobre komunikacije, tada partneri prilaze jedno drugom kao da masturbiraju — ne brinu se jedno o drugome. Na primjer, muškarci koji su naučili da je klitoris u žene »sve i sva«, odmah kreću prstima na nj, iako su naša istraživanja pokazala da malo žena može podnijeti tako izravnu stimulaciju. Ono što zadovoljava muškarca ne zadovoljava uvijek i ženu, zato bi muškarci morali izbjegavati da im prsti služe kao penis. Lezbijke koje to rade trljaju samo prednju trećinu vagine, gdje su brojni završeci. A muškarac nastoji prodrijeti što dublje, ne misleći na partneričine osjećaje.

● *A zašto žene znaju tako malo o onome što usrećuje njihove partnere?*

— Razlog je isti, zbog kojega ni muškarci ništa ne znaju o ženama. Žena je, bar prema kliše, seks-objekt, dok je muškarac subjekt i predikat. Nitko nema smjelosti, ni znanja da, na primjer, muška prsa proglasi erogenom zonom. Kad bi se to dogodilo, vjerojatno bi nastala pometnja na obje strane. Muškarci pak ne znaju da trećina žena izjavljuje kako ženske grudi nisu neka posebna erogena zona!

● *Ima li i u oralnom seksu razli-*

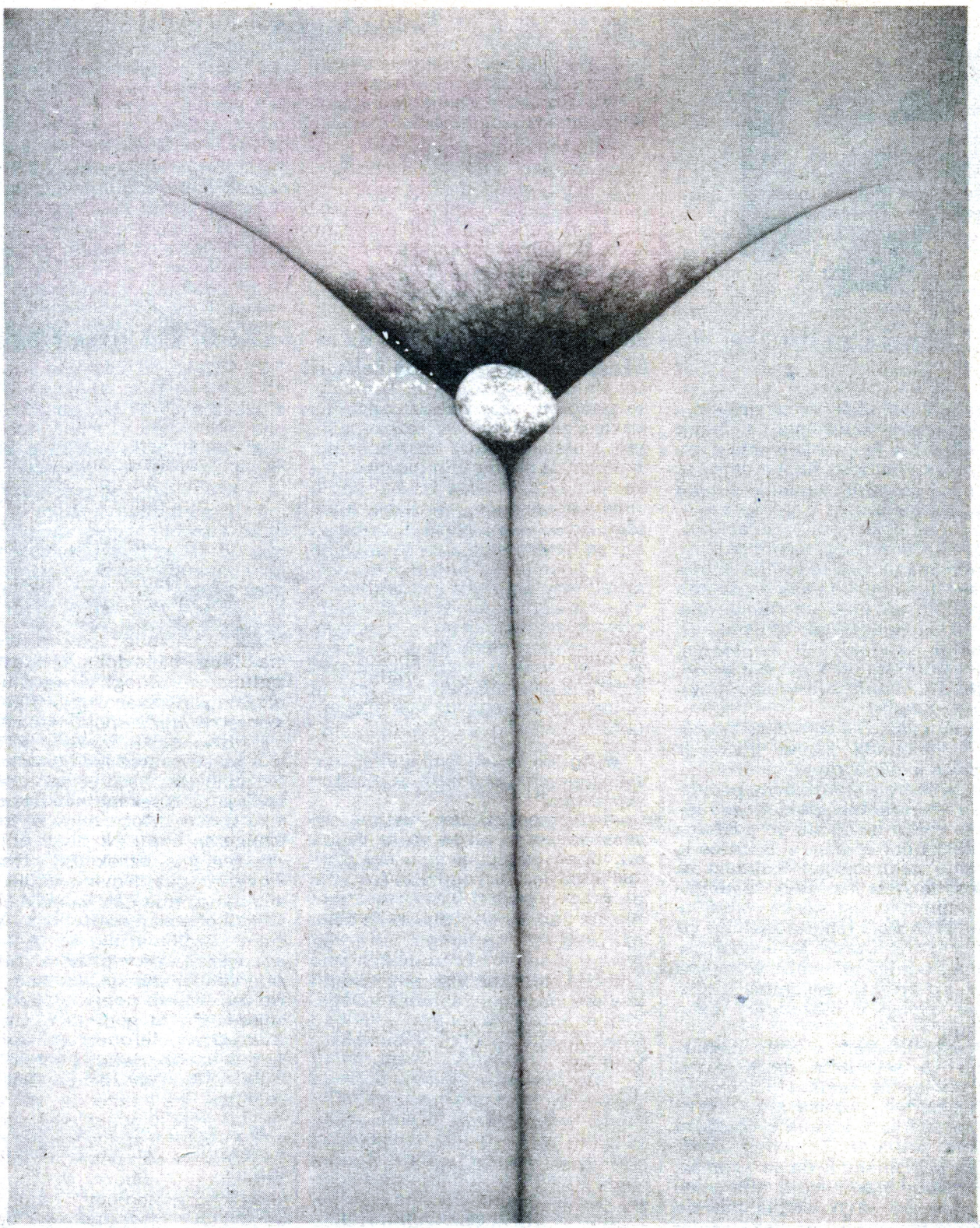

ke između homoseksualaca i heteroseksualaca?

— Kako da ne. Lezbijke imaju mnogo bogatiju maštu od heteroseksualnih muškaraca, koji su mnogo manje skloni da pravilno nauče kunilingus. Njima se isplati samo pravi snošaj. Nasuprot njima, njihove žene su osjetile felacio mnogo češće kako izazov.

● *Kad je riječ o heteroseksualnim odnosima partnera koji se malo poznaju, utvrdili ste da oni odmah prelaze na stimuliranje genitalija i izravno teže snošaju, najčešće u klasičnoj pozi: on gore, ona dolje.*

— Štošta u takvim situacijama nije kako valja. Teorijski gledano, vlaženje vagine isto je što i erekcija u muškarca. Ali nasuprot njemu to još nije nikakav znak je li žena i psihički spremna za koitus. Muškarac koji to ne zna, obično odmah ulazi u ženu, osvaja je na prepad, prije nego što je ona spremna

na to. Iako ona pri tome može i doživjeti orgazam, sve to ipak sliči na vezu s vrlo niskim osjećajima. Žena će takva muškarca kad-tad odbiti.

● *Zašto muškarac, kad vidi ženu da je legla na leđa odmah navaljuje?*

— Zato jer misli da je stručnjak za seks i da se žena mora ponašati prema njegovu nahođenju. To je, na žalost, jedan od osnovnih razloga dosade i razočaranja u intimnim odnosima. Ako želite naučiti nešto o tome što žena osjeća, onda morate zapamtiti: ne mora se sve dogoditi baš prve noći. Partneri mogu neko vrijeme istraživati svoja tijela i pri tome činiti ono što žele i što ih zadovoljava. Dakle, nikakvi objašnjivi ciljevi, nikakvi posebni zahtjevi. Za to lezbijke u ljubavnom odnosu više uživaju, jer nisu pod pritiskom da po svaku cijenu moraju imati snošaj. Zato što nemaju druge mogućnosti, one svu svoju pažnju poklanjaju masturbaciji.

● *Zašto su heteroseksualni partneri tako nemaštoviti u ljubavi?*

— Zato što su previše opterećeni, naprosto vezani društvenim pravilima igre zvane oplodnja. Ljudima u toj igri brzo postaje dosadno, postaju nezadovoljni i nemirni ako se dohvate samo jednoga. Nije tako samo u našem seksualnom životu. Na žalost, čitava se ta priča obično završava promjenom partnera i stara igra počinje iz početka. Tako seks traži isključivo u spolnom općenju, poklanja sebi i drugome samo dio zadovoljstva — poput tenisača koji nije ovladao bekhendom, a hoće u Wimbledon.

● *Vi ste prvi raščistili s mitom da ljubavno zadovoljstvo ovisi o veličini penisa. No, nikada to niste znanstveno dokazali, samo ste teorijski opovrgnuli. Zašto?*

— Vagina se savršeno prilagođava svakom penisu, pa drugi argumenti nisu ni potrebni. Poslije penetracije vagina se širi, svejedno je li penis dug, kratak, debeo ili tanak. Pri ravnomjernim kretnjama uda ona se poslije tri minute skuplja i čvrsto obuhvaća svaki penis, nezavisno o njegovoj veličini. O toj veličini izlišno je pisati, jer ako bismo navodili dimenzije, onda bi muškarci počeli premjeravati svoju muškost i tako bismo dobili još nekoliko tisuća impotentnih! Slične bi posljedice bile ako bismo, na primjer, objavili da prosječan snošaj traje petnaest minuta. U svijetu bi kraj kreveta odmah osvanulo milijun štoperica. Sve to može biti ljepše ako se kaže da ima prirodnih razlika i da nema nikakvih pravila.

● *Ako partneri nisu maštoviti u krevetu, maštoviti su, tvrdite, u svojim erotskim fantazijama. Što se to događa u njihovim glavama?*

— Heteroseksualni parovi najčešće sanjaju o tomu, na primjer, kako jedan gleda, a drugi »radi«, a ponekad maštaju kako se vole javno, pred ljudima na ulici. Nekim su parovima ta maštanja stimulacija prilikom snošaja, a nekima pri masturbiranju. Tad se najčešće stvaraju predodžbe o silovanju: muškarci zamišljaju kako uzimaju ženu nasilno, a žene kako ih muškarci siluju. To maštanje žena o potčinjavanju može se tumačiti kao svojevrstan, vjekovni osjećaj krivice: žena je u bezizlaznu položaju i u seksu može uživati samo uz opravdanje da je na to prisiljena.

● *Što znači to kad partneri maštaju o nekom trećem?*

— Za to nema naučnog objašnjenja, osim mog osobnog: želja za novim partnerom dokaz je da veza jenjava i da su zadovoljstva sve rjeđa. No razlog tomu može biti i nezadovoljstvo i nesposobnost partnera da se sasvim predaju ljubavi. I muškarci i žene maštaju o nekom trećem koji radi sve ono što oni ne mogu ili nisu ni pokušali. Žene pri tome, nasuprot muškarcima, tom trećem izmišljenom licu daju lik svog idola, Roberta Redforda, na primjer. Jedino lezbijke maštaju otvoreno o svojoj pravoj partnerici, a ne o nekoj izmišljenoj, i tako svoju ljubavnu vezu grade na ostvarenim osnovama. No to nije prednost samo lezbijki, svatko bi morao naučiti da erotiku otkriva tamo gdje je i ima.

● *Koliko ljudi danas zapravo ima seksualnih problema?*

— U Americi najmanje polovica ljubavnih parova. Najžalosnije je to što oni ne idu k liječnicima da te probleme liječe, već se žale prijateljima, koji su najlošiji pomoćnici u takvim situacijama. Mi u našem institutu danas uspješno liječimo odvratnost prema seksu, teškoće s orgazmom u žena i impotenciju muškaraca. Prosječna je uspješnost 85 posto, mada trenutno imamo više uspjeha u liječenju muške impotencije negoli ženske frigidnosti.

● *Krije li seksualni život još neke tajne do kojih kao istraživač niste doprli?*

— Mi i ne znamo koliko zapravo malo znamo o seksu! ●

Pripremio: M. L.

seksologija

Deset lažnih mitova

U vremenu superkomunikacija, kompjutora, rušenja mnogih tradicija i tabua i seksologija polako napreduje i skida velove konzervativizma, ali mnogo sporije nego tehnologija ili standard. Doduše, mnogi se mladići još nepotrebno brinu zbog masturbacije, ali više ne vjeruju u to da će im zbog toga izrasti dlake na dlanu, da će dobiti bradavice ili oglupaviti. Mnogi već znaju i da strastan partnerov zagrljaj neće dovesti do grča spajanja kao u pasa, što se tobože može izliječiti samo polijevanjem ledenom vodom. Rušenje tih i sličnih predrasuda ipak je plod seksualnog obrazovanja i više informacija u štampi, knjigama, školi. No nestajanje starih redovito uzrokuje i stvaranje novih mitova. Nove slobode u komunikacijama čak mogu djelovati i protiv obrazovanja, jer mnogo brže i djelotvornije od škole šire predrasude i špekulacije, mitove i obmane. I najbolja knjiga o seksu ne može brzo popraviti ono to se mjesecima ili godinama širi »pokvarenim telefonom« i prihvaća kao iskustvo, dakako lažna, spoznaja. Veliku, možda najveću grešku čine ljudi s autoritetom (roditelji, nastavnici, popularne javne ličnosti) kad tko zna zašto podržavaju predrasude i netočne činjenice, izmišljotine obezvređujući time pravo i korisno podučavanje. Tako se javlja i svojevrstan strah od seksualnog odnosa ili sasvim pogrešno i neprimjereno seksualno ponašanje, pa čak frustracije. Poznati liječnički seksološki bračni par William Masters i Virginia Johnson izdvajaju deset starih i teško iskorjenjivih seksoloških predrasuda i zabluda.

1) Najbolja je poza kad je muškarac gore

Taj takozvani misionarski položaj svakako je najčešći, što ne znači da donosi i najviše zadovoljstva. Žena zapravo ima više slobode u kretnjama, a time i više uživa kad je ona gore. Mi preporučujemo bočnu pozu. U njoj se partneri međusobno ne ometaju, oboje imaju punu slobodu kretnja, a žena veću sigurnost kontrole ejakulacije. Inače je sasvim bespredmetno govoriti o tome koji je položaj najbolji — najbolji je onaj koji paru u određenom trenutku najviše odgovara. Većina seksualno prosvijećenih parova često mijenja koitalne položaje.

2) Seks je škodljiv za vrijeme mjesečnice

Predrasuda da je žena u vrijeme mjesečnice prljava i opasna, dolazi iz prethistorije. Tako u Talmudu piše da ako žena tada opći s dvojicom muškaraca, jedan će umrijeti. Libanonski seljaci vjeruju da sjena žene u menstrualnom ciklusu uzrokuje uvenuće cvijeća i sušenje biljaka te koči zmije. Biblija propisuje da svatko tko legne sa ženom s mjesečnicom mora biti sedam dana »nečist«, kao i svaki krevet u koji on legne.

Sve je to glupost. Medicinski gledano, menstrualno krvarenje nije ni prljavo ni škodljivo. Ali često se žene njime služe kao izgovorom da izbjegnu neželjeni odnos. U našim smo se klinikama osvjedočavali da su baš majke govorile kćerima o škodljivosti odnosa za vrijeme mjesečnice. Činjenica je ipak da neke žene osjećaju manju želju za odnosom i svojevrstan otpor prema seksu, što je posljedica bolnih grčeva i slabosti za menstruacije, a ne nekih iracionalnih uzroka. No osjeća li se žena dobro i ona i njezin partner strogo održavaju higijenske navike, nema zapreka, ako je želja obostrana, za vođenje ljubavi.

3) Trudnicama je seks zabranjen

Izopćenje seksa u toku trudnoće također ima zanimljivu povijest. Već je Hipokrat bio protiv seksa (kao i protiv napornih pješačenja, pranja i sjedenja na mekim jastucima) u trudnoći. Galen je više bio zabrinut zbog seksa za vrijeme dojenja; tvrdio je da on kvari okus mlijeka. U kasnijim vremenima smatralo se da je snošaj noseće žene jedan od uzroka dječje epilepsije. Podlijeganje seksualnim strastima u trudnoći nepovoljno će se odraziti na bračni život i osobito na svijest djeteta, govorili su znanstvenici potkraj prošlog stoljeća.

Bespogovorno, snošaj u trudnoći uopće nije škodljiv. Potreban je određen oprez, ali to nimalo ne znači da nije dopušten. Prva tri mjeseca »drugog stanja« najmanje su preporučljiva za vođenje ljubavi, zbog osjećaja mučnine, povraćanja, nadimanja i općenite rastrojenosti organizma. Sve to smanjuje libido, a što je najozbiljnije, iako najrjeđe, ženama koje su već pobacile može se to isto dogoditi zbog grčenja uterusa u toku orgazma (također i za vrijeme masturbacije). Osim ovih kontraindikacija, koje se ipak rijetko pojavljuju, nema razloga za suzdržavanje od intimnih odnosa u toku trudnoće. Mnoge žene čak govore o izuzetno burnom seksualnom životu u srednja tri mjeseca nošenja djeteta. Tomu pridonosi priliv krvi u reproduktivne organe, izostanak straha od trudnoće i emocionalno zadovoljstvo.

Suvremena zabrana seksa u trudnoći potječe od preporuke liječnika da se odnosi izbjegavaju posljednjih šest do osam tjedana. Ta je preporuka uglavnom nepotrebna, jer se većina žena tada osjeća neudobno i baš nema želje za seksom. No ako nema vaginalnog krvarenja, bolova za vrijeme snošaja, prsnuća membrane, a žena osjeća požudu, nema razloga da se želja ne ostvari — uz obostranu pažljivost.

4) Mali penisi manje zadovoljavaju ženu

Ovo je jedna od najdestruktivnijih seksualnih zabluda. Zbog nje su mnogi muškarci ostali i ostaju nesretni, a žene nezadovoljne. Jer i žena, vjeruje li da je može usrećiti samo velik ud, bit će psihološki nezadovoljna, premda će fiziološki doživjeti orgazam i sa skromnije opremljenim ljubavnikom. Nesumnjivo, veliki su rasponi u veličinama penisa, ali su oni u erekciji nešto manji. No to i nije bitno, jer se vagina prilagođava veličini penisa, bez obzira na to koliki on bio. Naposljetku, nije inervacija stijenki vagine najbitnija za orgazam nego klitorisa, a za to veličina penisa zaista nije bitna.

5) Prostitutke su ili frigidne ili lezbijke (ili oboje)

Teško je ući u trag začecima ovog mita, ali neki smatraju da je on posljedica novog puritanstva, koje se nastoji uvući čak u znanost. Stari puritanci tvrdili su da je seks smrtni grijeh, što je religija samo podržavala. Suvremeno društvo, vođeno znanošću, oborilo je mnoge predrasude, pa se tako više ne upire prstom u prostitutke kao smrtne grešnice. Radije ih licemjerno nazivamo »bolesnima«. Ne želi se prihvatiti da one to rade radi zarade i seksualnog zadovoljstva te spajanja ugodnog s korisnim, pa je rješenje nađeno u homoseksualnosti ili mržnji prema muškarcima što uzrokuje frigidnost. Istina je da su nekad prostitutke u bordelima rijetko okusile orgazam, jer su im se prebrzo mijenjali partneri. No današnje call-girls provode nekoliko sati s jednim muškarcem i nerijetko i same doživljavaju vrhunac. Napokon, ima i prostitutki lezbijki, ali i udanih žena. To se nipošto ne može odnositi na sve pripadnice najstarijeg zanata na svijetu.

6) Analni je odnos perverzan i opasan

»Ako muškarac legne s muškarcem ili na isti način sa ženom, oboje čine gnusno djelo i treba ih osuditi na smrt«, kaže Stari zavjet. Osim tog biblijskog zakona bezbroj je osuda i zabrana u svim krajevima svijeta koje se obrušavaju na »protuprirodni« način snošaja. Okrivljavaju ga za nimfomaniju, rak, impotenciju, ludilo, sljepoću, lumbago. Ništa nije dalje od istine od tih napada na analni odnos. On može biti bolan, ali ako je žena (u heteroseksualnom odosu) voljna da izdrži početno privikavanje, i u tomu i sama nalazi zadovoljstvo, ako pazi da se ne inficira vaginalni trakt (ne smije se iz analnog odmah prijeći u vaginalni snošaj) ili penis (kondom će spriječiti prolaz crijevnih bakterija kroza nj i infekciju prostate, mjehura ili drugih organa), ako se pazi da se ne nanosi bol, onda nema razloga da par sebi ne priušti analni snošaj. Objašnjenja da je on perverzan uopće ne zaslužuju medicinski komentar. Problema može biti samo s osobnim estetskim ili vjerskim obzirima, pa ako ih partneri nemaju, analni odnos može im donijeti obostrane užitke.

7) Dobro je na dulje vrijeme odustati od seksa

Ovaj je mit vrlo zamršen. Neki autoriteti, naime, smatraju da je moguće i korisno obuzdati seksualnu energiju i pretočiti je u neku drugu svrhu — slikanje, pisanje, sport itd. Ali nikad nismo vidjeli nikakav opipljiv dokaz da odricanje od seksa može zaista pretočiti libido u neku drugu vrstu energije. Mogu li sebi ljudi uopće na dulje vrijeme uskratiti spolno općenje? Da, uz neke ograde. Iako je prirodna fiziološka reakcija, poput disanja, mokrenja i sličnih tjelesnih aktivnosti, seks se može izdvojiti iz prirodnog konteksta na neodređeno vrijeme. Za suvremenog čovjeka to je prednost, jer može voditi ljubav kada, gdje i koliko želi, no za ljude zakočene vjerskim uvjere-

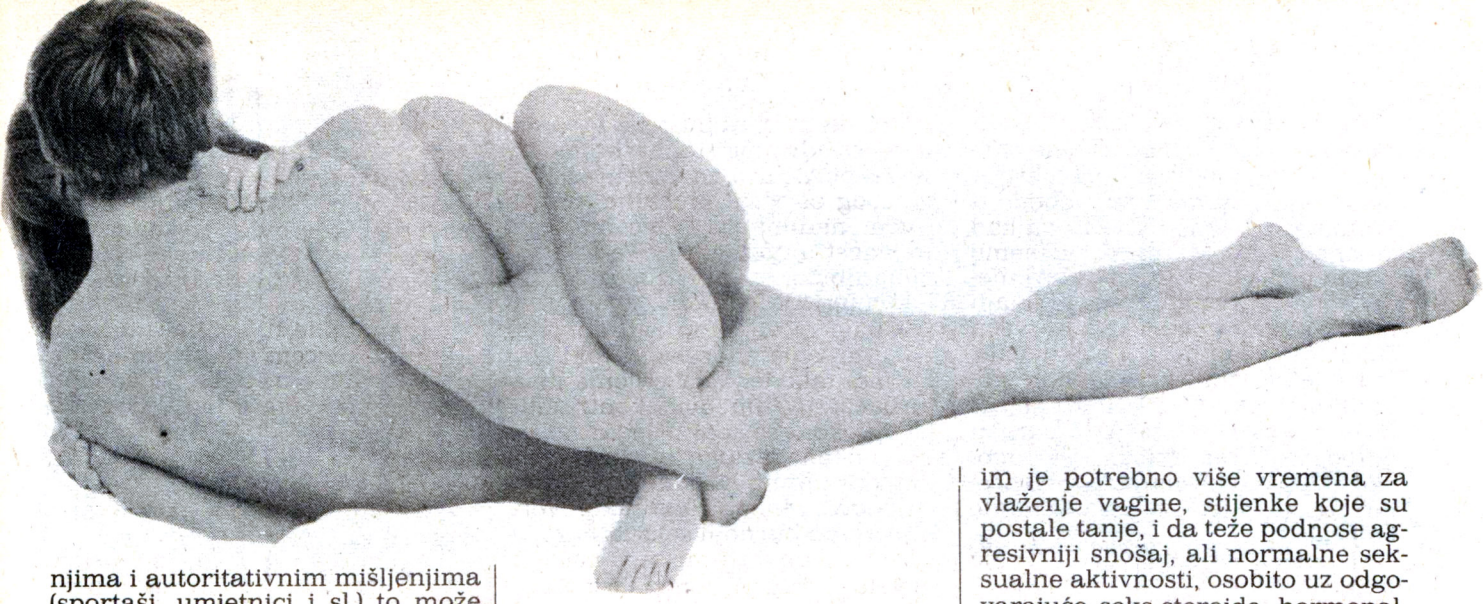

njima i autoritativnim mišljenjima (sportaši, umjetnici i sl.) to može biti i izvor maltretiranja. Pa je li onda suzdržavanje štetno ili korisno? Svrstava li neka osoba seks na dno svojih životnih aktivnosti, lako sebi može uskratiti spolni život za određeno vrijeme, ili čak doživotno, zamjenjujući ga i nadomještajući nekom drugom aktivnošću. To se skriva iza obrambenog oklopa zvanog čelična samokontrola. Ali ne vjerujemo da se po želji može uključivati i isključivati seksualni nagon. Odricanje od seksa u duljem razdoblju može uzrokovati mentalnu rastrojenost, pa i svojevrsnu atrofiju, kržljanje seksualnih organa.

Dakle, apstinencija je moguća, ali, osim nekih iznimaka, potpuno nepreporučljiva s fiziološkog stajališta.

8) Izuzetno privlačna žena je nimfomanka

Klasično se nimfomanka definira kao žena s uvijek snažnim seksualnim nagonom, koja neprestano traži orgazmičko oslobođenje. Fantazija je to koju su mogli izmisliti samo maštoviti muškarci i slabi poznavaoci žena. Statistički, takvih žena uopće nema.

Čovjek koji je dao tu definiciju zacijelo je bio žrtva situacije što ju je opisivao dr Wardell Pomeroy (koautor Kinseyjeva izvještaja), u kojoj je žena imala veće seksualne potrebe od mukarca. Pojam seksualne snage varira od žene do žene i od muškarca do muškarca, odnosno ovisi o njihovu međusobnu odnosu i potrebama. Dokazano je ipak da žene imaju nešto veći seksualni kapacitet od muškarca. One imaju prirodnu sposobnost za tzv. multiorgazam i njihov je vrhunac intenzivniji i dugotrajniji od muškarčeva. Muškarci griješe kad nastoje svoj seksualni uspjeh mjeriti brojem svojih ejakulacija i ženskih orgazama.

9) U poodmakloj dobi nestaje seksualnog života

Jedna je od najpogubnijih predrasuda da s godinama nestaje seksualnih potreba i da se prestaje spolno općiti. Dakako, snaga progresivno opada od pedesetih do osamdesetih godina,što znači da nas neće krasiti ista energija kao u dvadesetim ili tridesetim godinama, ali ni trčati ne možemo jednako brzo kao nekad, pa zbog toga ne brinemo. Prihvate li fiziološke promjene i ne uplaše li ih one, nema zapreke da i osamdesetogodišnjaci vode ljubav. Pomisle li samo jednom da su zbog godina nesposobni, gotovo je, postali su žrtve mita, a ne nemoći svoga tijela.

Kakve promjene nastaju u muškarca u poznijoj životnoj dobi? Erekcija je, dakako sporija, i umjesto sekunda potrebne su minute da se postigne željena čvrstina. Ona čak i neće biti potpuna, ali s razumnom partnericom, koja će u pomoći pri uvođenju penisa u vaginu, sve će nakon nekoliko kretnja biti kako valja. Ograničena je i količina sjemene tekućine i smanjena silina ejakulacije, ud brže mlohavi nakon orgazma i potrebno je mnogo više vremena do iduće erekcije, no sve su to prirodne pojave koje ne treba da izazivaju zabrinutost.

Raširenо je pogrešno mišljenje i da stariji ljudi ne osjećaju potrebu za orgazmom. Ako se ona osjeća jedanput na tjedan, može se osjećati i svake sekunde. Zabluda je i da muškarac mora doživjeti ejakulaciju, a žena puni orgazam. Osjećaju li se oboje lijepo kao da su i postigli vrhunac užitka, onda to i jesu.

Prednost je općenja u poznijim godinama da muškarac može mnogo bolje kontrolirati svoj orgazam, čime i sebi i partnerici priušti veće zadovoljstvo.

Fiziološke promjene u starijih žena mogu u njima također izazvati strah od snošaja. Točno je da im je potrebno više vremena za vlaženje vagine, stijenke koje su postale tanje, i da teže podnose agresivniji snošaj, ali normalne seksualne aktivnosti, osobito uz odgovarajuće seks-steroide, hormonalnu kuru, nema zapreka za normalan seksualni život.

Dakle, ni muškarci ni žene ne moraju se plašiti starosti, i dok su u fizičkoj kondiciji i uz partnera kojem je stalo do njih i seksa s njima, orgazam za njih nije izgubljen.

10) Muškarac koji ne može ima psihičkih tegoba

Impotencija ili prerana ejakulacija nedvojbeno imaju psihopatološko zaleđe, ali često su tim tegobama uzrok prilike u kojima muškarac živi, loš seksualni odgoj ili njegovo neznanje.

Najčešći je uzrok prerane ejakulacije muškarčeva želja da što prije »stigne do gol-linije«. Javlja se i kad ne razmišlja o zadovoljstvu partnerice, ili pak i suviše o tomu razmišlja, kao, na primjer, mladići bez iskustva. Prerano svršavaju i oni koji su navikli »na brzinu«, s prostitutkama, na stražnjem sjedalu auta, neprestano u strahu od otkrivanja, u prljavom hotelu, ili oni koji se štite coitusom interruptusom, budno pazeći na kritični trenutak. Klinička istraživanja pokazuju da preranu ejakulaciju većinom izazivaju upravo neodgovarajući uvjeti. Njihovim poboljšavanjem sve se može popraviti, a tek je manjem broju muškaraca nužna psihoterapija.

Impotencija je mnogo složenija i uzroci su mnogo češće u psihopatologiji. Ali često i nisu. Droga, alkohol, umor, zaokupljenost nečim drugim ili svađa mogu izazvati privremenu impotenciju koja, ako se tako ne shvati, može postati stalna, strahuje li se svaki put od neuspjeha. I endokrine i druge fiziološke smatnje mogu uzrokovati impotenciju, doduše rijetko. No svi se ti nedostaci mogu više-manje liječiti ako se pravodobno ode liječniku●

Preveo Hrvoje Prćić

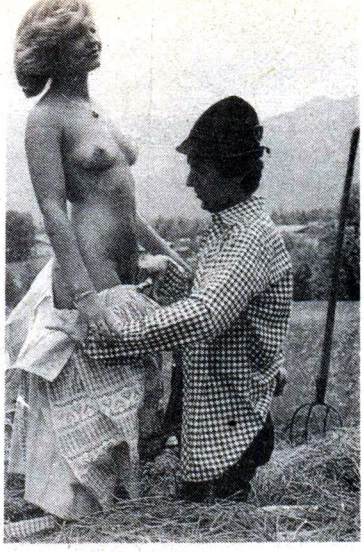

Joseph Burger

Seks u fušu

Život je prava muka za nevoljnu poljoprivredu! Sve više dotacija, evropske agrarne konferencije, brda maslaca, brda mlijeka, brda mesa — i unatoč tome čestiti je seljak kao i prije idiot! Tako je, uostalom, mislio Franz Kreuz. Naposljetku, i sam je bio jedan takav seljak staroga kova. Doduše, mlad poljoprivrednik sa svojih devetnaest proljeća, pa ipak vlasnik farme od dvadeset pet hektara, a osim toga vladar nad jednom polugluhom djevojkom, pijanim kmetom, dvadeset četiri goveda i otprilike triput toliko krmača.

Osim za naporan rad već dugo nije znao ni za što drugo. Neka mlada djevojka koja bi mu mogla zasladiti život, nije bila naširoko i nadaleko na vidiku. Fritz je znao samo za mužnju krava, blato na čizmama i navečer, možda, partiju crnog petra s djevojkom i kmetom. Bez ispunjenog radnog vremena Fritz se tako mučio cijelu godinu. A zatim je jednog dana naišao savjetnik Poljoprivredne službe i suhim riječima objavio klonulom mladom seljaku da ili mora temeljito modernizirati svoju farmu ili s osobljem i svim govedima propasti.

— Ali upravo jučer se oprasila glavna krmača — mucao je Fritz poblijedjevši.

No poljoprivredni je stručnjak grubo odvratio:

— S nekoliko bijednih prašćića ne možete dalje proizvoditi kobasice. Sjetite se čega! Neobične zamisli su sol moderne poljoprivrede. — S tim riječima stručnjak je skočio u svoj japanski džip i požurio natrag na svoje administrativno mjesto za spavanje.

Fritz se pak s tugom sjetio šest generacija svoje obitelji koje su prije njega obrađivale zemlju. Rekao je da tradicija obavezuje i da on u sedmoj generaciji ne smije upropastiti ono što su njegovi preci stvorili. Posebno se sjetio svog prapradjeda koji je 1830. znatno povećao farmu tako što je tad već postarijem vlasniku dvorca dopustio da se izdovolji na tada još djevojački svježoj praprabaki. I ta prapraroditeljska darežljivost u interesu obiteljskog posjeda navela je Fritza na jednu divnu zamisao. Krivi su, zacijelo bili i porno-sveščići koje je mladi poljoprivrednik potajno čitao da bi mu život na zemlji bio malo zabavniji.

Točnije rečeno: sjećanje na klimavi prapradjedovski moral i srdžba zbog strašnih cijena pornića odigrali su zajedničku ulogu u kovanju potpunog plana sanacije farme. Taj plan je bio i krajnje neobičan.

Fritz Kreuz je, naime, odlučio da više ne igra na prasad, šećernu repu ili krumpir, nego da svom gospodarstvu doda i tako reći jedan foto-laboratorij.

U kući je već imao fotografski aparat, a potrebne će modele već naći u obližnjem gradu. A zatim će posve jednostavno proizvoditi erotske fotografije i prodavati ih uz dobru cijenu odgovarajućim časopisima. Moto: seks u fušu ...

Kad bi jednom donio neku odluku, Fritz Kreuz je bio izuzetno tvrdoglav mladić. I tako je već istog vikenda u jednom velikom bulevarskom listu izašao oglas, a poslije nekoliko dana primio je nekoliko telefonskih poziva. Rezultat je bio da su se već u iduću nedjelju dvije mlade ali nipošto i nevine dame, po imenu Dagi i Monika, pojavile u opel admiralu na farmi kojoj je bila potrebna sanacija.

Budući da su kmet i djevojka proveli popodne na jednoj pivskoj svečanosti, sve je bilo u najboljem redu. Fritz se pokazao šarmantan prema dvjema mačkama, što je njemu osobno bilo krajnje tuđe; no to nije ipak bilo čudo, više je to bilo zbog prirode stvari ili, bolje, u prirodi prirodnih stvari koje su nudile Dagi i Monika. Obje su dame imale najvimenastije sise u cijeloj pokrajini, kako je pomislio Fritz smješkajući se, i stražnjice poput rasplodnih kobila, a i inače je sve na njima bilo lijepo prihvatljivo i opipljivo.

Zbog toga Fritz nije dugo okolišao, nego je zamolio dame da prijeđu na travnjak iza kuće, zaštićen od znatiželjnih pogleda.

Zatim je pripremio kameru, gurnuo dvjema gracijama u ruku po jednu od svojih dviju posljednjih stotinjarki i zatražio: »Sad se lijepo svucite i pokažite sise! I uživajte ljepotu prirode! Ovo moraju biti slike za naslovnu stranu!«

Dagi i Monika nisu dugo oklijevale. Svlačenje je, naposljetku bilo njihovo zanimanje, a kako su bile dobro plaćene, bile su spremne i na posve drukčije usluge. U ništa zarez ništa sekunda, pali su omotači, i jako seosko sunce obasjalo je dva nabujala para sisa i dvije predražesne pice koje kao da su samo na to čekale da budu u prirodi poševljene. Dagi i Monika bi-

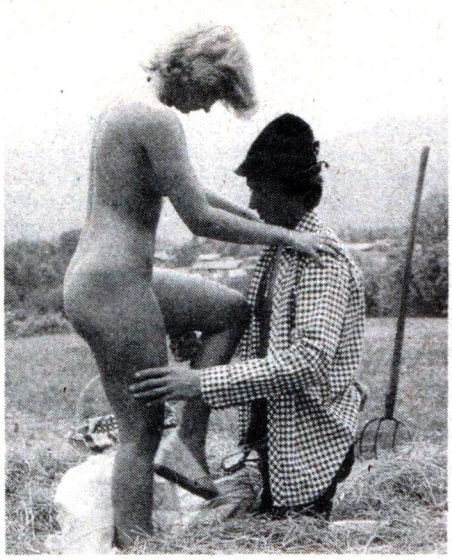

le su posve uvjerene u to da je priča o fotografiranju samo izlika sramežljivog seljaka, a sad će napokon sve postati, tako reći službeno.

No bile su u zabludi! Premda je u hlačama osjećao bolno naprezanje, Fritz je imao na umu samo svoju farmu i njeno blagostanje. Htio je uistinu praviti fotose; bezbroj, vrućih fotografija za svaku količinu love, u cilju saniranja farme. Zato je muški odolijevao trzanju u donjem dijelu tijela i umjesto toga trzao foto-aparatom da bi odmah zatim okidao.

Prvi film djevojke su pozirale još prilično vješto i primamljivo, jer su mislile da je jednom momku potrebno da najprije gleda kroz leću da bi se potom u njemu nešto okinulo. Ali kad je Fritz umetnuo drugi film, djevojke su ispravno zaključile da ih se ovdje neprofesionalno iskorištava i da u planu nije bila ševa na travnjaku, kako su kao građanke umorne od asfalta toliko priželjkivale.

Počele su se sve više mrgoditi, a kako su već dugo zajedno radile Dagi i Monika bilo je dovoljno nekoliko kratkih riječi da bi se dogovorile kako da uzvrate poljoprivredniku bez pravih potreba. I kad je Fritz stavljao treći film u kameru i htio ponovo snimati, Dagi mu je najavila:

— To će sad stajati dodatnu malenkost!

— Da, a kako? — upitao je Fritz iznenađen i odmah dobio od Monike odgovor:

— Kako? To ćemo ti odmah pokazati!

Odmah se našla uz fotografa vjernog tradiciji i čvrsto ga obujmila rukama, dok mu je Dagi svlačila kožne hlače i odmah zgrabila ono što se ispod njih pojavilo sa crvenom glavom.

— Uiii! — viknuo je Fritz, ispustio kameru i pao na koljena na zeleni travnjak. S njim je pala i Dagi i pri tome nije ispustila njegovo odebelo koplje. Odmah zatim Fritzova se batina našla spremljena u njenoj torbici koja se još za fotografiranja prilično zagrijala. Tako, jadnom, ali iznenada vrlo poduzetljivom Fritzu nije preostalo nego da čini ono što i njegov bik u štali čini radije od svega na svijetu. Pario se tako snažno da je Dagi počela podrhtavati od tjemena do prstiju na nogama i kad je s njom bio gotov, trava je nekoliko metara u krug bila povaljena, ali košnja nipošto još nije bila završena.

Jer sad je i Monika zahtijevala svoje pravo, a znala ga je i ostvariti zaronivši glavom među Fritzove snažne butine i svojim punim ustima obujmivši njegov ud.

Odmah zatim počela je silovito lizati seljački instrument i naglasila je taj tremolo još i time što je toplim prstima blago pomicala amo-tamo Fritzova jaja. To nije dugo trajalo, i njegova je batina stajala poput jedinice, pa joj je uskoro u Monikinoj usnoj šupljini postalo tijesno. Zato nije dalje napadala, jer je imala mnogo pogodniji spremnik za Fritzovo klatno. Zato se uspravila, pri tome stražnjicom blago pogladila Fritzovu butinu a zatim vješto dovela picu u položaj iznad Fritzove batine. Fritzu je bilo dovoljno da samo malo napne leđa kako bi ukliznuo i to je učinio u zapjenjenu Moniku odmah do balčaka. Ova je bacila zaneseni pogled na daleke Alpe i počela se tako veličanstveno ljuljati kao nekoć labudovi kralja Ludviga. I kako je on isto tako bio seljak na svome mjestu, Fritz ju je pustio da nasjedne, ali ne na suho.

Ta je slika bila tako lijepa da se ni Dagi više nije mogla suzdržavati, iako je već zapravo imala iza sebe jedno jahanje. Ipak sad je mislila da malo dodatne berbe nije naodmet i zato je klekla ravno iznad Fritzove glave s široko raskrečenim nogama nasuprot Moniki. Zatim je jednom rukom uhvatila nabujali klitoris svoje kolegice i počela ga vrlo profinjeno trljati preko korijena Fritzovog penisa, dok je drugu ruku upotrijebila za trljanje Monikinih sisa.

To je opet našeg poljoprivrednika toliko nadražilo da mu nije bilo dovoljno da zadovolji samo Moniku; sad je htio i Dagi dovesti do ključanja. Zato je malo podigao glavu i gurnuo jezik i usne duboko u njenu i odviše dragovoljnu mindžu. Na taj su način sve troje naposljetku postigli snažan orgazam, koji je njihovu želju za daljnjom igrom samo pojačao.

Tako su nastavili sve dok nije pao mrak, pri čemu se uvijek našao netko od njih da brzo snimi seriju novih fotografija, jer protiv toga djevojke zaista nisu imale ništa.Dolazilo je do krajnje zanimljivih položaja, kako se i može zamisliti s malo mašte i tek kad im zaista više ništa nije polazilo za rukom, Dagi i Monika su se zadovoljene vratile u grad.

Već dva tjedna nakon toga Fritz je primio pozamašan honorar za nekoliko svojih serija fotografija. Time je mogao početi sanaciju svoje farme, no ona je već bila prodana, a novac je trebalo poslati za Fritzom u Pariz. Naime, on se, nakon svog velikog uspjeha kao majstor najljepšeg poziva na svijetu tamo nastanio i u međuvremenu stekao dvostruko luđu slavu. Najprije kao fotograf, ali i kao nevjerojatno dobar prijatelj svojih modela, koje je sve tako odano uslužívao kako je to naučio na dragom tlu domovine ... ●

Preveo Krešimir Livadić

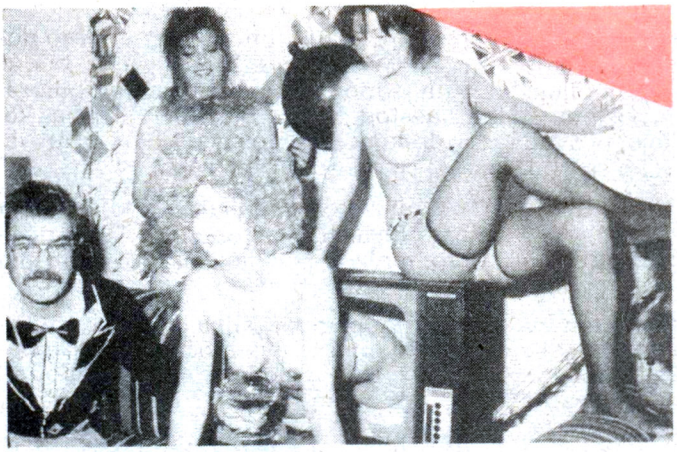

Paolo de Rimini

Slatki život uz šišanje

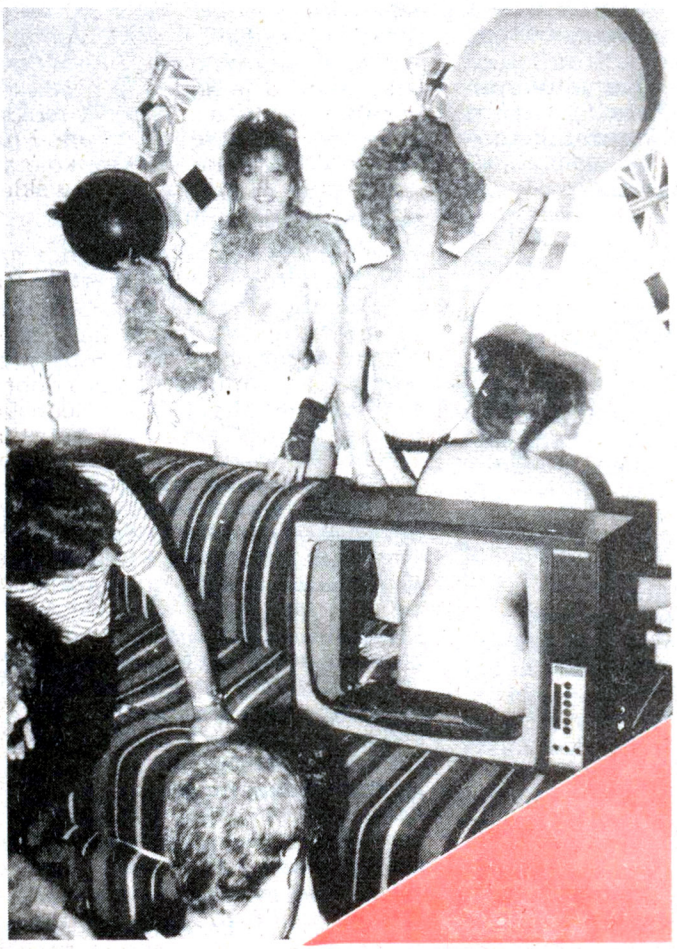

Paola nije bila samo imućna nego uz to i neosporno značajna i lijepa osoba. Ljepota se u nje pojavila otprilike u sedamnaestoj godini; otad su se Paola i njeni promjenljivi obožavaoci naslađivali u njenim bujnim prekrasnim sisama, u njenim dugim glatkim butinama i osobito u izvanredno ludoj pici za ljubavlju koja se nalazila točno u sredini između spomenutih butina. Ta pica, koja se skrivala iza nježnih uvojčića, pružala je Paoli i njenim prijateljima najveće zadovoljstvo, i to svakodnevno.

Paolina je pica, dakle, bila jedan izvor njena ugleda i njena blagostanja, a drugi je bio izraziti smisao za biznis, i to osobito s muškarcima.

Od svoje sedamnaeste pa do dvadeset osme godine života Paola je taj svoj poslovni smisao iskorištavala tako, što je u svom zavičajnom gradu Riminiju prodavala onome tko najviše ponudi na sat onaj svoj privlačni dio tijela, za kojim su ugledni ljudi jurili kao sumanuti. Dakako, samo slikovito govoreći, jer je Paolina časna pica, unatoč visokom prometu, što ga je postizala, uvijek ostajala na svome prirodnome mjestu. Mijenjali su se, tako reći, samo gosti u Paolinom svetištu.

U dvadeset osmoj godini Paola je svojom rupicom nagomilala u štednoj kutijici toliko zalihe da više nije morala sama osobno služiti na ljubavnom ratištu.

Nabavila je poslovnu zgradu srednje veličine, čiji je vlasnik zbog rastrošnog života svojih triju ljubavnica upravo pao pod stečaj, i u njoj osnovala ustanovu poznatu u cijelom svijetu kao bordel. Ta je ustanova cvjetala zahvaljujući vrelom mediteranskom suncu, i bili bi mogli i dalje cvjetati cijelu vječnost da Paola u tridesetpetoj godini, iako još superpoželjna, nije odlučila da počne voditi malo pristojniji život.

Zbog toga je lijepa poduzetnica pretvorila svoju ustanovu u kuću u kojoj su se počeli davati najrazulareniji »peep-showovi« — i ništa više. U profesionalnim se krugovima nagađalo da je Paola tom proizvodnom reformom udovoljila potrebi svojih dugogodišnjih klijenata što su postupno došli u životnu dob u kojem se radije, profinjeno smijuckajući se, optički uživa negoli se sam postaje aktivan. Kao i uvijek, Paolini peep-showovi su i dalje povećavali njen zemaljski imetak i njena se popularnost nije ni najmanje umanjila.

Sve dok u Paolinoj trideset šestoj godini nije došlo do velike katastrofe ...

Za nju je bio kriv vrlo cijenjeni gospodin Ernesto Moltobene ili, bolje, njegova žena Claudia, koja se uvelike čudila kad je njen muž, koji je uvijek toliko volio kućno ognjište, odjednom počeo svaka dva dana nestajati na nekoliko sati.

A kad je još i noću u bračnom krevetu poželio obnoviti one igrice kojima su se već prije desetak godina prestali baviti, osjetila je kreposna Claudia, jer je bila osušene rupice, da je se nemoralno progoni, pa je povezala Ernestovo drugo proljeće s njegovim posjetama Paolinoj kući i tu stvar počela — postavši krajnje nepovjerljiva — pratiti argusovim očima.

U Riminiju nije nikad slabila ljubav prema ogovaranju, pa je Claudia Moltobene vrlo brzo doznala što je krivo neprimjerenoj putenosti gospodina muža: ništa drugo nego Paolini peep-showovi!

I s tom spoznajom ćudoredne Claudije započeo je tok događaja.

Najprije je spočitnula svom Ernestu da on kao član općinskog vijeća ne može lutati stazom nemorala. Kad se božanski muž samo zadovoljno smijuljio, izvela je Claudia teži udarac: požalila se, naime,

kod provincijske upave na grešnu aktivnost u Paolinoj kući.

Uprava je opet sa strahom očekivala skore izbore, i kako se naslućivalo da će s glasovima biti vrlo tijesno, odlučila je da igra na moral i udovolji pobožnim Claudijinim željama.

Na izvanrednoj sjednici je bez ijednog glasa protiv donesena odluka o zatvaranju Paolinog peep-showa. Karabinijeri su odmah tu odluku proveli u djelo. Istog je trena zavladala grobna tišina u poznatoj zgradi, a kod njenih dugogodišnjih posjetilaca i neka nezdrava nadraženost.

Ovo posljednje, a ne financijski razlozi, potaklo je suosjećajnu Paolu da još malo razmisli svojom lijepom glavicom i potraži rješenje koje bi odgovaralo svim stranama. Paola je to idealno rješenje i našla. U pustim prostorijama jednostavno je dala urediti frizerski salon.

Prema vani sve je to bilo posve bezazleno, a istodobno je bilo korisno za ljepotu i zdravlje stanovništva. Nitko nije mogao ništa prigovoriti.

Čak ni prijašnji Paolini gosti, koji su opet masovno dolazili, jer se munjevitom brzinom doznalo da se kod njihove obožavane Paole ne šiša samo kosa. Lukava prijateljica muškaraca se, osim pravljenja frizura, dosjetila i još jednog posebnog gega.

Televizori u boji, koji su bili postavljeni u svim frizerskim kabinama,službeno su služili samo kao sredstvo obavještavanja, o tome kakve se frizure upravo nose u svijetu. Ali neslužbeno, momčići i djevojke koji su se pojavljivali na ekranu, doduše, imali su kosu na glavi i ponekad su im pravili frizure, ali to su bile samo iznimke. Jer ono što su manekeni radili, moglo se, u najboljem slučaju, još vidjeti samo u najzabačenijim videotekama grada.

Točnije rečeno: na ekranima se preko videa ševilo tako da je otpadala žbuka sa zidova, a prema tome su nekadašnji Paolini peep-shawovi bila puka dječja igra. Bile su tu, na primjer, dvije mladice s otoka Lezbosa, koje se nimalo nisu zadovoljavale time što su se sa svom žestinom uzajamno čeprkale po svojim ljubavnim četkama, nego su istodobno dopuštale da ih pola tuceta rasnih klipana odostrag tako ševi da bi se čak i najbezočnija lučka kurva pri tome užasno prestrašila. Na drugom kanalu, opet, jedan je divno razvijeni crnokosi tip istodobno opsluživao dvije plavokose Šveđanke tako što im je naizmjence i u divnom tročetvrtinskom taktu uvlačio svoju glavu šećera. A na kanalu tri, na kojem se, po običaju, davao kulturni program, zavodila je neka Japanka nekog rimskog turista na sjedalu u parteru, što je opjevao još Ovidije, dok je jedna druga gejša gostu iz grada na Tiberu raširenih nogu povjeravala svoju nježnu picu, na kojoj se on naslađivao kao sladokusac.

Ipak, glavni su glumci uvijek imali prekrasne frizure, tako da su se Paolini klijenti po potrebi uistinu mogli obavijestiti o najnovijoj modi.

Da bi se pravno još bolje osigurala, Paola je ustrajala na tome da u filmovima smiju uživati samo oni koji se doista budu istodobno dali i šišati. Da su tu djelatnost izvodile mlade kao cvijet i poželjne djevojke koje su nosile češalj između svojih golih sisa na zlatnom lančiću, bilo je nešto posve drugo. Naposljetku, to se ticalo samo frizerki i njihovih mušterija, i nitko se zbog toga nije uzrujavao. Preuređeni pogon cvao je kao nikad prije.

I Ernesto Moltobene ponovno je procvjetao. Nikad njegova kosa nije bila tako redovito podšišana kao sada. Najmanje jedanput na tjedan on je odlazio u Paolin frizerski salon. I kako su frizerke zaista u svakom pogledu bile izučene, on više nije morao noću uznemiravati svoju Claudiju. Sve bi, dakle, bilo u najboljem redu da jednog dana nije u salonu bila zaposlena sedamnaestogodišnja Elevin iz Milana, kojoj je ovakav frizerski pogon bio još pomalo stran, iako se činilo da joj se on neobično sviđa.

Bilo kako bilo taj zeleni pupoljak dodijeljen je na uslugu gospodinu Ernestu Moltobeneu. Televizijski program je tekao, mala je počela zveketati škarama — a zatim se desila katastrofa!

Jer, na ekranu se pojavila slika goleme muške batine oko koje su se njihala dva moćna zvona, a batina se lijepo pomicala gore-dolje u jednoj sočnoj pici, i sve je to bilo snimljeno u najkrupnijem planu.

Zato nije bilo nimalo čudo da je mala frizerka u svojoj mici osjetila neugodne žmarce. I kad je tip s televizije lijepo svršio, mala se jednostavno više nije mogla svladati pa se počela ispod visoko podignute suknje dražesno sa dva prsta sama milovati i trljati dok je drugom rukom još podrezivala Moltobeneovu kosu.

I njenoj mušteriji se u tom trenu pišalo na frizuru, jer se strastvena privatna orgija male frizerke odigravala ravno pred njegovim nosom. Moltobene je dahtao kao bik, zatim je zgrabio malu, razgrnuo ionako već podignutu suknju, zakopao šiljak na svom licu među nabujale sise i svoj drugi šiljak naglo izvukao iz nadutih hlača.

Ovaj je smjesta našao put između prstiju koji su još snažno ćurlikali ravno u požudno otvorenu frizerkinu picu, preuzeo od svoje suigračice, koja je već raširenih nogu čučala nad njim, rad prstiju i osobno se pobrinuo za njen ljubavni čvorić tako što ga je spretno trljao uz trup svog nabujalog instrumenta, a to je malu potpuno izbacilo iz ravnoteže. Sa svih pet prstiju slobodne ruke raširila je stidne usne toliko koliko se to moglo, kako bi njena mušterija mogla što dublje prodrijeti u nju, za što se Moltobene i na najbolji način pobrinuo. Strastveno jahanje koje se odigravalo na brijačkoj stolici bilo je potpuno u skladu s dobrim glasom Paoline ustanove.

No u svemu tome zbio se jedan jedini sitan nesklad. Dok se mala kao posve velika okretala na Moltobeneovom krilu i ispuštala sladostrasne krikove jedan za drugim, slobodnom je rukom nesvjesno rezuckala, uslijed navike, Moltobeneovu kosu i prestala to raditi tek kad se njena mušterija tako dobro za nju pobrinula da je njezina još gotovo djevičanska mica bila potpuno rascijepana. Tek je tada spustila suknju i škare, ali jadni Moltobene je sada sjedio u naslonjaču sa strašnom pankerskom frizurom.

Kad je bacio otriježnjeni pogled na zrcalo sladostrasnik se razbjesnio, mala frizerka je počela zavijati, a madame Paola, koja je dotrčala što je brže mogla, pobojala se najgorega.

U tome se nije prevarila. Zbog upropaštene frizure božanskog muža gospođu Claudiju je malone udarila kap, i ona se opet potrudila da sakupi sve podatke o Paolinom salonu. I tako je došlo do druge pritužbe vlastima, i sad je Paola morala neopozivo zatvoriti svoju kuću. Emigrirala je na Siciliju i stavila se pod zaštitu mafije.

Panker Ernesto se, opet, zakleo da više nikad neće ići tražiti zadovoljstvo u neku grešnu kuću. Te se zakletve i držao šest tjedana, sve dok se, pošto mu je izrasla kosa, opet usudio otići među dame ... ●

Ljubav u čoporu

Mijenjanje partnera, erotska akrobatika, ponekad čak orgije. Sve se to događa u privatnim klubovima, gdje se može svašta raditi. Ljudima slobodnih zvanja, domaćicama, činovnicima, navečer se razbuktaju strasti, da bi se tek ujutro stišale. Otkrivamo vam neočekivan svijet.

Milano u dvadeset i dva sata. Jedine znatiželjne oči na pustim su ulicama automobilski reflektori. Jedan automobil jedva pronalazi slobodno mjesto za parkiranje. Izlaze muškarac četrdesetih godina i plavokosa, mršava mlada žena. On provjerava oglas u novinama koji nudi nezaboravnu večer. Približavaju se vratašcima i zvone. Ulaze. Klub se zove »Sitting Room«. Unutra svijetli zidovi, divani presvučeni umjetnom kožom. Na zidovima posteri razgolićenih žena. Nema mnogo posjetilaca, ali vlasnik nas uvjerava da je još rano. Par koji je ušao osvrće se po tijesnoj prostoriji koja više sliči na odjeljak u vlaku negoli na grešno mjesto gdje se stječu spoznaje o slobodnom i veselom seksu. Još nema svlačenja ni promjena partnera. Tiho se razgovara.

Vlasnik kluba posjeduje dvije umjetničke galerije. Kaže da je uvijek posjećivao privatne lokale u kojima se moglo raditi sve što se poželi. Odlazio je tri puta na tjedan, ali taj mu se prostor nije sviđao. Dolazili su neodgojeni, neobrazovani ljudi, i događale su se ružne stvari. »Vidio sam ih šest na jednoj ženi«, izjavio je. Zato je prije dvije godine okupio prijatelje i odlučili su da otvore drukčije klubove, s biranim posjetiocima.

Dosad je oko pedeset osoba upisano u klub »Sitting room«. Najčešće dolaze intelektualci. Dob? Između 25 i 45 godina. Starije osobe ne mogu ući. Vrijede još neke zabrane. Prostitutkama, voajerima i muškarcima bez ženske pratnje također nije dopušten ulaz, a ni droga se ne smije unositi.

Nije teško pronaći uzbudljive večeri u Milanu, gradu koji je postao centar organiziranog seksa između privatnih zidova. Ti su klubovi otvoreni za parove koji su odlučili da izbrišu crtu između erotskih snova i stvarnosti. Parove koji su željeli imati dva partnera, a o tomu su samo šaptali i sanjali pod plahtama u svojoj kući. Ovamo dolaze parovi koji su pomalo umorni od kućnog seksa i koji vjeruju da će, vodeći ljubav pred drugima time svladati mnoge probleme, ispuniti tešku tišinu koja ih u vlastitom domu pritišće. Tu se svatko prepušta pogledima drugih ljudi, koje prvi put vidi.

Pri površnom pogledu može se zaključiti da je riječ o skrovitim mjestima, kamo se ulazi s lozinkom. A zapravo je sve javno. Potpis tih klubova nalazi se u svim poznatim listovima, u rubrikama »Susreti«, koje su među najčitaniji-

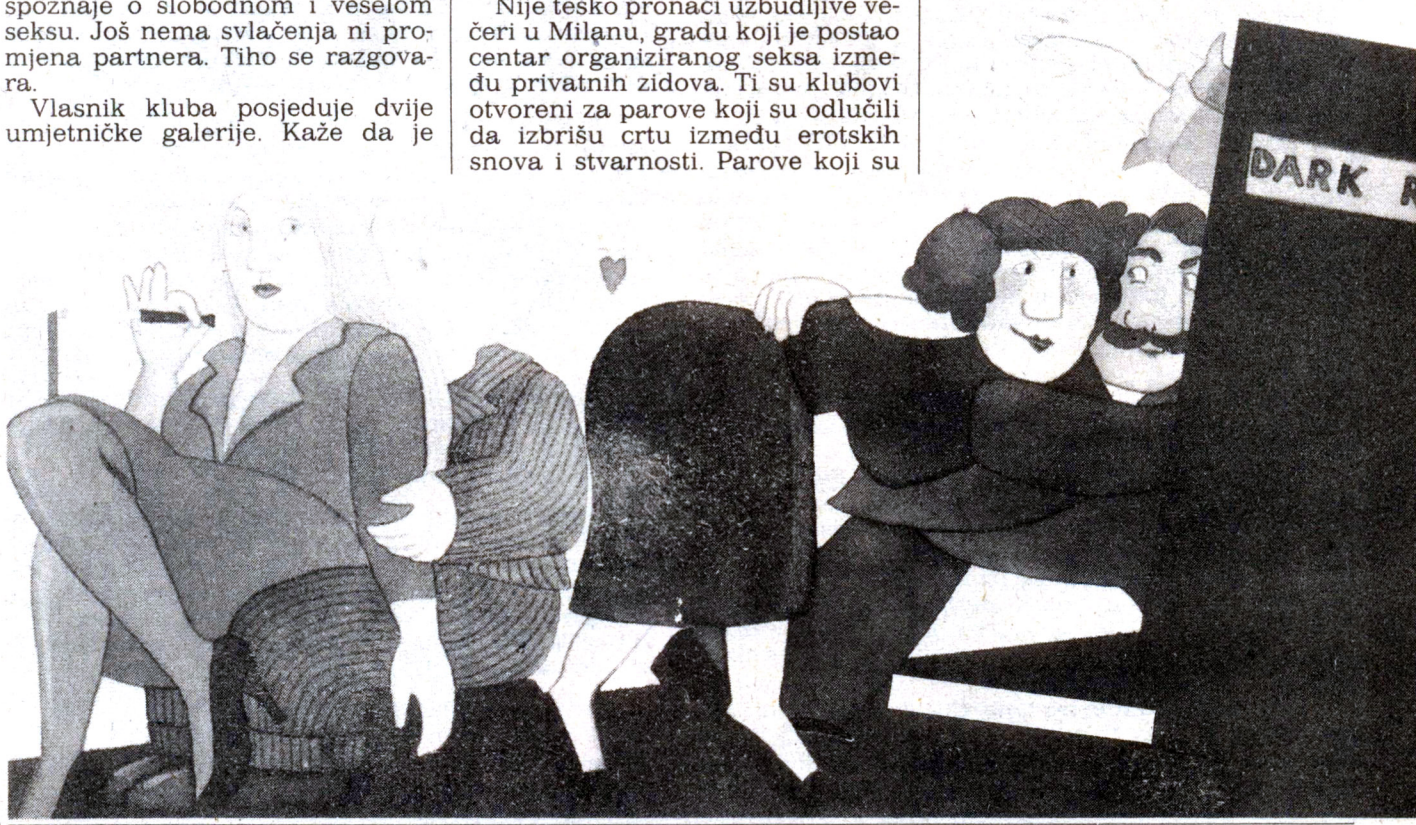

ma, odmah iza kupoprodaje automobila.

Još jedan termometar seksualne groznice stanovnika Milana koji žele »drukčiji susret« jest Centar za sastajanje parova, koji je pod općinskim nadzorom. Mnogi ih nazivaju i pitaju koliki je rizik da se dobije sida. Ipak, strah od te pošasti ili neke druge venerične bolesti nije smanjio zanimanje za privatne klubove. Rizik je jednak onome kad se spava sa susjedom ili s nekim koga smo upoznali u uredu ili restoranu. Nijedna prostitutka ili homoseksualac nisu prešli prag tih klubova.

Vlasnik jednoga takvoga kluba odgovara na mnoge telefonske pozive. Obično poziva zainteresirane da se osobno uvjere, a za to treba da plate 40.000 lira upisnine i još 40.000 lira za konzumaciju. Ako se žele vratiti u klub, uplaćuju polugodišnju članarinu od 800.000 lira. Najčešći su posjetioci iz Milana, ali dolaze i iz provincije, pa čak iz Rima.

Još jedan od popularnih klubova. »Kod Merilyn«. Vlasnik nas uvjerava da ni policija ne može banuti bez naloga, a tad uvijek ima dovoljno vremena da se sve sredi. Ovdje su najčešći posjetioci tridesetogodišnjaci. Pedesetogodišnjacima ulaz nije dopušten. Jedini stariji bračni par koji dolazi sjedi u kutu i promatra. Na divanu ljube se muškarac i žena golih grudi. Prolazi konobarica u besprijekornoj odjeći i stidljiva pogleda. Muškarac naručuje piće. Njegova se pratilja smiješka. Muškarac ustaje, oslobađa se preostale odjeće. Ostavio je samo čarape na nogama. Između gutljaja pića sjedinjuju se u ljubavi pred našim očima. Muškarac nije nimalo zbunjen. Ustaje, odlazi u drugi kut sobe i uzima papirnate rupčiće. Vraća se na svoj divan i briše tragove dugo maštane ljubavi.

Na izlazu iz kluba susrećemo četrdesetogodišnjaka. Trgovac iz Napulja. Poznaje dobro klub »Crazy Horse«. Ispričao je da je prvi put u nj išao sam. U tom se klubu mogu sklopiti i poslovi. Samci plaćaju ulaznicu 250.000 lira. Pred njima je obećavana noć uz šampanjac. Zabava je zajamčena. Osjeća li se čovjek zbunjenim kad prvi put dođe na takvo mjesto? »U početku svakako da, ali to brzo prolazi«, rekao je trgovac. »Kad sam ušao, bilo je desetak osoba. Žena vlasnika kluba upoznala me s gostima i odvela me u salon koji je u sredini imao podij za ples. Pili smo šampanjac i plesali. Tad se moja pratilja počela svlačiti, zatim je razodjenula i mene. Bio sam toliko uzbuđen da nisam shvaćao da sam gol. Zatim sam vodio ljubav pred svima«. A ostali? Jesu li oni

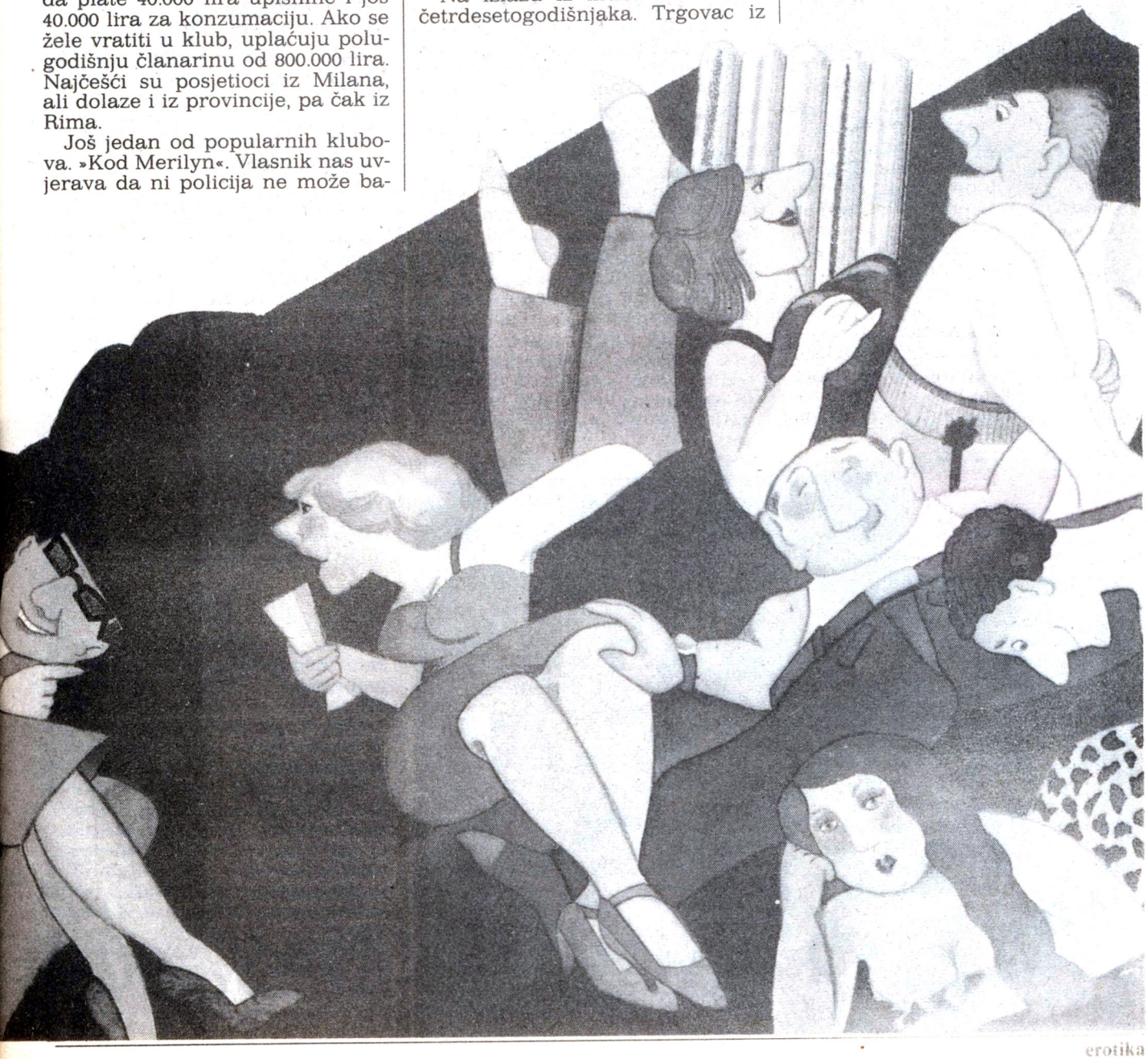

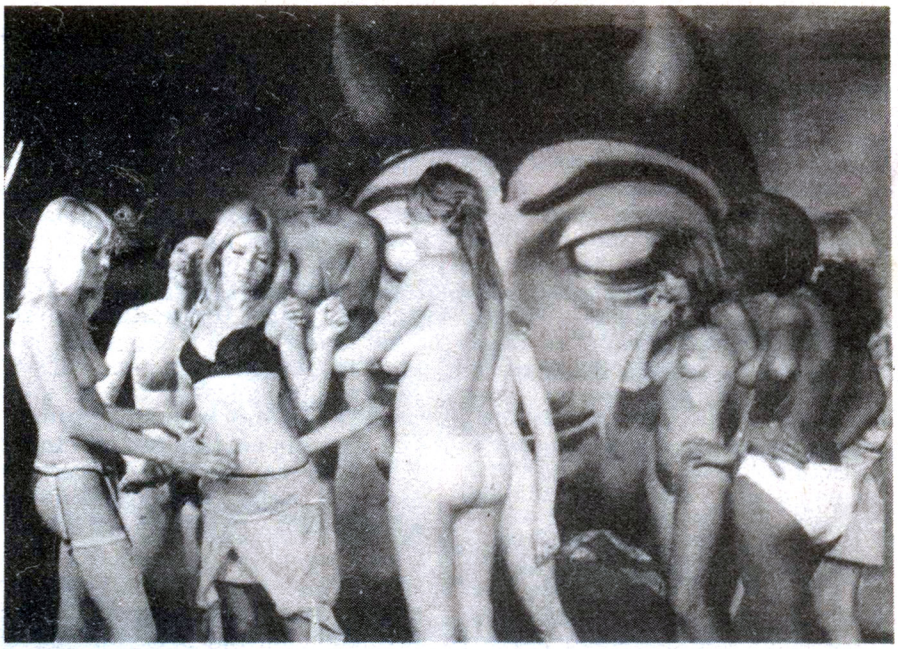

samo gledali? »Ne, orgije je započeo jedan par, a ostali su se potom priključili. Kad sam podigao pogled, ugledao sam kraj sebe jednu ženu koja je masturbirala. Stalna je posjetiteljica kluba. Dolazi jedanput na tjedan da se provede. Jedne sam je večeri vidio s mužem. On nije sudjelovao. Sjedio je u kutu i promatrao.

Klub koji smo željeli posjetiti zove se »Tulipan«. Nisu nas pustili unutra. Objasnili su da je sve zauzeto. Ispred kluba stajao je čuvar. Kroz blindirana vrata izlazi par tamnoputih ljudi. Ulaze u auto. Pristali su na razgovor. Žive u Rimu, gdje nema takvih klubova, a ni jedne novine ne objavljuju takve oglase. Zato dolaze u Milano.

Iako priznaju da nema ni poezije niti profinjene erotike u tome, ipak se nešto doživi. Njegova je pratilja zagrijanija za takvu zabavu. »Tko to ne bi želio doživjeti barem jedanput? Čak i oni koji s gnušanjem okreću glavu tajno se time uzbuđuju. Više se ne stidim. Vodim ljubav s dvojicom nepoznatih muškaraca, ne bojeći da će me itko osuđivati, a prisutnost mog pratioca samo me još više nadražuje. Znam, igra je lijepa dok traje, pa zašto je ne igrati?«

Milano je otvorena zona seksa, cilj onih koji tamo gdje žive ne nalaze ono što žele i o čemu maštaju. On je cilj i onih koji se ne mogu uvući među provincijsku visoku buržoaziju, gdje su takve igre česte.

Ali što zapravo vodi te ljubitelje promjena u seksu da dolaze u Milano, usprkos umoru i magli, da bi vodili ljubav s nepoznatima? Gianna Shelotto, poznata psihoanalitičarka i stručnjak za probleme parova, kaže da je riječ o nezrelim osobama, s labilnom osjećajnošću.

To je, dodaje ona, težnja da se razdijele ženske monogamne od muških poligamnih osobina, koje se nalaze u svakom od nas, a koje su u zreloj osobi uravnotežene. Parovi koji posjećuju te klubove žele to u grupi i živjeti, pokazujući takvim načinom regresiju osjećaja. Drugi dolaze zato jer osjećaju napetost i ne shvaćaju da imaju teškoća u ostvarivanju odnosa udvoje, pa sve to žele nadvladati seksom.

Psihoanalitičarka Schelotto smatra da se muškarac koji ustupa vlastitu partnericu drugim muškarcima poistovjećuje s njima u smislu opće muškosti. U trenutku kad se identificira, nestaje više ili manje izražene potrebe pa se na taj maskirani način oslobađa unutrašnje tjeskobe.

Psihoterapeut i antropolog Gianlorenzo Masaraki gleda drukčije. »Danas se to ponašanje pokušava objasniti strogim moralnim ogradama«, izjavio je, »ali treba se prisjetiti da je grupnog seksa bilo u povijesti ljudskog roda.

Na noćnom obzorju gradova pojavio se novi oblik uzbuđivanja.

Zasad se to događa u Milanu i Torinu. Primjer su uzeli iz svijeta homoseksualaca New Yorka i San Francisca, ali strogo primijenjen na heteroseksualnost. Igra se zove »Zvonik«. Parovi se polako voze u automobilima. U Torinu Ulicom Valentino, a u Milano oko parka Sempione. Treptanjem automobilskih svjetala daju znak onima u drugom automobilu. Partnerice izlaze i mijenjaju automobile. Trenutak fizičkog zbližavanja i parovi se mirno vraćaju svojim kućama.

Zanimanje za takvu vrstu uzbuđenja zacijelo se povećava i zbog prepričavanja tih pustolovina. ●

Prevela Ana Župan

Suzana Rog

Slatki magnetofon

(Uspomene striptizete iz bara na cesti Vrbovec—Bjelovar)

Dosta mi je mrcvarenja u Zagrebu!

Ako ostanem još koji dan u njemu, postat ću alkoholičarka, lezbijka ili besplatna kurvica. Na kraju završim među prostitutkama u arkadi »Varteksa«. Kao najzadnja fuksa.

Zato sam odlučila da nešto učinim sa sobom. Sabrala sam se malo. Uvijek mi drugi prodaju pamet. Sad ću i ja jedanput sama sebi nešto prodati.

Ako ispadne loše, barem neću druge okrivljavati.

Bez love sam i bez zaposlenja. Od kvalifikacija imam nezavršenu birotehničku školu. Ponosna sam na jedno: odlično sam svladala strojopis. Tipkam sa deset prstiju sve u šesnaest! Pokušavala sam se s vezom i bez veze ubaciti u neki ured, ali nije uspjelo. Nisam se gradila naivnom. Nisam stiskala noge. Dala bih sve od sebe. Moja maca nije sapun da se potroši. Ali nije išlo. Mislim da je štos u tome što se ne doimam dovoljno reprezentativno.

Faca mi je zajebana od rođenja. Nos mi je tanak i svinut, šiljast i jezivo nepravilan.

Da nema njega, lice bi mi se dalo još kako tako progutati. Kozičavo je, uvijek crveni obrazi, kao da su upaljeni ili da na njih pada svjetlo neonske reklame. Dadu se kamuflirati kremom i dobrim parfemom.

Frajere mami miris. Odmah zaključe da imaju posla s parfumerijskom ženskom. Čistom, okupanom, zdravom.

Sve dok ne otvorim usta, frajer je moj. Jede mi iz ručice. Ali zubi! Pola mi ih fali a pola je u stanju raspadanja. Perem ih, ribam, ali ništa ne pomaže. Desni krvare, meso bubri. Bojim se zagristi koru kruha.

A kakav ti je to život kad se bojiš zagristi koricu kruha?!

Oči su mi sitne i preduboko usađene. Najveći kompliment što sam ga za oči dobila izrekao je jedan tramvajski kondukter. Boja mojih očiju podsjećala ga je na boju nebeskog svoda iznad maksimirske šume za vrijeme zimskog dana. Onog dana kad se uputio, među ono rijetko drveće, da se objesi zbog nesretne ljubavi.

Ljudi su šašavi.

Zar najljepše riječi u pogledu mojih očiju moram čuti iz usta samoubojice?!

Brade gotovo i nemam. Čelo mi je nisko, usko, pa se najčešće češljam tako da ga prekrijem. Takva ratnička frizura neke muškarce prestraši a neke privuče.

Uvijek ti je plus i minus.

Cijeli život.

Ali zato moje tijelo, moja trupina, to je nešto ekstra!

Postala sam svjesna njegove savršenosti još u ranoj mladosti. Isprva su me prodorni muški pogledi smetali, jer sam mislila da svi koji u me zure isključivo bleje u moju neuglednu, jadnu, trećerazrednu facu.

Oboljela bih od kompleksa manje vrijednosti da nije bilo toga moga bogovski razvijenog i iskledanog tijela.

U njemu sam našla životni oslonac!

Na vrijeme sam shvatila da ljepuškasto lišce i pravilne tobože gospodske crte fizionomije mogu i te kako zamijeniti duge vitke noge. Bokovi na koje možeš slobodno ruku nasloniti i osjećati se gala. Jedro i zdravo, nezgužvano dupe koje izaziva. Ako je pravilno uteguto u neku dobru suknju od finog štofa. Zatim, tu je struk koji je lako obuhvatiti, ali teško svladati i smiriti da ti ne izmigolji. Pa onda grudi koje ne izgledaju kao da je netko bez veze pljusnuo dvije polulopte bijelog mesa, mesa zadnje kvalitete pa se to doima prostački i vulgarno. Ne, nego prave tvrde sise koje se savršeno slažu s oblim ramenima i ne previše dugim i mršavim vratom. Sise koje skladno nadopunjavaju grudni koš, a ne nekakva kokošja prsa.

Na vrijeme sam shvatila da tijelo može zamijeniti lice. Osim toga, čovjek ima i dušu bez koje bi bio marva. Upoznala sam dosta muških i ženskih čijem se licu ne može naći prigovor. Ali zato im je ljudskost, duša, pa i srce, na najnižem stupnju razvoja. Smiju ti se otvoreno. Prave nedužnu i sanjarsku facu, a istodobno vade batinu i turaju ti je u ruku! Najednom sam to doživjela. I ne samo u parku ili tako nekom mjestu. I to od najfinijih ljudi. Poslije sam ih gledala na televiziji ili ruku pod ruku s boljom polovicom.

Većina je ljudi nastrana i nenormalna.

Ili ti obećaju neku uslugu na koju zaborave čim zakrenu za ugao. Zauzvrat ništa ne traže, i to je onda najsumnjivije. Takvi su najgori! Ti koji nude stvari zabadava. Takvi te zajebu iz čistog štosa. Tek tako da te vide zabezeknutu, otvorenih usta, pogođenu kad si se najmanje nadala.

Ne ljutim se na frajere koji sve rade otvoreno i ne taje svoje zadnje misli. Ti meni ovo, ja tebi ono. Ako u trgovini ima poštenja, onda je to najpoštenija biznis, zar nije? Usluga za uslugu. Što je danas besplatno?!

Dakle, kad sam jednom konačno skopčala da svojim licem gabora iz najgoreg plesnjaka i tijelom strašne mačke, tijelom koje je nabijeno elektricitetom, tako da frajerima pucaju bubnjići jer im naglo skoči tlak, kad sam prokužila da takva kakva jesam mogu naći sreću u životu, onda mi je taj isti život postao podnošljiv i lakši. Kao da mi odjednom ništa ne nedostaje. S druge strane, velika mi je pomoć bio moj zdrav, hladan mozak. Brzo sam procjenjivala ljude i njihov karakter. Tko ima dušu, tko je čovjek, a tko gnjida, najobičniji prasac i lažljivac. To me spasilo da se ne spetljam s kojekakvim ološem pravilnih crta lica. Ni fini izrazi nisu kod mene palili.

Sa šesnaest godina usudila bih se na put oko svijeta sama, bez dinara u džepu. Nema situacije u kojoj se ne bih odlično snašla. Ni u najgladnijoj zemlji na kugli zemaljskoj ne bih ostala gladna, ili u pustinji žedna.

Ali nikamo se nisam uputila!

Ostala sam kod kuće, u Zagrebu, sa starcima i bratom genijem, koji je pobrao sve nagrade na takmičenjima matematičara.

Ostala sam u domovini, ali to nije nitko opazio niti me pohvalio. Ni našao mi zaposlenje.

Mojih deset prstiju dangubilo je savršeno izvježbano.

Mislim, u pogledu tipkanja i prekucavanja...

Dobro što poznam mnogo ljudi i što se brzo sprijateljim. Ne podnosim samoću. Od koga da se skrivam?! Da se zaključam i patim što nisam mis Jugoslavije, nije mi ni palo na pamet. Probijala sam se kroz život i probijat ću se s onim što imam. A imam dovoljno toga što nije za odbaciti.

Poznanstvo s Mravcem, jednim frajerom koji danas lijepi plakate po gradu, a drugi dan sjedi u kavani s najuglednijim ličnostima, pomoglo mi je da uopće čujem za taj posao u striptiz baru na cesti između Vrbovca i Bjelovara. Mravac čita novine. Uživa u oglasima. Kao da će jednog dana u njima naći ponudu za posao koji će ga obogatiti a da sam ne mora ni kinte uložiti. Ili takvo nešto morsko.

Mravac je znao da sam sita svega u Zagrebu i da bi mi dobro došla mala promjena. Ovdje su mi vrata budućnosti zatvorena.

Mogu samo natrag. Tamo gdje sam i bila. To znači: nadaj se, nadaj se, nadaj se.

— Čuj Mravac — rekla sam mu dok smo pili kavu u »Splendidu« — zbilja misliš da bih ja mogla? Mislim, može li se biti striptizeta bez škole? Gdje da naučim pokrete korake i sve ostalo? Zasrat ću na probi.

— Nemoj me živcirati! Kako ne bi znala! Nije za to potreban fakultet! Što manje znaš, to bolje!

— Isfućkat će me, sto posto.

— Ne gnjavi!

— Od koga da posudim magnetofon s pravom muzikom?

— Nabavit ću ti ga.

— Zlato si.

— Idemo k meni u sobu. Zapravo magnetofon već imam. Samo me nemoj živcirati!

Bilo mi je jasno što znači taj poziv u sobu. Mravac je sve već lijepo isplanirao. Teško se sastajao s mačkom, posebno s mladom i feš kao što sam ja. Pričao mi je o nekakvim staricama s kojima je kartao za lovu. One bi gubile. Onda ih je ševio u mraku, s navučenim zavjesama. Pio je samo kako-kolu, a od nje mu se nije dizao. Spašavao ga je mrak.

Već sam bila s njim pa nisam očekivala nikakvo iznenađenje. Strašno je nježan. Čini mi se da će se rasplakati s glavom položenom na moj trbuh s kojega sam upravo obrisala spermu. Njemu dam da uđe bez kurtona, jer drukčije ne može. Pokušali smo i s njim, ali mu je mali odmah pao, još dok smo ga zajednički navlačili. Uvijek mi se morao zakleti da je zdrav i da mi ništa neće ostaviti. Da, kako je on sentimentalan! Onako sitan, mršav, goluždrav, kao neka ptičica koju su izbacili iz gnijezda još dok nije dobila prvo perje. Uopće ne shvaćam zašto su ga nazvali nadimkom Mravac kad na tu životinjicu uopće ne nalikuje!

Nije mi loše s njim, iako zapravo nikad ne svršim dok je on u meni, već se moram sama pomilovati, neopazice, da ga ne bih uvrijedila, dok on sanjari na mom trbuhu, proklinje ljudski rod, nepravdu, pokvarene ženske kao što je bila njegova bivša žena, s kojom nije imao djece i koju je zatekao s najboljim prijateljom kako se fuka naslonjena na vrata frižidera. To ga je najviše pogađalo. Frižider! Sigurno je bio hladan, ne? Sigurno joj je i dupe hladio. Ali to njoj nije smetalo. Ona se ševila usprkos hladnoći. U kuhinji! Dok se s njime nerado i u spavaćoj sobi, na krevetu, na pravim jogi madracima.

Dok smo hodali prema Gajevoj ulici, ja sam bez veze nešto klepetala, da ga oslobodim napetosti jer je on uvijek prije fuka našpanan, a zapravo sam razmišljala o tome činim li dobro što pristajem na odlazak u tu vukojebinu iza Vrbovca i što me tamo čeka. Kakva je vlasnica bara, Darinka? Tko su gosti? Je li obavezno ići s njima il ću dovoljno zaraditi od svojeg umjetničkog nastupa? U oglasu Darinka obećaje dobru zaradu i pristojno društvo. Ništa mi neće bit ako isprobam. Mogu se sutra prvim autobusom vratiti u Zagreb.

Mravac je zbilja u svojoj sobi na dvorišnu stranu imao polovni magnetofon koji prije nikad nisam vidjela. Ševili smo se prije uz muziku s tranzistora koji mu je poklonila neka starija ženska u nadi da će uvijek na nju misliti kad ga bude navijao i slušao. Tranzistor je bio sav izgreben, kao da su ga izgreble mačke svojim pandžama. To sam zapazila. Uvijek zapazim tako neke stvari pored kojih drugi mirno prolaze.

— Stari, magnetofon je fantastičan! — uskliknula sam i kleknula pored sprave koju je on držao na podu.

Uglavnom su mu sve stvari bile na podu. Čak i tako vrijedne kao što je magnetofon.

Pogladio me po guzici koja je sigurno djelovala rajcljivo u onom kleknutom položaju.

Ne samo on nego i drugi nisu mogli odoljeti. Zapravo mi je pasalo kad bi me dotakli. Fino, kao lahor vjetra da ti prijeđe preko gole kože. Mrzila sam i mrzim grubijane. Jednoga sam tako pljusnula kad me uštipnuo da je ostao tri dana zabezeknut.

Ali Mravac radi prave stvari. Ne može on protiv svoje nježne prirode. Još je nekoliko puta prešao gore-dolje dok sam se ja divila magnetofonu i ispitivala odakle mu aparatura.

— Posudio sam jednom tipu lovu. Dao je u zalog.

— Pa onda mi ga ne možeš dati.

— Kako ne bi mogao? Nemoj me živcirati! Najmanje tri mjeseca tip se neće pojaviti na ovim vratima.

— Pokazat ćeš mi kako se njime rukuje?

— Normalna stvar.

— Samo da ga ne pokvarim!

— Ne smiješ grubo pritiskati tipke. Sve ostalo je sređeno. I ne prčkaj po glavi. To je najvažniji dio.

— Uopće ne znam gdje je.

— Još bolje. Imaš četiri vrpce. Osam sati perfektne muzike. Pokazat ću ti gdje je snimljena kakva muzika. Na kojoj vrpci.

Dok mi je objašnjavao, i dalje me pipao odostraga tako da sam se već solidno ovlažila. Bila sam uzbuđena višestruko. I seksualno i što se tiče posla i što se tiče magnetofona, koji nemam pojma gdje bih inače nabavila da nije iskrsnuo Mravac. Bila sam mu zahvalna što mi je priskočio u pomoć. Dala bih mu da me ostavlja i mrtvom hladnom, a kamoli suprotno!

Pritisla sam tipku, kolutovi su se pokrenuli i iz zvučnika se začula prekrasna glazba. Mravac je položio svoju tužnu glavicu na moja leđa. Onda sam osjetila njegovo nadignuto koplje kako me bocka po dupetu. Iako je sve bilo još kroz tkaninu — njegove hlače i moja haljina — uzbuđenje me hvatalo iz sekunde u sekundu. Prošao je više od mjesec dana kako se ni sa kim nisam pošteno ševila. Nevjerojatno kako vrijeme brzo prolazi! A manijaci misle da se ženska poput mene ševi tri puta dnevno. Samo zato što sam otvorena i brzo sklapam prijateljstva. Nije lako naći muškarca kojemu bih dala bez posljedica. Stvar se zakomplicira kad se najmanje nadaš. Želiš se samo poševiti, osloboditi neraspoloženja koje se skuplja u tebi kada dugo pauziraš, a ono frajer želi hodati, izjavljuje ljubav. Čak bi se ženio, a bez kinte je kao i ja. Svašta!

Baš je zgodno ispalo ovo s Mravcem, mislila sam. Dobit ću magnetofon i još k tome kurac od kojega ne moram strahovati.

Možda ovaj put ude ukrućen i duže se vremena zadrži u pički. Možda se ovaj put složimo pa stvar potraje? Moram mu biti zahvalna i strpljiva! Čovjek me izvlači iz govana. Da mu ga prije malo pofafam? Neki to vole. Rasterete se. Ne žure da ga samo što prije gurnu iz straha da bih se mogla u posljednji čas predomisliti.

Zato sam se osovila, pogladila ga po šlicu i nježno, upravo sestrinski, poljubila u čelo.

Mali moj jadnik me obuhvatio oko pasa i nabio se na moje bedro. Ljubio me u dekolte, a ja sam ga tapšala po leđima.

— Idemo na krevet — rekla sam tiho, ali dovoljno glasno da se čuje, jer je magnetofon i dalje svirao.

Mravac se nije odvajao od mene. Čisto mi ga ja bilo žao. Zaboga, pomislila sam naglo, što ako je ozbiljno zaljubljen u mene?! Ja na sve to gledam sportski i drugarski, a on potajno pati. Ne usudi se reći istinu? Ne bih voljela da dobar čovjek pati zbog mene. Ali kako da mu pomognem? Ne mogu lagati da sam zatelebana i te fore kad ništa duboko ne osjećam. Ženska sam koja razumije muškarce. O tome je riječ. A Mravac je više nego muškarac. On mi je u ovom trenutku najbolji prijatelj. Više mi vrijedi nego otac i majka plus onaj moj ludi brat!

S tim mislima ispružila sam se na krevetu i nogom gurnula novine s pokrivača. Svuda po stanu bilo je listova novina, rasparenih i starih. Pitala sam se zašto toliko novca troši na te laži po novinama. Onda sam se sjetila da mu ih njegovi poznanici iz kavane daju na poklon kad ih pročitaju. Isuse,

kako bi bilo da nije tih novina! Ne bi pročitao oglas za striptizetu. U mom životu i dalje sve bi bilo sivo. Ovako sutra autobusom putujem k teti Darinki!

Svi ti dobri izgledi u budućnosti djelovali su povoljno na moje raspoloženje, koje ionako nije teško poboljšati, jer se brzo oslobađam crnih misli, pa nisam čekala da me Mravac počne svlačiti. Još jednom pomilovala sam ga po šlicu, po onoj nabreklini. Pokušala sam mu poduhvatiti jaja, pomilovati ih i lagano stisnuti, ali nije išlo. Hlače su mu bile tijesne. Zato sam povukla zatvarač i ruku gurnula unutra. Migoljila sam rukom, nisam htjela da ga grubo uhvatim. Ostavila sam vremena da traženje potraje. Iz iskustva znam da to muškarcima godi. Silno se uzbude. Batina im postane tvrda kao balčak. Mogla bih o tome još mnogo svojih misli izreći, ali zasad ću samo jednu: većina žena ne zna kako treba postupati s muškarcima prije ševe! Nije njima jednostavno. I tu ja vidim ravnopravnost.

Da ženska uzme stvar u svoje ruke, da vodi bez žurbe frajera prema cilju. Da ga okuraži. Da mu dopusti da dođe k sebi, smiri disanje i sabrano prijeđe na posao...

Morala sam mu otkopčati kaiš, olabaviti ga u pasu da bih onda prstima polagano ušla između gaćica na kojima nije imao proreza, ili ga ja nisam imala strpljenja tražiti, sve do prvih dlačica. Ispustio je uzdah i podigao se na petama i laktovima.Ostao je tako kao svinut luk u zraku. Kao da sam mu napipala osjetljivi slatki živac.

Onda je i njegova ruka krenula ispod moje haljine. Ja sam dobrovoljno raširila noge da oslobodim prolaz i da mi slučajno noktom ne podere najlonku ako ih previše stišćem. I zašto da ih uopće stišćem? Nisam jungferica koju je strah od muških prstiju. Volim prste koji spretno nađu pravo mjesto u meni. Posebno volim one koji po mojim kretnjama zaključe da su dotakli glavnu točku. Ona je kod mene lijevo od sikilja, više prema dnu. Tu sam najosjetljivija. Nju dodirujem kad sama sebe hoću zadovoljiti, ako je propala stvar s muškarcem i ako se stidim da mu kažem gdje da me draška.

Prije nego što sam mu ga izvadila, pogladila sam ga po jajima, tobože isprobala njihovu težinu na svom dlanu, a onda ga nekoliko puta stisla, kao da ga žmičem i punim žile krvlju, što više da se u njemu sakupi.

Ogolila sam mu glavić koji je bio pokriven tankim slojem ljepljive sluzi. Do nosnica mi dopre pomalo ustajali miris što se skuplja u muškim hlačama.

Mravac ima osrednji alat, što uopće nije važno da bi se pametna i moderna ženska zadovoljila. Pročitala sam i uvjerila se da dužina i debljina nisu sve. Moraš imati i barem malo mozga. Moraš znati što valja učiniti u određenom trenutku. Ševa bez mozga je za seljake i primitvce koji misle samo na sebe, a ne na to da zadovolje i partnere. Zato na Mravčev alat uopće nisam kritički gledala. Primila sam ga onakvim kakav jest. Osim toga, nisam s njim prvi put i nemam se čemu čuditi ili biti razočarana što mu nije dug trideset centimetara!

On se previjao, bacakao s jedne strane na drugu, prebirući prstićima po mojoj maci koja je bila tako navlažena i mokra da bi sigurno palo nekoliko kapi na pod da sam se osovila. Užasno se brzo ovlažim. Nikad nitko nije u mene suhu, nepodmazanu uletio!

— Daj. Idemo! — htio me je Mravac opkoračiti, ali ga ja nisam puštala.

Držala sam ga za njega, polagano navlačila kožicu gore-dolje. On se propinjao.

— Čekaj! Malo ću te ljubiti! — Pritisla sam ga za njega, polagano navlačila kožicu dolje i zatvorenim, sklopljenim usnama poškakljala mu crvenoplavi vrh. Sluz se osušila i pretvorila u neki fini prašak. Kao da se posuo puderom, pomislila bih da sam neiskusna.

Nisam digla glavu da mu po izražaju lica vidim jesam li ga iznenadila ovom ponudom. Ni u snu se nije nadao da će ga jedna takva mačka sisati.

I meni je drago i ugodno kad vidim da muškarac s kojim sam uživa. To prelazi i na mene. Znam se izgubiti, poludjeti! Nekad bilo, sad se spominjalo! Već dugo nisam s nekim poludjela. Postala sam flegma. Kontroliram stvari.

Iako su mi usnice tanke, nema u njima mesa, ipak, kad strastveno ljubim, uz pomoć jezika, postižem

sve kao i ženska s nabubrelim, debelim, ispupčenim usnama. U mojima ima i žara i vatre! I dajem sve od sebe. Ne nećkam se. Nisam gadljiva. Sve je to život. Sve je to ljudski i prirodno.

— Nikada mi ovako nije bilo — dahtao je mali moj Mravac. Nisam mu mogla odgovoriti. Držala sam mu ga u ustima. Kakav je to poseban osjećaj! Ženska koja to nije probala, ne može tvrditi da išta zna o seksu. Istinabog, užitak je neponovljiv kad se radi 69, kad muškarac zaroni svoju njušku u tebe,kada te stručno dolje ljubi. Ali to su stvari koje traže složen i uigran par s kulturnim navikama. Nezatucan. Svjetske ljude. A kod nas, pa i u Zagrebu, u većini su kumeki, divljaci, neznalice ...

Fino sam ga ljubila sa svih strana, navlačila, trčala jezikom gore-dolje, oblizivala, grickala tako da ne boli, a čovjeka raspaljuje.

U međuvremenu sam pomogla Mravcu, koji nije bio baš u najboljem položaju, da mi skine gaćice. U sobi je bilo nekako vlažno i hladnjikavo, jer gleda na dvorišnu stranu i blizu je zemlje. Zato se nisam htjela skinuti, makar će mi se zbog toga haljina zgužvati. Ali to je materijal koji se brzo ispravi i ništa se ne pozna. Samo moram paziti da mi je ne zamrlja. Povukla sa je gore k bradi, jer muškarci kad svršavaju nisu sposobni čuvati žensku odjeću. Ne jednom su me poštrcali.

Činilo mi se da sam Mravcu priuštila više nego ikada i da će ovo zapamtiti kao izuzetan seksualni doživljaj.

S magnetofona je dopirala krasna glazba. Kako će to zvučati u baru, iza zavjese, a ja na pozornici izvodim svoj šou?!

U mislima sam već bila u toj vukojebini.

Zelena boja magnetofonovog oka tako je toplo i izvanzemaljski izgledala. Upravo me grijala. Osjetila sam njen topli dah na licu dok sam se premještala, namještala, već raširenih nogu, otvorenih očiju. Nikad ih ne sklapam, ali to ne umanjuje strasni užitak. Gledala sam ravno u Mravčevu batinu i nadala se da će ovaj put sve biti kompletno i divno, jer sam postupila kao iskusna, oslobođena, mudra i dalekovidna ženska. Volim ga opipati prije nego što uđe. Sve je drukčije, nekako uzbudljivije prije nego se pod glavićevom navalom rasklopi onaj naš razrez. To su mi, mogu reći, najljepši trenuci. Tad prestaju tajne i nećkanje. Kad mu jednom dopustim, onda sam njegova. Zašto da se onda prenavljam i nastojim ga izbaciti? Ima takvih ženskih. U posljednji čas se predomisle. Ako takve nisu za psihijatra, onda ne znam tko je! Pa spoj nje i njega, njihovo milovanje, igra, ulazak i izlazak, sad brže, sad polaganije — zar se nešto može s time usporediti?! Ni jelo, ni piće. Nikakvi rajski užici, lasti i masti. U to ću se zakleti pred svakim sucem i porotom. Na žalost, prilično je vremena proteklo prije nego što sam postala prava, kompletna ženska koja zna cijeniti ono što dobiva.

A ne možeš dobiti ako istodobno i ne pružaš!

Moj Mravac više nije mogao izdržati. Htio je što prije u mene prodrijeti i izgubiti svijest. Ali to je opasno i sve se može izjaloviti. Ja mogu ostati debelo prikraćena. Koliko sam puta ostala s nezapočetim orgazmom zbog brzine!

Zato sam pribrano uzela Mravčevu ruku, između palca i kažiprsta, ni grubo ni nježno, i usmjerila ga prema mome vlažnom, uzdrhtalom otvoru.

Neka ženske leže kao mrtve i misle da je to ljubav! Netko ih je pogrešno poučio da sve ovisi o muškarcu. Tobože da će ispasti pokvarene, sumnjivo iskusne ako se primaknu, ako se namjeste, ako bez nagovora raširе noge. Kako je to glupo i iz nekog dugog vremena. Ja ne gugim vrijeme. Ja se ne pretvaram. Ne stavljam dlanove na oči. Seks nije samo dolje. Seks je cijelo tijelo. Sve što može poslužiti da se postigne što veće uživanje.

— Suzana ... — zvao me Mravac.

— Budi dobar Mravac. Moraš paziti. Opasno je! — upozoravala sam ga da poslije ne kaže da nisam.

— Suzana, budi moja! Samo moja, Suzana!

— Ubrzo bi se pokajao — rekla sam da ga još više podbodem. Što se više budem protivila, to će mu narasti veći i deblji. Dizao se i spuštao tako da sam mu nehotice drkala. A to nisam htjela. Bilo bi šašavo kad smo tako daleko dospjeli bez greške.

— Daj da udem. Više ne mogu izdržati!

— Izdrži! Zbog nas oboje! Bit će nam krasno.

— Bojim se da ću opet uprskati.

— Suzdrži se!

— Ovako mi nikad nije bilo!

Možda mu zaista ovako nikad nije bilo, ali na mene ta izjava, koliko god bila iskrena, nije djelovala uzbuđujuće. Nisam je čula prvi put. Uopće ne marim što mi muškarac šapće ili viče, svejedno, dok je pred vratima moje mace. Nisam jučer rođena da ne bih znala kako u tom trenutku vladaju svojim mozgom. Možeš ih tada nagovoriti na najgore stvari. Sve možeš tada od njih saznati. Ali od moga Mravca nisam imala što ispipati. Pokazao se kao čovjek i drug.

Svirao je neki orkestar s mnogo truba i saksofona.

Mravac se presavijao koliko god je mogao i poljubio me u trbuh. Automatski sam ga uvukla nekoliko puta.

Onda sam ga privela k usminama, povukla gore-dolje kao kičicom po njima i one su se rasklopile, ako se još prije toga nisu. Prstom sam mu oprezno obrisala glavić, da vidim curi li mu još, da ne bi došlo do gužve jednog dana u mom trbuhu, a onda sam ga počela polagano, oprezno spuštati. Ronio je u najljepše i najuzbudljivije svjetske dubine!

Kad neko u mene ulazi s mojom voljom, kad se ne branim i ne guram ga od sebe, jer ima napasnika koji se ne da dokazati da su mi odurni, onda se uvijek sjetim trenutka kad sam izgubila nevinost. Sve to potraje sekundu. Ali ta je sekunda tako duga da u nju stane sve što se odigralo u podstanarskoj sobi studenta medicine. Vlatka Kovača. Naime, dugo sam se čuvala i nisam se htjela podati. Strašno sam se bojala da ne zatrudnim! Veći strah nisam doživjela. Smak svijeta nastao bi da me netko napumpao. Ne samo da bih morala van kuće, ne samo da bi se moja stara ubila, već bi stari sve živo u meni ubio ako, dabome, ne bih bila dovoljno brza i ako bi me pronašao negdje u gradu gdje se skrivam.

Bilo mi je jasno da mogu s muškarcima raditi sve, svući se, dopustiti da me prstima isprobavaju, da me maze, da me između dojki, sve, sve, ali ne da mi probiju himen! To tada nije dolazilo u obzir. Dok sam hodala s nogometašem »Dinama« Ivicom Brajakom, svi su bili sto posto uvjereni da me on ševi i svi su mu zavidjeli što je nabasao na mladu mačku sa strašnim, perfektnim tijelom. Nogometaši mnogo više drže do dobrog komada. Možete ih vidjeti s prvorazrednim gaborom, ali taj zato mora imati, i ima, trupinu za pet! A ja sam to imala za plus pet!

Ivica se Brajak sa mnom namučio ko kristuš. Čak me šamarao jer mu je bio povrijeđen ponos. Cure su se na njega lijepile ko muhe. Pričao mi je da ga nazivaju, da mu pišu, da ga dočekuju na kolodvoru i aerodromu, pokazivao mi je slike nekih zbilja famoznih mačaka, ali to mene nije pokolebalo. Ostala sam pri svome. Nisam mu dala da me razdjeviči. On me zapravo i naučio ljubljenju malog i kako da svrši. Kad malo bolje razmislim, on me pokvario. Zbog njega sam dosta toga pretrpjela i prokockala najbolje prilike...

Tri sam mjeseca hodala sa studentom medicine Vlatkom Kovačom prije nego što sam pristala da ga posjetim u njegovoj sobici ispod bolnice u Zajčevoj ulici.

Vlatko mi je sve naučno objasnio i pokazao u knjigama sa slikama.

Zahvalna sam mu na strpljenju. Uvjeravao me da se nemam čega plašiti jer sam zdrava i normalno razvijena ženska. Ne bez ponosa priznao je da je već skinuo nekoliko jungfera bez ikakvih posljedica.

Odlučila sam da se predam u ruke čovjeku koji u svakom teškom trenutku zna što treba da učini.

Budući liječnik je prava osoba. Drugi bi me pocijepali, razderali bez milosti, ili to izveli polovično, pa bih ostala kripl, mislim u psihičkom pogledu, za cijeli životni vijek.

Medicina je nauka!

Osjećala sam se sigurna i zaštićena. Druge cure s kojima sam o tom sudbonosnom događaju u životu svake jungferice razgovarala, malo lijepoga, veseloga i bezbrižnoga mogle su mi reći. Uglavnom razvaljivanje uz silan strah, nasilu, bezobzirno.

Mučno i za slušanje!

A ja sam od svoga Vlatka, koji je poslije netragom nestao, tretirana kao neki dragocijeni preparat.

Prvo smo se beskrajno ljubili dok mi žlijezde za slinu nisu presušile. Taj je čovjek znao cijeniti ljepote moga tijela! Svu me izljubio. Dugo sam se taj dan kupala u kupaonici tako da je mama, vrativši se iz trafike na uglu Draškovićeve i Martićeve, pitala koga boga trošim toliko tople vode! A ja sam samo htjela biti savršeno čista kada dođe trenutak da postanem kao sve druge ženske.

Znala sam svaku žilicu na njegovom kurcu, znala sam ga u svim stanjima. Hladnog i toplog. Budnog i uspavanog. Možda nikad ni jedan neću tako duboko poznavati kao što sam Vlatkovog! Prije nego što sam pristala da ga posjetim u sobici, dobro smo se pripremili. Vlatko je bio čovjek posebne fele. Ne znam jesu li takvi svi učenjaci. Uvijek smo u kinu sjedali u zadnji red ako nije bio zauzet. Često se pretvarao da me ne pozna a onda me osvajao. Jednom je skočio gol s grane stabla ispod koje sam ga čekala u Tuškancu ...

I kad sam se našla u sobici odlučna da ovaj put idem do kraja, ni traga strahu. Ni traga nećkanju. Ponašala sam se kao zrela ženska.

Zahtijevao je da me on vlastitim rukama razodjene. Sve je na meni bilo čisto ispeglano. Jedino mi je žao što mi je bijela bluza bila na kemijskom čišćenju pa sam obukla zelenu s velikim oblim ovratnikom. Bijela bluza mi je nekako pristajala u trenutku kad se opraštaš od nevinosti, ne?

Sve je bio pripremio. Znala sam to, iako mi pribor nije pokazao. Napravio je osvježavajuću limunadu. Iscijedio je dva cijela limuna. Pažljivo je i mene i sebe namazao »niveom«. Bila sam skliska, ljepljiva i mirišljava. Sama sam u sebi uživala. Tako se gubi nevinost, kliktala sam u sebi i grlila gola Vlatkova leđa kad se pravilno namjestio. Gorjela je samo mala noćna svjetiljka. Nisam se bunila protiv svjetiljke. Vjerojatno otada volim da bude svjetlo, da sve svojim očima vidim.

— Topla ti je kao zrela šljiva na vrućem limenom krovu — sjećam se, rekao je moj nezaboravni Vlatko kad je vrškom svog vrela šiljastoga uda zašao koji centimetar unutra.

Dok budem živa, pamtit ću tu rečenicu! Moja maca za mene uvijek ostaje zrela šljiva. U mome tajnom govoru. Nikad je nitko poslije nije usporedio s tim plodom prema kojemu sam inače ravnodušna i ne jedem ga ako ima drugog voća.

Ulazio je, ulazio. Ja sam odrvenjela. Čekala sam da šikne krv i ja padnem u nesvijest od gubitka. Mislim da je previše znanja sasvim nepotrebno. Kad čovjek nešto zna unaprijed, onda se razočara ako se ne dogodi onako kako je u knjigama opisano ... Uglavnom, Vlatko je klizio unutra i neprestano me zapitkivao da li me boli. Ništa me nije boljelo! Ipak sam ga upozorila da pazi. Izgubiti nevinost i istodobno ostati u drugom stanju, mogu sebi priuštiti samo princeze. Odgovarao mi je vrlo brzo sabranim glasom, kao da to njemu nije osobit doživljaj, da je sve proračunao i da ne postoje šanse.

Onda se sjurio, stiskao uz mene, rovao unutra, kao da potvrđuje pogodak, a potom ga je izvukao i omotao rupčićem u koji je izbacio svoje sjeme.

Ispod jastuka izvukao je lijepo presavijenu gazu i, nježno me dotičući, obrisao.

— Ima li krvi? — upitala sam preplašena. Gaza je mirisala po bolnici, stacionaru, po čemu ne, i ja sam očekivala da je vidim natopljenu i crvenu.

— Dvije, tri kapi — odvratio je Vlatko.

— Pokaži mi — promrmljala sam.

— Evo, jedva se zarumnjela gaza. Upravo savršen primjer uspješne defloracije — isticao je Vlatko. — Uradili smo to u pravi trenutak. Zato nije boljelo. Sjajna si, Suzana! Želim ti mnogo sreće u životu!

Još sam nekoliko puta bila drvena i bojažljiva. Sve dok nisam stvar uzela u svoje ruke i našla onu točku ...

To je ta nadnaravno duga sekunda koja je trajala dok je moj mali Mravac, upravljan mojom rukom, mojim prstima, opijen slašću, i bojim se, ljubavlju prema meni, umakao maloga.

Divno, mislila sam, ovaj put ćemo uspjeti. Zato sam ga malo izvadila i povela prema onoj glavnoj točki. Bit će dovoljno da je dotaknem. Već sam disala ubrzano. Već sam htjela da mu noge ovijem oko vrata i, kad se u meni sve raspukne, kad ga izvadim, da mi pljusne spermu po trbuhu, da ga tada priklještim neka grca i jeca, neka se trza koliko god ga je volja.

Ali s Mravcem u toj stvari nemam sreće.

— Gotovo je! bogamu, gotovo je! — vikao je kao manijak i zaista me poštrcao sve do grudi koje su, hvala bogu, bile otkrivene, a haljina sigurna, zavrnuta pod bradom.

Sklopila sam oči i potapšala ga po ćelavom tjemenu. Bio je očajan.

— Jednom ćemo ostati cijelu noć. Uvjerena sam da će tad uspjeti. Nemoj se živcirati!

Na brzinu sam se uredila, propitkujući se još za neke stvari u vezi s magnetofonom. U jednu najlonsku vrećicu stavila sam vrpce. Mravac je ležao sklupčan na krevetu, okrenut leđima. Došlo mi je da ga pomilujem. Odustala sam. Morala sam još dosta toga srediti. Garderoba. O Vere ću posuditi kovčeg. Od stare lovu za autobusnu kartu.

— Da zalupim vratima? — pitala sam na pragu.

Mravac samo mahne rukom i ja izađem. ●

(nastavlja se)

erotski objektivi

MAN RAY

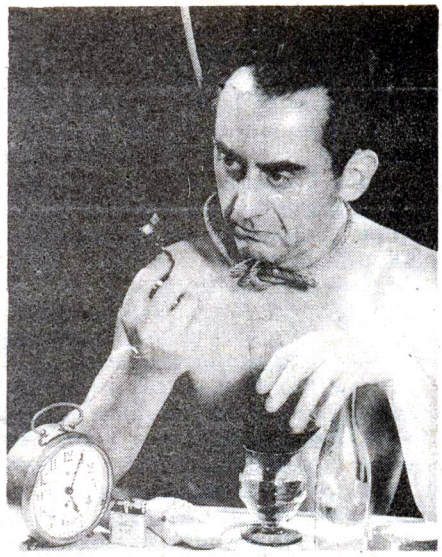

Deset godina prošlo je od smrti Mana Raya, jednog od najorginalnijih fotografa, pisaca, redatelja, slikara, umjetnika izrade tapiserija, ali njegovo djelo još i sad jednako moćno privlači pažnju. Rođen je u Philadelphiji, razvio se u New Yorku, a puni umjetnički doprinos dao je u Parizu. Jedan od osnivača dadaizma i nadrealizma, veliki eksperimentator i inovator, ipak je možda najzapaženiji svojim osebujnim fotografijama. Rayogram i solarizacija njegov su izravni doprinos umjetnosti objektiva, izrađivao je fantastične portrete, apstraktne kompozicije, nenadmašne aktove. Prošle godine njegovim djelima mogli smo se diviti u našim galerijama, a evo sad i njegovih blistavih ostvarenja i u »Erotici«. ●

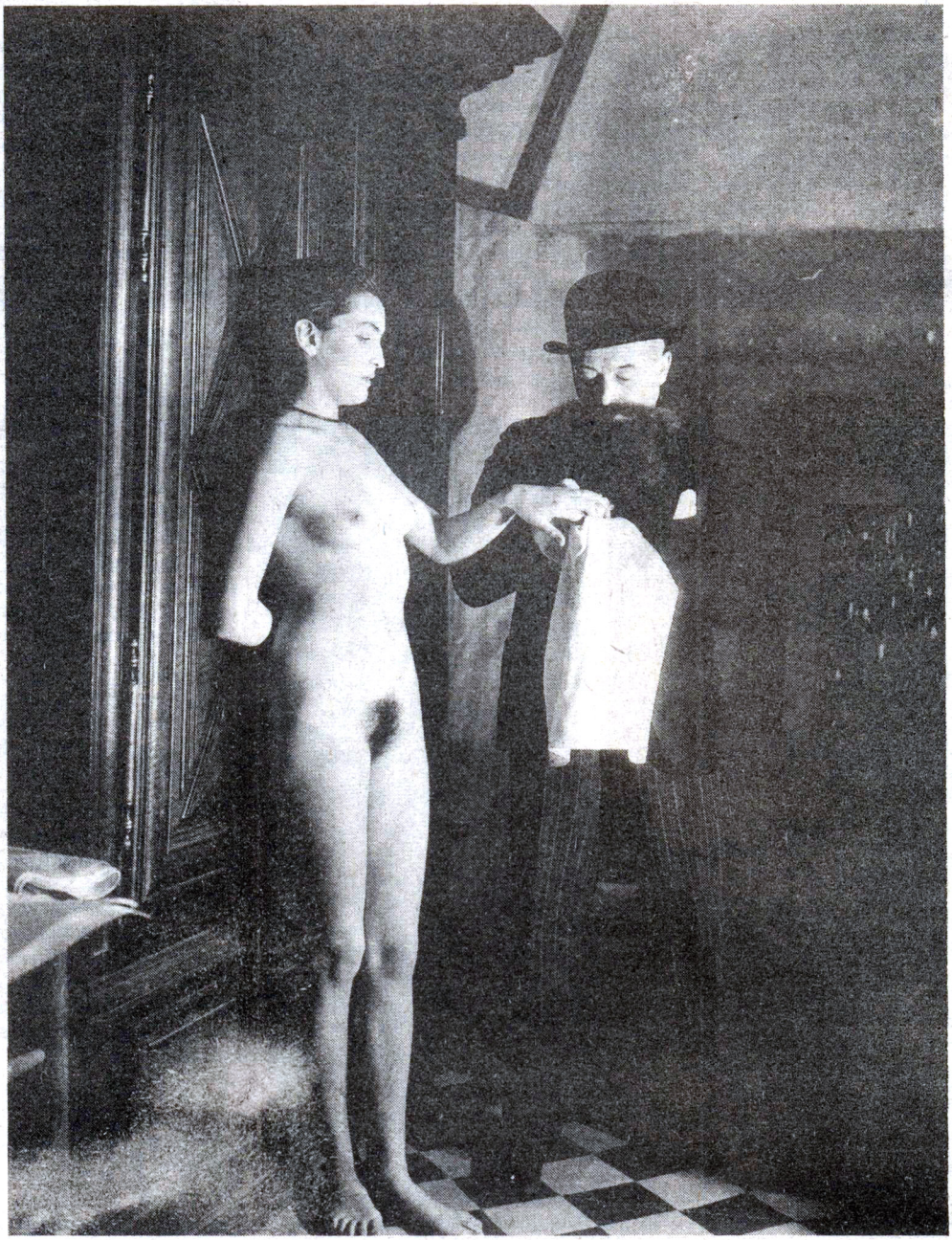

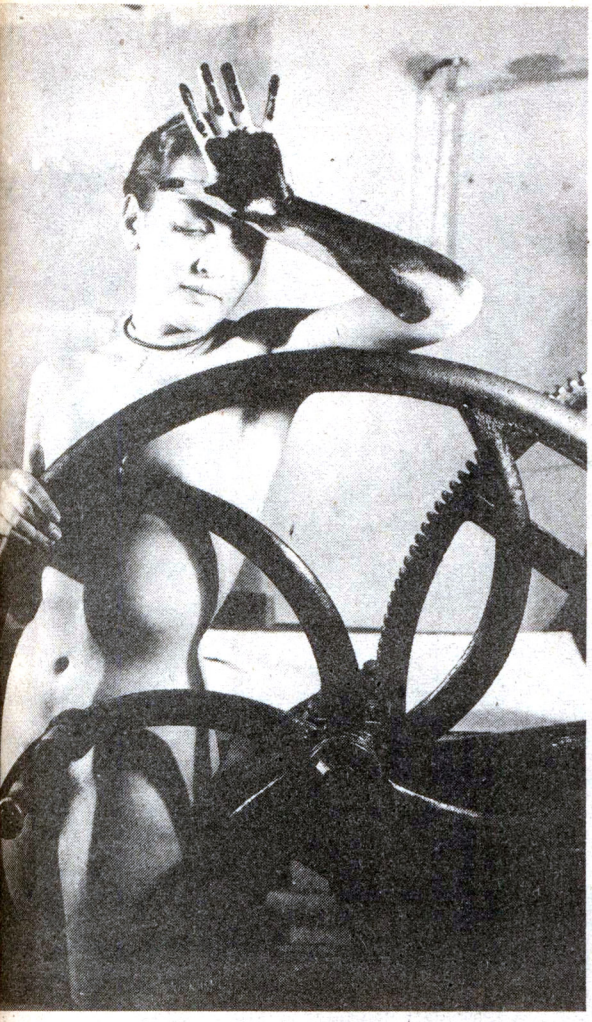

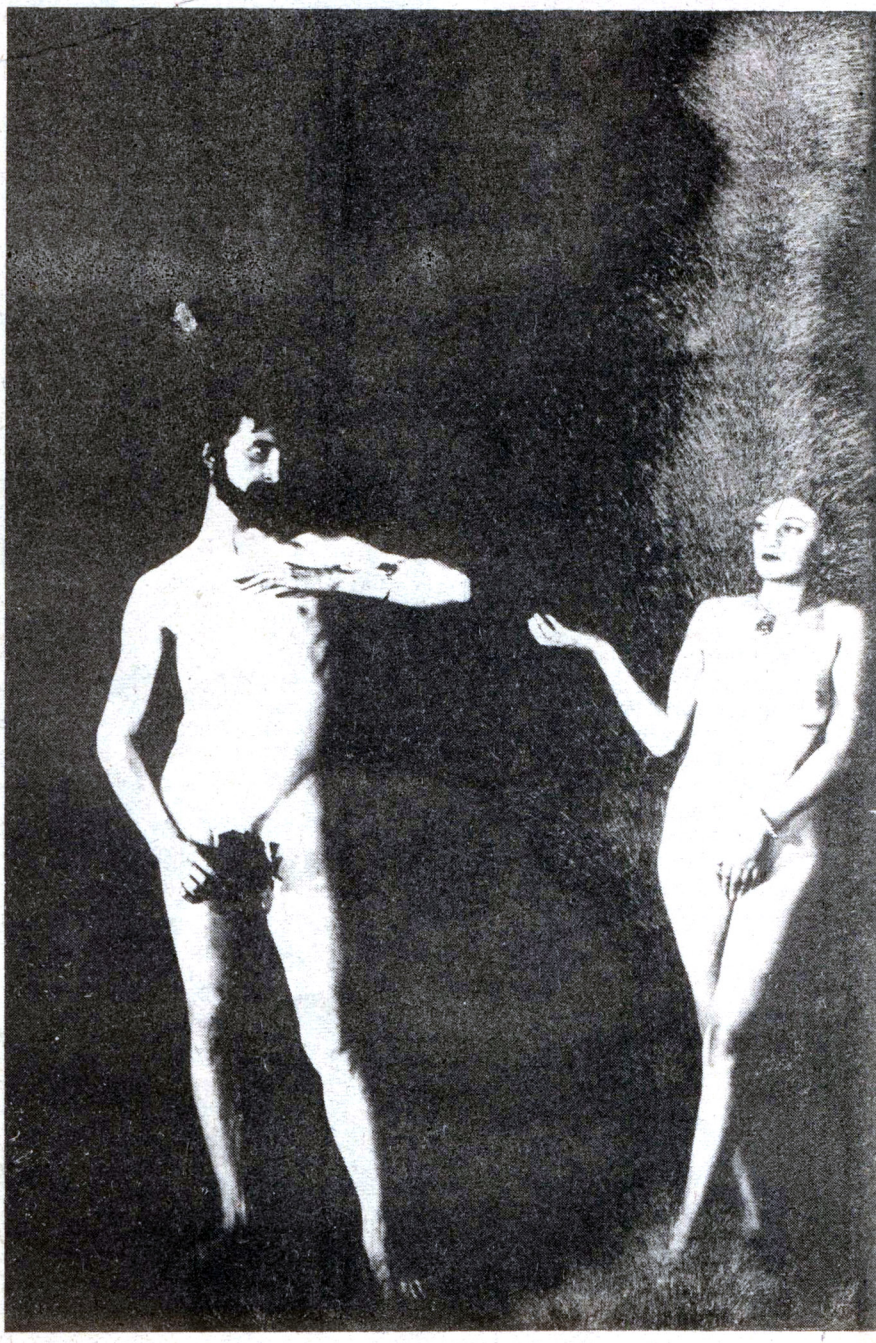

erotski objektivi

ANDRE BERG

Erotika je zacijelo drugo ja André Berga, umjetničkog fotografa koji je punu afirmaciju postigao reklamnim fotografijama. Osobenost njegovih slika je »otkačenost« kompozicije, neobični stav modela, upadljivi netipični detalji, originalni dekori, a sve to nabijeno erotikom. Pomalo egzibicionistički nastrojen, uvijek nastoji da u slikama postigne napetost kroz prikazivanje suprotnosti naravnog i umjetnog, humanog i terorističnog, tkanine i tijela. ●

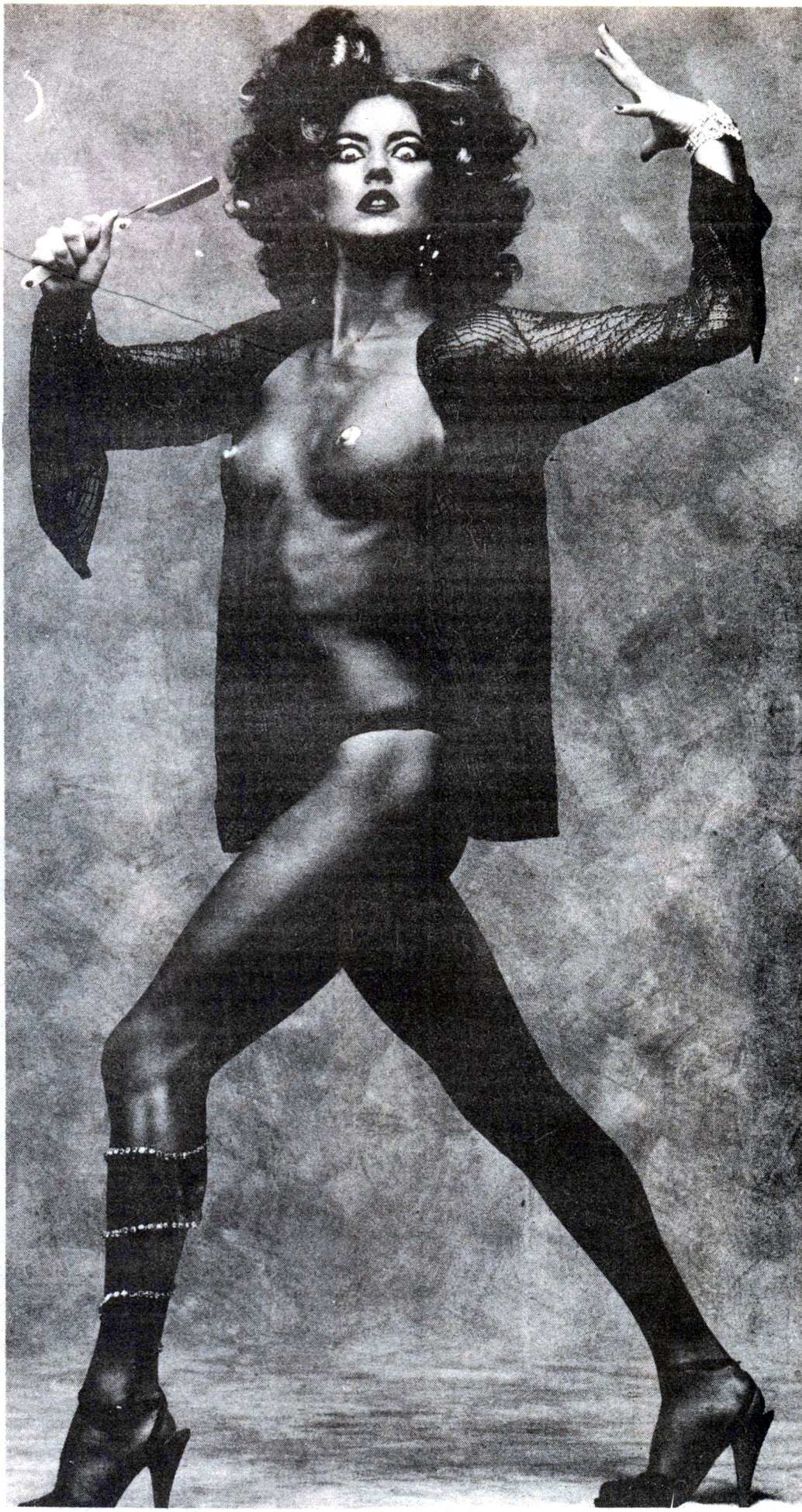

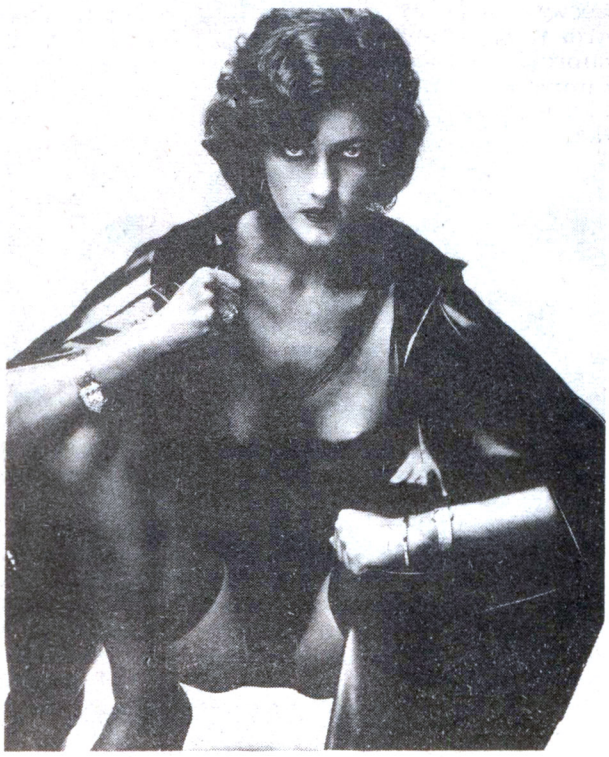

novi val erotskog filma

Bella erotica

Poslije vestern-špageta evo sada i seks-špageti iz Italije. Najbolji talijanski režiseri s veseljem i strašću ponovo otkrivaju seks na platnu i suprotstavljaju se holivudskim filmovima akcije.

Već tjedn ma se snima iza zatvorenih vrata. Fotografi i reporteri su isključeni. Iz studija u kojem se snima ton čuju se nježni uzdasi. A producenti nagomilavaju scenarije s »vrućim« sadržajem...

Filmski grad Cinecittà u Rimu doživio je novi procvat, iako je već poprimio izgled mrtvoga grada. Ono što se snimi u Rimu vrlo dobro se proda na filmskom tržištu u Milanu. Potkraj prošle godine njemački, francuski i američki distributeri filmova čekali su »u redu« da bi kupili »vruću« robu. A ona se zove: novi erotski film iz Italije. Ne pornografski — ali ipak smion, nesputan, strastan, vatren i nježan. Jedan je od takvih i »Strast« , erotski triler skandalozne talijanske režiserke Liliane Cavani, s Gudrun Landgrebe. Inače iza svih filmova novog erotskog vala stoje poznati režiseri — Alberto Lattuada, stari borac neorealističkog filma, Gabriele Lavia, jedan od velikih talijanskih kazališnih režisera, Tinto Brass, režiser filmova kao što su »Salon Kitty«, »Caligula« i »Ključ«. I nazivi filmova mnogo govore, ali nisu drastični: »Đavao u tijelu« (po slavnom Claudeu Autant-Lari, 1947), »Sablažnjiva Gilda«, »Salome«, »Bez skrupula«.

Značajnu ulogu imaju dame koje su spremne sve pokazati. Zrele ljepotice poput Laure Antonelili i Stefanije Sandrelli vode kolo. Stefania je već zavrtjela glavu Mastroianniju, a Laura je već duže vrijeme s Belmondom. Uz njih su vatrene strankinje Gudrun Landgrebe i dvadeset trogodišnja Nizozemka Maruschka Detmers. Svojom ljepotom i talentom Maruschka oduševljava u televizijskom hitu »Via Mala«, ali i u dugometražnom filmu »Đavao u tijelu«. Njihova kolegica Sandra Wey (24) glumi u filmu »Bez skrupula« nezadovoljnu ženu bogatog biznismena, koji se u potrazi za večernjom zabavom upleće u kriminal.

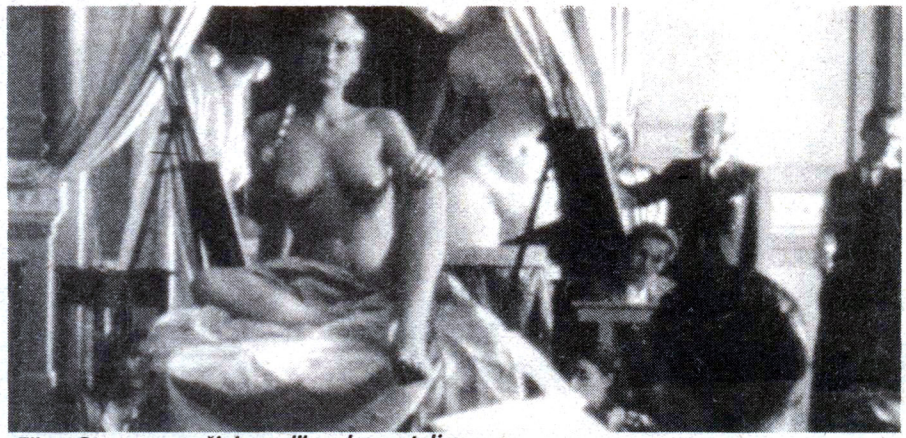

Film »Strast« započinje u slikarskom ateljeu

Nesumnjivo, beznačajne uloge nisu. Ali snimajući nove erotske filmove, glumice gube ugled. Jer ljubav i ljepota tijela nisu dosad bili prikazani tako otvoreno, premda tu nema neukusa i grubosti poznatih iz pornića.

Novi erotski filmski val sve se više širi izvan granica Italije. I u drugim zemljama mogu uživati u baroknoj ljepoti jedne Serene Grandi, s mjerama 100-60-100, koju talijanska štampa uspoređuje s mladom Sophijom Loren i Silvanom Pampanini. Dvadeset šest joj je godina i upravo je snimila film »Miranda«, koji je režirao Tinto Brass. Glumi vlasnicu lokala koja čeka mužev povratak iz rata, a čekanje skraćuje igrajući se s muškarcima-gostima.

Monica Guerritore svakako je najvatrenija predstavnica novog erotskog vala. Dvadeset sedam joj je godina, kći je profesora, a zapazio ju je milanski kazališni genij Giorgio Strehler između 2500 kandidatkinja. Već duže vrijeme igra u djelima klasičnih i modernih kazališnih autora. Nastupala je i proslavila se na televiziji u »Agnes Bernauer« i »Manon Lescaut«. Na filmu se dobro snašla kao partnerica Marcellu Mastroianniju. Prije godinu dana trijumfirala je kao Ofelija u Hamletu.

Nova generacija progovara iz nje. Ona kaže: »I Greta Garbo se svukla u nekim filmovima. Naravno, u nekim sam scenama naga i potpuno sama pred kamerom. Ali iza kamere stoji toliko ljudi, da se osjećam kao na plaži.« Prilikom snimanja s režiserom Salvatoreom Sampierijem bila je toliko zaprepaštena nekim prijedlozima da je ljutito napustila studio. Ali ipak se vratila i objasnila: »Htjela sam se uvjeriti dokle mogu ići. « Inače ima mnogo muke u intimnim scenama. »Poljubac mi je užasno mučan. Ljubiti se nježno sa stranim muškarcem nije lako. Privatno sam vrlo vatrena žena, koja intenzivno voli. Ali kad nekog volim, onda sam vjerna.« Već tri godine živi s kazališnim i filmskim režiserom Gabrielom Lavia u Rimu.

Ne zaboravimo koliko je filmskih valova poniklo poslije rata u Italiji. Bio je to neorealizam s velikom režiserima poput Fellinija, De Side, Rossellinija, Viscontija. Poslije dolazi pučka komedija s uzbudljivim damama kao što su Lollobrigida, Loren, Pampanini, Man-

To nije lik iz Biblije: Salome i njezine zavodljive sestre

Sandra Wey i Marzio Honorato u filmu »Bez skrupula«

Jedna od zvijezda novog erotskog filma: Monica Guerritore (27) dolazi iz milanskog kazališta

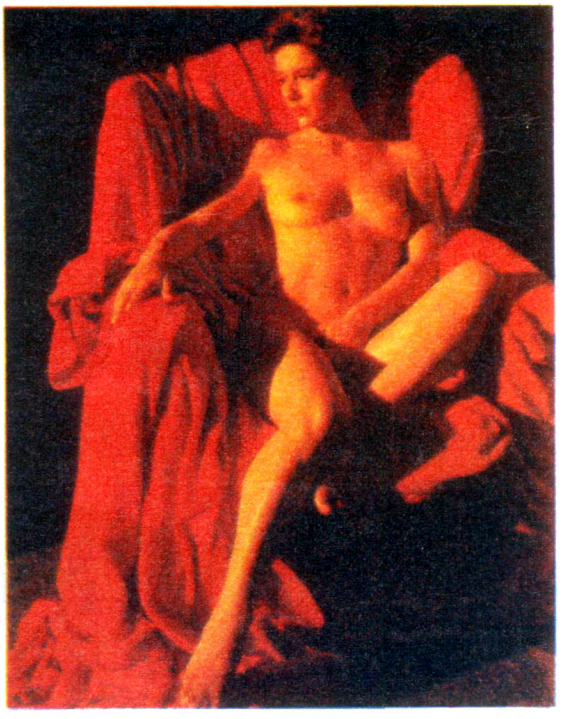

Stefania Sandrelli i Ben Cross u filmu »Pažnja«

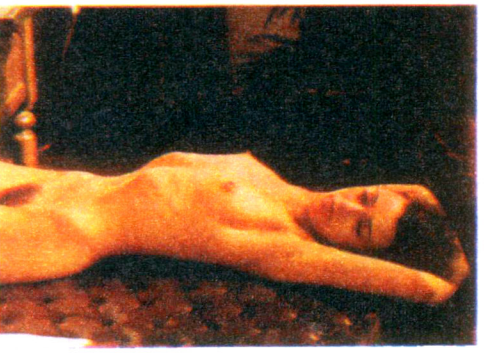

Lijepo tijelo: Nizozemka Maruschka Detmers (23) popularna je i u Italiji

gano i režiserima Fellinijem, Antonionijem, Pasolinijem. Politički filmovi režisera Francesa Rosija razriješili su parlamentarne debate i vladine krize.

Talijanski kaubojski filmovi približili su nam Ameriku. Sergio Leone je bio glavni predstavnik tog žanra.

Shvatimo dakle jedno: Sva erotika dolazi iz Italije... ●

Prevela Biserka Pupavac

o tome
se
govori

Kalendar

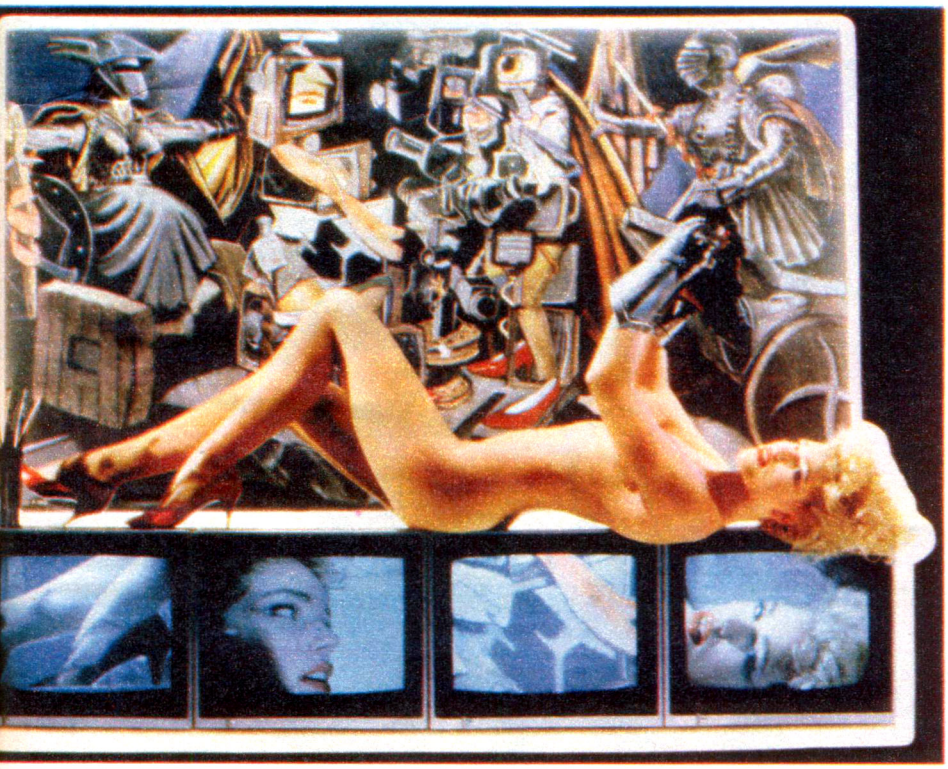

uzdisaja

Američka fotografska zvijezda Bert Stern, koji se u svijetu proslavio snimajući slavnu Marilyn Monroe, zadivio je još jednom svojom umjetnošću kreirajući kalendar za tvornicu automobilskih guma »Pirelli«

Za Kraljevsku umjetničku akademiju u Londonu bio je to nalog izvan očekivanja: talijanska tvornica automobilskih guma »Pirelli« naručila je dvanaest fotografija ženskog akta, koje su uz to trebale dočarati i profile pirelijevih guma. Za tehniku i stil fotografiranja nisu dati nikakvi posebni uvjeti.

Majstorska klasa otmjene umjetničke škole dala se hitro na posao i na vrijeme isporučila naručene fotografije. Američka fotografska zvijezda Bert Stern, koji se u svijetu proslavio fotografirajući Marlyn Monroe objesio je na zid nekog starog mlina u Velikoj Britaniji razne slike i druge predmete u boji i pred njih postavio ljepotice, jednu bolju od druge.

Atraktivna mješavina umjetnosti i nagih tijela i oko iskusnog majstora dali su rezultat vrijedan pažnje, ali, čim se kalendar pojavio bilo je mnogo razočaranih. Naime, »Pirelli« je naručio tek 30 tisuća kalendara. Iako ima više od milijun narudžbi, najekskluzivniji kalendar na svijetu ne dospijeva u slobodnu prodaju. »Pirelli« ga poklanja samo prijateljima tvornice.

Novine su još zabilježile da je lord Thorneycroft, predstavnik tvornice u Velikoj Britaniji, u šali rekao:

»Uprava poduzeća istinski razmišlja da li umjesto guma prodavati kalendare...« (bb)●

ludi karnevali

Gole maske

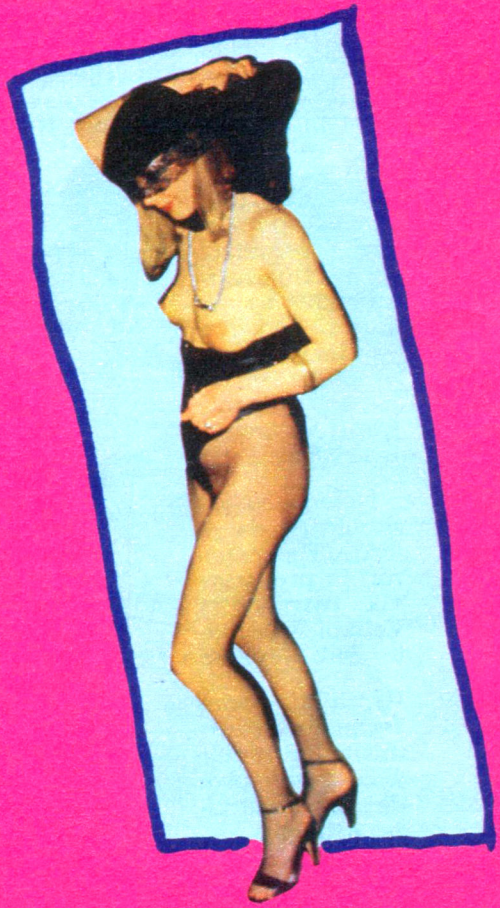

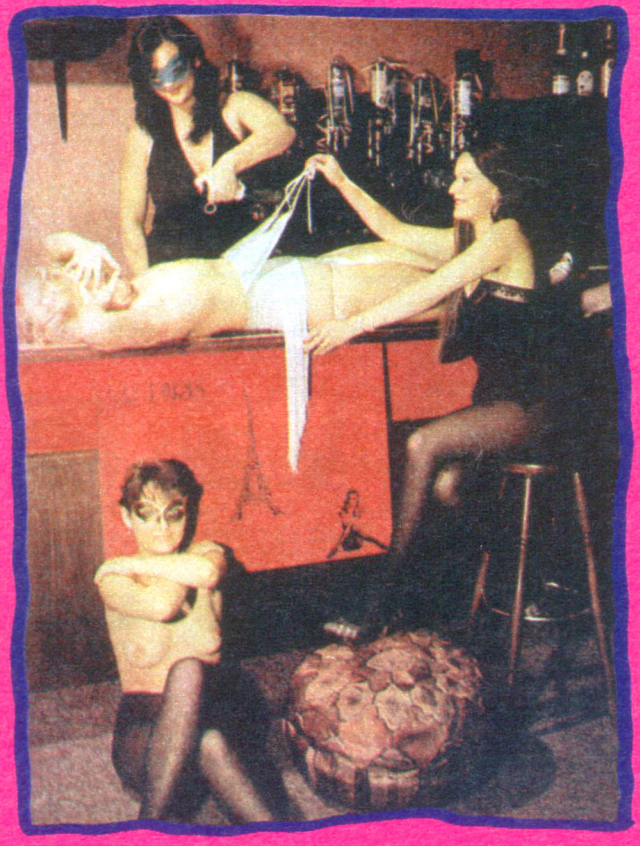

Karnevali su za nama, ali ne i ludosti koje se u erotskim klubovima širom Evrope i dalje nastavljaju. Istina, da biste sve to vidjeli, pa možda i okusili, valja debelo posegnuti u džepove i, naravno, skinuti svu odjeću sa sebe.

Koliko je samo ludosti u tim karnevalskim danima veljače. A kad se tek prošeće noćnim lokalima i klubovima u kojima je dopušteno maskirati isključivo golo tijelo, ludostima nema kraja. Čovjek se tu pre-

NASTAVAK NA 65. STRANICI

Elsa Martineli

s modnih pista u svijet filma

Zvijezde ispod odjeće

Revolucija je počela prije nekoliko godina. Prethodnice su se zvale Marisa Berenson, Johanna Shimkus, Corinne Clery, Barbara Carrera, Jerry Hall. U 1985. vojska »top modela«, koja je s modnih pista i naslovnih stranica prešla na veliki ekran, još je je brojnija i u pobjedonosnom maršu svladala je posljednje prepreke u osvajanju američkog i evropskog filma. Više nije riječ samo o povremenim i kratkim pojavljivanjima već o glavnim ulogama, jer režiseri ozbiljno računaju na ljepotu svojih junakinja. Tipični primjeri za to su Kelly Le Brock u filmu »Žena u crvenom«, Andie McDowell u »Greystocku« i Brigitte Nielsen u »Rocky IV« sa Sylvester Stalloneom.

Seoba iz svijeta fotografije u svijet filma sad je već nezaustavljiva, i modeli koji su do jučer sanjali o tome da se pojave na nekoj naslovnoj strani, danas »modeling« shvaćaju kao odskočnu dasku za trajniju karijeru. Njihov ideal je Lauren Bacall a stjegonoše su Jessica Lang, Corinne Clery i Lauren Hutton. I da udovolje zahtjevima, ne dopuštaju da ih zateknu nespremne. Pohađaju satove glume, plesa, pjevanja, klavira i govore barem tri jezika.

Želja da istodobno vode dvije karijere u očekivanju konačne afirmacije kao filmskih zvijezda, san je svih modela. Najbolje i najveće modne agencije već su pripremne

Jessica Lange

Corinne Clery

Kelly Le Brock

za novonastalo stanje. Umjesto uobičajenih fotografija s mjerama djevojaka, već imaju na raspolaganju video spotove koji pružaju potpunije podatke o osobinama pojedinih djevojaka.

— Prošlo je vrijeme Grete Garbo i Candice Bergen — kaže potpredsjednica slavne agencije Ford iz New Yorka. — Ako producenti traže ljepotu uz nadarenost, tražit će je baš među tim prekrasnim djevojkama.

Neki to, doduše, vide i kao zamku koju treba izbjeći, smatrajući da obje karijere zahtijevaju mnogo truda i napora, te ih je stoga nemoguće voditi usporedo, a s druge strane postoji uvijek opasnost — za modele vrlo stvarna — da »izgore«, tj. da ih se publika zasiti.

No vrhunski modeli osamdesetih godina vrlo su sposobne djevojke. Bajka o lijepoj guski više nema osnove. Najbolji modeli, oni koji nemaju ni jedan dan slobodan, pravi su vlastiti menedžeri. Upravljaju sobom kao poduzećem. Točno znaju koliko novca gube ako jedan dan ne rade i neprestano imaju na umu da njihova karijera traje najduže šest, sedam godina.

Kad se odluče na rad na filmu, gdje zarade mnogo manje novca, barem u početku, točno znaju u što se upuštaju. Kad se sjetimo da dobar model zarađuje oko milijun lira po reviji, kojih u dane prikazivanja kolekcija ima i do šest na dan, i da za snimanje u Americi dobije do tri tisuće dolara, očito je da izlet u film zaslužuje razmišljanje.

Renée Simonsen

Režiseri i producenti tvrde da je rad s njima pravo zadovoljstvo. Kao modeli nauče se disciplini, točnosti, profesionalnosti, i to od njih čini idealne suradnike. Ipak, postoji jedna teškoća. Te djevojke sigurna izgleda koje u 17. godini počinju same lutati svijetom i naviknute su na divljenje i obožavanje, imaju jednu slabu točku: snimanje golišavih scena. S odjećom na sebi nemaju problema, ali bez nje ne ide lako. Razlozi tome su različiti, smatraju režiseri. U prvom redu to je stidljivost, ali je osobito prisutan strah da nisu dovoljno lijepe za film, da nemaju dovoljno velike grudi ili da su im bedra suviše mršava. Igra reflektora prikrije mnogo nedostataka na fotografiji, dok je filmska kamera nešto sasvim drugo. (mo)●

život piše drame

Seks jednog anđela

Svi veliki listovi odbili su te fotografije Eve Robbins. Zašto? Zato što je to još tabu. Prvi koji ih je objavio, Francois Nourissier, rekao je o njima: »Iako su me od najranije mladosti silno uzbuđivale dubine ženskog tijela, grudi, bedra, ipak sam uvijek bio svjestan da svako ljudsko tijelo, pa čak muško, sa širokim ramenima i brkovima, golo djeluje krhko, nezaštićeno. Kako ne zadrhtati pred tim fotografijama? Kako izbjeći snove dok ih gledamo? Ne želim veličati tu osobu, ali ni plakati nad njenom sudbinom. Želim samo govoriti o njoj«.

Hermafrodit je sin Herma i Afrodite, u kojega se zaljubila nimfa Salmakida i izmolila od Zeusa da im tijela ostanu vječno sjedinjena. Udovoljivši želji, Zeus je od para napravio jedinku: pola žena, pola muškarac. To kaže grčka mitologija.

Medicina poznaje mnogo oblika hermafroditizma. Iako su svi oni već u embriju određeni, neki se otkriju tek mnogo poslije rođenja. A ono što u psihičkom smislu određuje hermafrodita, prema ženskom ili muškom spolu, razvija se poslije, pod utjecajem sredine i odgoja. Liječnicima je izuzetno teško odrediti koje će osobine nadvladati, na primjer, poslije treće godine djetetova života. Mnoge su takve osobe uspješno operirane, ali se poslije nisu mogle osloboditi teških psihičkih poremećaja.

Evin je slučaj zaista zanimljiv. Ni njezin tjelesni izgled ni psihičko osjećanje spola ne mogu se smatrati normalnim. Možda se može samo žaliti što je njena anomalija prilično kasno otkrivena, tako da nije primala ni injekcije niti se, kad se već sve razvilo, išta moglo učiniti. Dakako, uvijek se može pokušati, ali teško je predvidjeti posljedice, odnosno kakav će biti rezultat. A to je u Eve najveći problem.

— Pristala sam na to da se slikam gola zbog želje za provokacijom — izjavila je Eva komentirajući fotografije snimljene u Porto Rotondu na Sardiniji, ljetovalištu ljudi iz talijanskih »visokih krugova«. Eva je tamo bila atrakcija. Dakako, prihvatili su je zbog njene ljepote. Glasom, tijelom, kožom, kretnjama, ona je žena, no ipak je muškarac. Nije teško shvatiti zašto toliki luduju za Evom: oni koji imaju latentnih homoseksualnih želja uz nju se osjećaju oslobođenima osjećaja stida.

Na žalost, u svijetu u kojem se sad kreće potpuno je izgubila iluzije. Ostala je stidljiva provincijalka i zato i pati toliko. Očito je prije još više trpjela zbog svoje anomalije. Dok promatramo slike, čini se da iz njezinih zelenih očiju izbija neizmjerna tuga.

U osmoj godini Evina života postalo je jasno da će dobiti muški organ. Povjerila je prijateljima da je tad neprestano plakala i da je željela umrijeti.

Prilikom rođenja upisana je kao Roberta Coati, ženskog roda. Bila je nevjerojatno lijepo dijete. No kad se njenom rodnom Bolognom proširila vijest da se rodio hermaf-

NASTAVAK NA 66. STRANICI

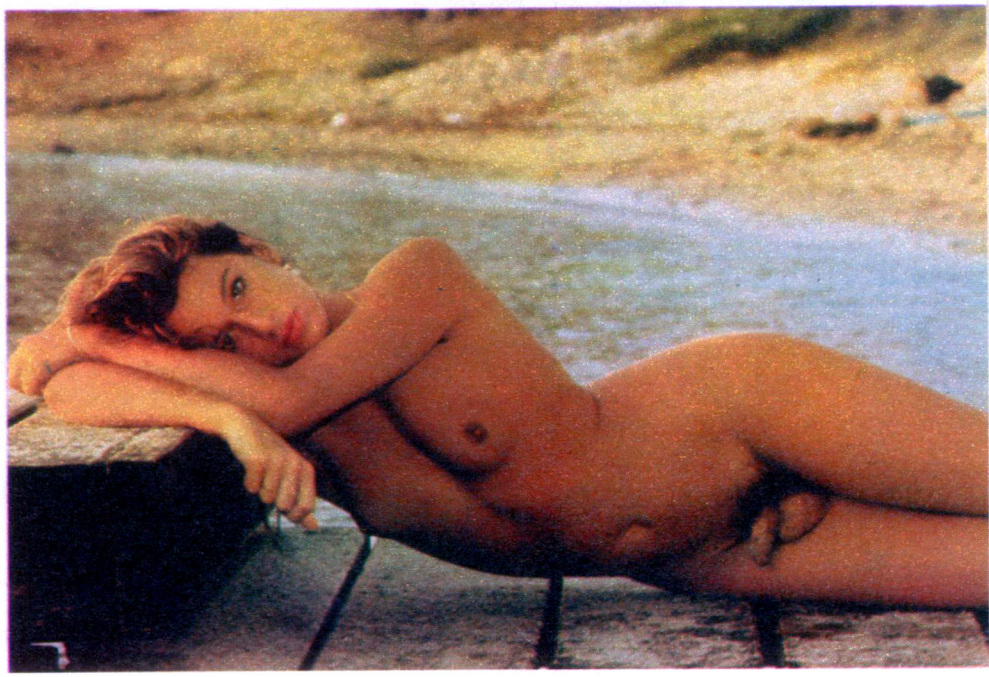

Doris

Tekst: Johann G. B. Büschel
Fotografije: Roy Brewington

Uzmi me u svoje svetište,
Dozvoli da ti ljubim otvoreni cvijet,
Koji pokriva kovrčasti žbun.
Vodi me u crvenkastu jamu,
Ka tom svjetski poznatom pobožju,
Vruća požuda na me tamo čeka.

Pruži mi te ljubavne lelujajuće krugove,
Kako bi ti moja pjesma platila tu hvalu,
I da moj milodar samo istini predan,
Ne ostavi utisak ludih osjećaja.
Ne ostavi san o slatkim grimasama lica,
Jer, oduševljenje je to.

Dozvoli da umrem u zaljubljenim poljupcima,
I u zagrljaju Denisinom se rastopim.
Kad njeno krilo za mojim odebljanjem žudi,
Tamnilo preko začuđenih očiju prijeđe,
Životni danak moju strijelu prihvati,
I iz njenih grudi pohota zajeca.

Ja ću samo tako pjevati tvoje veselje,
I danak tebi na oltar donijeti,
Danas preplanule mladenačke snage.
Dnevno ćeš me u ljubavnoj opojnosti očaravati,
Dnevno ću ti djevojačke vjenčiće raskidati,
Te tvoje vjenčiće pravog djevičanstva.

Kovrdže, koje od životnih radosti sjaje,
Trebaju tvoj mekani oltar ovjenčati,
Tamo gdje se izvor ruža jednom zalista.
Djevojačka krv nek ga oboji u crveno,
I ja ću ovdje u grču umrijeti,
Kad mi taj oltar svu snagu ukrade.

Prevela: Gordana Anders

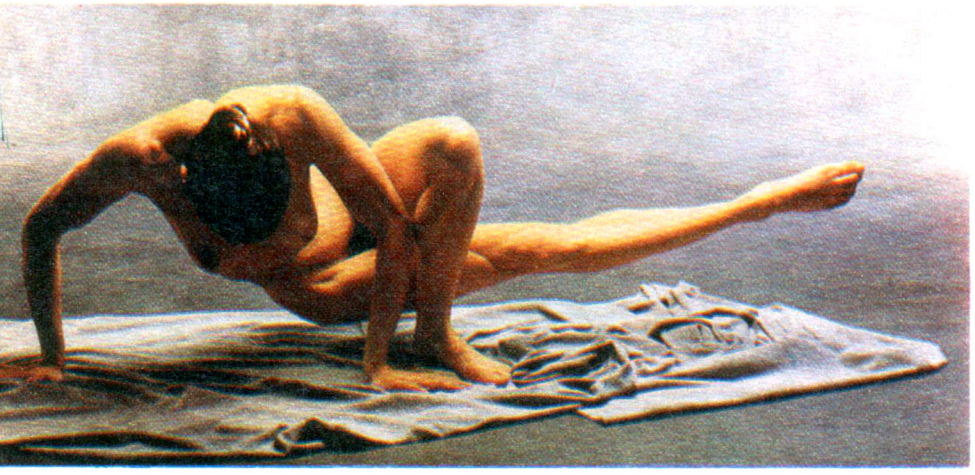

bilderice

Nježni bicepsi

Blagi miris kože, znoja, dezodoransa. Glatki, tvrdi mišići polako se istežu, grče, svijaju, elastični, uzbuđujući. Nauljena koža opaljena suncem u UV zrakama presijava se pod neonom zmijski čvrsta treperavo podatno. Male, čvrste grudi, drsko isturene kontrast su lomnom, tankom struku, pločicama na trbuhu, igri sjena izraženih i ispupčenih mišića i tetiva na rukama, nogama, bedrima, leđima. Svaki nabor mesa, svaka žilica, jamice na oblinama stražnjice, koščati zglobovi istaknuti su do maksimuma. Tanga ili minimalni kostim tu su samo kao ustupak nepotrebnom moraliziranju, izazovni zastor nabreklim bradavicama i obrijanom njegovanom trokutu, još jedan doprinos seksepilnosti tijela. Jer tijelo je za njih najljepše. Njemu podređuju sve slobodno vrijeme, njeguju ga, paze i maze, od njega čak i žive, njime ostvaruju svje snove. Bodibilding, kulturizam, atletska gimnastika odavno su prestali biti isključivo svojina muškaraca. Tijelo žene postalo mu je ravnopravni, oku čak možda i ljepši pratilac.

A sve je počelo još u drevnoj Heladi, na vježbalištima starih Grka. Ljepota tijela kod njih je postala pravi kult. Spartanci su krzljavu djecu bacali sa gore Tajget, njihova vježbališta gimnaziumi, bili su svakodnevna obaveza mladih Grka. Dolazili su i vježbali goli nesputana tijela i duha. Veliki kipari Fidija, Poliklet, Skopas ovjekovječili su atletska tijela diskobolosa, bacača koplja, šakača. Slike i stari zapisi svjedoče o visokoj razini kulture tijela tog naroda koji je zadužio cijeli svijet. No iako je tijelo i tada bilo privilegij muškaraca i žene su često isticane ne samo majčinskim atributima (velikim dojkama, naglašenim bokovima) nego i atletski lijepim tijelom poput amazonki, lovkinje Atlante, božice Dijane.

Vrijeme se mijenjalo, prolazile su epohe, jednu modu zamijenila je druga, ukusi su bili različiti, statusi spolova također, ali nekako je uvijek ideal muškog tijela bilo lijepo atletski razvijeno mišićje, snaga kojeg bi prskala pod napetom odjećom. Tako je na svim meridijanima i u svim epohama. Kod žene je već drukčije. Negdje vole visoke, negdje niske, negdje debele, negdje mršave, svojedobno su žene nosile od malih nogu željezne obruče kako im struk ne bi premašio 30 centimetara, bilo je i vrijeme kad se cijenio punašan trbuh, moda je diktirala i skrivanja i tlačenje dojki, ali i njihovo naglašavanje i

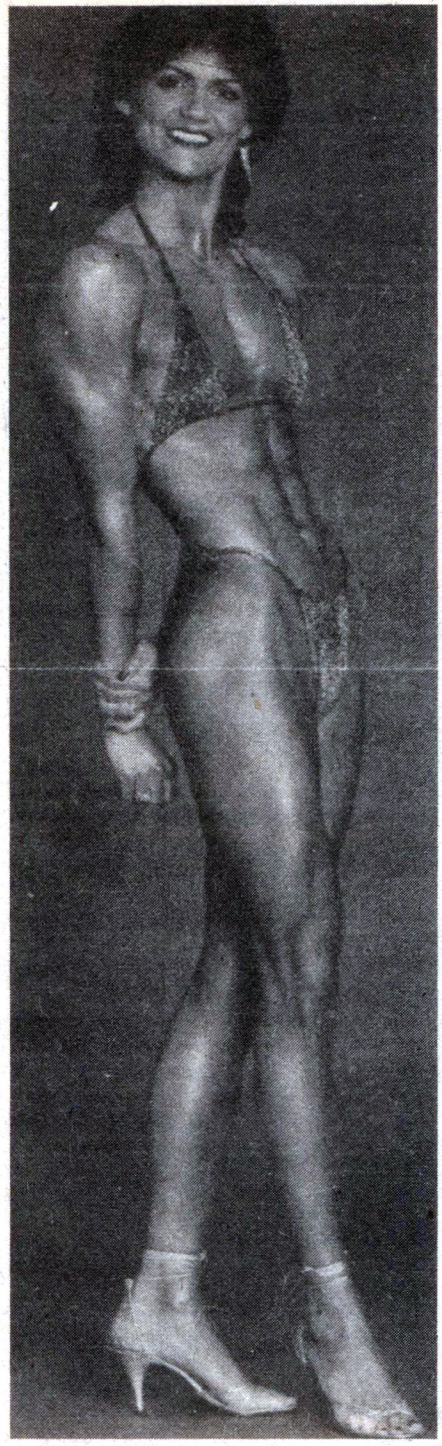

isticanje bujnih prsiju i udoline između njih, ukusi su tražili male plosnate, ili kruškolike, ili šiljaste ili pak goleme, okrugle ili kupaste, negdje se cijene vitke i duge noge, negdje debele i čvrste, japanske gejše i samurajke nosile su drvene papuče koje su nozi davale malu, elegantnu duljinu čak i po cijenu deformacije stopala, ruke su morale biti fine i tanke ili pune, meke i podatne. Žene su se doista morale mučiti i prilagođavati ukusu koji su ipak diktirali muškarci. Čak su i pomno skrivena šumica i brežuljak između nogu, po pravilu dostupan samo jednom muškarcu, morali slijediti modne zahtjeve za ljepotom tijela. Tražio se gusti džbun ili obrijana, glatka livada, bilo je čak zahtjeva i za određenom bojom ili njegovanim oblikom tog raslinja.

Muškarci su pak sve to vrijeme najviše voljeli i isticali svoju snagu i ljepotu, atletsku razvijenost svojih mišića (pomno skrivajući onaj između nogu) i gipkost njegovanog tijela. Tako se rodio i sport ocem kojeg nazivaju Engleza Eugena Sandowa, koji je početkom ovog stoljeća ustoličio metode vježbanja, pravila razvijanja pojedinih mišića i dijelova tijela te predložio osnove za ocjenjivanje. Prvo natjecanje za najljepše razvijenog muškarca održano je četrnaest godina nakon njegove smrti, dakako u SAD. Organizacija za njegovanje ovog sporta NABBA (nacionalna) osnovana je mnogo prije, 1892. u Britaniji i kasnije prerasla u svjetsku (WABBA), ali i dobila i konkurenta u IFBB sa sjedištem u Montrealu. Bez obzira na njegova trvenja, biraju se »Mister Universum«, »Mister World« i »Mister Olimpia« što su najznačajnije svjetske titule, a postoji i mnoštvo drugih mistera pa, naravno, i profesionalni atletski ždrijepci koji za lovu pokazuju svoje bicepse i tricepse, leđa, bedra i udove. Na natjecanjima se ocjenjuju mišićna masa, ljepota i skladnost, sinhronizacija kretnja i elegancija izvedbe predstavljanja tijela, što se izvodi uz glazbenu pratnju. Velika su odricanja, proteinske kure, dijete, sati u vježbaonici potrebni da se postane svjetski mister poput Stevea Reevsa, koji se prije nekoliko desetljeća proslavio kao filmski Herkul, Sandokan, Eneja ili današnji Arnold Schwarzennegger koji hara kinima kao Conan i Terminator.

Suvremena žena mnogo je postigla na svom oslobađanju i postizanju ravnopravnosti s muškarcem. Ljepota i ravnopravni zahtje-

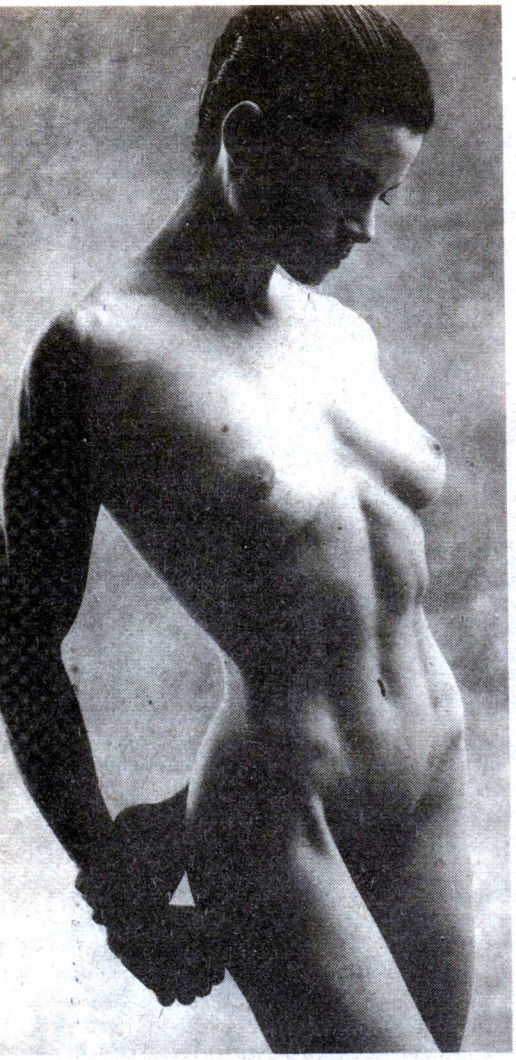

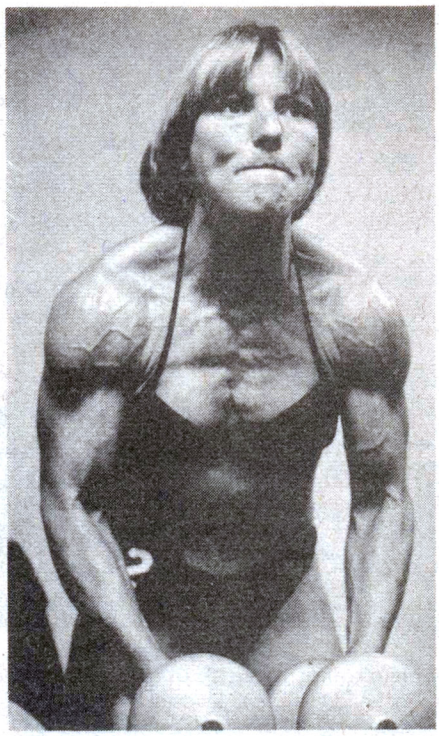

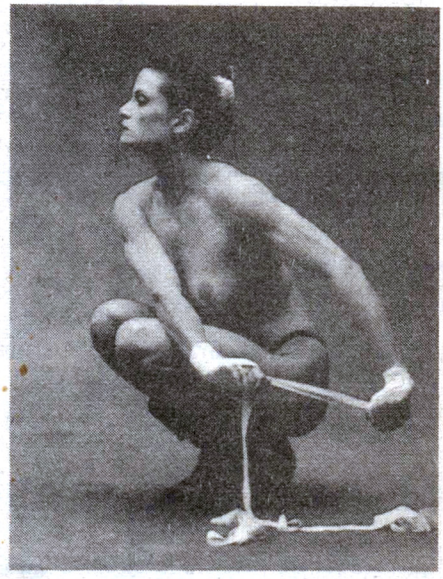

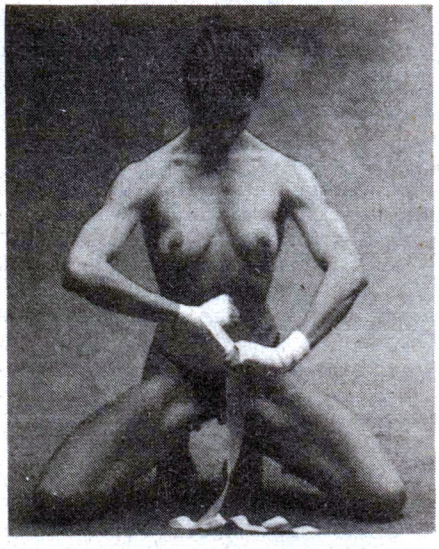

vi tijela nisu posljednji na ljestvici ostvarenja suvremene žene. Otkrile su da i njihovo tijelo ima istu ljepotu i atletske mogućnosti kao i muškarčevo. Najprije polako, preko vježbi oblikovanja, trima, džoginga do aerobika i slobodnog ulaska u gimnastičke dvorane i terene. »Pločice« na trbuhu Jane Fonde možda su razočarale neke poklonike njezinih ženstvenih (po starim navikama) oblina. Možda su dokaz protivnicima ženskog kulturizma koji tvrde da bodibilding poružnjuje ženu, čini je muškobanjastom i seksualno nepoželjnom, ali možda je ipak više u pitanju navika ili čak taština.

Izlaskom žene na podij atletske gimnastike konačno se počela dokazivati nova moda, novi trend njegovanja ženskog tijela. Ono je sad gipko, elastično, glatko, vitko, čvrsto, sa sportskom nadgradnjom, zimskim i ljetnim sportskim aktivnostima, rekreacijom i stalnim vježbanjem, kvarcanjem i pažljivom ishranom. Osim nove linije i oblika tijela, mišićavosti i snage, bodibilding donosi ženama dugovječniju mladenačku svježinu, raspršuje brigu oko naslaga sala masnog tkiva, dijeta, naboranosti, strija. Tu je i snaga koja ih još više treba približiti muškarcima i razbiti titulu slabijeg i nježnijeg spola. Tu je samosvijest i samopotvrđivanje žene. To je dopuna općenitog, stoljećima razvijanog kulta ljudskog tijela.

Ženska atletska gimnastika danas je vrlo rašireni sport u svijetu. Masovno rekreacijsko bavljenje njime potiskuje razne »bike«, a one najbolje »misterice« poput skladne Lise Lyon ili mišićave Gabriele Sievers dokaz su da utrenirano i razvijeno žensko tijelo ipak nosi svoju ljepotu, eleganciju, ženstvenost, seksepil u svojoj iskonskoj, naturalističkoj, divljoj nepatvorenosti.

Naravno, svaki trend široke popularnosti donosi i razvoj specifičnog biznisa. U SR Njemačkoj ima gotovo tisuću dvorana za bodibilding žena, u SAD se natječe oko 10.000 žena, razvijaju se manufakture specijalne sportske opreme za treniranje kulturizma, tvornice proteina i vitaminskih preparata, buja sportska bilderska publika, poznati pop i rock pjevači opjevaju kulturu tijela, a od toga najviše koristi imaju vjerojatno vlasnici ekskluzivnih dvorana za vježbanje. Bivši mister Dan Isaacson najpoznatiji je pod holivudskim nebom. Kod njega se znoje i dižu utege John Travolta, Linda Evans, Cristopher Reeve Superman, Olivia Newton John i mnogi drugi. Isaacson je napravio i rang-listu najbolje građenih zvijezda. Najljepše ruke i ramena ima Brice Springsteen i Olivia Newton John, najprsatiji su Sylvester Stallone i Crystle Carrington, najprivlačniju pozadinu imaju Supermen i Ann Margaret, najbolji trbuh David Hasselhoff i Lisa Hartmann, a najbedra Eddy Murphy i Jamie Lee Curtis, dok su najnogatiji John Travolta i Tina Turner.

Dakako, bodibilding, i muški i ženski našao je svoj odjek i kod nas, ali o lijepim tijelima domaćih kulturistkinja moći ćete nešto pročitati u idućim brojevima Erotike« ●

Hrvoje Prćić

NASTAVAK SA 55. STRANICE

Gole maske

tvara u raskalašeno biće čija razigrana mašta ne poznaje granice. Jednako je u Londonu, Parizu, Stockholmu, Hamburgu... Slično u londonskom »Hippodromu« kao i minhenskom »Löwenbräukelleru«.

Na takve karnevale odjeveni i zakopčani, kako odjećom tako i dušom, nisu pozvani. U Münchenu lokali imaju i servise za maskiranje. Važno je samo posegnuti u džep, dobro platiti, izabrati masku po želji i začas ste pravi pravcati žitelj gologa kluba. Ali ne treba zaboraviti da maskirati valja sve osim onih dijelova tijela koji se obično ne izlažu. Na ovakvim erotskim karnevalima oni su u prvom planu. Vaše lice posve je nevažno. Zadnjica, grudi i razni istureni dijelovi tijela, oni koji su tijekom godine u najmračnijem kutku skriveni od pogleda, ovdje moraju doći do punog izražaja.

Zbog toga je, vjerovali ili ne, moguće da za svoga princa ili svoju princezu naručite čak — frizuru! Da, baš frizuru. Možete izabrati i razne modne krikove, kao frizura u obliku srca, kruga, brkova, obrva, dragog vam slova ili neku drugu ludoriju. Možete naručiti i bojenje,
ili vam je milija perika. Predložit će vam i da za karnevalskih dana budete ćelavac ili ćelavica.

Prije no što se uključite u čudnu karnevalsku povorku, potrebno je znati još ponešto. Najprije da karneval gotovo redovito ima natjecateljski karakter. A discipline u kojima se golišavi natječu razlikuju se od mjesta do mjesta, od kluba do kluba. U Münchenu tako biraju najbolje maskiran par, ali oni ne mogu biti nagrađeni ako ne izdrže bar jedan sat u bačvama neprestano se polijevajući pivom. U nekim planinskim krajevima običaj je da se parovi prije izbora za najuspješnije dokažu i na snijegu. Dakako, bez odjeće.

Maske su raznolike. Neke su ljepotice na grudi postavile tablice s natpisom »privatno« ili »nema izlaza«, a dolje na trokutu znak »stop« ili »nema ulaza«. Jedna dama velikom budilicom poručuje da je kod nje već gotovo prekasno — pet minuta do dvanaest. Po onome što pokazuje osim budilice, koja joj je jedini rekvizit, to se baš ne bi moglo reći. Zanimljivi su i kontrasti. Na jednoj strani mlada, a na drugoj udovica. Dvije domišljate prijateljice. Mlada u lepršavoj bjelini. Ponešto prozirna haljina, ali zadignuta toliko da bi se vidjelo ono što se mora vidjeti na takvom karnevalu — ona. Naravno, na njoj je i najviše pogleda. Napokon tek jedan tamni trokut na tolikoj bjelini. To se mora vidjeti. Udovica se doima

nekako sramežljivo, oborena pogleda. Preko očiju crna koprena, grudi gole, dolje crni uski triko, cipele s visokim potpeticama.

U hamburškom »Sauna-Clubu« spektakularna karnevalska igra. Osim golišavih tijela i nešto maski u vidu krinke ili prebačenog šala, tu je i jedan okvir televizijskog ekrana. Postavljen je tako da je s jedne strane moguće stvarati, a s druge istodobno gledati program uživo. A to uživo znači da natjecatelji mogu koristiti okvir kao pozornicu, ili bolje rečeno pano iza kojeg će na najzanimljiviji način pokazati ono što nije pod maskom. Teško je i opisati što se sve može vidjeti na tom ekranu.

Londonski »Hippodrome« poznat je po najludem erotskom karnevalu u svijetu. O odjeći (čitaj maskama) tamošnjih dama najbolje govore njihova imena — gospođa Mider, Klaun, Jahačica i slično. Nekoliko se žena prerušilo u ljepotice iz harema. Tu je i vragulja sa crvenom perikom i crnim rogovima. Naravno, rogori su na glavi. Dolje nema maske. U jednom kutu dame se skrivaju samo iza raznobojnih balona. Neki se muškarac dosjetio da dođe na erotski bal u kratkim hlačicama od obične kartonske kutije. Da bi udovoljio onima na ulazu koji paze da naročiti dijelovi tijela ostanu nemaskirani, jednostavno je napravio poklopac na zadnjici.

U ponoć posebno uzbuđenje. Nagradni ples. Tko će doseći nagradu — jednomjesečni put oko svijeta za dvije osobe? A plesati je pomalo i teško. Valja s partnerom izdržati priljubljen, i to tako da između jednog i drugog pupka stoji — jaje. Naravno, sirovo. Partneri su u gledalištu onog trenutka kad razbiju jaje. Možda se sve to i ne čini isuviše teško, ali ne zaboravite da su natjecatelji goli. A međusobno se trljati uz kokošje jaje koje mora ostati cijelo, zacijelo nije lako.

Mlada plavuša u hamburškom »Crazy Boysu« jednostavno se provukla kroz veliki rog. Iako ne zna svirati, učinilo joj se da je to za nju najbolji kostim. Njena kolegica cijela se omotala u crvene trake. U hodu one bi se razmicale i eto prilike za zanosne poglede! Ipak u »Crazy Boysu« su glavni mladići. I kad nema karnevala, oni tu drže program za žene, koji je uvijek vrlo posjećen. To su muške striptizete. Početna odjeća: bijele čizme do iznad koljena, kaputić i nešto nalik na mini gaćice.

Veselo je i nekako otmjeno u pariškom »Club de Paris«. Život se tu odvija uz šampanjac i obavezno pod krinkom. Kad vidite ženu bez krinke, znači da je ona ljepotica večeri, koja jedina ima pravo pokazati lice. Sve ostalo, znamo, mora se pokazati. Krinku je zabranjeno skinuti i onda kad se dvoje upoznaju i završe u nekom kutu. Maske mogu skinuti tek kad izađu iz prostorija kluba.

I tako se vrte šaljivi kostimi na golim tijelima u noćnim klubovima širom Evrope. Karneval donosi nekoliko dana ludosti, ali u takvim klubovima ludo je i sada kad je karneval već za nama. Ali da bi se ušlo kroz vrata tih erotskih centara, valja debelo poseći u džepove. Samo ulaznica stoji stotinjak i više maraka. I cijene pića su astronomske. Čašica žestokog pića stoji pedesetak, a boca šampanjca i 150 maraka. Utješit će vas jedino to što za odjeću ne morate posebno potrošiti.●

Mišo Pašić

NASTAVAK SA 59. STRANICE

Seks jednog anđela

rodit, njena se obitelj, sa dva dječaka i jednom djevojčicom, preselila u drugi dio grada, a Robertu su dali baki na selo, gdje se zavlačila u samotne kutove izbjegavajući odrasle.

U četrnaestoj se godini ponovo vratila u Bolognu. Nastavila je školovanje. Odbila je pomoć psihijatara. Tad se zaposlila u frizerskom salonu, izdržavajući i majku. Otac joj je prije umro, ne poželjevši da je vidi prije smrti.

Pokušala se najprije probiti s pjevanjem, snimila je i ploču, ali nije bilo sreće. Snimila je i tvrdi porno-film s naslovom »Ja, Eva«. Istodobno nalazi posao na modnim pistama i postiže uspjeh. Iako još i danas to radi, nije zadovoljna i kaže da se osjeća poput vješalice za odjeću. Očito je Eva na raskrsnici životnih putova. Nijedan joj dosad nije pružio radost.

— A na osjećajnom polju? Tri godine živi s jednim mladićem u Firenci, a istodobno ima dosta avantura i u Bologni. Kako je prihvaćaju u seksu i tko je prihvaća? To ovisi s kim je, odgovara, jer može biti i žensko i muško. No seks je ne raduje. Inteligencija i osjećaji su joj važniji.

Najčešće je ipak s djevojkama. Zašto? Za muškarce kaže da su previše agresivni i da joj žene više odgovaraju. Već sedam godina voli jednu ženu i s njom je razvila duboko prijateljstvo. O braku ne razmišlja.

Lani je napustila majčin stan i sad živi sama sa dvije mačke. Za majku kaže da joj je mnogo pomogla, da joj je pružila nježnost, ali da je sad sprečava da živi svoj život. Kad su joj pokušali reći da joj je majka ipak kriva, jer ju je morala odvesti na operaciju, Eva je brani. Kaže da je to propustila učiniti samo zato da bi njoj omogućila slobodan izbor spola. No dok je bila mlađa, nije se mogla opredijeliti, a sad je već prekasno za promjenu.

Danas je više ništa ne može navesti na to da se odluči za operaciju jer, kaže, nikad ne bi uspjela zaboraviti svoju anomaliju s kojom se već i pomirila.

Pozivaju je na sve strane. Francuski i talijanski snobovi traže njeno društvo. Svjesna je da joj je ljepota otvorila ta vrata, ali želi solidnije urediti svoj život.

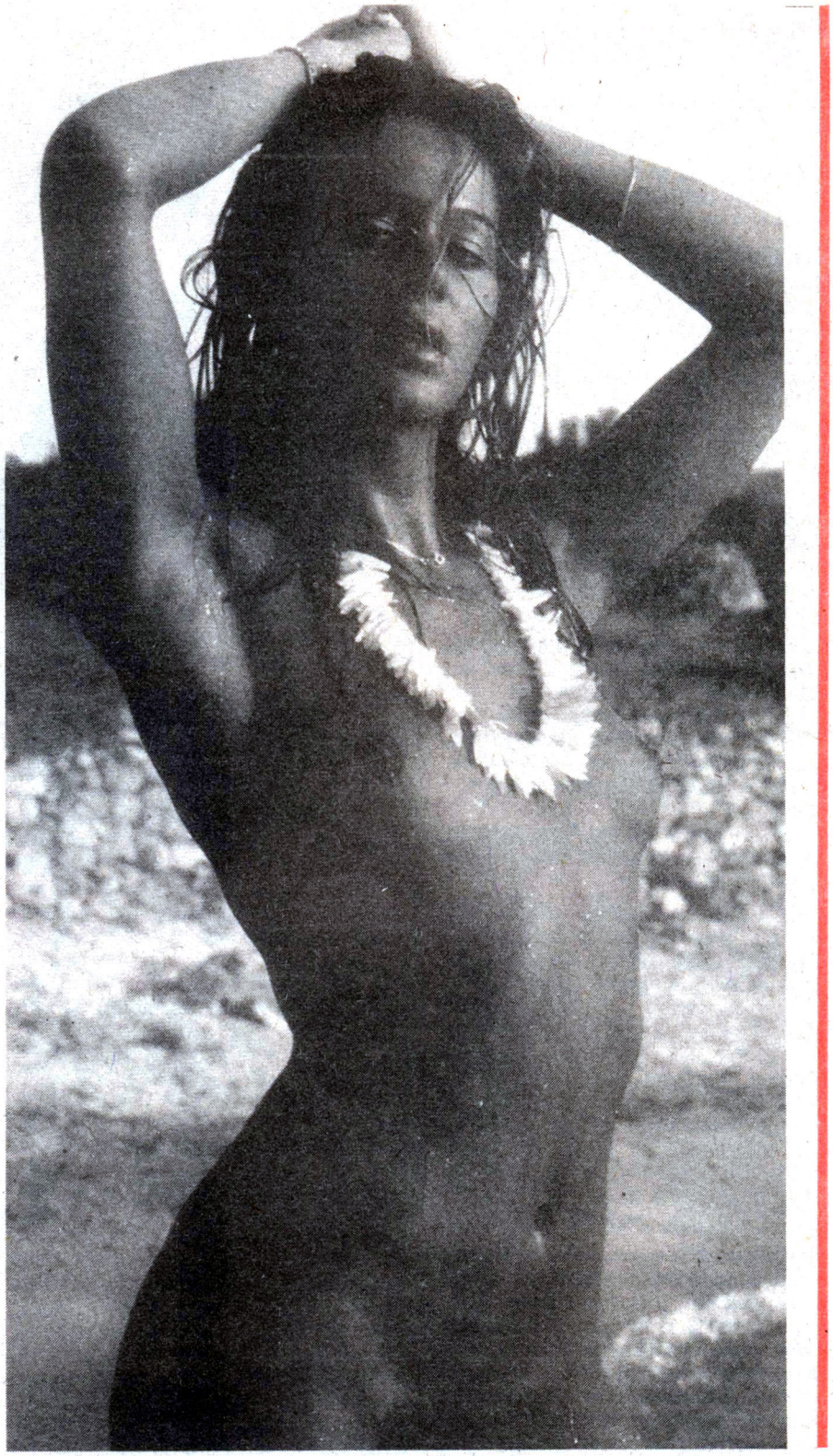

Kad je »Europeo« objavio te njene fotografije, nije strahovala da će je u Bologni prepoznati. Na ulici ima kratku kosu, uvijek nosi hlače i nikad se ne šminka.

Kako je živjela prije susreta s Robertom Granatom, koji ju je snimio na Sardiniji? On kaže da je bila osamljena, da ju je danima viđao kako se kupa te da ju je slučajno opazio golu. Kad ga je ugledala, doplivala je do obale i odjurila. Tek je poslije popustila nagovorima prijatelja i pristala na to da se slika. Granata je shvatio Evu možda bolje no itko drugi prije njega. To nam potvrđuju njegove fotografije. (až) ●

Tomislav Sabljak

Proždrljivice

Ksenija je napravila katastrofalno loš potez kad me upoznala sa svojom mamom Olgom. U to vrijeme živio sam od recenziranja novih knjiga i toliko sam bio nakljukan bezveznim romanima i pjesmama da sam se vrlo često osjećao kao notorni cuger koji poslije duga cuganja proklinje cugu i cijeli svijet. S tim gađenjem odlazio bih na sastanke s nekoliko svojih stalnih mačaka koje sam kao najsavršeniji kadrovik raspoređivao na poslove tucanja. Vješto sam baratao s tih pet-šest stalnih koka, ali budući da sam bio uvijek bez love, jedna po jedna počele su odlaziti iz mog života, računajući da sa mnom nemaju ama baš nikakve perspektive. Najprije je otpala Jasna, pa Andreja sa crvenim mufom. Branka, koja je mislila da među nogama ima dragulj, htjela je pošto-poto taj svoj dragulj unovčiti, i jasno je da joj moja stalna dekintacija nije odgovarala. Mirjanu sam, moram se time pohvaliti, sâm otjerao. Klala me i davila s Kantovom »Kritikom čistog uma« (Kritik der reinen Vernunft), tumačila mi o kategoričkom imperativu i citirala: »Radi tako kao da bi maksima tvoga djelovanja s pomoću tvoje volje trebala postati općim prirodnim zakonom«. Ipak, bila je cugerica i pošto bi maznula dva-tri konjaka, predavala se užicima na način koji ni sam Kant ne bi dokučio. Imala je jedan poseban štos. Kad bi ga posaugala u sebe, zadržala bi ga snagom svoje volje, i prije bih iščupao iz zemlje stablo nego iz njene pice svoju vlastitu muškost. Posljednja iz kruga bila je Gordana. I na moj najmanji mig dolazila bi i radila sve što sam od nje tražio. Ponašala se kao automat ili somnanbul, to mi nikad nije bilo posve jasno. Bila je idealan medij seksualne manipulacije, Marquis de Sade bi od nje napravio čudovište, a ja sam u četiri mjeseca, koliko je trajala naša veza, mogao, da sam bio pametniji i dovitljiviji, napraviti enciklopediju erotike, počevši od pojma dismenoreje, njene bolne menge, coitusa ab ore, vaginizma, zubatog pičića, do orgastičke moći Wilhelma Reicha i preko 100 klasičnih poza ševe, 32 poze Pietra Aretinaž, 24 joga-kombinacije i 12 varijanata Egipćana i Grka. Od svih tih silnih položaja, najviše sam zavolio oblik lotosa i morskog pauka.

Ksenija je ušla u moj vrt zemaljskih užitaka negdje početkom proljeća. Poslije tri ševe ona je najozbiljnije shvatila našu vezu i počela me predstavljati kao »budućeg«. Moja višemjesečna pauza naše je ševe djelotvorno pretvorila u čiste maratone. Mada nije bila jungferica, priznala mi je da sam joj treći frajer. Nikad ne znam koliko žene lažu kad taje svoje ljubavne veze. Misle da im ona stvar više vrijedi ako govore kako su se vrlo malo u životu prcale. U početku naši odnosi bili su više-manje standardni, ali jedna ševa posve joj je pomutila pamet. Rekla je da taj dan može ostati samo do devet. Imali smo punih pet sati vremena. Nikad nisam bio svjestan toga što me kod neke žene toliko mnogo i jako uzbuđuje. Neki od mojih pri-

jatelja čudili bi se kad bi me vidjeli s kakvim gaborom, ali ja sam se branio drugim, nevidljivim i zapanjujućim vrijednostima. Izigravao sam da mi je stalo do žene kao ljudskog stvora, a ne samo do njenog dupeta, butine i vlažne, uvijek podmazane mindže. Na Kseniji nisam mogao naći ništa što bih mogao istaći kao nešto privlačno i seksi. Prosječna glava, dude kao dvije palačinke, toliko mršava da su joj iskočila rebra, viseće plosnato dupe, okserice i jedva pošumljen muf. Negdje na plaži uopće je ne bih zapazio, a ovdje, dok se Ksenija svlači, polako, suzdržano, stidljivo, čak koketno, meni se diže potpuno neobjašnjivo i iracionalno. Podiže nogu i zakoračuje na krevet, stilski krevet tete Katarine iz Petrinje. Znao sam čak i podrijeklo kreveta, mislim češki barok.

Uspinje se Ksenija na češki barok, pogledom uhvatim onaj trenutak kad joj je jedna noga na podu a druga visoko na krevetu i kad su se usmine na pici toliko odvojile da sam mogao nazrijeti dražicu boje tamnocrvene ruže. Ksenija namjerno stoji u tom položaju, još više razmiče noge, instinkt joj govori što me to najviše rajca i gledam gotovo zaslijepljen blistavim sjajem njenoga dragoga kamena među nogama. Podižem je za guzove kao za ravna stopala, podižem je visoko kao sakrement i onda je spuštam uz njene uzdahe.

Što sve ne radi Ksenija dobra i ljupka! Moja muška malenkost šljapče u bačvi, voda dotječe iz njenog malog mozga. Kao da smo neki rasuti teret na brodu koji krijumčari eksploziv. Svakog časa može doći do sudara zapaljivog tereta, i sve će otići u bestrag. Točno u devet Ksenija se odjenula, zatvorila mi usta dugim poljupcem, ugrizla me za donju usnu i otišla lebdeći. Ipak, nije Ksenija bila baš tako naivna kao što sam mislio da jest. Uporno i lukavo plela je mrežu iz koje se neću moći tako lako iskobeljati. Nisam se smatrao dobrom ženidbenom partijom. Tko god da me uzme, nagrabusio je, jer nikad nisam bio u očajnijem stanju nego u vrijeme kad sam živio od recenziranja glupavih knjiga. Izlazio sam s Ksenijom u restorane pod Sljemenom, a jedanput sedmično išli bismo u teatar ili na izložbu. Krug onih s kojima me upoznavala bio je sve veći, ali jednog dana Ksenija je izrazila želju da me upozna sa svojom mamom Olgom. Odgađao sam taj susret nekoliko puta, znajući da on nikad ne može biti ugodan, barem ne za mene. Došla je odmah iz banke k meni. Kuhao sam hrenovke i pravio salatu od krumpira. Ksenija je slušala Brahmsa. Objedovali smo u maloj kuhinji koja je gledala na cijeli niz obiteljskih kuća s terasama koje su bile pretvorene u sušionice rublja, ostave i cvjećarnike. Na kraju sam miješao nescafe »gold«. Crni »postup« je brzo djelovao. Tražio sam da skine gaćice. Kleknuo sam ispred nje. Podigao sam joj haljinu preko trbuha i raširio noge. I opet ona neizbrisiva slika koja mi dolazi u san: crveni djavo ide prema meni rigajući vatru. Saginjem glavu. Ksenija šapće — jesi li lud? Odgovaram da sam lud i kušam crvenu toplu lignju. Poskočila je na stolcu i vrisnula, skupivši noge tako naglo i silovito da sam mislio kako ode moja šija. Visila je na stolcu kao postmodernistički akt. Poslije smo otišli k mami Olgi. Usputno sam kupio orhideje, kavu i bombonijeru s fotografijom Hrvatskog narodnog kazališta. Vozili smo se prema sjevernom dijelu grada. Poslije Gupčeve zvijezde išli smo usponom kroz mnoštvo luksuznih vila sa zidanim ogradama i bogatim vrtovima. Stali smo ispred jedne vile s golemim vrtom do ulice i s nekoliko staza posutih sitnim šoderom. Dočekao nas je lavež crne njemačke doge (deutsche scwarze Dogge). Kad je namirisao Kseniju, podigao se na dvije noge i pozdravio. Bila je to građanska kuća iz razdoblja između dva rata. Ksenijin otac bio je jedan od direktora Radiše i strastveni kolekcionar. Umro je naglo oboljevši od Parkinsonove bolesti, što su mnogi smatrali posljedicom neizlječive nasljedne boljetice. Ksenijin djed vodio je šumariju i bavio se raznim transakcijama, a bio je upleten i u poznatu Našićku aferu.

Nakon očeve smrti, mama Olga i kći Ksenija ostale su same. Mama Olga živjela je na katu, gdje nas je i dočekala u velikom salonu. Mada slične, mama i kći bile su vrlo različite. Mama Olga je, nasuprot svojoj kćeri, bila krupna: velike sise kao iz Fellinijevih filmova, velika guzica, snažna bedra. Glava s jagodicama Japanke i s izraženom donjom usnom, koja je isticala njenu neutaživu glad za muškarcima.

U polumraku je teško bilo ocijeniti njene godine, ali ta stara osamljena dama bila je bliže šezdesetoj nego li pedesetoj. Podigla se i pružila mi nježnu ruku, neproporcionalnu njenom golemom tijelu. Bila je to izdužena bijela tanka ruka kao u Modiglianijevih žena patničkih tijela i umornih očiju. Nasmiješila se blago, razveselivši se cvijeću. Sjedili smo u udobnim naslonjačima uz bademe, mađarsku baracku, bajadere i masline. Ne znam zašto, ali meni se u tom trenu javila slika Domino iz ratnih dana. Židovka Domino u svom stanu na prvom katu, nama uličnim fakinima, pokazuje sisurine, dupe i muf, traži da se skinemo pred njom, a onda izabire onog s najboljom stvari i taj sretnik odlazi s njom u sobu. Velika prostrana Domino. Strpali su je najprije u Jasenovac, potom je deportirana u Njemačku, gdje je završila u plinskoj komori. Plakali smo za našom Domino i još se ne možemo smiriti, budimo se noću u groznici, žudeći za zagrljajem velike nebeske Domino, koja svojim senzualnim tijelom natkriljuje naše djetinjstvo i naša prva iskustva, muška i okrutna. Negdje pred ponoć opet sam držao ruku Modiglianijeve Olge, ali sad nešto duže. Drugi dan Ksenija je dotrčala sva nestrpljiva da dozna što mislim o njenoj mami Olgi, kakav je dojam ostavila na mene. Nisam baš bio raspoložen da govorim što mislim o mami Olgi. Čak sam bio i grub, a uzrok tom mom neraspoloženju bio je jedan dozlaboga glup roman koji sam pročitao i o kojem sam morao pisati, mada bih ga najradije poslao u pe em. Bilo mi je žao Ksenije. Prišao sam joj i rukama prošao kroz njenu kosu kojom ju je priroda bogato obdarila. Tražio sam da podigne noge, a onda sam joj svukao gaćice.

Uperio sam pomičnu stolnu svjetiljku među njene noge kao sudac istražitelj. Kad mi se digao, otišli smo u drugu sobu i legli na krevet, češki barok. Ušao je kao u pećnicu premazanu glatkom, gustom, toplom želatinom. — Zar nikad ne svršiš unutra? — pitala je takvim glasom da sam se naježio. Pravio sam se lud, ali stvar je polako padala. Podigao sam se nezgotovljena posla, zatvorio rasporak na hlačama i vratio se pisaćoj mašini, ostavivši Kseniju na krevetu češkog baroka. U međuvremenu iskrsnula mi je jedna mačka iz Osijeka, koja je subotom i nedjeljom dolazila teti u Zagreb. Pozvao sam je na razgledanje Gornjega grada. Navečer smo završili u mom stanu. Imala je sjajnu miješalicu, kao da joj je u dupetu bio ugrađen motor koji je manipulirao cijelom njezinom pozadinom. Obasipala me pismima i razglednicama, slala mi svoje fotografije, čak i one iz djetinjstva, pa sam je tako upoznao kao djevojčicu na vrtuljku s francuskom kapom na glavi. Ksenija je počela sumnjati, jer sam obavezno izbjegavao subote i ne-

djelje, kad sam ševio laboranticu Nadu. Ipak, sa Ksenijom nisam mogao tako lako prekinuti. Imala je nešto što me uvijek iznova dizalo od mrtvih, premda sam osjećao kako se moje želje pomalo gase. Pozvala me opet k sebi. Kaže, da bi mama bila vrlo vesela da me opet vidi. I opet isto. Mislim da nijedna slika ne bi mogla tako vjerno prenijeti atmosferu prve večeri uz bademe, mađarsku baracku, bajadere i masline. Samo je mama Olga bila nekako drugačija. Moji posjeti bili su sve učestaliji i jedne večeri, kad Ksenije nije bilo kod kuće, kad je hitno morala otrčati do tete Mirande, koja je bolesna u gripi ležala sama u krevetu, dogodilo se ono što sam možda potajno priželjkivao. Javila mi se želja da stanem ispred Olge kao što sam stajao ispred Domino. Olga rastvara kućni ogrtač, a ispred mene otvaraju se čudesni svjetovi bajki: sise na kojima bih mogao oploviti čitavu kuglu zemaljsku, zadnjica kao utočište izgladnjelih, crni gustiš iza kojeg se skriva nepregledno carstvo snova, noge kao dva stabla s korijenjem duboko u zemlji. Osjetio sam da se taj trenutak približio. Natočio sam mađarsku baracku. Pogledao sam na prozor na kojem su bile spuštene zavjese. Ispio sam piće, pridigao se, ali nisam napravio ni koraka. Stajao sam kao ukopan. Olga se digla kao u snu. Odvezala je vrpcu kućnog ogrtača. Ugledah dio bedra. Raširila je ogrtač s jedne i druge strane. Napravio sam korak dug kao jedan ljudski vijek. Koraknuo sam prema Olgi, prema svome djetinjstvu. Zaronio sam glavu među njene meke grudi kojih su tamni kolutovi bili namreškani kao more. Uhvatio sam zubima bradavicu i učini mi se da sam zagrizao u tvrdi čep. Polako sam se spuštao, ljubeći Olgino tijelo iz prošlih davnih vremena. Drhtala je prolazeći prstima kroz moju kosu, šireći noge sve više i više kako bi mi olakšala put do njenog vrta prepunog čarobnih ruža. Podigao sam se i našli smo se u zagrljaju. Više se ničega ne sjećam. Ne vjerujem da me baracka toliko omamila. Bio je to san, kaos rađanja novog seksa. Ne znam više ni kako sam pored crne njemačke doge izašao iz kuće. Pribrao sam se vozeći se u tramvaju i gledajući u nekoliko turobnih ljudi koji su se vraćali kućama. Redovito sam išao Kseniji, ali sam nastojao dolaziti u vrijeme kad nije nije bilo kod kuće. Poševio bih se s Olgom i onda bismo je radosno dočekali, mama Olga i ja, i nastavili uz piće, kolače i bombone do kasno u noć. Ksenija je dolazila k meni, ali ja sam je sve rjeđe tucao. Da sve bude gore, upravo sam ćopio novu ribu, neku Anju, koja je radila čudesa. Ideš s njom, na primjer, u »Zagorac«, tamo klopate roštilj i pijete plavac, onda ti ga ispod stolnjaka vadi. Imala je ruku iscjeliteljice koja bi mogla liječiti i one kojima se dizao jedanput u godinu dana, i to na jedvite jade uz pomoć najodvratnijih pomagala. Nikad se nisam hvastao kao nekakav strašan ševac. Bože moj, priče su jedno, a stvarnost drugo. Možda sam bio običan prosjek, tko će to znati, jer žena vam nikad neće priznati da ste je dobro otkantali, pa makar poslije ševe plazila četveronoške. Anja je bila izuzetak. Znala je više puta reći: — Bio si strašan! — Pitao sam uspijeva li ona svakom tako dignuti. — Da, gotovo svakom frajeru — rekla je samouvjereno. I poslije takve Anje, olazim Olgi. Susrećem je na ulici sa dvije pune mreže, vraća se s tržnice. Pomažem joj, ulazimo u kuću, odlaže mreže u kuhinju, podižem joj haljinu, spuštam gaćice, pokušavam s guza, ali zbog velikih planinskih guzova ne mogu prići blizu, morao bih imati rudo da prodrem u nju. Podiže noge, vrhom cipele odbacuje gaćice koje joj smetaju da bolje razmakne noge, naginje se na stol, glava joj već visi pod stolom, gledam na tren pičić, koji je iskočio nabrekao i crn kao da će se raspuknuti, probam prstom, ide glatko, Olga viče: — Daj, daj, što čekaš!? — Uvijek u tim trenucima volim izluđivati mačke, hoću da popizde do kraja, znam, siguran sam, moja je, ne može mi više zbrisati. Napokon joj ga stavljam, uletio je kao u bezdan, nestao, kao da je prošao kroz svadbenu tortu. Gledam kroz prozor u vrt, nisam baš jako uzbuđen, jer šlajfam dugo i beskrajno i uopće ne vidim kraj. Ona pokreće zadnjicu, kao teretni brod, kretnje su joj sve ubrzanije i nesuvislije, mislim, kako dolazi ono najljepše u životu, čujem riječ izgovorenu kao naredbu: — Sad! — Još sekunda do cilja, val me baca amo-tamo, Olga udara glavom o ladicu, jauče, guši se kao astmatičarka. Sve je gotovo. Stojimo nemoćni, prazni, kao stranci. Sjetim se što mi je govorio jedan dobar ševator: — Uvijek kad završim posao, osjećam se kao da sam na ormaru, a ona negdje u sobi. — Jesam li tužan? Ni govora, ne vjerujem starim Latinima, zašto bi netko poslije ševe morao biti tužan? Odlazim s bolnim grčem u

listovima, ipak trebalo je pokrenuti taj brijeg. Sutra, evo ti Ksenije.

Kako joj pogledati u oči? Izdajica, kurva najodvratnija, ništarija, đubre, ološ. Čekam rafal riječi, a Ksenija kaže da nas mama Olga poziva na večeru, hoće da nam nešto važno saopći. Večeramo u Gradskom podrumu. Pijemo »dingač«. Olga pokušava nešto govoriti, ali sve je to zbrkano, shvaćam da bih se trebao oženiti Ksenijom, da dobivamo cijeli kat, a mama Olga se seli u prizemlje. Dobivam na dar zlatno naliv-pero, svojinu Ksenijina djeda, osjećam u ruci, po težini dobar komad zlata, čitavo malo bogatstvo. Ipak, grize me, jesam li ja to kupljen na sajmu kao marva? Vadim iz džepa komadić papira, pišem »Volim te!« i stavljam papir na sred stola, mama kaže Kseniji. — Uzmi, tvoje je! — Ksenija čita i ljubi me. Poslije zaruke, ženidba i uski krug pozvanih. Nitko od prisutnih nije opazio da me Olga poljubila u usta. Izvela je to vješto i brzo, zakrilivši lice kosom. Pitala je Kseniju, dok smo ulazili u dvorac na svečanu večeru: — Jesi li sada sretna, kćeri moja? — Ksenija joj se bacila oko vrata i kroz suze prošaptala: — Jesam, majčice! — Mama Olga uokvirila je našu vjenčanu sliku i stavila je na sekreter u velikom salonu. Naručila je poznatog slikara da radi naše portrete, i mi smo jedan dan u tjednu pozirali slikaru čije su slike bile basnoslovno skupe. Prva bračna noć. Nije se prolila jungferska krv. Nije se dogodilo ništa. Ksenija je očekivala čuda, meni se užasno spavalo. Prije nego što je ušla u sobu, gotovo je cijeli sat proboravila u kupaonici. Nikako da mi se digne. Dražim joj pičić prstom, hvatam za mlitave plosnate guzove, natežem bradavice i mislim na Olgu, koja u prizemlju dovodi do vrhunca svoje raskošno tijelo propinjući se u nebo kao da bi htjela odletjeti. I tako je to trajalo mjesecima. Olgu sam ševio, a sa Ksenijom spavao. Ipak, dogodilo se ono što se moralo dogoditi. Smirio sam je konačno jedno popodne, opalivši je zaista bogovski, tako da je na kraju jedva izgovorila: — Ne mogu više! — Ležala je na leđima, raskrečena s rupom među nogama, kao da sam na njenoj mindži ostavio kalup svoje muške malenkosti. Drugi dan mi je mama Olga rekla da je bila užasno ljubomorna na ono što se događalo jučer poslije podne između mene i Ksenije. Priznala je da je stajala ispred vrata i slušala i toliko se narajcala da je otišla u svoju sobu i predala se grešnim užicima. Pa dobro, mislio sam, ta valjda sam joj nekakav jebeni muž, i sve sam sumnjao da joj je Ksenija prava kćerka, jer takvo nešto može joj raditi samo maćeha. Ipak, varao sam se grdno, zapravo nisam poznavao poriv osamljene žene koja nije okusila onu stvar punih petnaest godina, i ta je duga apstinencija rodila kod nje mračne i sumorne emocije, neočekivane i brutalne nagone. Bio sam jebena stranka. Život mi je bio nepodnošljiv, jer sam se našao u raljama dviju žena, koje su svaka na svoj način bile čudovišta.

Tko zna dokle bi to trajalo ovako kako je trajalo, da nas Ksenija nije uhvatila in flagranti. Bio sam na Olgi kao na golemom brdu iz svoje mašte. Čuli smo zvono, ali se nismo mogli odvojiti. Mogao mi je netko i otpiliti nogu, ne bih reagirao, ostao bih na vrhu brda kojem sam stremio čitav život. Kad smo bili na samom vrhnucu, krici izletješe iz nas kao ptice iz kaveza. Olga se na brzinu preodjenula, a ja sam iskočio kroz prozor u vrt i stražnjim puteljkom nestao. Vratio sam se sat poslije i vidio da je sve u redu. Mama Olga je glumila kako je zaspala, a ja sam se zadržao u redakciji. Drugi put bilo je mnogo fatalnije. Nisam ni danas siguran da nas Ksenija nije prozrela, ali je vjerojatno mislila: možda prekinu, možda haluciniram, možda će ako nešto ima između mene i Olge, doći čas kad će se sve otkriti. Sam bog zna što joj se vrzmalo glavom, ali sumnjam da je bila tako bedasta da ne vidi stvari koje su bile više nego očite, makar smo svi dobro glumili, mama Olga i ja, a sada nam se možda u glumi pridružila i Ksenija. Spremao sam se na put. Užasno mi se ševilo. Navaljivao sam i bio donekle grub, jer se Olgi nije ševilo.

Možda je slutila da će se dogoditi nešto strašno. Skinuo sam je golu, penjući se uzbrdo prema nebosklonu. Osjećao sam da je Olga uznemirena i da ne uživa, da sve radi automatski, čak mi se učinilo da glumi svršavanje, a mogu reći da sam bio pravi maher u otkiravanju žena koje su glumatale sladostrasne vrhunce. Bilo kako bilo, Olga nije bila ona prava, pa ma kako se trudio da je zadovoljim. I tu mi je iskustvo pomoglo. Znao sam kako da je izbacim iz ravnoteže, kako da je odvratim od zlih kobnih misli, kako da je približim sebi i prisilim da izgubi razum, nesvjesna da se podaje bez vlastite volje i moći. Odjednom su se otvorila vrata, na kojima je stajala Ksenija. Pogledao sam užasnuto lice svoje žene. Skočio sam na noge. Vrata su se zatvorila. Ksenija je nestala. Pretražio sam čitavu kuću. Sjeo sam pored napola odjevene Olge, koja je tupo gledala u pod. Rekao sam Olgi da Ksenije nema nigdje, da je nestala, pobjegla iz kuće, da je moram potražiti bilo gdje, ne znam kamo da krenem ali moram nekamo otići i tražiti je, pa makar je tražio cijelu vječnost. Olga se digne, uzme me za ruku i odvede kao nejako dijete iza vrata. Nasloni se u kut, na zid, malo se spusti, raskreči noge i izrekne kao u transu: — Daj moramo završiti ono što smo započeli, možda nam je ovo posljednje! — Nakon mrtvačke ševe spuznula je niza zid i ostala u kutu. Spakirao sam stvari i otišao.

Mjesec dana pošto sam tako kurvinski zapalio iz kuće, Ksenija je došla k meni i navaljivala da se vratim, jer ona je s mamom Olgom sve raščistila. Odbio sam, rekavši da ne mogu to učiniti, da se više neću vratiti i da se osjećam isto toliko kriv koliko i mama Olga.

Tražio sam sporazumnu rastavu braka, ali je Ksenija takvu moju ponudu odbila. Još jednom me pozvala da se vratim, navaljivala je, govoreći kako sam ja i dalje njezin zakonit muž, ali nisam htio ni čuti. Uvjeriti je da to više nema nikakva smisla, bilo je zaista teško. Na jedvite jade pristala je na rastavu. Jasno, ostao sam praznih rukava. Čuo sam da se još da puta udavala i dva puta rastavljala. Idući put završilo je onako kako sam mislio da će jednom ipak završiti. Ksenija je pješke otišla na Stanicu milicije i prijavila se. Sa dvanaest uboda nožem umorila je svoju mamu Olgu. Na sudu sam se pojavio kao svjedok, manje-više ravnodušan. Cijelo vrijeme suđenja držala se prilično sabrano, ali u jednom času tražila je sučevu dozvolu da mi postavi izravno pitanje koje je glasilo: — Jesi li me uopće volio? — Nisam dugo razmišljao, rekao sam: — Da, volio sam te i još te volim! — Bila je to jedina laž koju sam izgovorio na sudu. Kseniju je uhvatio napad plača i smijeha. Zaključak psihijatrijskog vještačenja bio je ovaj: znatno smanjena uračunljivost pri počinjanju djela. Otpremljena je na liječenje. Neki dan sam prošao pored njene kuće. Na vratima sudski pečat. Učini mi se kako se pomaknuše zavjese sobe u prizemlju. Na tren kao da sam ugledao nekoga, ali nisam mogao razabrati tko je to mogao biti. Kasnije sam saznao da je u zapečaćenoj kući živjela sama crna njemačka doga, čekajući povratak svojih mrtvih ili živih gospodara. ●

I naši stari nisu bili cvećke

U ekstazi (1875)

Odavde je ljepši pogled

Iskreno rečeno, svi smo mi uvjereni da naši roditelji nisu vodili neki burniji seksualni život. Jer neprestano moraliziraju, brinu se o našem obrazu, sablažnjuje ih ponašanje filmskih zvijeza i njihove uloge, moda im je pokvarena, mladež također. I obavezan dodatak — u njihovo je vrijeme sve bilo drugačije, bolje. Ako je bilo, kako su nas onda napravili? Kako su, recimo, naše prabake radile »one stvari?« U mraku, kroz rupu u spavaćici, ili su i one poznavale vatru strasti?

Dakako, ni naši daljnji preci, a ni oni bliži, nisu bili mnogo sramežljiviji od nas. Dokaza ima bezbroj. Neposredan je — porast ljudstva na nevinoj majčici Zemlji, a posredni nam dolaze ispod kista likovnih umjetnika koji su ovjekovječili tajne starih ložnica. Lezbijske igre, grupne orgije, sadomazohizam, brojne izazovne i bludne poze, seks ispod krinolina, u budoarima s baldahinima, na ladanjima, pri čemu nisu smetale ni perike — sve to svjedoči o erotskoj svestranosti naših predaka. A da se ponešto može naučiti od starijih, dokaz su i ove slike iz 18. i 19. stoljeća, prije petnaest godina objavljene u biblioteci »Razmišljanja o ljubavi« Izdavačke agencije Zagreb, kao i Malassisove »l vie des dames galantes«.●

Devéria: Pod baldahinom (1840)

Bouchot: Princ od Wellingtona s ljubavnicom

Devéria: Prijateljice

Smijem li joj nešto šapnuti?

Oh, kako je to slatko! (1875)

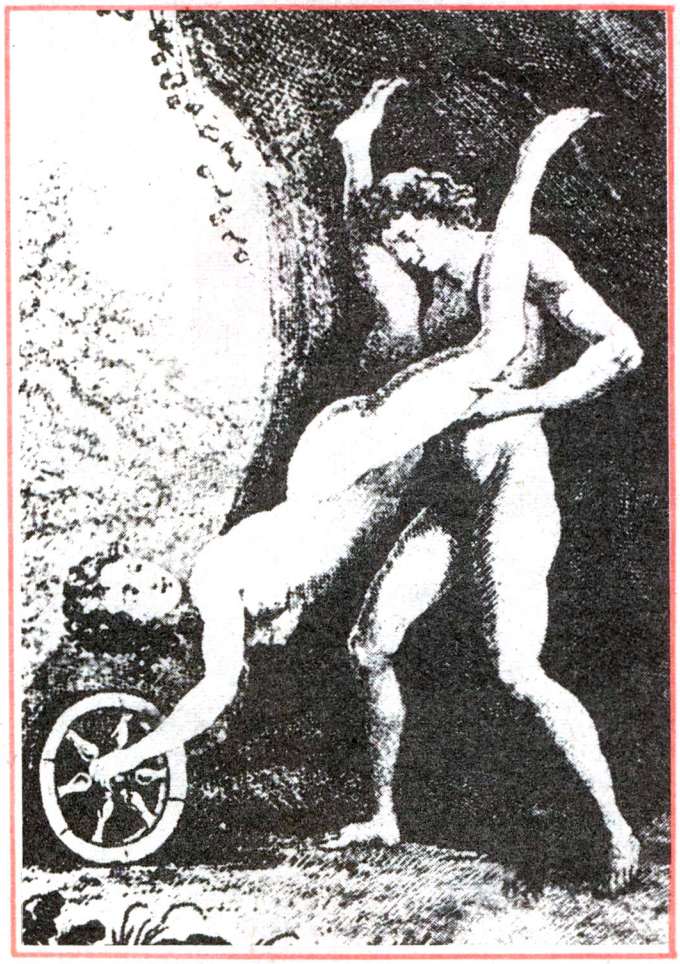

Chorier: Venecijanska igra

Malassisi: Galantne dame

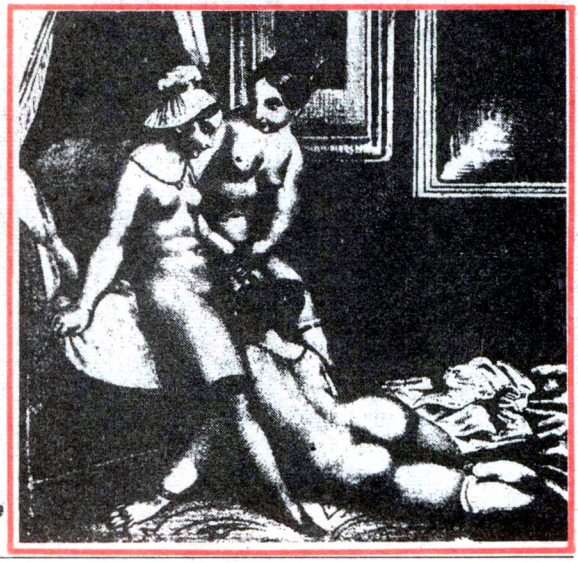

Bouchot: Lezbijske orgije

Muškarac je divna čarolija

Pred nama je prekrasna junakinja šezdesetak erotskih filmova, seks-bomba talijanskog filma posljednjih dvadeset godina. Polako prilazi. Tijelo kojem su se svi divili u potpunoj nagosti obavija široka žuta košulja i džins. Od slavne crne kose koja joj je padala niz leđa ostale su samo neuredne kratke kovrčice. Pogled crnih očiju kao da traži razumijevanje. Te oči koje iskaču na pravilnu licu istodobno su oprezne i nježne. Pune i savršeno ocrtane usne izvijene su u miran osmijeh.

Edwige Fenech inače se doima sasvim suprotno od onog na što navodi njen filmski lik. Prije godinu dana s filma je prešla na televiziju, i to kratko razdoblje bilo je dovoljno da se u očima ljudi od seks-simbola pretvori u dobru vilu kojoj se dive i djeca. Sad je pred njom najozbiljniji korak u njenoj karijeri: kazalište, u kojem će igrati u Griffijevu komadu »Od ljubavi se umire«. Je li rođena nova zvijezda? Nesumljivo, pred njom je blistava budućnost.

Tko je ta Francuskinja rođena u Alžiru prije 36 godina? Evo što smo otkrili.

● *U Italiju ste došli vrlo mladi, sa sadamnaest godina. No iza sebe ste već imali jedan brak. Je li istina da vam je muž bio toreador?*

— Ne, nije! U mom životu zaista nije bilo toreadora! Muž mi je bio inženjer koji je radio za jednu američku kompaniju. Oženili smo se kad sam navršila šesnaest godina. On je bio stariji od mene devet godina i naš je brak trajao četrnaest mjeseci. Bio je vrlo ljubomoran i sebičan, toliko da mi nije dopuštao da radim kao foto-model, čime sam se u ono vrijeme bavila. Naš razvod nije lijepa uspomena. Da bih ga što prije dobila, preuzela sam na sebe svu krivicu. Moj odlazak u Italiju plod je želje da se što prije udaljim od prošlosti. Eto, nikad nisam toliko govorila o sebi. Obično ne želim razgovarati o svom privatnom životu. Nikad nisam bila od onih glumica koje karijeru grade na skandalima, djeci ili osjećanjima. Ponosim se načinom na koji vodim svoju karijeru i privatni život. Imam četrnaestogodišenjeg sina...

● *I nitko ne zna tko mu je otac?*

— Da. I neće se znati. To se tiče samo mene i mog sina. I možda mojih roditelja. Ne želim od svog života napraviti kazalište u koje svi imaju pristup. Vrlo sam zatvorena osoba, stidljiva i prilično mirna. Osjećam se dobro u svom svijetu, iako se bavim poslom koji je tako izložen javnosti.

● *Svoj privatni život niste izlagali, ali svoju osobu...*

— Jesam. Ali bez radosti. I moram reći da mi je to uvijek bilo bolno. Nikad nisam rekla: lijepa sam i neka me gledaju. Da jesam, radila bih kao striptizeta. Ne. Pokazivala sam se zato jer su mi predlagali takva filmove. Ne shvatite to kao da želim izbrisati taj dio svog života. Sve su to iskustva koja su me dovela dovde gdje sam danas. Nisam samo ja to radila, već i sve druge glumice u tom razdoblju, iako se oko mene stvaralo najviše buke. Ne znam zašto.

● *Jer ste vi bili jedina glumica u takvim filmovima na kojima su producenti zarađivali milijarde.*

— To je istina. I ponosim se time. Ali ne želim da me ta slika prati cijeli život. Mnogo sam truda uložila u to da nešto promijenim u svojoj karijeri i uspjala sam. Postigla sam cilj. Radila sam na televiziji i sad se pripremam za kazalište. Nakon toga opet se vraćam televiziji, a imam u planu i vrlo lijep film. Hoću li se vratiti u kazalište? Ovisi o tomu kako me prime kritika i publika.

● *Jeste li optimist ili pesimist?*

— Osamdeset posto pesimist...

● *Ali zašto? Tako lijepa, slavna, bogata...*

— Rođena sam u znaku Jarca. Izgled i slava s tim nemaju veze, već kad si i gdje si rođen i kakav je u tom trenutku bio položaj zvijezda.

● *Zar toliko vjerujete u njih?*

— Da. Mislim da je to prirodno. Smatram da treba vjerovati u utjecaj zvijezda kad one djeluju na prirodu. Cvijeće i grah ne rastu ako nisu posađeni u pravo vrijeme. I budući da sam Jarac, na sve gledam oprezno i ne oduševljavam se lako.

● *Jeste li perfekcionist?*

— Veliki, puna strepnje i uvijek nezadovoljna. Kad gledam neki svoj film, mučim se jer mislim da sam mogla bolje. Tad se trudim da mislim na sina, i to me smiruje.

● *Je li sin nalik na vas?*

— Da. Isti smo. Moglo bi se reći da sam ga sama stvorila. Kao osoba vrlo sam nezavisna. Nisam udana i nemam takvih namjera. Imam svoj posao i borim se da dam od sebe najbolje što mogu.

● *Nećete mi reći da u vašem životu nema ljubavi?*

— To da. Ali to je nešto drugo. Ja živim svoj život i ni od koga ništa ne tražim.

● *Jeste li zaradili mnogo novca?*

— Dovoljno. Ali i radila sam mnogo. Snimala sam više od šesdeset filmova.

● *Žao mi je što se ljudi ne sjećaju nekih vaših dobrih filmova.*

— Hvala vam. Vi ste jedna od rijetkih osoba koje znaju i za te filmove. Obično se ponavljaju samo naslovi nekih filmova kojim se zaista ne mogu ponositi. Ponavljam, ne stidim se ničega. Uradila sam to da bih živjela. Poslužilo mi je u karijeri, i da nisam snimala takve filmove, danas ne bih bila ovdje. Sve su karijere različite. Neki počinju dobro, s dobrim režiserom i dobrim filmom, drugi pak obrnuto. No kadkad uspiju i oni koji su loše počeli, kao ja. I to me tješi.

● *Osjećate li se kao pobjednica? Volite li više pobjednika ili pobijeđene?*

— Ne mogu se voljeti samo jedni ili drugi. Može se cijeniti nešto u jednih ili drugih. Iako ja, priznajem, volim pobjeđivati. Ali ne mogu se voljeti samo pobjednici. Nitko od nas nije pobjednik svaki dan. I tad nam je potreban netko tko će nam dati hrabrosti da opet pobjeđujemo.

● *Tko vam daje tu hrabrost?*

— Moj sin. Mislim da sam mnoge stvari učinila zahvaljujući njemu. Osjećam se vrlo odgovornom za nj. Kad sam odlučila da ga rodim, znala sam da ću ga sama odgajati.

● *Zar ga njegov otac nikad nije tražio? Zar vam ga je potpuno prepustio?*

— Da, i zahvalna sam mu zbog toga. A moj sin vrijedan je moje ljubavi. On je zaista izvanredan dečko. Mnogo puta bih bila odustala od svega da nije bilo njega.

● *Zar ste htjeli napustiti karijeru?*

— Da, često. Ali predomišljala sam se i, usprkos poniženjima, radila dalje, jer sam željela osigurati budućnost svom djetetu.

● *Volite li više žene ili muškarce?*

— Volim žene kao prijatelje. Ali moram reći da su muškarci vrlo privlačni predmeti.

● *Predmeti?!*

— Prekrasni! I život bez njih bio jednoličan. Ne bismo mogle biti sretne ni nesretne, ne bismo imale djece... Oni su nam neophodni da bismo mogle živjeti.

● *Govorite kao zaljubljena žena.*

— Jesam zaljubljena, iskreno i duboko, ali ne pitajte me tko je on, jer vam neću reći.

● *Kakve muškarce volite?*

— Djetinjaste.

● *Zar ćete, tako izazovni i lijepi, zauvijek ostati sami?*

— Iznenađuje me što se toliko govori o mojoj ljepoti. Ali nisam od onih žena kojima je ljepota oružje za zavođenje muškaraca. Na filmu možda jesam takva, no u svakidašnjem sam životu mirna i vjerna žena. Ja poštujem ljubav. Smatram da je ona izvanredna čarolija. Zaista, doživjela sam vrlo malo ljubavnih priča. Uvijek sam željela trajnu vezu, ali u našem je svijetu, na žalost, to vrlo teško ostvariti. Sve se brzo troši, pa i osjećaji. No ja se nadam. Voljela bih ostariti kraj jednog muškarca. ●

Prevela Mirjana Obuljen

M. M. je ubijena

Tajni muž Marilyn Monroe, Robert Slatzer, ne vjeruje u njeno samoubojstvo

Svijetle hlače, taman sako i sijeda kosa. Na prvi pogled doima se kao klasičan američki turist srednjih godina. Zove se Robert Slatzer, Bob za prijatelje, šezdeset mu je godina i čovjek je koji se najupornije bori za to da se slučaj Marilyn Monroe ne zaključi zauvijek. »Marilyn je žena koju sam najviše volio«, kaže. »Iako sam uvijek bio u sjeni, ja sam čovjek koji joj je najduže bio blizak, punih četrnaest godina.«

● *Gdje i kad ste je prvi put sreli?*

— Upoznao sam je tisuću devetsto četrdeset šeste u čekaonici jednog impresarija. U to vrijeme bio sam još vrlo mlad i radio sam kao scenarist i novinar. Ona je bila gotovo nepoznat model koji je tražio ulogu. Sjećam se da je ušla u čekaonicu jedva noseći veliku mapu s fotografijama. Pokušala je vrata zatvoriti nogom i zapela je. Slomila joj se potpetica i ispala joj je mapa, a fotografije su se rasule po podu.

● *Kako se nastavilo vaše poznanstvo?*

— Iste sam je večeri pozvao na večeru i te noći smo prvi put vodili ljubav.

● *Kakva je bila Marilyn privatno? Je li i u stvarnosti bila simbol seksa kakav je poslije postala?*

— Mislim da se u tomu mašta često brkala sa stvarnošću, i to namjerno. Norma Jean, kako se zvala u to vrijeme, bila je, doduše, vrlo ženstvena i senzualna, ali i vrlo jednostavna, rekao bih »naivna«. Svakako mogu pobiti glasinu da je spavala odjevena samo u svoj parfem »chanel 5«. Svaki put je spavala u dugoj spavaćici, jer joj je uvijek bilo hladno.

● *Poslije ste se oženili njome, premda je brak vrlo kratko trajao. Kako ste se odlučili na to?*

— Marilyn je uvijek cijenila to što mi se može povjeriti. Osjećala je da u meni nema one tipične muške agresivnosti. Uvijek sam joj prepuštao da sama odluči kad ćemo se vidjeti i hoćemo li samo razgovarati ili ćemo voditi ljubav. Odluku da se vjenčamo, donijeli smo iznenada. Bilo je to četvrtog travnja pedeset druge u Ciudad Mexicu. U to vrijeme Marilyn je već bila prilično poznata i upravo je potpisala ugovor s producentom Darylom Zanuckom. Sjećam se da ga je obavijestila telefonom i da je pobjesnio. Dojurio je za nama u Meksiko i pobrinuo se da vijest ne dospije u novine. On ju je reklamirao kao tipičnu mladu Amerikanku, koja vikendom kuha u svom malom stanu, pa je smatrao da bi taj brak uništio njenu karijeru. I tako je naš »glupi« brak bio poništen za četiri dana.

● *Kakvi su poslije bili vaši odnosi?*

— Dugo se nismo vidjeli. Sreli smo se ponovo tek šezdeset druge u proljeće, posljednje godine njenog života, zbog pisanja njene biografije. Tad sam je ponovo češće sretao i imao razloga da vjerujem kako me tih mjeseci sudbina nanijela na njen put. Žena koju sam tad vidio nije imala mnogo zajedničkog s

onom koju sam poznavao. Patila je od nesanice, bila je nemirna i nervozna, ali tome je bio uzrok njen ljubavni život. Odmah mi je ispričala o svom odnosu s Kenndeyjevima. Plačući je rekla da je najprije bila Johnova ljubavnica, a zatim i Robertova, kad joj je došao savjetovati da prekine vezu s njegovim bratom pa se i sam zaljubio u nju.

● *Kad ste je sreli posljednji put?*

— Telefonirala im je iz svoje kuće u Santa Moniki u petak navečer, dvadeset četiri sata prije smrti.

Bila je očajna, rekla je da je tog dana pokušavala naći Boba Kennedyja, ostavljajući mu poruke u Bijeloj kući, ali on joj se nije javio. Rekla mi je: »Ako ne nazove ili ne dođe k meni ovog vikenda, u ponedjeljak ću sazvati konferenciju za štampu. Pokazat ću im ljubavna pisma koja mi je Bob pisao. Ovaj put neću dopustiti da me odgurnu kao staru papuču.« Dakako, pokušao sam je smiriti i odvratiti od tog nauma.

Tad mi je rekla da idući tjedan namjerava poći u New York da obnovi garderobu i da će kupiti novu kuću. To svakako nisu planovi žene koja se namjerava ubiti. Na kraju smo se dogovorili da joj telefoniram u nedjelju, da mi kaže što je odlučila. Ali te noći, između subote i nedjelje, Marilyn je umrla. Od nje mi je ostalo samo nekoliko fotografija i nekoliko stranica njene biografije.

● *Što ste sve učinili od njene smrti do danas?*

— Prije svega, bio sam uvjeren da se nije sama ubila. Dobro sam je poznavao. Da se namjeravala ubiti, ne bi mi to uspjela sakriti. Naprotiv, bila je očajna, ali i vrlo borbeno raspoložena. U mjesecima nakon njene smrti pokušao sam stupiti u vezu s osobama koje bi mi mogle pomoći da otkrijem istinu, ali oko njene smrti stvorio se zid tišine. Jedino su mi gospođa Mary, njena domaćica, i jedna susjeda rekle da o nekim pojedinostima ne smiju govoriti i da će to možda učiniti kasnije.

● *Posljednjih se mjeseci mnogo govori o tv-emisijama u kojima bi se iznijele činjenice što dokazuju da je Marilyn navedena na samoubojstvo. Vi ste bili savjetnik u njihovoj pripremi. Što možete reći o tomu?*

— Najveća je novost svjedočenje Waltera Shafera, vlasnika kola za hitnu pomoć. On je izjavio da je one subote oko dva sata primio poziv za intervenciju u Santa Moniki, baš s adrese Marilyn Monroe. Jedan od vozača je rekao da je vozio onesviještenu ženu u bolnicu, na odjel za intenzivnu njegu, gdje je umrla malo prije ponoći. Moguće je da je uprava bolnice tad naredila da se tijelo vrati. Kad su stigli njenoj kući, pripremili su scenu. Svukli su je i stavili golu u krevet, s telefonskom slušalicom kraj nje.

Gospođa Mary je sad prvi put izjavila da su je liječnici poslali van zbog nekakve kupovine, ali da se ne može sjetiti o čemu je bila riječ. U to doba noći!

● *Što još očekujete nakon toliko godina, pogotovu kad su sudske vlasti izjavila da se slučaj smatra zaključenim?*

— Nijedan slučaj u Sjedinjenim Državama ne može se smatrati zaključenim, pogotovu ako su iskrsli novi dokazi. Spreman sam tužiti vlasti zbog propusta ako ne uzmu u obzir nove činjenice. Ne mogu se sad povući. Dugujem to toj izvanrednoj ženi koja je, iako samo četiri dana, ipak bila i moja žena. ●

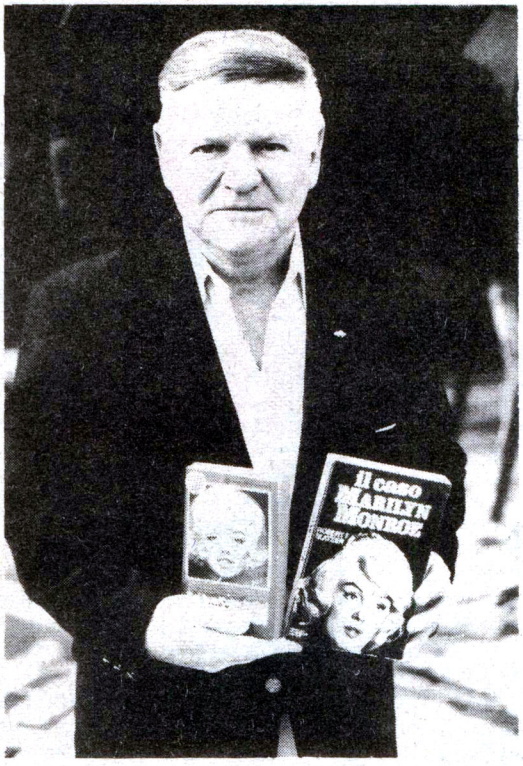

Marilyn Monroe osamdesetih godina

Theresa Russell (28 godina i osam snimljenih filmova, majka dvogodišnjeg djeteta) izabrana je za ulogu Marilyn Monroe u filmu Nicholasa Roega »Beznačajnost«.. Da bi mogla oživjeti lik božanske ljepotice pedesetih godina, glumica koja je željela postati veterinar morala se poslužiti perikom, povećati grudi i udebljati se četiri kilograma. Partner joj je u filmu Tony Curtis (60), koji je glumio s Marilyn u »Neki to vole vruće«. Evo nekoliko scena iz filma. Sličnost Therese Russell s Marilyn Monroe je savršena. (mo)

Najljepša na svijetu

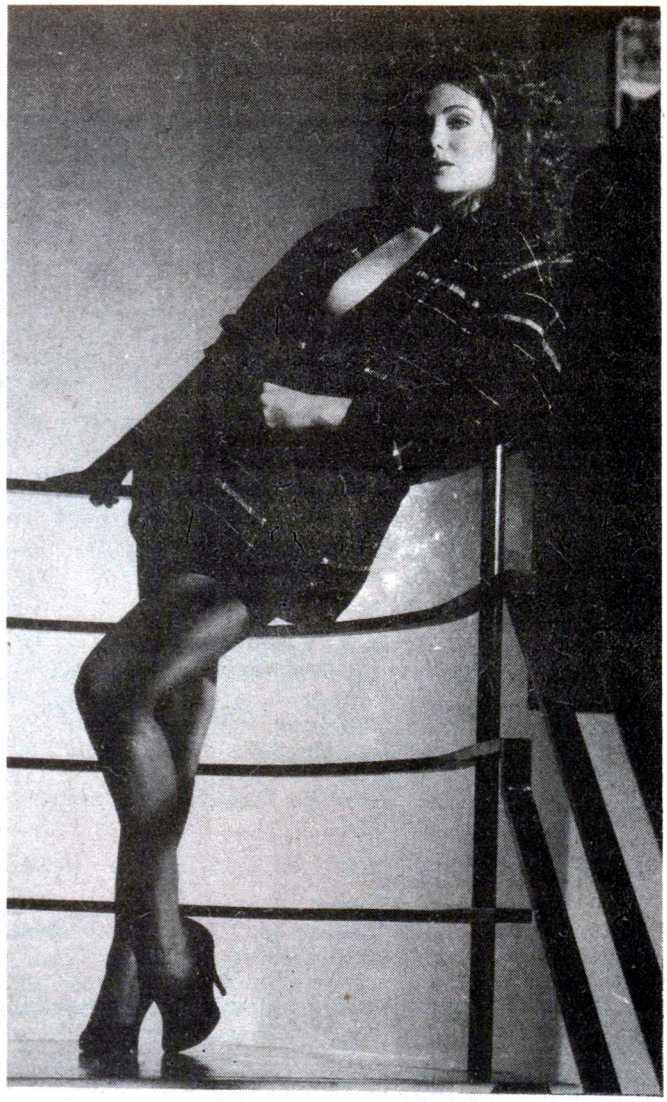

Otkad je odlučila da se ozbiljno posveti filmu, Kelly Le Brock (27) živi u Los Angelesu. Razvodi se od muža, producenta Victora Draija i živi s novim prijateljem, Stevenom Siegelom, glumcem i džudašem. Kako Steven ne puši, i ona je odlučila da prestane (ili barem da pokuša).

● *Kako ste uspjeli?*

— Ne pitajte! Prestala sam jučer. Bio nam je u gostima hipnotizer iz San Francisca i jučer navečer, nakon objeda i posljednje cigarete, održao je sa mnom hipnotičku seansu. Bilo je neobično. Ali Steven mnogo drži do zdravlja i zdrava života, a muškarcu nepušaču strašno je ljubiti ženu koja puši. No ljutita sam na Stevena zbog tog odvikavanja i mislim da će me moliti da ponovo počnem pušiti.

● *Da govorimo malo o ljepoti. Što bi se dogodilo da kompjutor zaista stvori idealnu ženu, sastavljajući najljepše dijelove raznih tijela, kako se dogodilo u tvom posljednjem filmu »Kobna znanost«?*

— Ne znam bi li rezultat bio nešto lijepo. Jedna žena može izgledati divno, ali kad progovori, shvatiš da u sebi nema ništa. Ima pak žene koje ne izgledaju osobito, ali ono što nose u sebi čini ih lijepim. Jedan element nije dovoljan, potrebna su oba. Za model su to uvijek teške okolnosti. Ne smiješ to nikad ozbiljno shvatiti jer — ode glava! Uvijek si okružena ljudima koji ti neprestano govore da si prekrasna i to može izazvati nesigurnost u tebi.

● *Nesigurnost! Kako?*

— Jer ti cijeli dan netko popravlja šminku i frizuru, i uvijek si elegantna. Onda odeš kući, skineš šminku, odjeneš staru odjeću i užasnuta misliš kako ima modela kojima za običan večernji izlazak treba isto toliko vremena da se urede kao i za poziranje za modni časopis. I ti ih izlasci ne zabavljaju jer su uvijek zabrinute, misle jesu li dovoljno dotjerane. Neko sam vrijeme i sama tako ponašala, da bih zatim otišla u drugu krajnost. Počela sam mrziti elegantnu odjeću i sve što ide uz to. Jedva sam čekala da dođem kući i obučem stare traperice. Tek sad počinjem nalaziti svoj stil i otkrivati ono što mi dobro pristaje.

● *Imaš li neku tajnu za ljepotu?*

— Da. Pušenje. Ako ne pušim, ljutita sam i dobivam bore. Šalim se! Tajne su uobičajene: očistiti lice, piti mnogo vode, mnogo seksa s istim partnerom i malo gimnastike. I najmanje sedam sati sna.

● *Kad si opazila da možeš svoju ljepotu iskoristiti i u komercijalne svrhe?*

— Nikad. Bila sam sretna što radim i što me plaćaju. Čak mi se činilo smiješnim što dobivam toliko novaca za tako malo posla. Bila sam dobar model. Sad sam sretna što sam postala glumica, jer se mogu iskazati i inteligencijom na poslu. Za ljenivicu poput mene nevjerojatno je koliko mi energije daje filmska kamera. Dok snimam, osjećam se kao u transu. Namjeravam nastaviti s filmom. Ali želim neku ozbiljniju ulogu, kraj pravog muškarca, da mogu raditi normalne stvari poput pranja zubi, umjesto da plešem po parkiralištima i ljubim četrnaestogodišnjake.

● *Koje osobine ženu čine lijepom?*

— Smijeh i nesebičnost. Privlačne osobe često su samožive i misle samo na sebe. Dobro znam da se ljudi osjećaju nelagodno kraj lijepih osoba. Ako se u društvu nađe neka nesigurna žena, uvijek sam na njenoj strani.

● *Vjeruješ li u estetsku kirurgiju kao pomoć ljepoti?*

— Ne! To je besmisleno. To sam posebno opazila u Kaliforniji, gdje su mnoge žene opsjednute svojim izgledom. Ne poznajem lijepu djevojku koja ne govori o tomu kako si želi popraviti grudi. I tako na ulici srećeš žene nepomičnih, čvrstih dojki. Ili žene pedesetih godina s borama oko očiju, upalih obraza, ali sa čvrstim grudima koje strše. Mislim da će to stvoriti probleme muškarcima. Postat će svi neurotični. Ja to nikad ne bih učinila svom tijelu. Jedino ću, kad navršim četrdeset petu godinu, dati ukloniti bore oko očiju.

● *Jesi li se plašila uloge u »Kobnoj znanosti«?*

— Da.

● *Je li teško biti »savršena žena«?*

— Da, jer ljudi koji me susreću svaki put očekuju elegantnu, fantastičnu osobu. A ja idem i bez šminke, ili još vlažne kose... Namjeravam nestati na neko vrijeme. Dok ljudi malo ne zaborave. Kad se ponovo pojavim, bit ću druga osoba. I moj idući film bit će drukčiji. ●

Sjećaš li se, Giuliana?

Tek se vratila s odmora u Maroku. Vratila se s njim, svojom velikom i novom ljubavi: Abdoulom a Shoubaom (32), filmskim producentom, kojeg je upoznala na snimanju filma »Casablanca, Casablanca«. Otad se nisu rastajali. Priznaje: »Jako sam zaljubljena. Abdou me obožava, a i ja njega. Rijetko se nađe tako ljubazna, uglađena, korektna, inteligentna i lijepa osoba poput njega. Susret s njim najveća je sreća koja me mogla zadesiti. Ne pretjerujem. Ja sam uvijek vrlo bistre glave. Znam ocjenjivati

ljude, naročito one koje volim. I kad sam zaljubljena, vidim osobu onakvu kakva jest.

Blaženo se osmjehuje, opaljena suncem, vesela i prekrasna Giuliana de Sio.

— Jednom si rekla: »Ja nisam glamour tip.« Ove fotografije dokazuju suprotno.

— Recimo da se do određenog trenutka u mom životu nisam predstavljala na taj način. Bila sam zaokupljena nečim drugim. A kad sam sebi dokazala da sam dobra glumica, počela sam osjećati potrebu da se predstavim i na drugi način. Rekla bih da sam zgodna djevojka koja, ako to želi, može postati lijepa i glavom.

— Bila si takva i kao djevojčica. To se vidi na slikama koje prikazujemo.

— Da, sjećam se tog filma. Bilo je to prije deset godina. Moje prvo filmsko iskustvo. U jednoj se sceni kupam u jezeru s trinaestogodišnjim dječakom. Izgledam kao djevojčica? Dugo sam tako izgledala. Tek poslije dvadesete počela sam izgledati kao žena.

— Ne smeta li ti danas, kad si priznata glumica, da ljudi vide golu — kakva si nekad bila?

— Ne. Nemam što skrivati. To je bila moja prva uloga, u dobrom filmu i s dobrim režiserom. Nakon toga filma dobila sam ulogu u TV-riji »Jedna žena«, koja je potpuno promijenila moj život.

— Imaš li neugodnih iskustava iz početaka karijere? Kako su se prema početnicima ponašali šefovi filmske industrije?

— Teško je danas govoriti o onome što je bilo prije deset godina. Prilike su se promijenile. I meni se dogodilo nekoliko puta da su me slali sumnjivim agentima. Danas toga, vjerujem, nema. Tad su u modi bili vulgarni filmovi. Iz takvih sam situacija bježala užasnuta i zaprepaštena. No i danas neprestano susrećem ljude koji mi se ne sviđaju i koje bih rado izbjegla. Trudim se da se ponašam diplomatski, i to me stoji prilično napora, ali mi omogućuje da radim i s ljudima koje prezirem. Neugodnih situacija ima uvjek. Neki dan su mi ponudili golemu svotu da se slikam gola. Danas se više ne ljutim zbog toga, nego se smijem. A i na neki način mi godi spoznaja da me netko želi vidjeti golu. No odbijam takve ponude.

Zašto?

— Ne toliko zbog etike koliko zbog ukusa. Ne bih imala ništa protiv da se slikam gola za specijalizirane časopise poput »Photoa«, ili da to rade dobri fotografi. Nemam s tim problema, a i lijepa sam gola. Ali ne volim iskorištavanje, što neopravdana golotinja često jest. Prije nekoliko godina govorila sam sasvim drugačije, jer je i mentalitet bio drukčiji. Tada je bilo nezamislivo da se neka dobra glumica slika gola. Danas je savršeno jasno da golotinja nije ni...

— Ni pornografska, ni nemoralna, ni sablažnjiva?

— Ne, ako je prikazana na pravi način. Režiser Odorisio prvi me prikazao kao senzualnu i erotičnu u filmu »Schiopen«, na pravi način. U filmu su dvije vrlo snažne i izravne scene seksa, iako ni ja ni moj partner nismo bili goli. Da bi se one snimile na pravi način, treba inteligencije, ukusa i kulture. Od seksa Tinta Brassa mi je mučno. Njegov seks užasno miriše na grijeh, i to ne podnosim. Ali ako me netko želi prikazati u inteligentnom i duhovitom erotskom izdanju, kako je to učinio Odorisio, uvijek sam na raspolaganju.●

Pamela Belwood, neurotična Claudia iz »Dinastije«, na neko se vrijeme oprašta od serije, bez žaljenja, jer čeka dijete

Ludujem

Bila jednom jedna Claudia iz TV-serije »Dinastija«, sa svojim nervnim krizama i boravcima u psihijatrijskim bolnicama. I bila je jednom Pamela Bellwood, glumica koja joj daje svoj lik već četiri godine, nimalo neuravnotežena ili ranjiva. Naprotiv, puna života, znatiželje i volje da putuje. I dok se Claudia udavala i razvodila, Pamela je ostajala, nerazdvojni životni drug fotografa Nika Wheelera, kojeg je upoznala na snimanju filma »Aerodrom 77«, u kojem je igrala ulogu kćeri Jamesa Stewarta. Pamela i Nik su zajedno proputovali svijet, od Filipina do Japana, od Afrike do Australije. Između putovanja (poštujući termine snimanja »Dinastije«) vraćaju se u svoju kuću u španjolskom stilu na brežuljcima Hollywooda, gdje žive sa četverogodišnjim Nikovim sinom Adamom i terijerom Polom.

Ali tako je bilo nekad. Za nekoliko će dana Nik i Pamela — koji su se vjenčali prije godinu dana — dobiti dijete. Bit će to promjena u usporedbi s dosadašnjim slobodnim, i avanturističkim životom, ali Pamelin zanesen pogled ne ostavlja mjesta sumnji: neće žaliti ni za čim.

— Osam godina dopuštala sam Niku da me uvjerava kako moram pričekati — priznaje. — Govorio mi je da ću se osjećati loše, da neću moći raditi, da će se sve promijeniti. Da sam znala da će biti ovako, učinila bih to mnogo prije. Nikad se nisam osjećala tako dobro kao posljednjih mjeseci.

za Nikom

— *Neće li ti nedostajati putovanja?*

— Ne. Toliko sam već putovala! Ali i to neće biti zauvijek. U Indoneziji sam otkrila da sam trudna. Odande smo išli u London, u posjet Nikovom ocu. Kad smo se vratili kući, bilo mi je drago što ću neko vrijeme mirovati. Nik je nastavio putovati zbog posla, ali sam mu prije dva mjeseca rekla: sad je dosta, potreban si mi ovdje.

— *Privržen ti je?*

— Da, više no ikad. I mi smo imali problema, kao i svi, ali smo ih riješili, i danas je naš odnos čvršći no ikad. Zreliji smo i prošli smo razdoblja ljubomora, sebičnosti, nesigurnosti. Nik je najiskreniji i najpošteniji muškarac kojeg poznajem. Naučio me da je istina najjednostavnija udaljenost između dvije točke. Nik je sve za mene. On mi je najbolji prijatelj, otac, ljubavnik, muž. Ne mogu zamisliti život bez njega.

— *Toliko si zaljubljena nakon toliko godina zajedničkog života?*

— Čudno, je li? Kad je na putu i kad ga ujutro ne nađem kraj sebe, ne osjećam se dobro sve dok mu ne čujem glas preko telefona. A kad je u Los Angelesu, ne volim izlaziti s drugim ljudima. Moj život počinje kad završim snimanje »Dinastije« i odem kući, k Niku. Ponekad mi on sam kaže da moram viđati i druge ljude, ali znam da mu je draže kad ostanem s njim kod kuće. A to i ja želim.

— *Zar se nikad ne svađate?*

— Neprestano. Ali svađe su sastavni dio svakodnevnog života. Mislim da je problem u tome što ljudi uvijek pokušavaju naći rješenje svakog sukoba između dvije osobe. I ona mazohistička težnja koja postoji na početku svakog odnosa, zbog koje se nikad ne može načeti novi problem ako nisi riješio onaj stari. U vezi koja traje godinama, poput naše, shvatiš da se ponešto nikad ne može potpuno riješiti. Važno je baviti se time. Ja i Nik nikad se nismo prestali baviti našim odnosom.

— *Hoće li s tobom u rađaonicu?*

— Samo bi mi to trebalo! Nik je Englez, a Europljani nisu na to naučeni. Uostalom, ne bojim se. Nik je divan otac Adamu i bit će to zacijelo i djetetu koje će se roditi. (mo) ●

Pamela Bellwood (36) i Nik Wheeler

Poslije side

U 1985. godini OD SIDE JE UMRLO STO LJUDI, OD TUBERKULOZE 1200, OD GRIPE 3500, OD ŠEĆERNE BOLESTI 800... DA DALJE NE NABRAJAMO!

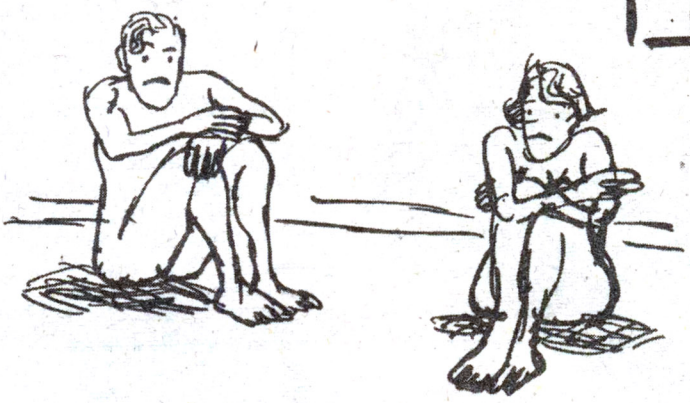

SMANJEN JE BROJ OBOLJELIH OD RAKA GRLA, A ISTODOBNO JE ZABILJEŽENO VIŠE DOBROĆUDNIH TUMORA GRLA KOJI SE USPJEŠNO LIJEČE.

Treba li partnera pregledati prije spolnog odnosa?

PREZERVATIV JE JEDINO USPJEŠNO SREDSTVO PROTIV SPOLNIH BOLESTI

Galopirajuća panika

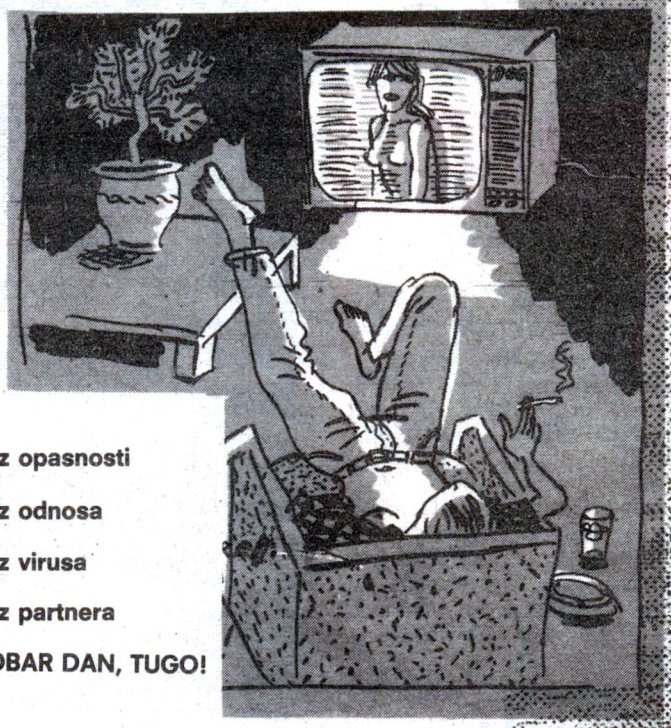

Bez opasnosti

Bez odnosa

Bez virusa

Bez partnera

DOBAR DAN, TUGO!

ŽENE SU OTPORNIJE NA SIDU

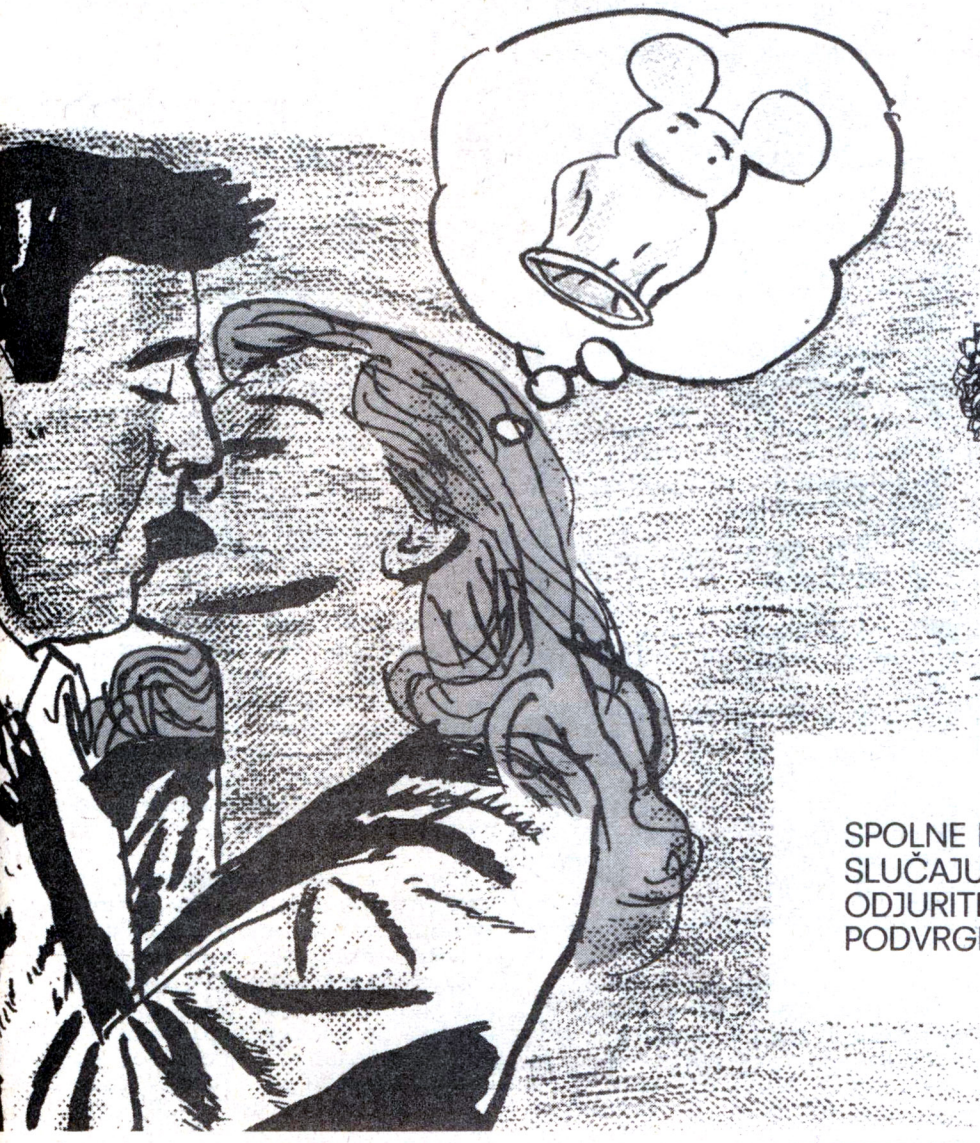

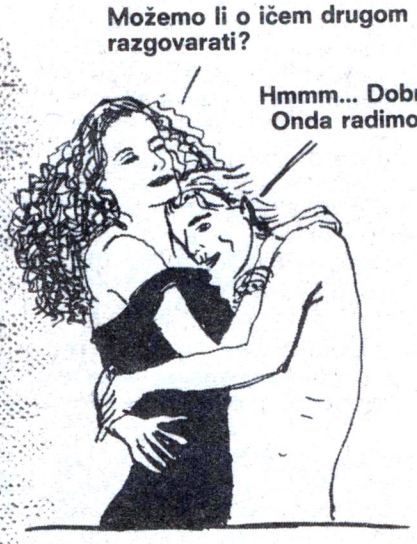

SPOLNE BOLESTI SE BRŽE ŠIRE: U SLUČAJU SUMNJE HITNO ODJURITE K LIJEČNIKU I PODVRGNITE SE DUGOJ OBRADI.

erotično-romantični junaci

Mali veliki plamen

Peter del Monte, četrdeset dvogodišnji talijanski režiser, snimio je čudan i uznemirujući film, s dosad neviđenom pričom. Petogodišnji dječak ludo je zaljubljen u svoju dadilju, osamnestogodišnju djevojku. Nazvao ga je »Male vatre«. Naslov navješćuje žar dječjih strasti i piromaniju, koja dječaka navodi na to da se igra šibicama i stvara male lomače. U jednom trenutku ta nevina dječja zabava pretvara se u strašno oružje osvete: dječak pušta svog suparnika da izgori u krevetu, u snu.

Zaljubljeni dječak proživljava duboku, romantičnu ljubav: obožava djevojku. Za nju je spreman odreći se najvrednijeg što posjeduje, svojih dječjih snova, utjelovljenih u tri fantastična lika: Kralju, Zmaju i Svemircu. Kad se osjeti prevarenim od nje, ne želi više živjeti. Prestaje jesti, govoriti, kretati se, prepušta se samoubilačkoj inerciji. Strah da će ga napustiti ispunja ga užasom.

Želi to tijelo, promatra ga dok se tuširа, dodiruje ga, traži. Za njega ono nije nosilac zabrana, običaja; to je samo toplina, mekoća, uživanje. Ne osjeća krivicu zbog ubojstva suparnika. »Sama si rekla daželiš da umre« — kaže djevojci.

Tako velika ljubav na kraju pobjeđuje. Pošto je pobjegla uplašena ubojstvom, djevojka mu se vraća.

To je jedinstven film, koji ljubav što je doživljava dijete prikazuje na neuobičajen način. Što je navelo Petera del Montea da ga snimi?

— Zaljubljeno dijete posredno priča o meni samome — kaže režiser. — U mnogočemu sam nezreo i ovaj je film način da to priznam, da na neki način iskoristim tu svoju nezrelost. Osim toga, ako danas želiš ispričati priču o apsolutnoj, romantičnoj ljubavi, jedini su mogući junaci djeca. Samo se oni ne doimaju smiješno i čudno ako vole istinski i potpuno.

Dal Monte kaže da nema djece niti ikakvog izravnog iskustva s djecom. Ništa ne zna o dječjoj psihologiji i ne poznosi dječji svijet kakav se prikazuje u filmovima u kojima su njihovi junaci ili simpatični mangupi koji prave psine ili patetični nesretnici nad kojima plaču odrasli.

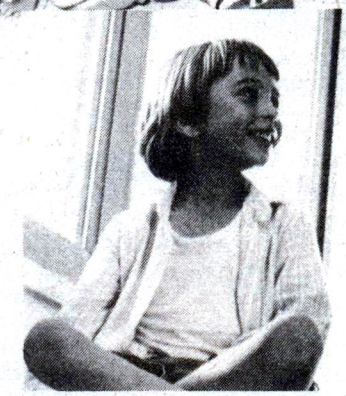

— Mislim da nema razlike u ljubavi između djece i odraslih. Mali vole jednako kao i veliki. Snaga ljubavi i boli uvijek je ista, ne mijenja se s dobi. Razlika je samo u tomu što djeca sve shvaćaju vrlo ozbiljno i vjeruju u ono što im se kaže. Nemaju ni moralnih ni društvenih ograda, ne obuzdavaju se. Ako nešto žele, to i uzmu. Ako ih netko želi spriječiti u tomu, ubijaju ga. Djeca nemaju zdravog razuma ni osjećaja za proporcije. Ona nisu razumna i ne prave ustupke. To znači da je ponašanje jednog djeteta apsolutističko. Zločin koji počini dječak u mom filmu ima svoju logiku i pravdu. Odrasli ga je suparnik mučio, vidio je kako brutalno posjeduje djevojku koju on voli. Djevojka je poželjela njegovu smrt, i on ga je ubio.

Što misli o infantilnoj seksualnosti?

— Ništa o tomu nisam učio. Nikad nisam čitao Annu Freud. O seksualnim impulsima djece i staraca govori se vrlo malo. Kao da je seksualnost samo privilegij doba kad smo sposobni za reprodukciju! Kao da seksualnost može izbiti ni iz čega u pubertetu i nestati s menopauzom ili andropauzom. Uvjeren sam da djeca živo doživljavaju seksualnost, s divnim zaboravom i slobodom, bez ograničenja, bez umora koji donosi iskustvo. U djetinjstvu je seksualni trenutak pravi i potpun, izvan vremena i prostora.

Uznemirujuća, razdražujuća, zavodljiva, zaljubljena djeca počinju se na ekranu pojavljivati kao novi erotično-romantični junaci. No očito je da režiseri s filmovima poput »Malih vrata« ili »Udaraca groma« na namjeravaju predstavljati neke društvene modele ili kliničke slučajeve, već duboku, možda neugodnu i neriješenu ili nerješivu osobnu fantaziju. (mo)●

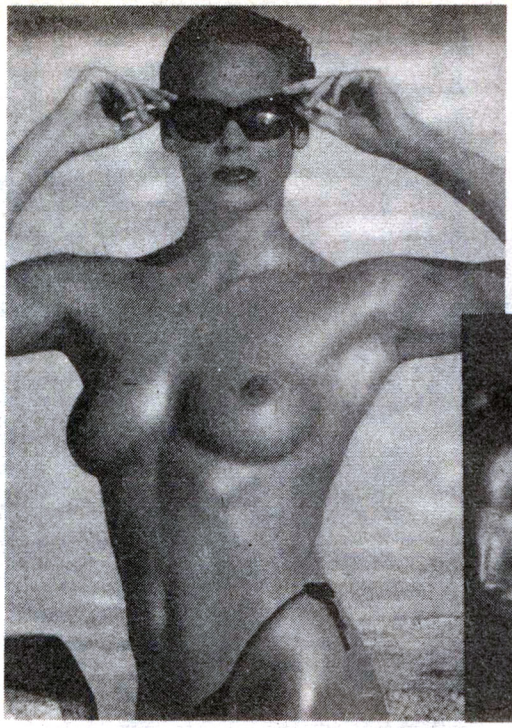

Žena koja je ukrotila Ramba

Na platnu je nepobjediv. I kao boksač Rocky i kao Rambo, borac u prašumi. Holivudska zvijezda Sylvester Stallone pobjeđuje uvijek. Ipak, na dugonoge je plavuše slab.

Godine 1974. iskrcao se s jednom plavušom, konobaricom Sashom, u bračnu luku. Ali to ga nije spriječilo da je napusti. Sad je opet uz njega jedna plavuša, koja ga je uspjela ukrotiti za nepunu godinu dana. To je Brigitte Nielsen, dvadeset dvogodišnja danska starleta. Vjenčali su se 15. prosinca prošle godine u Hollywoodu, u uskom obiteljskom i prijateljskom krugu.

Uistinu su lijep par. Ona u tijesnoj bijeloj haljini od svile s velom do poda, on u fraku. Kavalir i dama osvanuli su u sjaju dvadesetih godina. Oni su pojam nove ljepote i kulta tijela. Treninzima mišića stvorili su savršena tijela. Ono što pridonosi tomu savršenstvu smješteno je u podrumu Stalonove vile — sprave za bodibilding. Na dan provedu tri do pet sati u toj prostoriji koja podsjeća na mučilište iz srednjeg vijeka.

Sylvester objašnjava: »U Brigitti sam našao pravu ženu, 'najveću'.« Da li pri tome misli na njezinu visinu (180 cm), pokazat će vrijeme. Za vjenčani joj je dar obećao karijeru. Uz njegovu bi pomoć trebalo da postane šou-zvijezda. U novom Stalloneovom filmu »Rocky IV«, koji se s velikim uspjehom prikazuje u Americi, lijepa Dankinja igra jednu od značajnih uloga. I ubuduće će igrati zajedno.

Romanca je počela u veljači 1985. godine kad se Stallone, premoren od snimanja, vratio u svoju hotelsku sobu u New Yorku i našao omotnicu s fotografijom zgodne plavuše u bikiniju, koji je više otkrivao nego skrivao, i cedulju s telefonskim brojem i riječima »za tebe«. Takvu ponudu nije smio propustiti, i sat poslije sjedili su u nekom restoranu. Veza se nastavila i za tri se tjedna lijepa Brigitte preselila u njegovu vilu. U to je vrijeme još bio u braku sa Sashom, ali nisu živjeli zajedno. Ona i sinovi Sage (9) i Seeon (6) nadali su se sretnijem kraju. I prije je bilo kriza u braku i njegovih izvanbračnih izleta s kojih se uvijek vraćao. Na primjer 1979. godine, kad se Sly (njegov nadimak) pojavljivao u javnosti s Joyce Ingalls, ili kad je došao na zabavu s kolegicom Susan Anton. No pred Brigittom je Sasha morala kapitulirati.

Tako je 31. srpnja 1985. brak sa Sashom razveden. Sylvester je svoju slobodu kupio za dvadeset sedam milijuna dolara i tako je Sasha postala jedna od najbogatijih razvedenih žena u filmskoj metropoli.

Ali i Gita (Brigittin nadimak) se prije vjenčanja morala osloboditi bračnih okova. U Kopenhagenu je ostavila muža, dvadeset devetogodišnjeg rock-kompozitora Kaspara Windinga, i devetnaestomjesečnog sina Juliana, koji mamu poznaje samo putem telefona.

Američka je štampa najprije reagirala otrovno, nazivajući Brigittu okrutnom, bezdušnom majkom. Ona je na optužbe odgovarala: »Svoju obitelj nisam napustila iz obijesti. Nisam znala da običan flert može biti toliko ozbiljan. Osim toga Sylvester mi se sviđa još od moje petnaeste godine. Oduvijek je bio muškarac po mojem ukusu. Sve sam njegove filmove gledala više puta i smatram ih izvanrednima.«

Jedno je pouzdano: divlji je Rambo brzo pripitomljen. »Uz nju sam doživio novi oblik ljubavi, kakav nisam pronašao u deset godina braka. Ludujem za njom!«

Ali nije sve tako lijepo. Mama Stallone, Sicilijanka, buni se protiv nove snahe. »To đubre uopće ne voli Sylvestera, posrijedi je samo novac. Već danas mogu reći da će to biti najkraći brak u povijesti Hollywooda. Ovaj će ga izlet još više stajati. Moj se sin smio ženiti samo jedanput.«

Brigitte se previše ne uznemirava: »Sly je u braku sa mnom, a ne sa svojom obitelju.« (bp) ●

Zavodnik baršunasta glasa

Clark Gable, veliki zavodnik baršunasta glasa, ženio se pet puta. Imao je brojne pustolovine. Ipak, čini se da su samo dvije žene dobile od njega mnogo osjećaja: Joan Crawford i Carol Lombard

Clark Gable se vratio! Treći program francuske televizije emitira nedjeljom navečer njegove filmove. Zvijezda koju su zvali »kraljem« proslavila se filmovima »Manhattan melodrama«, »Pobuna na brodu Bounty«, »San Francisco« i najgledanijim,

veličanstvenim filmom »Zameo ih vjetar«.

Prikazivanju njegovih filmova zacijelo su se obradovale njegove obožavateljice. Možda su se prisjetile koliko je taj čovjek imao sreće i ljubavi. Još davne 1930. godine slikao se sa svim zvijezdama filmske kuće MGM. Taj studio je bio zaista pravo mjesto za zavodnika. »Sve sam ih imao«, izjavio je Clark jednom prilikom. Istina ili laž? Tko zna! Možda mu je ta priča o zavodniku potrebna da prikrije i drugu stranu svojih seksualnih želja. No tad je zaista radio s najblistavijim zvijezdama filmskog neba: Normom Shearer, Joan Crawford, Rosalind Russell, Myrnom Loy i mnogim drugim ljepoticama.

Clark je dugo skrivao istinu da voli i fizički želi samo jednu od njih: Joan Crawford.

Možda su ipak samo dvije žene dobile njegovu ljubav. Prva je bila Josephine Dillon, s kojom se vjenčao prije no što je počeo raditi na filmu. Tad je želio igrati u kazalištu i ona mu je pomogla. Uvela ga je u društvo i natjerala na to da popravi zube. Kad je postigao prvi uspjeh, napustio ju je zbog žene starije od njega, ali vrlo bogate. Ria Langham mnogo je učinila za nj. Financirala je kazališne komade u kojima je igrao. I tad je, potpuno neočekivano, postao zvijezda. Ubrzo se zaboravilo na njegove klempave uši, na porculanski osmijeh lažnih zuba. Postao je zavodnik broj jedan, čovjek o kojem su sanjale mnoge žene. Teško se priviknuo na novu situaciju, nasuprot Riji koja je njegovu slavu mirno prihvatila.

A 1931. godine sreo je Joan Crawford. Ona je tad bila udana za Douglasa Fairbanksa (mlađeg), koji je u to vrijeme već bio zvijezda. Scenarij filma »Opsjednuta«, u kojem su glumili njih dvoje, Joan i Clark, zahtijevao je da se zaljube. To se i dogodilo. Njihovi poljupci za vrijeme snimanja bili su zaista strasni, pa je svima još za snimanja postalo jasno da se vole.

Ubrzo su to doznali i njihovi bračni partneri. Joan i Clark su se skrivali, nalazili su se po skromnim hotelima. Za njihovu je vezu doznao i vlasnik MGM-a Louis Mayer, neumoljivi čuvar morala. Zabrinuo se za njih, jer su u ono vrijeme zvijezde svojim privatnim životom trebale služiti kao primjer gledaocima. Da su novine slučajno objavile istinu, oboje bi se moglo pozdraviti s karijerom. Mayer im je zabranio da se viđaju izvan studija.

Gable je bio zaljubljen u Joan, no shvatio je da je raskid neminovan. Vratio se ženi, a Joan se razvela od muža. Poslije se ponovo udala. Ali ljubavnici nisu odustali...

Svaki put kad ih je posao spojio, buknula je nova vatra među njima. Joan mu je mnogo puta predlagala da se vjenčaju, ali uvijek u pogrešno vrijeme. Neposredno prije rata Clark se zaljubio u Carol Lombard i zbog nje je napustio ženu... A kad je 1942. Carol poginula u avionskoj nesreći, Clark se, nasretan i razočaran, vratio Joan. Iako je ona opet bila udana, prihvatila ga je. Postali su prijatelji. Njihovo je prijateljstvo trajalo mnoge godine, sve do njegove smrti 1960. godine.

U međuvremenu u njegov su život ulijetale druge žene. Godine 1955. sreo je Kay Williams. Bio je to njegov peti brak. Iz tog braka ima sina, koji se rodio poslije njegove smrti. Spoznaja da će postati otac, bila je njegova posljednja sreća.

Neposredno prije Joanine smrti upitali su je koji joj je partner bio najdraži. Izjavila je da je to Clark i dodala, bez straha od javnog mišljenja, da je bio pravi muškarac. (až) ●

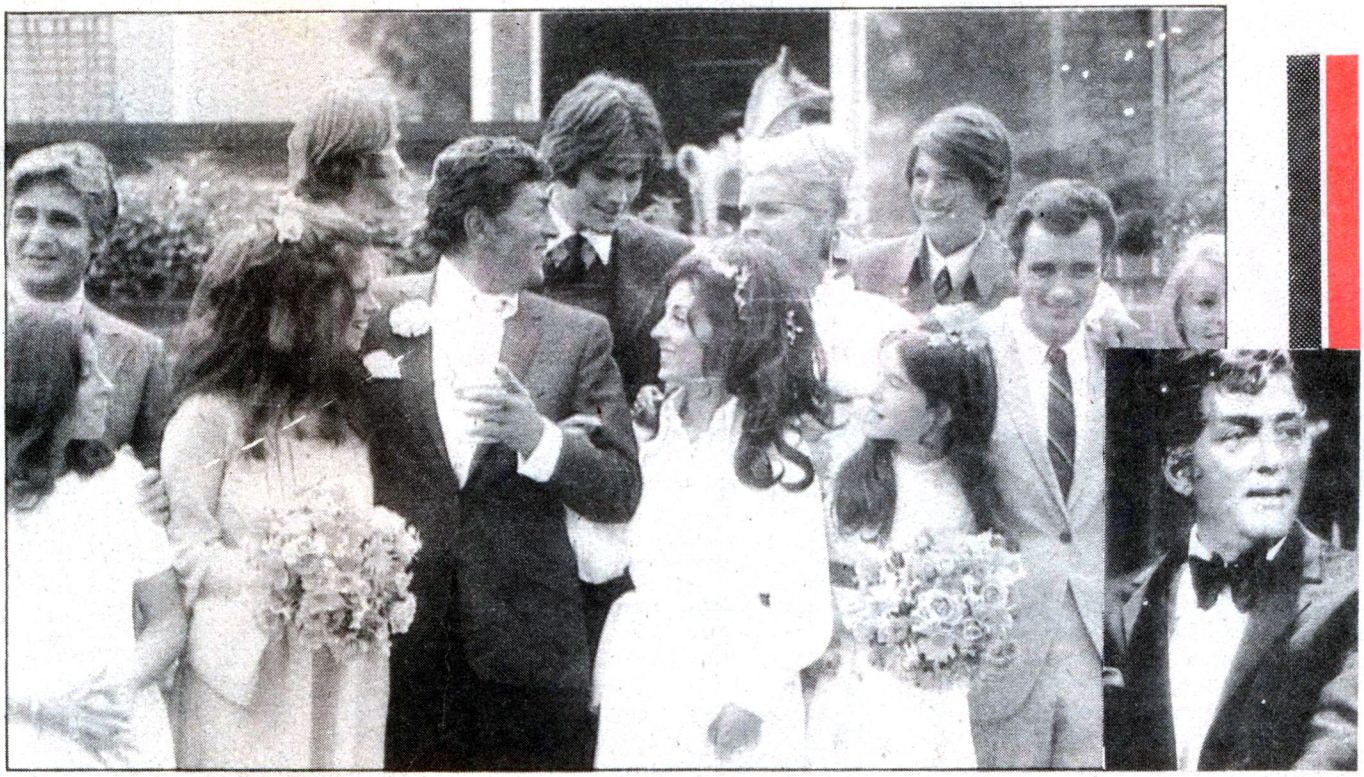

Na uvjetnoj slobodi

Nevjerojatno je ali točno. Može se biti lijep, bogat, slavan, a istodobno nesretan u ljubavi. To je drama Deana Martina, koji nikad nije mogao odoljeti lijepim ženama i koji je propustio nekoliko prilika da spozna pravu sreću.

Poznato je da je Dino Crocetti — to je njegovo pravo ime — uvijek privlačio zanimljive osobe. Ali tu i jest problem. Da je mogao biti privržen jednoj osobi, sve bi bilo jednostavno. Kao da je Modrobradi čučao u njemu. On nije napuštao svoje zakonite žene, ali zato su one, razočarane, bježale od njega jer im nije znao pružiti sreću.

Njegova prva žena Elizabeth Mac Donald, s kojom se vjenčao za vrijeme rata dok je bio radnik u garaži, rodila mu je četvero djece. Počeo je pjevati i postao zvijezda kabarea. A ta mjesta u Las Vegasu i Los Angelesu bila su prepuna lijepih žena...

Dean Martin je tada radio sa Jerryjem Lewisom, i njih su dvojica postigla veliki uspjeh koji ih je odveo u Hollywood. Tada ga je napustila njegova žena Betty, umorna od života s njim.

Njenim odlaskom počinje njegova drama. Odvela je djecu koju je obožavao. Utješio se uz Jeanne Bieggers koja je te godine pobijedila na natjecanju u ljepoti. Njihov je brak potrajao trinaeset godina. Trinaest ga je godina ona podnosila: njegove ispade u pijanstvu, nestanke, nevjere, večeri u kojima ju je ostavljao samu s njihovo troje djece. Izlazio je s Frankom Sinatrom i njegovim društvom...

Koliko se puta pijan vratio kući? Zvijezda filmova »Rio Bravo«, »Ples prokletih« i »Aeredrom«, superzvijezda mjuzikla, imao je sve uvjete da bude sretan. Jeanne mu je prigovarala da je sebičan, molila ga da se promijeni, upozoravala ga da neće više podnositi njegove ispade. Uzaludan trud! Opsjednut noćnim životom, ženama, napustio ju je.

Tad su joj bile pedeset i četiri godine, a ljepotica koja je ušla u njegov život navršila je bila tek dvadesetu: Gail Renshaw. Namjeravao se vjenčati s njom. Kad ga je ostavila, spoznao je da je pogriješio, ali bilo je prekasno.

Na rubu nervnog sloma, Jeanne je zatražila razvod. A za Deana Martina počinje crno razdoblje...

Godine 1973. oženio se lijepom, plavokosom Cathy Hawn, dvadeset i pet godina mlađom od sebe. Taj je brak trajao jedva tri godine. Bilo je to teško vrijeme za nj, jer su ga napustila djeca — mlada ih maćeha nije podnosila.

Zaplivao je u alkohol. Jedne ga je večeri policija uhvatila pijanog za volanom. Televizija nije željela produžiti ugovor s njim jer zbog pijanstva nije mogao snimiti emisije predviđene ugovorom. Bio je potpuno zatrovan alkoholom, više ga se nije moglo vidjeti bez čaše u ruci. Kažu da se i drogirao. Nitko ga više nije zvao da radi na filmu niti da pjeva. Bio je to dubok pad...

Godine 1982. hitno je prevezen u bolnicu. Umalo pa se ugasio njegov životni plamičak. Bio je u komi. Kad se probudio, kraj kreveta su bili Sinatra i njegova bivša žena Jeanne, koja ga nije prestala voljeti usprkos svemu što joj je učinio.

»Ima veza koje se nikad ne mogu rastaviti«, izjavila je Jeanne, uz koju je Dean Martin ponovo stekao vjeru u sebe.

Lani je nastupao u dobrotvorne svrhe u »Moulin Rougeu«. I u šezdeset i osmoj godini života pojavljuje se na pozornicama sa čašom u ruci, ali sad pije čaj! (až) ●

Žena muških snova

U zapadnonjemačkoj anketi u kojoj je sudjelovalo pet tisuća muškaraca dobiven je foto-robot ljepotice iz snova i još mnoštvo zanimljivih podataka

Zapadnonjemačka edicija »Neue Revue« organizirala je anketu u kojoj je pet tisuća sudionika odgovaralo na pitanja: »Tko je žena vaših snova?« i »Što je na njoj najprivlačnije?« Nakon obrade podataka i izrade foto-robota na osnovi odgovora anketiranih dobiven je lik žene iz snova njemačkih muškaraca i zanimljiv poredak popularnih ljepotica na rang-listama atraktivnosti.

Obrada podataka donijela je pravu utrku za vodeća mjesta. U najužoj konkurenciji za čelni poredak bile su četrdesetdvogodišnja francuska filmska glumica Cathérine Daneuve i zvijezda američkog filma, tridesetogodišnja Bo Derek, koja je za samo nekoliko bodova zaostala za prvoplasiranom Francuskinjom. Seksi-simbol s druge strane Atlantika, četrdesetčetverogodišnja Racquel Welch, zauzela je treće mjesto, dok je četvrta na listi njena njemačka vršnjakinja Senta Berger.

Do dvanaestog mjesta anketirani su našli mjesta za još neke svoje zemljakinje. Tako je pop-pjevačica Nena na sedmom, TV-najavljivačica Dagmar Berghoff na osmom mjestu, a glumica Gaby Dohm, koja igra u vrlo popularnoj njemačkoj TV-seriji »Švarcvaldska klinika«, dvanaesta.

Zanimljivo je da je prosjek godina ovih žena snova znatno iznad tridesete, a nijedna nema manje od dvadeset. Šest ih je oko četrdeset ili više godina, pa to ukazuje da Nijemci daju prednost ženama u zrelim godinama. Tako je Joan Collins (54) na devetom mjestu!

U ovoj anketi nisu samo zvijezde šou-biznisa zauzele visoko mjesto. Tako je Lady Di na ukupnom petom, a princeza Caroline od Monaca na šestom mjestu. Većina anketiranih za plavokosu ženu britanskog prestolonasljednika ističe da joj je najzapaženija osobina prirodno ponašanje, a seksepilna je na dostojanstven način.

Obrada ove ankete dala je i, rekli bismo, rangiranje po dijelovima. Anketirani su se izjasnili koja žena ima najljepše oči, najskladnije noge, stražnjicu, grudi i tako dalje. U tomu je bilo dosta odstupanja od poretka za cjeloviti dojam. Tako je prvoplasirana Cathérine Daneuve dobila najviše glasova samo za lice. Najljepše usne, misle anketirani ima Senta Berger, kosu i frizuru Nena, a najskladnijom stražnjicom ističe se glumica i plesačica aerobika Sydne Rome. Raquel Welch, prema anketi, ima najljepše noge, dok je u grudima nenadmašna Bo Derek. I u ovom je rangiranju bilo vrlo oštre konkurencije. Senta Berger nadmašila je šarmantnu Cathérine Daneuve u ljepoti usana za samo pola boda, a Nena je za kosu i frizuru dobila dva boda više od Raquel Welch.

Pjevačica Nena je sa svojih dvadeset pet godina najmlađa među prvih deset

Seksi-idol Raquel Welch dobila je najviše bodova za noge, dok je u konkurenciji grudi druga, iza Bo Derek

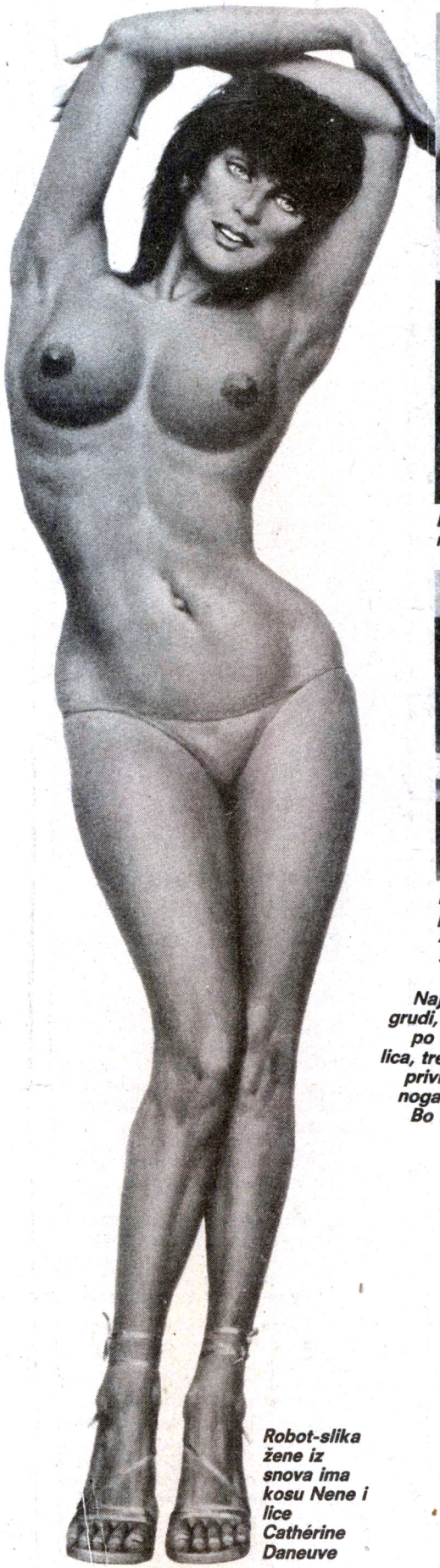

Robot-slika žene iz snova ima kosu Nene i lice Cathérine Daneuve

Elegantna Catérine Daneuve — najljepše lice

Iako u zrelim godinama, Senta Berger, žena s najljepšim usnama, plasirala se na četvrto mjesto

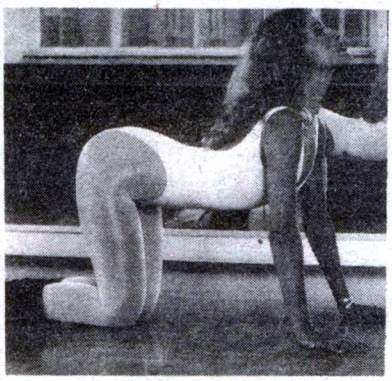

Filmska zvijezda Sydne Rome sve je popularnija kao plesačica aerobike. Anketirani kažu da ima najzgodniju stražnjicu

Najljepše grudi, druga po ljepoti lica, treća po privlačnim nogama — Bo Derek

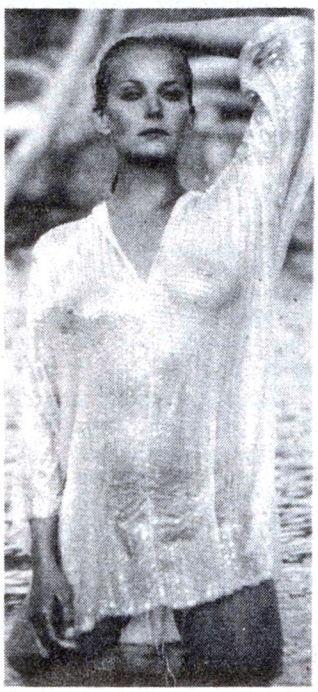

Zanima li vas kako su se plasirale popularne glumice iz najgledanijih TV-serija? Victoria Principal, koja igra Pamelu u »Dallasu«, u ukupnom je poretku deseta, dok je za kosu na četvrtom, a za grudi na petom mjestu. Linda Evans, koja je svjetsku popularnost dosegla ulogom Krystle u »Dinastiji«, četrnaesta je, dok su joj noge, grudi i lice donijeli dvadeset drugo, dvadeset četvrto i dvadeset osmo mjesto!

Najzapaženije su njene modre oči i njima je osvojila deveto mjesto.

Zvijezda Nastasje Kinski ne sjaji tako jako kao proteklih godina.

Ovoj glumici izgledom djevojčice za ljepotu lica pripalo je četvrto mjesto, a u ukupnom je poretku četrnaesta.

U ovoj anketi bilo je i dopunsko pitanje u kojem je valjalo odgovoriti kako anketirani zamišljaju pravu partnericu za zajednički život. Suština najučestalijeg odgovora mogla bi se sažeti ovako: »Žena koja je s obje noge u životnoj stvarnosti«, a zatim slijedi odgovor: »Ona na koju se može računati, koja se brine o kući i obitelji, vjerna je mužu i podržava ga«.

Evo što o anketi misli diplomirani psiholog Barbara Rieck: »Muškarci u ovakvim anketama postavljaju vrlo visoke zahtjeve. Oni znaju da su im žene za koje glasaju nedostupačne, ali su zato u objašnjenjima i dopunskim odgovorima, koji također odražavaju njihove želje i maštanja, mnogo konkretniji« (pl) ●

Ornella ruku pod ruku s Federicom

Izazovna Eva Grimaldi zamijenila je Ornellu i u privatnom životu

U filmu, za vrijeme čijeg snimanja je izbila afera, Ornella igra princezu neke patuljaste države koja zavoli vozača autobusa. Za volanom je Celentano

Ornella Muti dugo nije znala u čemu je sve zamijenjuje njena dublerka

Claudia Mori

seksi komedija na talijanski način

Ljubavnik s dublericom u krevetu

Za vrijeme snimanja filma »Daj majmunu šećer« dublerka zamijenila poznatu glumicu Ornellu Muti i u njenom vlastitom krevetu

Dogodilo se to u filmskom studiju Cinecittá u Rimu. Snimala se filmska komedija »Daj majmunu šećer«, u kojem glumi erotska superzvijezda Italije, našoj publici dobro poznata Ornella Muti, te popularni pjevač hrapava glasa Adriano Celentano. Tu se našla i nepoznata ali vrlo privlačna dublerka Eva Grimaldi, koja je zamjenjivala Ornellu u pojedinim scenama. A u Rimu je bio i višegodišnji Ornellin ljubavni pratilac Federico Facchinetti.

Valja odmah reći da je za vrijeme snimanja ove filmske komedije, koja obiluje i ljubavnim scenama između glavnih aktera Ornelle i Adriana, zaiskrila erotska atmosfera. Kad su snimali ljubavne scene, svi su prisutni zapazili da njih dvoje izražavaju više od dobre filmske glume. Čak su Ornella i Celentano počeli sve češće zajedno izlaziti. To je, jasno, izazvalo govorkanja, ali i ne samo to. Celentano je već dvadesetak godina oženjen pjevačicom Claudijom Mori, tipičnom ljubomornom Talijankom, ali mu svejedno vrag nije dao mira da na izazovna pitanja reportera bulevarskih listova izjavi: »Moj je brak već godinama u krizi, a ludo je teško ne zaljubiti se se preko glave u ženu kakva je Ornella Muti. U njenim zelenim očima više je seksualne privlačnosti nego što je mnoge žene imaju u cijelom tijelu.«

Obožavana Ornella bila je nešto obazrivija: — Uzajamno smo vrlo naklonjeni. Adriano je izrazito privlačan muškarac, s vrlo lijepim tijelom. Nisam svetica, ali sam ipak vjerna svom prijatelju Federicu i ne namjeravam ga povijediti.«

Jadna Ornella tada još nije imala pojma da njen Federico već uživa zabranjeno voće s Ornellinom dublerkom Evom Grimaldi. Dvadesetogodišnja Eva uspjela je iskoristiti pokolebano Federicovo povjerenje u Ornellinu vjernost i pikantnom aferom našla se na naslovnim stranicama žute štampe. Ali njena veza s Federicom trajala je dvije godine i nije odmah izbila u javnost. Dok je Ornella Muti snimala u inozemstvu, Eva je provodila vrijeme u Ornellinoj vili u Luganu. Spavala je u njenom krevetu, upotrebljavala Ornelline parfeme, pa čak, kako je poslije ispričala i nosila njeno intimno rublje. Poslije je ironično izjavila: »Baš mi je žao Ornelle.« Ali Federico je nakon dvije godine prekinuo vezu s Evom, baš kad je to najmanje očekivala. Ornella je tada boravila u Argentini, gdje je snimala TV-seriju »Primadonna«. Sve je bilo kao izmišljeno da se Federico i Eva prepuste nesmetanu uživanju u vili »Muti« u Luganu, ali uslijedio je kraj koji je razbjesnio Evu. »On je okrutan tip«, požalila se novinarima. »Htio me baciti niz stube«.

Tom se prilikom Eva Grimaldi nije pohvalila novinarima da je netom završena ljubavna afera doprinijela njenoj popularnosti jer nije šala odvojiti makar i ne baš postojanog ljubavnika od njegove odabranice, koja je među najprivlačnijim ženama Italije, a osim toga Federico ima s Ornellom osamnaestomjesečnu kćer Carolinu. Eva Grimaldi je iza toga potpisala ugovor za nastup u šou-programu talijanske televizije u kojem neće dublirati već će glumiti i pjevati, a nada se da će Amerikanci snimiti i film o njenoj ljubavnoj aferi s Federicom Facchinettijem.

A što je s Celentanom? U posljednje vrijeme ne odvaja se od svoje žene Claudije Mori, s kojom ima troje, već punoljetne djece. Claudija također voli davati izjave, a osobito kad za rju sve sretno završi: »Možda me i prevario, ali Adriano voli samo mene. Vrlo sam ljubomorna i ne gledam filmove u kojima on grli druge žene. Ljudi mi podmeću da ga neprestano nadzirem i pratim, jer nastojim što više biti uz njega. Ali to je zato jer želim da Adriano redovito jede i rano ide spavati.«(pl) ●

Helmut Senf

Promašaj

Na komadiću papira, između šalice za kavu i tanjurića s maslacem dočekali su me Verenini reci. Vrlo jasni. Napustila me; po svoj prilici odmah poslije doručka.

— Nemoj zbog toga objesiti glavu! — kazao mi je Gilbert, moj najbolji prijatelj. Iskoristio je priliku da mi ponovo dâ jedan od svojih dobrih savjeta, kojih mu ne može ponestati ni u kakvim okolnostima. — Žena ima kao pljeve!

Zacijelo ima pravo. Uostalom, cmizdrenje i škrgutanje zubima ne pomaže. Verena je otišla zauvijek.

Treba pokušati ponovo.

*

— Verenina odluka da se prije nekoliko tjedana preseli naglo k tebi, bila je zapravo očajnički pokušaj da se oslobodi edipovske veze s ocem tako što će naći društveno primjerenog seksualnog partnera, a nije najprije raščistila sama sa sobom u pogledu svojih nagona i poriva, pa nešto takvo nije ni moglo trajati dugo ... — govorila mi je Charlotta, studentica psihologije. Mjere su joj devedeset pet, šezdeset pet, osamdeset pet centimetara.

— Htio sam te zapravo samo pitati, Charlotta, bi li mogla danas večerati sa mnom ...

— Ne ljuti se na mene, Mike, ali nisam raspoložena. Želiš li se osloboditi svog trenutno potpuno razumljivog osjećaja manje vrijednosti, potraži neki prikladniji objekt žudnje! — odgovorila mi je.

Nakon toga sam bilo kakav razgovor smatrao suvišnim.

— Ne smiješ odustati, Mike! — hrabrio me Gilbert. — Izaberi idući broj i pokušaj sreću. Notes ti je pun svakakvih telefonskih brojeva!

Najprije sam zvao Margu. Nije mi se javila.

U novije doba utorkom se, sastaje s nekim ženama, pade mi na pamet. Uostalom, nju sve zanima više nego muškarci!

Da zovem Bettinu? Nimfomanku. Navodno nema na svijetu muškarca kojeg ona ne želi.

— Lijepo je što si me se sjetio, Mike — prozborila je u slušalicu — ali u ovom trenutku vraški mi smetaš. Javi mi se poslije!

To je da poludiš! Ni Gilbert nije mogao prikriti dubok uzdah.

— Imam jedan broj za tebe — predloži on. — Našao sam ga u novinama. U rubrici »Osamljena srca«. Možda cura traži muštерije ...

Umalo sam ga tresnuo telefonskom slušalicom po glavi. Zar sam se toliko srozao?

— Samo mirno! Svaki muškarac proživljava takve teške trenutke, kad mu se čini da nigdje nema uspjeha. Nitko nije pošteđen — razmišljao je moj prijatelj. — Kobno postaje tek onda ako, zgažen na tlu, uistinu povjeruješ da više ne zanimaš ni jednu jedinu ženu na cijelom svijetu ...

Ni jednu jedinu?

Obeshrabren, bacio sam notes u kut.

— Da se ne bi našao u takvu opasnom stanju — nastavi uporno Gilbert — morao bi, čini mi se, hitno promijeniti zrak!

Da promijenim zrak?

Koji je vrag Gilbertu da se zabrinuo za moje zdravlje? Istina, životni mu je san bio da studira medicinu, ali je, nakon nekoliko neuspjelih pokušaja, odavno odustao od liječničkog poziva.

— Misliš, trebalo bi da otputujem?

— Tako je — potvrdi on. — Znaš

staru izreku: »Nitko nije prorok u vlastitoj zemlji!« Dakle, što ti drugo ostaje?

— Dobro, otputovat ću. Kamo?

Gilbert prizna da o odgovoru na to pitanje treba pažljivo razmisliti.

—Kamo? — promrmlja.

Budući da će mi to putovanje omogućiti da se opet svrstam među uspješne muškarce, spreman sam na sve, mislio sam.

— Na Ibizu! — uzvikne on. Odmah sam pokazao da sam razočaran ishodom njegova dugog razmišljanja.

— Ibizu? — ponovih.

— Jesi li već bio na Ibizi?

Morao sam odgovoriti niječno na njegovo pitanje i potom slušati predavanje o tome kako je Ibiza pravo mjesto za muškarce s mojim teškoćama.

— Ibiza, otok ljubavi, uživanja i strasti! Metropola ljubavnih pustolovina. Privlačno mjesto za ljepotice iz cijelog svijeta. Nema smisla da oklijevaš. Odmah ću ti rezervirati kartu! — reče Gibert.

Kako ga nisam mogao odvratiti od nauma, već za nekoliko dana, još tugujući za Verenom, našao sam se na Ibizi.

Na aerodromu me dočekala kišica. Nad Sredozemno su se more spustili tmasti oblaci.

— To je samo prolazno pogoršanje vremena — reče vozač autobusa na putu prema zapadnoj obali. — Uostalom, dok pada kiša, još bolje prija vino u gostionicama.

Najednom mi sine zašto me Gilbert poslao baš na Ibizu. Zato što se ovdje ljudi, uvijek ispunjeni nadama i spremni za dobre savjete, nimalo ne razlikuju od njega. Postao sam sumnjičav, čak i u pogledu vremena.

Je li sumnjičavost znak da je moja nevolja veća nego što mislim?

Kad sam poslije duge vožnje stigao u hotel, u vapnenobijelu građevinu s bezbrojnim balkončićima, sobarica me odmah povede u apartman na četvrtom katu, odakle se, posve razumljivo, vidjelo more; kada treba organizirati turističko putovanje, Gilbert je vrlo pouzdan. Doduše, pogled je tog dana, dok su nad obzorjem visili oblaci, bio sumoran.

Na žalu nisam, dabome, vidio ni živu dušu, a i bazen je kraj hotela bio potpuno prazan. Opazio sam samo nekoliko šareno odjevenih šetača, na puteljcima u šumici.

Ah, neka ide k vragu Gilbert sa svojim pametnim savjetima! Ni kod kuće se ne bih osjećao jadnije nego ovdje. Sasvim je svejedno gdje ću morati da se pomirim s neizbježnom sudbinom. Zar je bilo potrebno da zbog toga doputujem na Ibizu?

- Señor, ne budite žalosni zbog vremena, radije gledajte Carmencitu! — pokuša me razvedriti sobarica kao prije vozač autobusa.

Zaboga, zar sam dosad bio slijep? Pogledavši sobaricu, shvatio sam da moju pažnju želi jedno od najčarobnijih stvorenja na cijelom svijetu.

Gilberte, baš si vražji momak!

Kovrčava joj je kosa bila garava, u krupnim joj se očima zrcalila ljubavna čežnja ...

Nadohvat ruke bila mi je spasonosna slamčica!

— Oprosti, Carmencita, neću više trošiti ni jedan pogled na vrijeme ili išta drugo — obećao sam joj, vrlo dobro raspoložen.

Učinio sam prvi korak. Na putu među poželjne muškarce nema više nijedne prepreke. Nije moglo biti bolje! Već sam očarao prvu ženu koju sam sreo na ovom otoku.

Carmencita pažljivo zatvori vrata apartmana i otkopča velike gumbe na tamnomodrom haljetku.

Najradije bih bio zagrlio i izljubio Gilberta!

Radije ću ljubiti Carmencitu. Neka Verena ide, do vraga! A Marga neka i dalje prisustvuje feminističkim sjednicama! Zar su mi one potrebne?

— Carmencita vam može štošta ponuditi ... — nadobudno reče sobarica, no nije pretjerivala, kao što sam ubrzo mogao vidjeti kad je pažljivo prebacila tamnoplavi haljetak preko naslona stolice kraj kreveta. — Naposljetku ćete samo mene gledati — doda samouvjereno.

I hoću!

Gledao sam joj vitko tijelo, preplanulo na sredozemnom suncu, velike dojke koje je sad pokrivao samo tanak prslučić, široke bokove, čupavo crno runo pod vrlo malim gaćicama ...

— Priđi mi — zatražio sam promuklim glasom.

— Želite li me gledati izbliza?

— Iz najbliže blizine!

Spremno mi je dopustila da je promatram. U očima joj se odražavao ponos, onakav kakav vjerojatno mogu osjetiti samo Španjolke kad pokazuju svoje ženske draži muškarcu iz svojih snova.

Ja sam bio čovjek njezinih snova!

Godio mi je taj osjećaj, ta spoznaja da joj moja pažnja beskrajno mnogo znači, da je moja prisutnost usrećuje.

Prošlo je otprilike pet minuta otkad sam s recepcije stigao u apartman.

— Nije loše, Carmencita... nije loše... — ocijenio sam je stručno. — Samo... smeta još prslučić... i... i... gaćice...

Svjestan svog djelovanja na nju, sad sam išao na sve. Htio sam se što prije osloboditi kompleksa manje vrijednosti.

Carmencita mi očito nije htjela sakriti ni jednu svoju draž. Na naslonu stolca našli su se uskoro, kraj haljetka, prslučić, i gaćice.

Priuštila mi je da joj nekoliko minuta gledam čarobno golo tijelo sa svih strana.

To je prava seksualnost, mislio sam.

Spontana. Samosvjesna. Iskrena. Bez sputanosti.

Oslobođena razmišljanja o užasima koje donosi budućnost.

— Sviđam li vam se?

Sviđa li mi se? Riječima se nije gotovo ni moglo opisati što sam osjećao...

— I te kako mi se sviđaš — priznao sam otvoreno. — I te kako...

Pri tome sam je nastojao i dalje gledati ocjenjivački, jer se nisam mogao osoboditi dojma da joj je uvelike stalo do sasvim objektivnog miljenja.

Vidio sam da joj se svjetlucaju oči.

— Možda biste se htjeli... još neposrednije... uvjeriti kakva sam?

Glas joj je sad bio vrlo tih, kao da se stidi svoje čežnje.

Još neposrednije...

Srce mi je bubnjalo.

Nešto ovakvo Gilbert nije mogao očekivati ni u najsmionijim snovima...

Ne čekajući moj odgovor... možda zato što je znala kakva će biti moja odluka ili zato što je htjela prekinuti moje oklijevanje... ona mi uhvati šaku i mojim prstima dotakne svoje tijelo.

Dodirnuo sam Carmencitu!

Zažmirio sam.

Činilo mi se da, drščući, vršcima prstiju milujem dinamit na svakom četvornom centimetru njezine nagosti.

— Da... treba još neposrednije provjeriti... — mrmljao sam — pažljivo provjeriti...

Eh, Carmencita, kad bi samo znala koliko sam čeznuo baš za ovakvim trenucima! Tad bi shvatila kako nije potrebno da provjeravam tvoju ljepotu!

No rado sam je ostavio u uvjerenju da svojim zajedničkim putem možemo koračati samo na takav način. Uživao sam u svakoj sekundi, u svakom dodiru koji me neza-

ustavljivo vodio prema cilju zavođenja.

— Ako vam se toliko sviđam — prošapće ona vrlo uzbuđeno — hoćete li mi ispuniti jednu žarku želju?

Da joj ispunim žarku želju? Za to sam i te kako spreman...

Privukao sam je k sebi, i gledali smo se u oči, nijemo se sporazumijevajući.

Napokon!

Kroz tanku ljetnu košulju osjećao sam njene čvrste dojke, njeno uzbuđenje, ubrzano kucanje srca koje je svojim divljim ritmom odavalo njezinu duboku čežnju za mnom. Osjećao sam u zagrljaju njeno meko, podatno tijelo.

Poljupci nam bijahu grozničavo vrući.

Još mi je kolebljivo klizila rukama po leđima, kao da očekuje dopuštanje za svoj postupak, a onda je, stječući sve veće samopouzdanje, zavukla prste pod moju košulju.

Kad mi je odlučno otkopčala pojas bijelih hlača, buknuo je u meni takav plamen da mi se za trenutak zacrnjelo pred očima, te sam nas, zateturavši, umalo oboje srušio na pod.

— O, señor — šaptala je Carmencita između poljubaca — o señor...

Za to su joj vrijeme spretni prsti savjesno provjeravali moje kvalitete.

Što dulje je to radila, to nemirnije je njihala bokovima i pripijala se uz mene, pokazujući neodoljivu čežnju i nestrpljivost.

I mom je strpljenju došao kraj.

— Lezi na krevet, Carmencita... — prostenjao sam.

Svukao sam se, ali u žurbi nisam složio odjeću onako brižljivo kao ona.

Doslovce sam se bacio na krevet. Njeno me tijelo spremno dočeka. Sve brže sam nasrtao na nju. Nezaustavljivo. Do vrhunca zanosa.

— Señor... señor... o... o... señor...

Ljupka Carmencita, topla i meka...

— Onda — upitao sam je zadihano — jesam li ti ispunio žarku želju onako kako si zamišljala?

Kroz pukotinu u zastoru pred balkonskim vratima vidio sam kako se nad morem razvedrava nebo. Kroz tmaste su se oblake, još kolebljivo probijale vesele sunčane zrake.

— Niste pjevali pri tome... — izusti Carmencita. Činilo se kao da je donekle razočarana.

— Pjevao?

Priznajem, u životu sam već svašta radio za vrijeme spolnog odnosa. Verena je za naše kratkotrajne ali strasne veze imala na tom području svakakvih zahtjeva.

Vodio sam ljubav pri svjetlu, u kadi, čak sa Carringtonom na televizijskom ekranu u pozadini, ali pjevao nisam još nikad.

Španjolci su, zna se, vrlo muzikalan narod.

— Zar je trebalo da pjevam?

Carmencita mi se blaženo osmjehne.

— Kao uvijek— odgovori mi. — Belloninijevu »Ljubavnu ariju«...

Tko li je Bellonini?

— Ljubavnu ariju?

Carmencita je žmirila. Najednom joj se tijelo trzne kao da ju je ošinula električna struja.

— Čujem je... čujem je...! — uzvikne sretno.

I ja sam čuo ariju. Pjevao ju je pun tenorski glas. U susjednoj sobi.

Carmencita naglo otvori oči. Skoči iz kreveta. Bijesna i istodobno razočarana.

— Elvira... kurva stara... poslala me u pogrešnu sobu zato da bi ona s njim...

Nedovoljno znam španjolski jezik da sam mogao razumjeti sve žestoke kletve što ih je sipala dok je navlačila na sebe haljetak i žurno izlazila iz apartmana. Nije zalupila za sobom vrata, kao što je uobičajeno u takvim prilikama.

Gledajući za njom, osjećao sam kako se u meni bude opet sumnje, sumnje u Gilbertove dobre savjete, sumnje u mene i, općenito, grozne sumnje...●

Preveo Tomislav Odlešić

Mary McCarthy

Dottie

Kad je izgubila nevinost, to se nije dogodilo onako kako je zamišljala mama, nije bilo prljavo ni ružno, premda je Dick bio pripit. Vladao se vrlo obzirno, svukao ju je polako i mirno kao da skida s nje samo ogrtač. Metnuo joj je šešir i krzneni kaput u ormar i potom joj raskopčao haljinu. Dok ga je gledala kako ozbiljno posvećuje svu pažnju dugmadi, podsjetio ju je na tatu kad bi pomagao mami prije odlaska na kakvu svečanu večeru. Brižljivo joj je svukao haljinu preko glave, pogledao je tvorničku naljepnicu i zatim Dottie, kao da su njih dvije povezane, a onda je odmjerenim koracima prišao ormaru i pažljivo objesio haljinu na vješalicu. Nakon toga je preklapao svaki komadić odjeća, metao ga na stolicu i gledao svaki put, mršteći se, naljepnicu proizvođača. Kad joj je odnio haljinu, za trenutak joj je usplahireno zadrhtao želudac, ali joj je on ostavio podsuknju, baš kao da je kod liječnika, dok joj je izvukao cipele i skidao s nje čarape, grudnjak, pojas za čarape i gaće. Napokon joj je vrlo pažljivo, kako joj ne bi pokvario frizuru, povukao podsuknju preko glave. Premda je sada imala na sebi još samo bisernu ogrlicu, gotovo nije drhtala. Možda je bila tako hrabra zato što je često odlazila k liječniku ili zato što se Dick vladao prema njoj tako hladnokrvno i ravnodušno kao da je ona model koji će pozirati za slikanje akta. Dok ju je svlačio, nije ju, tako reći ni dodirnuo, samo ju je jednom nehotice ogrebao. Svukavši je, blago joj je uštinuo obje bujne dojke i kazao joj neka se opusti, otprilike onako kako joj je savjetovao doktor Perry kad joj je liječio išijas. Dao joj je nekakvu knjigu sa crtežima i otišao iz sobe. Sjela je u naslonjač i trudila se da ne sluša zvukove. Spustivši knjigu u krilo, pažljivo je kružila pogledom po sobi kako bi doznala malo više o Dicku. Soba je, ima li se na umu da u njoj živi muškarac, bila neobično uredna. Vidjela je dasku za crtanje, dugačak stol, na prozorima smeđe zavjese. Na komodi je bila uokvirena slika neka upadljive plavuše kratke kose. Vjerojatno je to Betty, pomisli, bivša supruga. Na tom snimku je Betty bila u kupaćem kostimu. Na zidovima je vidjela nakoliko crteža aktova. Snuždi se naslutivši da je i na njima Betty. Do sada se svojski trudila da ne misli na ljubav i da bude hladna, jer je znala da Dick ne podnosi ljubavne brbljarije. Riječ je o pukoj tjelesnoj privlačnosti, stalno je uvjeravala se, no sada, kad više nije mogla uzmaknuti, najednom je nestalo njene hladnokrvnosti i postala je ljubomorna. Još gore, čak joj je pala na um pomisao da je Dick, možda, perverzan. Otvori knjigu u krilu i ugleda i u njoj aktove, koje je naslikao neki njoj potpuno nepoznati suvremeni umjetnik. Što je očekivala, nije znala, no razočarala se. Ipak, kad se u tom času vratio Dick, odmah se osjećala malo bolje.

Došao je u kratkim bijelim gaćama, donio u ruci ručnik, zavrnuo pokrivač i prostro ručnik preko ponjave. Uzeo joj je knjigu iz ruke i metnuo je na stol. Potom joj je kazao neka legne na ručnik i zamolio je opet ljubazno neka se opusti. Dok je on nekoliko časaka stajao pred njom i, podbočivši se rukama o bokove, smješkao joj se odozgo, nastojala je prirodno disati, podsjetila se da ima lijepo tijelo i uspjela mu se blijedo osmjehnuti.

— Dogodit će se samo ono što želiš, mala. — Njegove joj riječi odaju da mu se, očito, čini uplašenom i sumnjičavom.

— Znam, Dick — odvrati ona piskutavim, slabašnim, zahvalnim glasom, prisilivši se da prvi put izgovori njegovo ime.

— Hoćeš cigaretu? — upita on. Dottie zatrese glavom, gledajući ga kako se spušta na krevet. — Onda?

— Sve je u redu — prošapće ona.

Kad je posegnuo za prekidačem svjetla, od uzbuđenja joj se opet prošire trbuhom srsi kao u talijanskom restoranu kad ju je upitao: »Hoćeš poći sa mnom kući?« Zaustavio je ruku na prekidaču i još jednom je pogledao. Raširila je oči, začuđena vatrom što joj je planula u skrovištu između bedara. Napokon je ugasio svjetlo i, svukavši gaće, približio joj se u mraku.

Ta je kretnja za trenutak uplaši. Nije još nikada vidjela taj dio muškog tijela, osim na kipovima i jednom kad je, kao šestogodišnjakinja, neočekivano zatekla tatu u kadi, no vjerovala je da je riječ o nečemu ružnom, tamnocrvenom kao da je upaljeno, okruženom čekinjavim dlakama. Stoga joj je bilo drago što je pošteđena tog prizora. Ne bi ga, činilo joj se, mogla podnijeti. Malo se trznuvši, zaustavila je dah kad je osjetila na sebi strano tijelo.

— Raširi noge — naredi on. Poslušno je razdvojila bedra. Njegova je ruka počne milovati i trljati dolje, bedra su se širila sve više, te je sad tiho stenjala, gotovo kao da želi da se to prekine. Tada osjeti kako ona stvar, koje se veoma bojala, prodire u nju; u istom se trenu zgrči kao da se brani. — Olabavi se — prošapće on. Bio je čudnovato topao i gladak, ali ju je njegovo ubadanje užasno boljelo. — Do vraga — reče on — olabavi mišiće. Samo otežavaš situaciju.

U tom času Dottie krikne tiho; potpuno je prodro u nju. On joj pokrije dlanom usta, podigne joj noge tako da su se ovile oko njega i počne se micati u njoj naprijed-natrag. U početku ju je to tako boljelo da se pri svakom naletu trzala i pokušavala mu se izmaknuti, no to kao da ga je tjeralo da bude još odlučniji. A onda, kakva li čuda, dok je još molila da se to što prije završi, počne donekle uživati. Shvati na što se sve svodi, te počne tijelom odgovarati na Dickove kretnje. Ubrzalo joj se disanje. Svaki je novi dodir povećavao uživanje i pripremao tijelo za slijedeći val. Uto joj se tijelo počne grčevito trzati, samo od sebe, što je zbuni kao da ju je uhvatila štucavica. Tek što se to završilo, postiđeno shvati da se vlada neobuzdano kao da Dick i nije prisutan. Možda zapazivši to, on izađe iz nje i ptitisne joj onu stvar na trbuh. I on se počne, stenjući, trzati, a Dottie osjeti kako joj po tijelu teče nešto ljepljivo i vlažno.

Prolazile su minute. U sobi je bilo potpuno tiho. Kroz prozor je vidjela mjesec. Ležala je nepomično, a Dick je još bio na njoj; vjerojatno je nešto krenulo naopako... po svoj prilici je ona kriva. Budući da mu je lice bilo okrenuto u stranu, nije ga mogla vidjeti. Svojom joj je težinom prignječio grudi tako da je jedva disala. Tijela su im bila mokra,njegov joj je hladni znoj kapao na lice, lijepio joj je kosu na sljepoočicama i tekao joj poput potočića između dojki; slankasto joj je pekao usnice i tužno je podsjećao na suze.

Stidjela se blaženstva što ga je maloprije osjetila. Očito nije zadovoljan njome kao partnericom, inače bi već rekao nešto. Možda se žena ne smije micati? Kazao je »do vraga« kad joj je nanio bol, kazao je to ljutito kao muž kada veli: »Do vraga zašto ne možemo jednom jesti na vrijeme?« ili nešto podjednako neromantično. Zar je, možda, pokvarila sve krikom? Ili je pri kraju zabrljala nešto? Kad bi, barem, u knjigama pisalo malo opširnije o tom! U priručniku Krafft-Ebinga, koji su Kay i Helena kupile u antikvarijatu i iz kojeg stalno navode odlomke, kao da je izuzetno smiješan, opisuju se samo gadosti, na primjer: spominju se muškarci koji se pare s kokošima, no ni tu se ne opisuje kako se to radi. Pomisao na plavušu na komodi ispuni je dubokom zavisti; vjerojatno je sada Dick vrlo nepovoljno uspređuje s njom. Osjećala je njegov dah; smrdio je na alkoholne pare.

Padne joj na pamet grozna pomisao da je Dick zaspao. Oprezno se pokuša osloboditi njegove težine. Donekle se odvoji od njega, ali ga ne uspije skotrljati sa sebe. Sada je pouzdano znala da je zaspao. Vjerojatno je veoma umoran, pokuša ga opravdati; ima tamne podočnjake. Ipak, u duši je znala da nije smio zaspati na njoj kao klada; to je konačni dokaz... ako je on još, uopće, potreban... da mu ona baš ništa ne znači. Kad se on ujutro probudi i otkrije da je otišla, vjerojatno će klicati od radosti. Ili se možda, neće ni sjetiti tko je bio s njim; tko zna što je sve popio prije nego što se s njom sastao na večeri. Nema sumnje, mrtav je pijan. Za nju postoji samo jedna mogućnost ako se ne želi još više ponitizi: treba da se obuče u mraku i tiho nestane. No, prije toga bi trebalo da u neosvijetljenom hodniku pronađe kupaonicu. Svakako mora oprati s trbuha ljepljivu tekućinu koja se već napola osušila i stvorila koru. Prođe joj kroz glavu pomisao od koje joj se sledila krv. Što onda ako se iz njega počelo izlijevati sjeme dok je još bio u njoj? Ili ako se koristio nekom od onih gumenih stvarčica, pa se ona poderala kad se Dottie trznula, i zbog toga se tako naglo izvukao iz nje? Znala je iz pričanja da gumene stvarčice mogu puknuti ili biti nedovoljno čvrste, Znala je da žena može zanijeti i od jedne jedine kapljice. Odlučno se poče migoljiti i podigne na lakat kako bi se napokon oslobodila, ali u tom trenutku Dick digne glavu i, ne prepoznavši je odmah, zagleda se u nju na mjesečini. Istina je, dakle, pomisli nesretno Dottie. Zaspao je i zaboravio je. Željela je skočiti iz kreveta.

Dick sjedne i protrlja oči.

— A, to si ti, Dottie — promrmlja nerazgovjetno i obuhvati je rukom oko struka. — Oprosti što sam zaspao.

Ustane i upali svjetiljku. Dottie se žurno pokrije ponjavom i okrene lice u stranu, jer se još sramila pokazati golom.

— Moram kući Dick — izusti plaho i kriomice pogleda svoje pažljivo složeno rublje na stolici.

— Moraš? — zapita on podrugljivo.

— Ne moraš se oblačiti i pratiti me — nastavi ona brzo i odlučno, gledajući mu pri tom lijepa bosa stopala. Raskoračio se na sagu. Potom se sagnuo i uzeo gaće. Vidjela je kako ih navlači na sebe. Tada je polako digla pogled i srela njegove ispitivačke oči.

— Što je, Dottie? — zapita on prijazno. — Nije baš običaj da djevojke u svojoj prvoj noći jure kući. Zar te veoma boljelo? — Dottie zatrese glavom. — Krvariš? — zanimalo ga je. — Daj da pogledam. — Podigao ju je i povukao prema rubu kreveta. Na ručniku je bila krvava mrljica. — O, to je sitnica — izusti on — Betty je krvarila kao da sam je zaklao. — Dottie je još šutjela. — Dobro, govori što te muči — zatraži on. Pokaže palcem na uokvirenu sliku. — Zar ti ona kvari raspoloženje?

Dottie hrabro zanijeće glavom. Shvati da mora kazati nešto.

— Dick — progovori i od stida zažmiri — ne bi li trebalo da se isperem?

— Ispereš? — upita on zbunjeno. — Zašto? Zbog čega?

— Pa, ako si slučajno ... znaš već

... zaštita od začeća — promrmlja Dottie.

Dick se zagleda u nju, a onda prasne u smijeh. Spusti se na stolicu i zabaci lijepu glavu.

— Drago moje dijete — reče — mi smo primijenili najstariji oblik sprečavanja začeća, koji su još stari Rimljani nazvali »coitus interruptus« i koji je vraški neugodan.

— Mislila sam samo ... — promuca Dottie.

— Ne misli! Što si mislila? Jamčim ti da ni jedno jedino sjeme neplovi u susret tvom besprijekornom jajašcu. Kao što se kaže u Bibliji, prosulo se moje sjeme na zemlju... bolje rečeno na tvoj divni trbuh. — Naglo joj, prije nego što ga je mogla spriječiti, povuče ponjavu s tijela. — A sada — naredi — otkrij svoje misli.

Dottie strese glavom i pocrveni. Ništa na svijetu nije ju moglo natjerati da progovori, jer su je riječi dovodile u užasno neugodan položaj. Jedva jedvice je maloprije izgovorila riječi »isprati« i »zaštita od začeća«.

— Treba da te operemo — zaključi on poslije kratke šutnje. Obuče kućni ogrtač i navuče na noge papuče, te ode u kupaonicu. Činilo joj se da ga nema dugo. Napokon je donio mokar ručnik i oprao joj trbuh. Zatim joj ga je obrisao suhim krajem ručnika i sjeo kraj nje na krevet. Doimao se mnogo svježije nego prije, kao da se oprao, i mirisao je na pastu za zube. Zapali dvije cigarete, pruži joj jednu ruku i metne između njih pepeljaru.

— Svršila si, Dottie — prozbori kao zadovoljan učitelj. Ona ga nesigurno pogleda.

— Molim? — promrmlja.

— To znači da si doživjela orgazam. — Vidjevši da ga ona gleda još donekle upitno, Dick doda: — Doživjela si vrhunac. Zar vas nisu o tome poučili u školi?

— A — izusti Dottie, gotovo razočarana što nije riječi ni o čemu drugom — zar je to bilo... ? — Ne dovrši pitanje.

— Da, to je to — potvrdi on. — Koliko ja mogu ocijeniti.

— Znači, to je normalno? — zapita ona, već se osjećajući kudikamo bolje.

Dick slegne ramenima.

— Za djevojke koje su odgojene poput tebe, nije baš normalno. Barem, prvi put. Premda se vidi na tebi da si vrlo čulna.

Dottie još više pocrveni. Kay govori da je vrhunac užitka nešto vrlo neobično, nešto što može muž postići samo ako brižljivo ugađa ženinim željama i strpljivo je potiče rukom. Dottie se ježila već zbog te puke terminologije. U Krafft-Ebingovu priručniku pronašla je jedan grozan odlomak, napisan isključivo na latinskom, o carici Mariji Tereziji i savjetu dvorskog liječnika suprugu, obratila mu samo površno pažnju i nastojala ga što prije zaboraviti. No, i mama joj je natuknula da se zadovoljstvo postiže tek nakon dugog vremena i iskustva i da pri tom igra ljubav presudnu ulogu. Međutim, kad je mama govorila o zadovoljstvu, nije se moglo baš jasno razabrati na što misli, a ni Kay se nije izražavala određeno kad ne bi navodila neki odlomak iz knjiga. Jednom ju je Polly Andrews upitala da li je posrijedi isti strasni osjećaj kao pri ljubljenju (tada je Polly bila zaručena), a Kay je odgovorila: »Da, otprilike.« No, Dottie se sada činilo da se Kay prevarila. Imala je dojam da Kay priča o nečemu o čemu nema pojma, kao slijepac o bojama. Ili, možda, Kay i mama misle na nešto sasvim drugo, a ovo s Dickom bilo je nenormalno. Međutim, sjedeći kraj nje i ispuhujući dim, doimao se vrlo zadovoljno. Budući da je dugo živio u inozemstvu, vjerojatno zna više od mame i Kay.

— O čemu sada mozgaš, Dottie? — upita je. Trgnula se. — Ako je neka žena vrlo čulna, to je divno. Nemaš razloga za stid. — Uzme joj cigaretu, zgnječi je i spusti joj ruke na ramena. — Slušaj, ovo što sada osjećaš, sasvim je prirodno. Jedan je rimski pjesnik rekao: »Post coitum omne animal triste« (Poslije spolnog općenja sve su životinje tužne, nap. prev.). — Polako joj prijeđe dlanom po oblu ramenu i lagano joj dodirne bradavicu na dojci. — Večeras te zapanjilo vlastito tijelo. Treba da ga upoznaš. Sada si se opustila poslije napetosti, to je normalno stanje. Gledaj kako je meka — promrmlja i uhvati joj palcem i kažiprstom bradavicu. Brzo je nabrekla. — Erektilno tkivo — pouči je i dotakne drugu dojku. — Pogledaj . — Bradavice su nabreknule i otvrdnule, okružene naježenom kožom. Dottie odahne. Dick je izrekao iste riječi kakve je Kay navela iz jednog bračnog savjetnika. Dolje započne opet golicanje. Razdvoje joj se usne. Dick se nasmiješi. — Osjećaš li nešto?

— Ona kimne. — Želiš li još jednom? — upita je i ispitivački opipa. Ukočila se i stisnula butine. Postidjela se snažnih osjeta što su ih probudili njegovi nježni prsti. Međutim, on zadrži ruku između njenih stisnutih bedara i, uhvativši joj drugom rukom desnicu, položi je na onaj svoj dio tijela koji je sada bio mek, mlohav i sklupčan poput nekakva debelog puža. Sjedeći još kraj nje, gledao ju je u lice, milovao je dolje i pritiskivao njenu šaku na sebe. — Tu je jedno izbočenje — šapne joj. — Miluj ga.

Dottie ga začuđeno posluša. Osjećajući kako mu se ud ukrućuje, najednom je imala dojam da je vrlo moćna. Pokuša se obraniti od uzbuđenja što joj ga je izazivao njegov palac na pukotini, a kad je opazila da je on promatra, sklopi oči i raširi noge. On joj pusti ruku, te je, dašćući, klonula na krevet. Njegov palac nastavi igru. Napokon mu se prepustila bez ikakva protivljenja i potpuno susredotočila na vrhunac uzbuđenja , koji se završi trzajima. Tijelo joj se napne, izvije i smiri. Kad ju je njegova ruka htjela ponovo dotaknuti, ona je blago odgurne.

— Ne — prostenje i izvrne se na trbuh. Drugi ju je vrhunac, koji je sada mogla prepoznati uspoređujući ga s prvim, uznemirio i zbunio. Nije ju baš usrećio; prije bi se moglo reći da se osjećala tako kao da je netko nemilosrdno škaklja ili kao da mora hitno u zahod.

— Zar ti se nije svidjelo? — zapita je on i okrene joj glavu tako da se više nije mogla skrivati pred njim. Užasna joj je bila pomisao da ju je promatrao dok je radio ono s njom. Polako otvori oči, odlučna da mu kaže istinu.

— Ono mi se više svidjelo, Dick.

Nasmijao se.

— Da, ti si pristojna, normalna djevojka. Mnogim se djevojkama ovo sviđa više.

Dottie se naježi. Nije, doduše, mogla poreći da se uzbudila, no činilo joj se to malone izopačenim.

— Jesi li to ikada radila s nekom djevojkom, Dottie? — On je uhvati za bradu kako bi joj mogao prodorno pogledati u oči.

— Sačuvaj, bože! — promuca ona pocrvenjevši.

— Svršavaš vraški brzo. Kako možeš to objasniti? — reče joj. Šutjela je. — Jesi li to ikada radila sama sa sobom? — Dottie žustro zatrese glavom; i puka joj je pomisao bila odvratna. — A u snovima?

Protiv volje je kimnula.

— Malo — izusti tiho. — Ne do kraja.

— Bujna erotična maštanja kreposne djevice — reče Dick i protegne se. Ustane, priđe komodi, izvadi dvije pidžame i dobaci joj jednu. — Obuci se i otiđi u kupaonicu. Večerašnja je poduka završena. ●

pokušaji ROBERT LISJAK

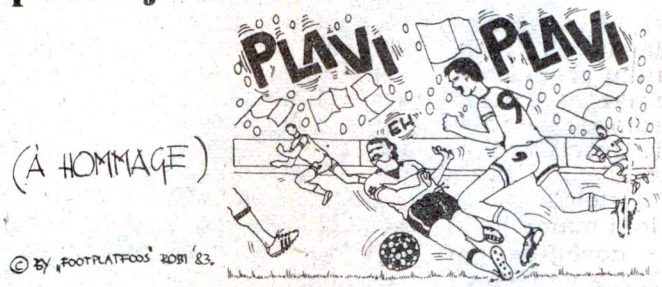

Pregršt zanimljivih materijala poslao nam je Robert Lisjak iz Čakovca. Javlja nam kako su njegovi radovi godinama ćamili negdje u podrumu čekajući ovakvu reviju. Sad ih pokazuje javnosti, a mi se nadamo da će naši čitatelji biti zadovoljni.

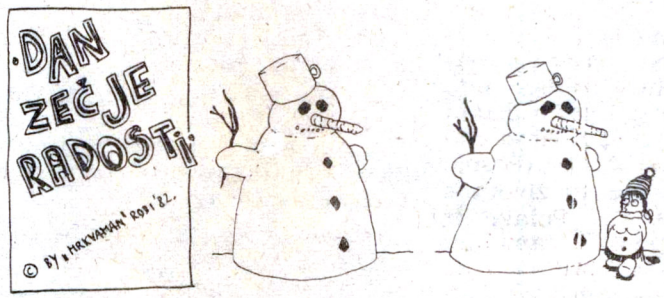

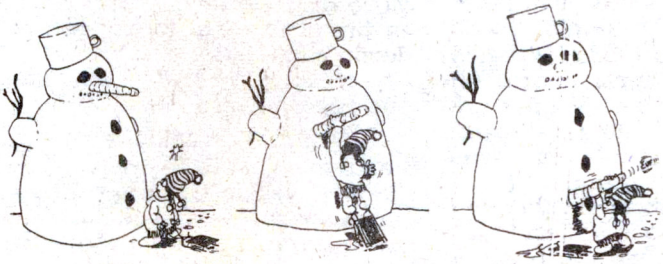

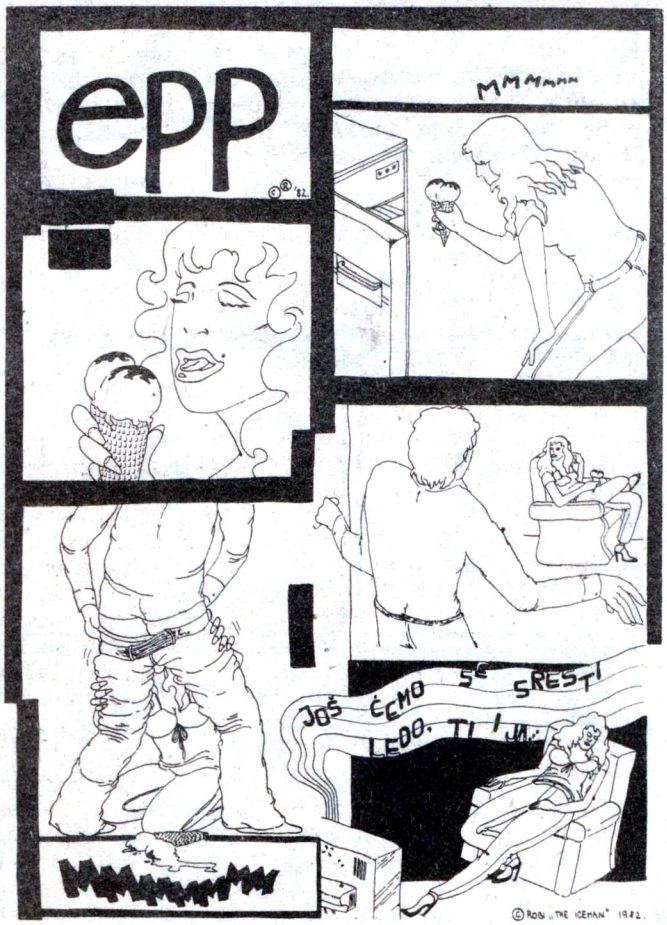

(Nastavak iz prošlog broja)

Crta i piše
GUIDO CREPAX

Dracula

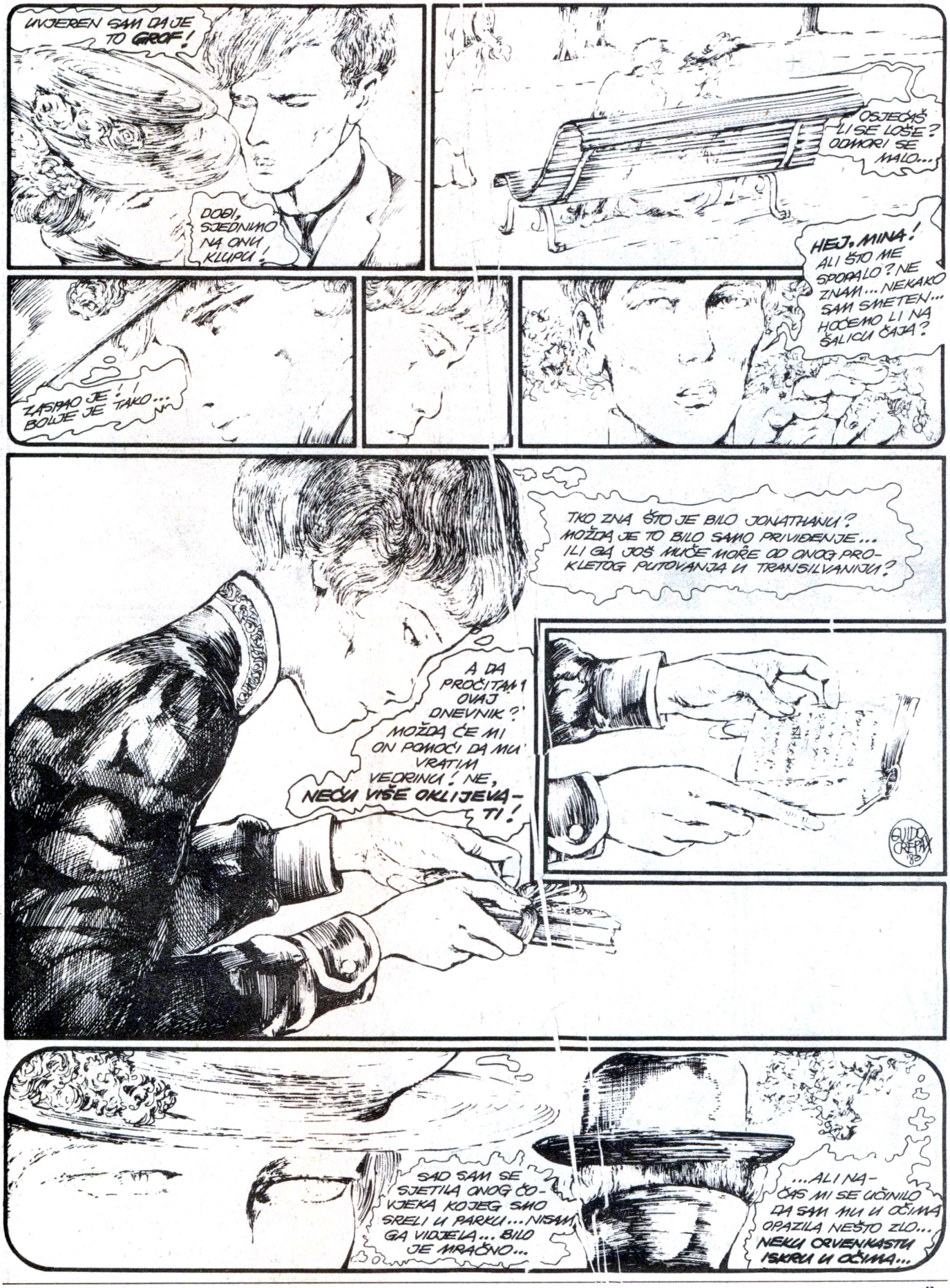
UVJEREN SAM DA JE TO GROF!
DOĐI, SJEDNIMO NA ONU KLUPU!
OSJEĆAŠ LI SE LOŠE? ODMORI SE MALO...
HEJ, MINA! ALI ŠTO ME SPOPALO? NE ZNAM... NEKAKO SAM SMETEN... HOĆEMO LI NA ŠALICU ČAJA?
ZASPAO JE! BOLJE JE TAKO...
TKO ZNA ŠTO JE BILO JONATHANU? MOŽDA JE TO BILO SAMO PRIVIĐENJE... ILI GA JOŠ MUČE MORE OD ONOG PROKLETOG PUTOVANJA U TRANSILVANIJU?
A DA PROČITAM I OVAJ DNEVNIK? MOŽDA ĆE MI ON POMOĆI DA MU VRATIM VEDRINU! NE, NEĆU VIŠE OKLIJEVATI!
GUIDO CREPAX '85
SAD SAM SE SJETILA ONOG ČOVJEKA KOJEG SMO SRELI U PARKU... NISAM GA VIDJELA... BILO JE MRAČNO...
...ALI NAČAS MI SE UČINILO DA SAM MU U OČIMA OPAZILA NEŠTO ZLO... NEKU ORVENKASTU ISKRU U OČIMA...

23. RUJNA
...ALI OVO JE NEVJEROJATNO! UŽASNO! ZATO JONATHAN NIJE HTIO DA GA ČITAM! ZATO JE BIO ONAKO POTRESEN! TAJ GROF JE IMAO ČUDNU MOĆ... ZLOKOBNO JE UTJECAO NA NJEGA... POSJEDOVAO GA JE KAO... KAO ŽIVOTINJU!
GUIDO CRETTI '83
PISAO MI JE PROFESOR VAN HELSING... KAŽE KAKO JE OVLAŠTEN DA PREGLEDA LUCYNE PAPIRE...
...ZNA ZA NAŠE VELIKO PRIJATELJSTVO I MOLI ME DA GA OBAVIJESTIM O SVEMU...
...ŠTO BI MOGLO BITI KORISNO ZA RJEŠENJE TE UŽASNE TAJNE!
PROFESORE, JA VAS MORAM MOLITI ZA POMOĆ! MISLIM DA ĆETE U DNEVNIKU MOGA MUŽA NAĆI ODGOVORE NA MOJA I SVOJA PITANJA!
DOPUŠTATE LI MI DA GA PROČITAM?

Dnevnik Jonathana Harkera
... DUGO PUTOVANJE ... LIJEP GRAD... KLAUSENBURG ZACIJELO NIJE JOŠ DALEKO... A ONDA U HOTEL!
VRLO UKUSNO JELO! POSLAT ĆU MINI RECEPT! SAMO, OD NJEGA SE ŽEĐA, ŠTO JE TO U NJEMU!?
PAPRIKA, GOSPODINE!
NE MOGU SPAVATI ... OVI VUKOVI NEPRESTANO ZAVIJAJU!
UHUH... UUUH...
NAPOKON SAM U TRANSILVANIJI! OVA LICA MI NE ULIJEVAJU POVJERENJE, ALI KAŽU DA SU TO DOBRI LJUDI...
VI STE GOSPODIN ENGLEZ?
DA, JA SAM JONATHAN HARKER..
GROF DRAKULA ME ZADUŽIO DA VAM SAČUVAM MJESTO U PUTNIČKOJ KOČIJI!
I IZVRSNO, HVALA!

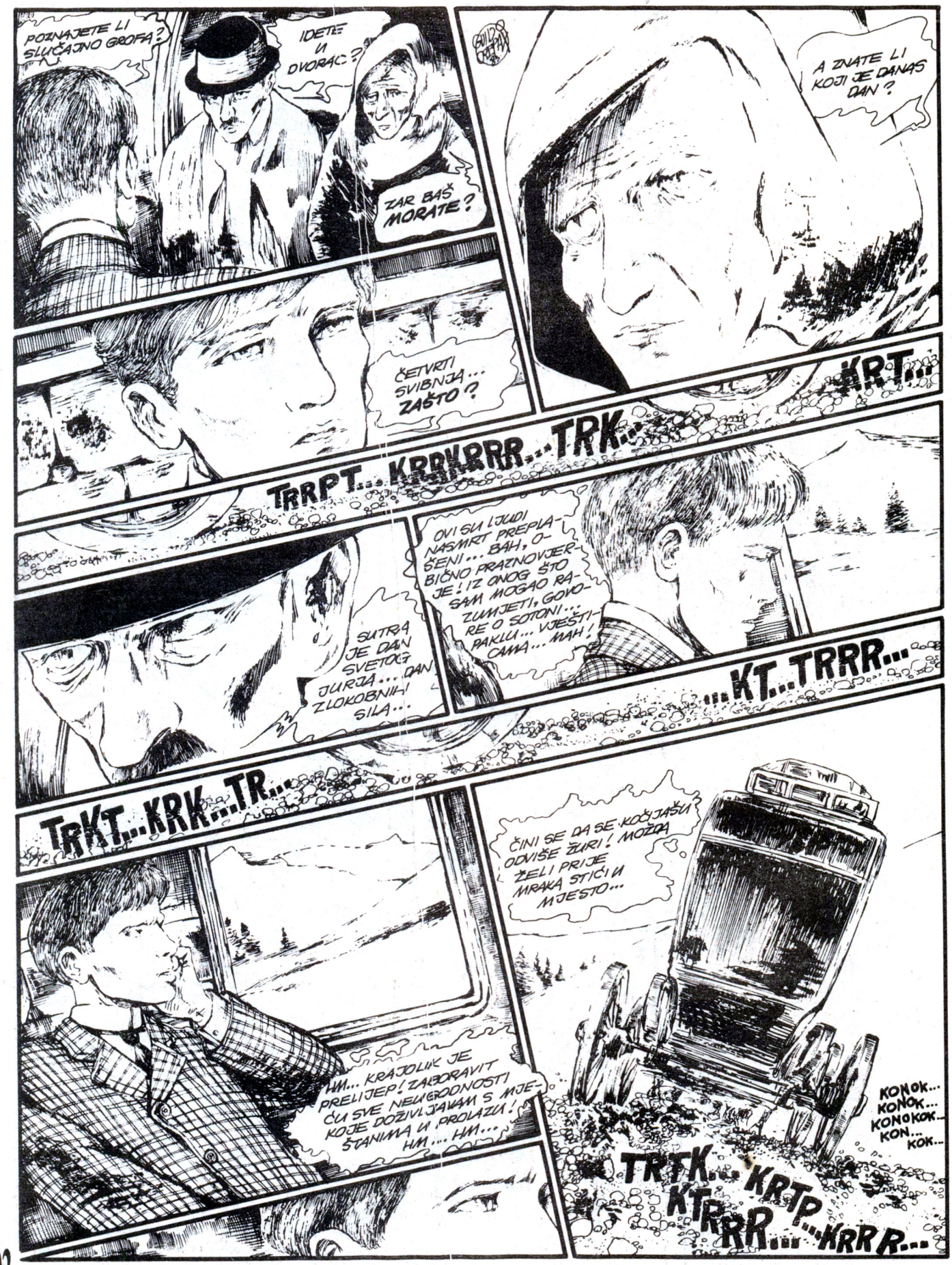
POZNAJETE LI SLUČAJNO GROFA?
IDETE U DVORAC?
ZAR BAŠ MORATE?
A ZNATE LI KOJI JE DANAS DAN?
ČETVRTI SVIBNJA... ZAŠTO?
KRT...
TRRPT... KRRKRRR... TRK...
OVI SU LJUDI NASMRT PREPLAŠENI... BAH, OBIČNO PRAZNOVJERJE! IZ ONOG ŠTO SAM MOGAO RAZUMJETI, GOVORE O SOTONI... PAKLU... VJEŠTICAMA... MAH!
SUTRA JE DAN SVETOG JURJA... DAN ZLOKOBNIH SILA...
...KT...TRRR...
TRKT...KRK...TR...
ČINI SE DA SE KOČIJAŠI ODVIŠE ŽURI! MOŽDA ŽELI PRIJE MRAKA STIĆI U MJESTO...
HM... KRAJOLIK JE PRELIJEP! ZABORAVIT ĆU SVE NEUGODNOSTI KOJE DOŽIVLJAVAM S MJEŠTANIMA U PROLAZU! HM... HM...
KONOK... KONOK... KONOKOK... KON... KOK...
TRTK... KRTP... KTRRR... KRRR...

...MOJI SUPUTNICI NISU BAŠ VESELI...
...SVAKI TREN SE KRIŽAJU!
KRR... TPRR...
KONJI NE MOGU SVLADATI USPON! HEJ, KOČIJAŠU... MOŽEMO LI SIĆI?
NE! VUKOVI SU ODVIŠE OPASNI!
I CESTA JE SUMORNA... POSVUDA KRIŽEVI!
TRTK... KRRRPT...
GUIDO CREPAX '83

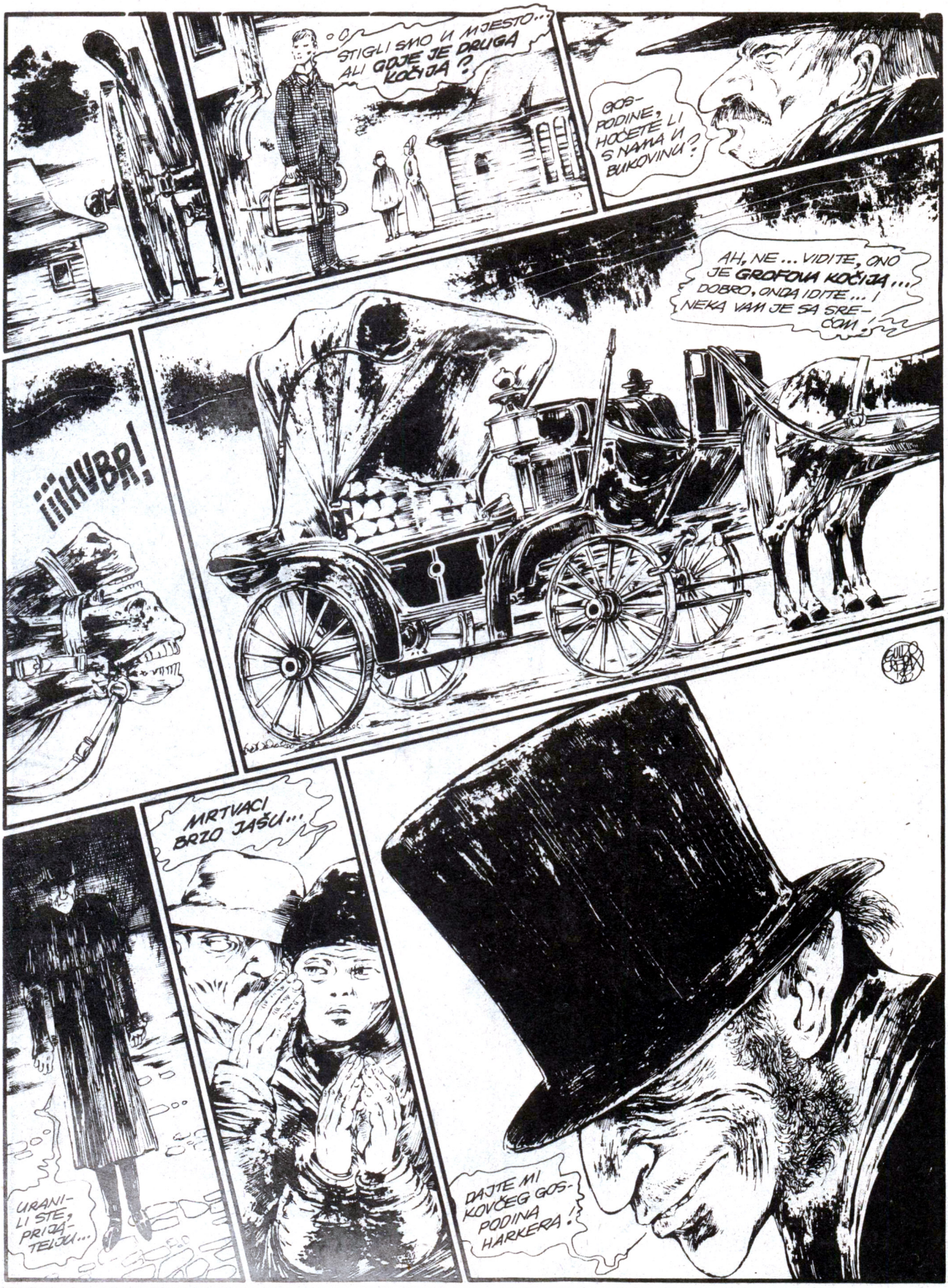
STIGLI SMO U MJESTO... ALI GDJE JE DRUGA KOČIJA?
GOS-PODINE, HOĆETE LI S NAMA U BUKOVINU?
AH, NE... VIDITE, ONO JE GROFOVA KOČIJA... DOBRO, ONDA IDITE...! NEKA VAM JE SA SRE-ĆOM!
!!!HVBR!
MRTVACI BRZO JAŠU...
URANI-LI STE, PRIJA-TELJU...
DAJTE MI KOVČEG GOS-PODINA HARKERA!

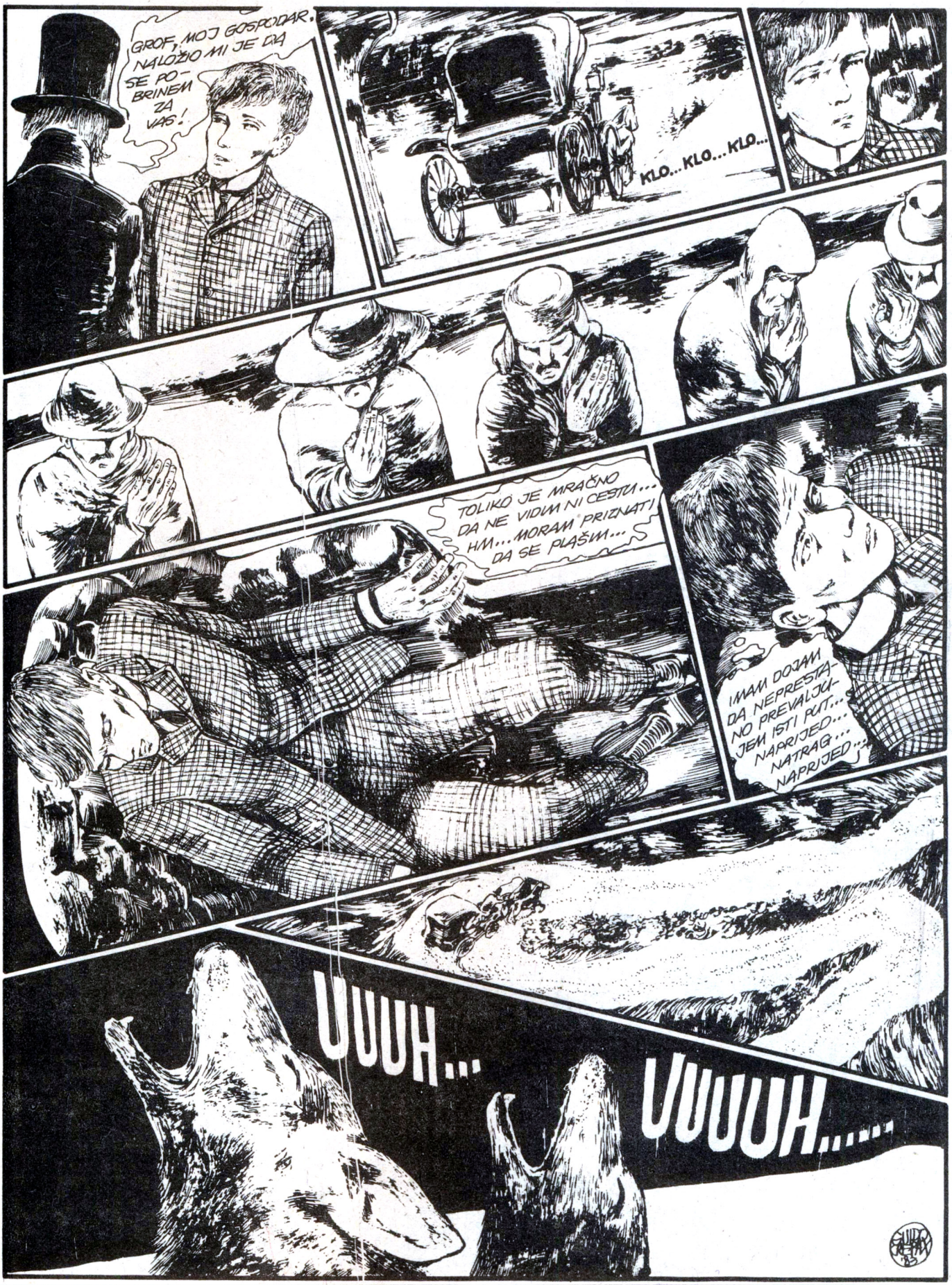
GROF, MOJ GOSPODAR, NALOŽIO MI JE DA SE POBRINEM ZA VAS!
KLO... KLO... KLO...
TOLIKO JE MRAČNO DA NE VIDIM NI CESTU... HM... MORAM PRIZNATI DA SE PLAŠIM...
IMAM DOJAM DA NEPRESTANO PREVALJUJEM ISTI PUT... NAPRIJED... NATRAG... NAPRIJED...
UUUH...
UUUUH.....

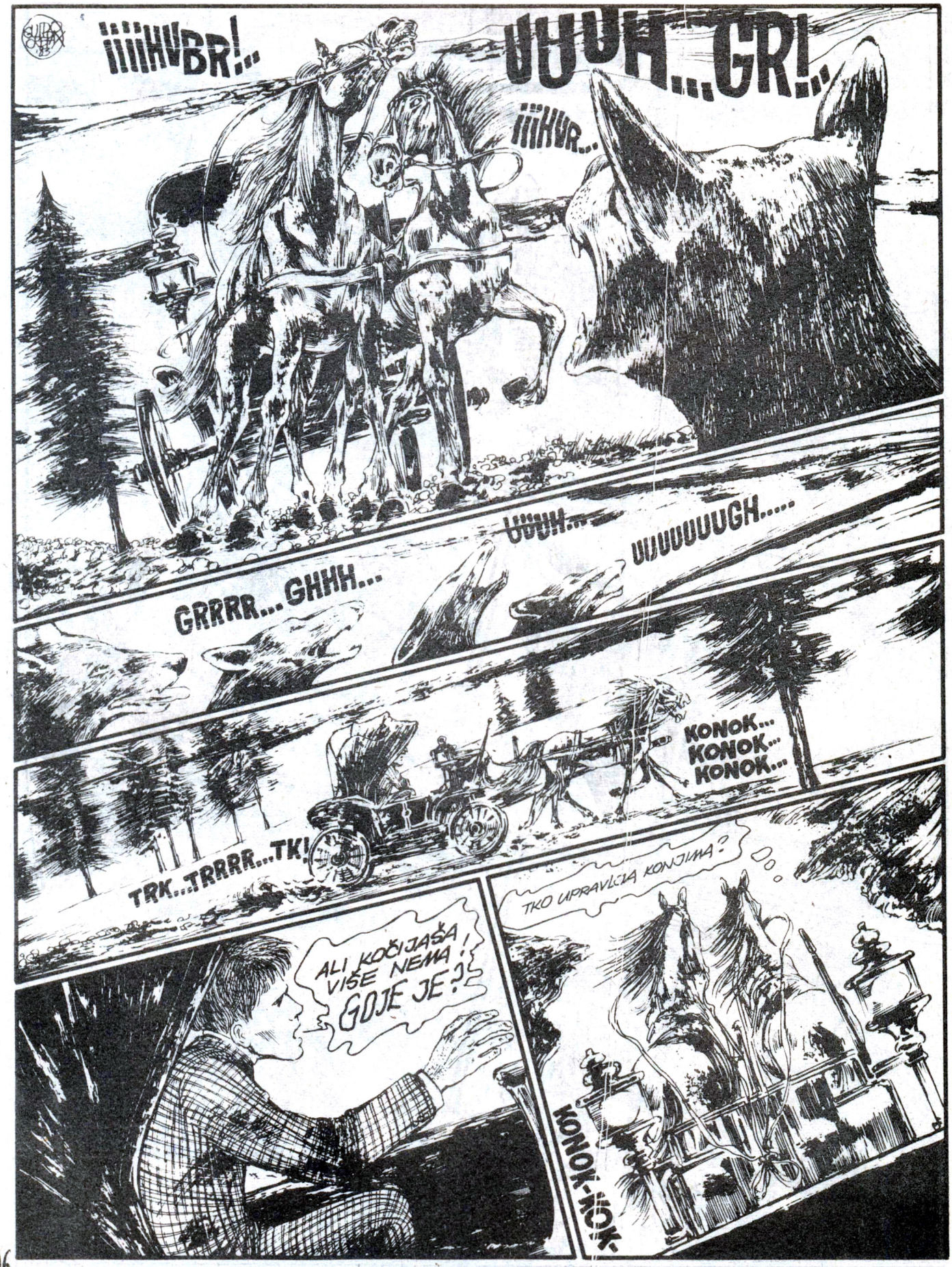
IIIIHVBR!..
UUUH...GR!..
IIIHVR...
GRRRR... GHHH...
UUUH...
UUUUUUUGH.....
TRK...TRRRR...TK!
KONOK...
KONOK...
KONOK...
ALI KOČIJAŠA VIŠE NEMA! GDJE JE?!
TKO UPRAVLJA KONJIMA?
KONOK-ŠOK

SIĐITE, MOLIM!
DVORIŠTE DVORCA... NEMA NIKOGA...
KAKVE SNAŽNE RUKE!
ALI PONOVO JE IŠČEZAO!

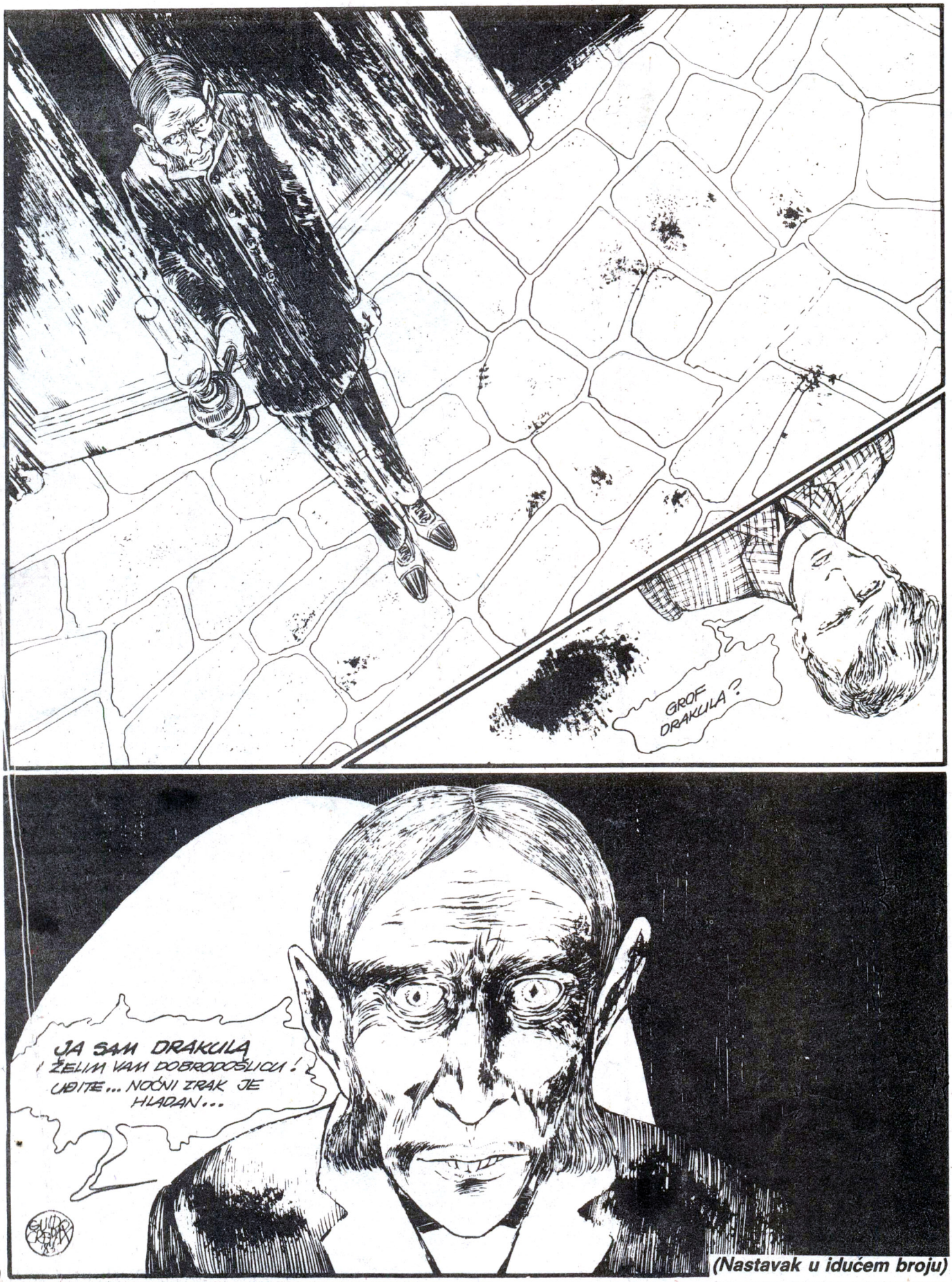

(Nastavak u idućem broju)

3 PRIČE

Louis Licorne

Gospođa Beaulieu i gospodin Pimpernelle

Ne bi se bilo ništa dogodilo da gospođa Beaulieu, nastavnica domaćinstva u tihom južnofrancuskom gradiću Aubre les Pins, nije za uskršnjih praznika podlegla strahu da se nikad neće udati. No, budući da mu je podlegla, ta je trideset petogodišnja djevojka odjurila već prvog dana praznika u Pariz, upustila se ondje još iste večeri u prisne odnose, čak pet puta, s nekim kršnim momkom... i tu svoju sklonost bliskostima nije nimalo ograničila za tri iduća tjedna.

Potom se, ranjena duševno i tjelesno, vratila u Aubre les Pins, ali je, na žalost, sa sobom iz Pariza donijela i jednu nevolju. Dijagnoza zaprepaštenog kućnog liječnika bia je sasvim jasna: dotad neporočna nastavnica domaćinstva ne samo što se tridesetak puta poševila nego je i zaradila kapavac. To je značilo da se, kad počne nastava, neće moći pojaviti pred sedamnaestogodišnjim i osamnaestogodišnjim učenicama u kuharskoj školi, već će morati, upaljene mindže, ležati u krevetu. Ta je okolnost izazvala veliku nesreću u dotad mirnom i spokojnom Aubre les Pinsu.

Dakako, u školi se usprkos nepredviđenom triperu obuka morala nastaviti. Trebalo je naći zamjenu za zaraženu damu. Za taj je zadatak izabran dvadeset četverogodišnji pomoćni pedagog Marcel Pimpernelle, koji je zapravo došao u Aubre les Pins samo radi izobrazbe i stjecanja iskustva. No, sad je, u nuždi, kao što mu je objasnila upraviteljica, trebalo da priskoči u pomoć vrckavim učenicama... dabome, samo u pogledu pripremanja valjušaka i drugih jela. Marcel Pimpernelle se složio s tim zahtjevom, premda ga je u duši mučila velika sumnjičavost, jer njegovo dosadašnje kuharsko umijeće nije sezalo dalje od kajgane i kruha s maslacem. No bio je pripreman za stjecanje novog znanja.

Zbog toga je uvečer uoči prvog školskog dana posjetio gospođu Beaulieu i zamolio je da mu da nekoliko korisnih savjeta. Dijelila mu ih je široke ruke i naposljetku mu je povjerila i jedan od svojih najprokušanijih recepata, koji je trebalo da on iskuša već sutradan za vrijeme nastave.

Gospođa Beaulieu je samo mislila da je riječ o njenom starom receptu, a zapravo se grdno prevarila Naime, u svom jadnom stanju zamijenila je svoj stari recept jednim sasvim drugim, koji je, uz triper, dobila od svog kršnog pariškog momka. Bio je to čarobni napitak koji je služio samo za izazivanje što veće spolne žudnje. Razumije se, dobrodušni Pimpernelle nije imao pojma o tome, sretan što je dobio recept za jelo koje će pripremiti u školi, veselo je otišao od gospođe Beaulieu.

Katastrofa je započela sutradan oko jedanaest sati prije podne. Čim su u razred pohrlile dvadeset i četiri jedre učenice, Pimpernelle se, gledajući sva ta čvrsta bedra i bujne sise, osjećao sasvim drukčije nego prije. Znojnim je rukama prebirao po svojim bilješkama i nekako se više nije osjećao sasvim ugodno u vlastitim hlačama. No vladao je sobom i odmah počeo predavanje o kuhanju, kako bi se oslobodio nezgodnih misli.

Jedan sat nakon toga školsku su kuhinju ispunili vanredno zamamni mirisi. Moglo bi se reći da je cijela okolica zamirisala na kamenice, puževe, celer i svakojake neobične začine, tajanstveno je vrilo i krčkalo u loncima ono što se pripremalo, a oko jedan sat jelo je bilo gotovo. Odahnuvši, Pimpernelle je pljesnuo rukama i zaželio učenicama dobar tek. U školi je postojao lijep običaj da se zajedno pojede ono što bi se prije toga skuhalo. I tako se djevojke

svojski prihvatiše jela, jedino ga se Pimpernelle odrekao; budući da je, na žalost, pokvario želudac, morao se zadovoljiti s nekoliko kriški suhoga kruha.

To je, kao što će se pokazati, već za pola sata dovelo do temeljnog sukoba interesa između pomoćnog nastavnika i njegovih učenica. Jer, objed pripravljen prema receptu što ga je gospođa Beaulieu dobila od svog ljubavnika, djelovao je strašno.

Sedamnaestogodišnja Jeannetta, prsata kći jednog bogatog vinogradara, prva je osjetila u sebi probuđene hormone. Vjerojatno zato što je ona smazala najviše jela. Najednom nije više, ni uz najbolju volju, bila načistu s tim je li pristojna seljančica ili nimfomanka.

No nije dugo trošila vrijeme na to mozganje, već se, strgnuvši s užarenog tijela bluzu i minisuknju, isturivši velike grudi i pohotno uskliknuvši, bacila na zbunjenog Pimpernellea. Pomoćni nastavnik nije ni shvatio što se zbiva.Čvrsta ga je Jeanneta hitro povalila poleđuške na katedru i stegnula ga rukama i nogama.

Napad joj je, dakako, bio uglavnom usredotočen na Pimpernelleov prorez na hlačama, zbog čega mu je bar ostao pošteđen bolesni želudac. No Jeannetta je tako žestoko trzala hlače da joj je već poslije nekoliko sekunda ostao u ruci cijeli patentni zatvarač. Dabome, nije se zadovoljila tim uspjehom, nego je odmah zavukla ručicu pod tkaninu i uhvatila Pimpernelleov pimpek. Snažno ga izvukavši kroz prorez, pokušala ga je smjestiti ispod pupka.

Misleći na svoj budući službeni položaj, Pimpernelle se svom snagom branio. Još je iamo hlače, na sebi, pa mu je mališa bio bar djelomice zaštićen, i tako je stanje namjeravao i zadržati. Ali sve se zbilo drukčije.

Naime, i kod drugih su učenica zakipjeli hormoni. Plavokosa Gigi, vitka i dugonoga, pohita u pomoć prijateljici Jeannetti, zgrabivši velike škare za rezanje peradi i, dok je vinogradarova kćerka i dalje držala čvrsto pimpek jadnog nastavnika i neprestano pokušavala smjestiti na njega svoju koku, razreže mu škarama hlače i razgoliti ga.

Kad se klinac jadnog Pimpernellea potpuno oslobodio stege, odjekne pobjedonosno klicanje. Jeannetta napokon postigne cilj, podigavši se raširenih butina nad nastavnika, dok su ga Gigi i ostale čvrsto držale na katedri. Koliko god se trudio, više nije mogao odoljeti takvim dražima. Ud mu u tren oka nabuja i već ga u idućoj sekundi proguta Jeannettina požudna školjka.

Prepustivši se neizbježnom, Pimpernnelle počne ševiti kao raspaljeni bik. Želučani su bolovi potpuno nestali. Užitak mu se još poveća kad se Gigi, jer ga više nije morala držati, nagnula nad njegovu glavu i potaknula ga da joj liže, siše, pa i gricka bujne dojke. Ovjesila mu ih je, tako reći, baš iznad usta.

Pimpernelle je, dakle, najednom lebdio u devetom nebu. Za tili je tren doveo Jeannettu do orgazma, ali je svoje pražnjenje mudro odgodio, što se pokazalo potpuno pravilnim.

Jer, tek što se jedra Jeannetta privremeno zadovoljila, već se na njegov nabrekli ud popela dugonoga Gigi. Ali, ona ga je htjela dobiti otraga, što je Pimpernelleu i te kako odgovaralo. Tako je, stojeći kraj katedre, sad mogao gledati kako mu buzdovan klizi između njenih ružičastih guzova, te ga je to napokon uzbudilo toliko da joj je uštrcao sok u brazdu. U tom je trenu doživjela ono što i Jeannetta: čudesan orgazam.

Nakon toga se Pimpernelle htio zadovoljno povući iz razreda, jer mu se činilo sasvim dovoljnim što je uslužio dvije mice, a smatrao je i kako je zaslužio da odrijema poslije objeda.

No namjere su mu se izjalovile, jer mu se već približavala Bernadetta, kršna djevojka o kojoj se pričalo u gradiću da bi mogla u svako doba izići nakraj istodobno s dvojicom muškaraca. Jadni se Pimpernelle, koji nije, uostalom, nikad ni pokušavao živjeti kao razvratnik, grdno prestraši kad je ugledao čvrstu Bernadettu i nije bio baš uvjeren u to da bi, koliko god se trudio, mogao udovoljiti i toj gorostasnoj curi. Stoga odluči da da petama vjetra.

Posluživ se velikom tavom, prokrči sebi put do prozora i skoči s prvoga kata u školsko dvorište. Razumije se, bez hlača. Već pomisli da se spasio, ali uto započe opet hajka na njega.

Naime, sve su učenice, osim Jeannette i Gigi, poskakale kroz prozor i, premda su tri ostale ležati uganuvši gležanj, ostale jurnuše za Pimpernelleom preko širokog školskog dvorišta.

Opća je požuda dosegla već vrhunac, pa je Pimpernelle ozbiljno strahovao za život. U očaju mu nije palo na um ništa drugo nego da potrči kroz gradić prema žandarmerijskoj stanici. Sretno je stigao do nje, doduše bez hlača, no za petama mu je još bilo devetnaest vrlo pohotnih djevojaka.

Spazivši u stanici praznu zatvorsku ćeliju, šmugne u nju i zalupi za sobom vrata. Bio je spašen!

Ali nisu se spasila i četiri žandara koji su bili u zgradi. Oni su morali snositi posljedice Pimpernelleove pouke iz kuhanja. Djevojke u tren oka razoružaše čuvara reda, povališe ih i silovaše.

Potom su razularene učenice nastavile mahnitati gradom. Tek uvečer su ih uhvatili i odveli u bolnicu da bi se ondje otrijeznile. No iza njih je ostao širok trag. Prije nego što je postepeno oslabilo djelovanje recepta gospođe Beaulieu, njihovo su nasilje morali podnijeti Pimpernelle, četiri žandara, gradonačelnik i oba njegova zamjenika te cijela nogometna momčad iz Aubre les Pinsa...●

Petronije

Domišljat čovjek

Gradonačelnikovu je ženu počeo zanimati mlad skladatelj koji bi povremeno navratio na gradski trg, a kad je napokon porazgovarala s njim i spoznala da je vrlo privlačan, zaželjela je podijeliti s njim vrhunske užitke.

Ali otkako se udala za gradonačelnika i otkrila da je on priglup, usprkos poznavanju pravnih propisa i snalaženju u svagdašnjem životu, čvrsto je odlučila da više ne legne ni sa jednim muškarcem dok on ne dokaže da je nesumnjivo pametan.

Budući da su se kompozitoru i te kako svidjele njene draži i da je sebe smatrao domišljatim, bio je voljan da prihvati takav izazov.

— Predložite mi i najtežu kušnju — reče joj. — Neću vas iznevjeriti.

— Dobro — odgovori gradonačelnikova žena. — Vi ste skladatelj, a moj muž voli glazbu. Kazat ću mu da idem u vašu kuću u brdima kako bih čula neka vaša djela. On će se sâm pozvati, pa ćemo uskoro doći k vama.

— Ali u čemu je kušnja? — zanimalo je kompozitora.

— Moj muž je vrlo ljubomoran — objasni ona. — Budete li uspjeli voditi ljubav sa mnom prije našeg odlaska, od tog ću vam dana biti na raspolaganju.

Skladatelj je pažljivo razmislio o svemu i napokon mu je sinula zamisao. Otrčavši k susjedu, pozvao ga je k sebi, te su zajedno čekali gradonačelnika i njegovu ženu. Kad je taj ugledni bračni par dojahao pred kuću i sjahao, kompozitor se počne razjareno derati na prijatelja i istjera ga kroz vrata, istodobno ga udarajući prutom po leđima i ramenima.

— Žao mi je ako sam stigao u neprikladno vrijeme— progovori gradonačelnik.

— Nije važno — odvrati skladatelj, glumeći tugu. — Istina mora napokon izići na vidjelo. Ja sam jedan od onih muškaraca koje ne privlače žene. Milije mi je muško društvo. Posvađao sam se s prijateljem zato što on želi prekinuti naš odnos. Zaljubio se u neku djevojku.

U tom se trenutku vani začuje topot. Kad su dotrčali do vrata, opazili su da je prijatelj otjerao gradonačelnikove konje.

— Sad sam ti se osvetio zbog uvredljivih riječi — obrati se on kompozitoru. — Tvoji gosti ne mogu otići odavde, jer su ostali bez konjâ, a dobro znaš da možda danima nitko neće proći ovuda. Nadam se da će ti ovaj moj potez stvoriti neugodnosti kod njih baš kao što si ih i ti meni stvorio.

Skladatelj se počne ispričavati gradonačelniku i njegovoj ženi, ali ga ugledni gradski službenik prekine.

— Nije važno — reče mu— jer ono što se dogodilo, više se ne može izmijeniti. Što je, tu je. Sad je pitanje kako da se smjestimo ovdje dok netko ne naiđe. Imate li dva kreveta?

— Da, svaki imamo svoj krevet — odgovori prijatelj — ali odmah vam moram kazati da neću spavati s ovim ludim muzičarem!

Gradonačelnik se načas zamisli. Dakako, odmah shvati da bi mu žena bila ugrožena uz tako nagla čovjeka kakav je kompozitorov prijatelj, pogotovu ako se ima na umu da su se tom čovjeku upravo počele svidati žene.

— Kako bi bilo, mladiću — predloži stoga — da ja spavam s vama, a moja žena sa skladateljem?

Prijatelj pristane na to, te su se njih četvoro povukli u odvojene sobe, gdje se kompozitor prihvatio drukčije glabe. ●

Anita Volen

Pupoljak

Pa, Mirela, što da radimo? Vi biste htjeli to radno mjesto, je li? Vjerujem da vam se sviđa posao glavne tajnice, ali ... kako da kažem ... Morate shvatiti da mi neće biti lako. Vi ste mladi i nemate dovoljno iskustva ... No to bi se dalo već nekako srediti ... Znate već na što mislim ... Ja, ovaj ... Ako biste bili malo, kako da kažem, darežljiviji ...

Mirela je s neskrivenim gađenjem gledala direk-

tora Davora. U tom trenutku je pomislila: tko li mu je nadjenuo tako lijepo ime? Na glavi, sličnoj jajetu, imao je samo nekoliko dugih pramenova, koje je bezuspješno pokušavao namjestiti preko sjajne ćele.

Vodnjikave plave oči gledale su je s otvorenom žudnjom. Dobro je znala što je netom htio reći. Ako želi mjesto tajnice, mora skupiti snagu i ovom odvratnom debeljku dopustiti da je ima. Od same pomisli na to da bi vodila ljubav s njim, smuči joj se u želucu.

Ali ona je istinski željela to mjesto. Bila je djevojka suvremenih shvaćanja.Živjela je sama, vrlo intenzivno. Nije sad prvi put otvoreno gledala muškarca koji je želi povaliti. Ali gledajući njegove debele prste, zgrozi se od pomisli na to da bi je oni mogli milovati.

No možda neće sve biti tako strašno. Igrala je samo na jednu kartu. Možda će direktor u trenucima ljubavi s njom odjednom, od prevelikog uzbuđenja postati impotentan. A poslije više neće ni navaljivati na nju. Bit će ga stid što se obrukao.

— Ne morate više okolišati, direktore. Bolje da budemo načistu: ja želim taj posao, vi zauzvrat hoćete mene. To smatram poštenom pogodbom, usprkos tome što ne zvuči tako. Ipak, moram vam reći jedno: tek kad budem dobila mjesto glavne tajnice, dobit ćete me. Pošteno?

— Dobro ... Znate, Mirela, sviđate mi se od dana kad sam vas prvi put ugledao. Noću često zamišljam da ležite uz mene, i, vjerujte bilo je prekrasno ... Jednostavno ne mogu vjerovati da ću vas držati u naručju ... Htio bih vas zamoliti za mali predujam, sad, ovdje ...

— Ali, zar ovdje? A ako netko naiđe?

— Ne brinite, naredio sam da mi nitko ne smeta. Pridite da vas vidim obasjanu zracima sunca ... Oh, kako ste lijepi ... Mogao bih umrijeti uz vas, i ne bi mi bilo žao ...

Klečeći, znojnim debelim prstima milovao joj je nožne listove. Radio je to tako nježno i predano da je ona mukom morala zatomiti smijeh. Stigao je do ruba njene kratke suknje. Nije se zaustavio. Rukama je sve smjelije istraživao dalje, neprestano uzdišući. Činilo se da će svakog trena izdahnuti. Najednom je cijelu svoju ćelavu glavu zavukao pod suknju. Uvukao se tako da je morala malo raširiti noge. Poput psića njuškao je njenu putenost. Jedva je zatomila smijeh. Direktor je zaista bio u smiješnom položaju ispod suknje jedne žene! No to njemu očito nije smetalo.

Debeli prst našao je svoje mjesto. Mirela osjeti kako joj je nabrekla dražica. Pitala se je li moguće da ju je starkelja uzbudio. S mnogo je mladića vodila ljubav, ali nikad se nije uzbudila ovako brzo i na ovakav način. Direktorove ruke nisu mirovale. Osjećala je da joj je sva utroba ispunjena. Njen glatki trbuh već se zategao od zadovoljstva. Morala se pridržati za stol da ne padne od žestokog orgazma koji ju je snažno uzdrmao. Butinama je nagonski stegnula njegovu glavu. Znao je da je uspio. Crven, zadahtan i zadovoljan, izvukao je glavu. Sjela je, još posve onemoćala.

— Ja ... drugi put će biti bolje ... — mrmljao je. — Tu je kupaonica, možeš se osvježiti ...

Ono što joj je u tom trenutku bilo potrebno, nije mogla dobiti. Željela je stati pod jak mlaz vode i sprati i onaj osjećaj gađenja. Bila je bijesna na sebe. Kako joj se to samo moglo dogoditi? Taj odvratni ćelavko doveo ju je do vrhunca tako brzo da se zapreprastila izdajničkim popuštanjem svoga tijela. Htjela je provjeriti dokle je on stigao u svemu tome. Približila mu se. Svom dužinom tijela pripila se uza nj.

Njegova muškost nije bila nimalo izražena, nimalo nabrekla. Znači, istina je da je impotentan. Idući put mu neće popustiti ovako lako. Mučit će ga dok ne odustane.

Iste večeri poslije događaja u direktorovom uredu sastala se s Ivanom, s mladićem s kojim je izlazila već tri mjeseca. Vodili su ljubav kao nikad dotad. To ju je navelo da za trenutak zaboravi prijepodnevni prizor. Ivan je bio mlad, pun snage i izuzetno potentan. Uzeo ju je tri puta te večeri. Htio je još, ali nije mogla. Nešto joj nije dalo da osjeti onu slast koju su joj pružili direktorovi debeli prsti.

— Što ti je večeras? Nijednom nisi do kraja doživjela orgazam ... Zar me više ne voliš?

— Samo sam umorna ... — jedva je izustila, ljutita na sebe.

— To kažu sve žene kad nisu voljne da vode ljubav. Mislim da je posrijedi nešto drugo. Uostalom, tvoj problem ...

Bio je ljutit. Odjednom nije za to marila. Voljela je Ivana. Dosad joj je pružio pravo uživanje i činilo se da bi uz njega mogla biti sretna. Nije smjela ni pomisliti na to kako bi postupio kad bi saznao na što je sve spremna da bi dobila novi posao.

Već pun mjesec dana Mirela je radila na novome mjestu. Sve je išlo kako valja. Dokazala je da je sposobna za taj posao. Bila je zadovoljna. Direktor je nije više ništa pitao. Ponadala se da je odustao od naplate duga, ali je svaki čas očekivala da je pozove. I to se dogodilo.

— Mirela, putujemo. Molim te spremi se za sutra ujutro. Rano ćemo krenuti u Beograd. Ostajemo tamo dva dana. Službeno, dakako ...

Službeno. To je, znači, to. Došlo je vrijeme za naplatu. Ovaj put neće sebi dopustiti da je onako uzbudi. Uzbudit će ona njega i onda ga poniziti, tako da više nikad neće poželjeti ni da je vidi, a kamoli da vodi ljubav s njom. U kovčeg je stavila crnu prozirnu spavaćicu. Bio je to samo dio plana. Ponijela je i kratku crvenu haljinu s dubokim izrezom na leđima, ako bi počeo s večerom. Uvertira će biti sporedna, ono glavno ostavit će za kasnije, u sobi.

Odsjeli su u »Interkontinentalu«. Odmah ju je počeo očaravati. Večera je bila izvrsna. Nisu mnogo pili, želeći da ostanu trijezni za ono što bude slijedilo.

Bez riječi ju je vodio do vrata njene sobe. Ušao je, iako ga nije pozvala. Znači, počinje. Sjedio je u naslonjaču, držeći čašu. Kao da ga nije ni bilo u sobi, svukla se dogola.

Navukla je crnu spavaćicu i kretala se po sobi. Gorjela je samo jedna svjetiljka, osvjetljavajući sve nekom tajanstvenom svjetlošću.

— Znam da me prezireš, Mirela. Smatraš me ružnim debelim starcem. Misliš da sam impotentan i bez mašte. Moram ti dokazati suprotno. Navikla si na one mlade mužjake koji se bacaju na tebe i uzimaju te tako da dokažu svoju nadmoć. Njih mnogo ne zanima uživaš li ti u tim polužitovinjskim nagonima. Misliš li da je snaga seksa u tome koliko se puta zaredom može doživjeti orgazam? Varaš se, i ja ću ti to dokazati.

Izazovno je stala preda nj. Pri svjetlosti joj se cijelo tijelo jasno ocrtavalo ispod prozirne tkanine. Njene inače svijetle bradavice na dojkama sad su se izazovno crnjele pod spavaćicom. No nisu bile nabrekle, već uvučene. Direktor je mislio da najprije to treba ispraviti i pomoći prirodi da učini svoje. Kroz tanku tkaninu jezikom joj je dražio bradavice sve dok se nisu dražesno naježile. Mirela je stajala ukočena. Pri pogledu na svoje dojke osjeti da ponovo gubi bitku.

Njeno tijelo je nije slušalo. Nije joj dopustio da stoji ukočeno nasred sobe. Podigao ju je i spustio na meki francuski ležaj. Više nije osjećala na sebi debele masne prste, nego stotinu pipaka koji je obavijaju.

Prsti su bili posvuda. Pune vlažne usne ježile su joj dlačice na vratu. Nije znala kad joj je svukao spavaćicu. Nije znala ni kad joj je raširio butine i zaronio glavu među njih. Znala je samo da joj nešto toplo i meko kruži utrobom, izazivajući valove zadovoljstva.

Njegov jezik bio je duboko u njoj. Mimo razuma i volje, jecaji su joj se oteli iz grla. Jecala je od neslućenog zadovoljstva koje nikad nije toliko osjetila uz muškarca. Po stezanju njene utrobe osjetio je da je blizu vrhuncu. Nije napuštao njenu vrelu nutrinu, kružio je sve brže jezikom do trenutka kad se izvila u luku i stegla ga bedrima. Istog trenutka digao je glavu i gledao kako se mišići njene vagine stežu i ritmički opuštaju u grču sladostrašća. Poljubio je vrh nabrekle i crvene dražice.

— Tako ... tako, Mirela ... Ovo što vidim moja je pobjeda nad tobom. Tvoj se pupoljak otvara preda mnom i traži da ga rascvjetam svojom snagom.

Nastavio joj je ljubiti dražicu i gledati učinak. Jecala je od navale novog zadovoljstva.

Nije više ništa mogla misliti, osim da joj je beskrajno lijepo i da ne želi da to prestane. Rukama je stiskala njegovu glavu među nogama, grčeći se pri svakom njegovom dodiru. Nije joj nedostajalo unutrašnje ispunjenje. Ovladao je njome nečim novim, nekom čudnom, njoj nepoznatom snagom. Nisu joj više smetali ni njegovi prsti, ni puna usta, niti oni rijetki pramenovi kose slijepljeni od znoja. On joj je priuštio dosad najveće seksualno zadovoljstvo.

— Ne više, Mirela ... Misliš da sam nesposoban. Sad me moraš primiti u sebe kao pravog muškarca. Ovo je bila samo predigra ...

Nije ga morala gledati dok se svlači. Znala je da ima mlitavi trbuh i kratke noge. Ipak je otvorila oči prije nego što joj je prišao. Od onoga što je vidjela zastao joj je dah. Njegova muškost ne samo da nije bila za potcjenjivanje nego je bila tako izražena da se gotovo uplašila. Mislila je da će je povrijediti ako uđe u nju. Ali on je to činio tako nježno i polako da nije osjetila bol, nego golemo zadovoljstvo i ispunjenost cijele nutrine. Pri svakoj kretnji njegovog tijela strast se u njoj povećavala. Ponovio je svoju taktiku. Nije joj htio brzo ispuniti želju. Htio je da ga moli, da ga traži. I molila je. Stenjala je. Tražila da završi to slatko mučenje. Uslišio je njene vapaje. Snažnim kretnjama doveo ju je do kraja, koji nije bio kraj, već neki beskraj u kojem je lebdjela na rubu svijesti. Njihova su tijela dugo podrhtavala u grču, ne mogavši se smiriti. Nije ju prestao milovati.

— Vjerujem da nisi razočarana. U početku kad sam za tvoje namještenje uvjetovao ovo, nisam mislio tako. Želio sam te imati samo jednu noć, dokazati ti da nešto vrijedim. Znam da si okružena muškarcima mladim i lijepim. Ja sam ružan, ali ipak ti mogu nešto pružiti ... Ako ti odgovara, ovo se može ponoviti kad god zaželiš, kad se god zasitiš onih mladih mužjaka koji samo misle na svoje zadovoljstvo. Ti si prekrasna žena, Mirela. Otvaraš se kao pupoljak. Htio bih da se taj pupoljak pod djelovanjem mojih ruku i moje muškosti razvije u cvijet. Hvala ti za ovu divnu noć, Mirela. Moj san o tebi se ispunio.

Bez imalo gađenja i prezrivosti, pomilovala je njegovu ćelavu glavu i dlakavu mesnatu ruku. Zaslužio je malu pažnju za sve ono što je učinio da ona osjeti nestvarno zadovoljstvo i da zadovolji njeno tijelo željno ljubavi. Tek s njim upoznala je pravi i snažni vrhunac strasti. Nikad nije mogla naslutiti koliko se seksualnosti krije u tom ružnom i neprivlačnom muškarcu, koji ju je večeras naučio da ne prezire ljude dok ne spozna sve njihove prave vrijednosti. ●

Vanity: senzualnost i ritam

Vanity (pravo joj je ime Denise Matthews), rock-pjevačica, bivši foto-model i bivša zaručnica slavnog crnog boga glazbe Princea, glavna je junakinja filma »Posljednji zmaj« Michaela Schulza.

Ove slike jasno svjedoče o scenskoj izražajnosti pjevačice, koju smatraju nasljednicom Tine Turner. (mo) ●

Ogrlica za jednu noć

Ona nije samo lijepa i uspješna nego i osobito promućurna. Pripadnica jet-seta i filmska zvijezda Lory del Santo (27), koja je za jednu jedinu ljubavnu noć s milijarderom Adnanom Kashoggijem dobila dragocjenu briljantnu ogrlicu, razvila se u televizijsku zvijezdu: dva puta na tjedan nastupa u tv-reviji »Drive-in«. Novac je vrlo dobro uložila: kupila je mnogo stanova. Osim toga bivša je medicinska sestra otkrila novo vrelo prihoda: fotografira za jedan muški časopis — najradije gole muškarce. (až)●

Poprsje Joan Collins

Joan Collins (53), slavna Alexis iz »Dinastije« pojavila se golih grudi u filmu »Magnum Cop«, koji snima u Italiji. I što sada reći: da li joj je izgled pomogao da se uda za sedamnaest godina mlađeg muškarca ili zarada u »Dinastiji« (osam milijuna dolara godišnje)?

Triput se udavala, doživjela je i tri bračna brodoloma. Hoće li joj četvrti brak uspjeti? Ona čvrsto vjeruje u to.

Nedavno je bila predstavljena engleskoj kraljici, a poslije je izjavila da je to prirodno, jer je ona, Joan Collins, najslavnija žena na svijetu! (až) ●

Ljubav u idućoj godini

Osamnaestogodišnji teniski as Boris Becker mogao bi na svakom prstu ruke imati po jednu djevojku. Ali i na tom je području skroman, kao i nakon uspjeha na teniskom polju. Zato se njegova američka kolegica Susan Mascarin morala dobro potruditi da bi pobudila njegovo zanimanje. No ova će godina, kažu zvijezde, Borisu biti vrlo uspješna i sretna, prvenstveno u ljubavi. Možda je to i prilika za Berličanku Angeliku (lijevo), s kojom će tenisko čudo 1985. snimati muzički film »Bangie«. (bp)●

Čedna Marisa

Dosad je Marisa Mell (44) glumila zakopčana do vrata i uvijek je znala više ili manje iskazati svoj talenat. Ipak, i ona je podlegla — obnažena kao sfinga, stala je pred kameru, pri čemu je odala da je oduvijek težila toj vrsti glume, ali zbog straha od posljedica nije prihvaćala uloge u kojima se morala svući. (bp)●

Priscilla između trojice

Lijepa Priscilla Presley ne može se odlučiti između pjevača Julija Iglesiasa, kućnog prijatelja Marca Garibaldija i novog kolege — glumca u seriji »Dallas« Marca Singera. Zato se obratila psihijatru. Ali kako da joj on pomogne kad ona očito želi jednog a da pri tome ne izgubi nijednog?! ●

Gejša za prica

Muškarac se diskretno nakašljao i popravio tamne naočale.

— Mogu li vam pomoći? — zapitao je namještenik na turističkoj izložbi u Londonu.

Posjetilac se zbunio, ali ipak je, šapćući, zatražio neke obavijesti o Japanu. Odgovoreno mu je da ih traži na pogrešnom mjestu!

Što je toliko zanimalo posjetioca?

— Bio je to princ, prepoznao sam ga usprkos naočalama — ispričao je namještenik. — Pitao me o makuri, erotskim slikama na jastucima, koje u tančine pokazuju klasične položaje.

Princu Charlesu predstoji u svibnju ove godine put u Japan. U programu je i posjet kupalištu, s neizbježnom masažom, a uz to ide i gejša. Ne smije se zboraviti da te dame vrlo rado čavrljaju o makuri, a često ne ostane samo na brbljanju...

Ipak, Charlesova će se gejša morati zadovoljiti samo pjesmom i plesom. Samo Diana zna razlog. Proučila je program posjeta i čvrsto odlučila da prati muža, premda je trudna. (bp)●

Ples nage Salome

Biblijska zavodnica svojim tijelom pobuđuje pažnju u kino-dvoranama. Salomu glumi Jo Campin. Ivan je ostao bez glave, ali bio je nagrađen plesom gole Salome. Cijela ta priča može se vidjeti u talijanskom filmu. Gledaoci valjda neće ostati bez glave gledajući razotkrivene draži glavne glumice. (bp)●

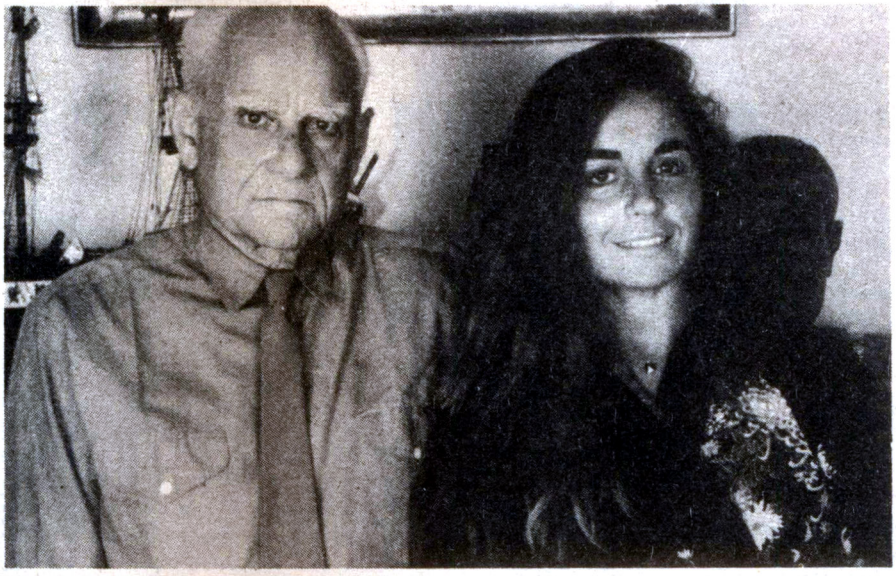

Pomlađeni Moravia

Alberto Moravia (78) odlučio se na brak sa trideset jednogodišnjom Carmen Llera. Iako je poznaje već pet godina, nije se prije odlučio na taj korak jer se morao razvesti od bivše žene. No sad je i to sređeno. Carmen Llera radi u izdavačkoj kući koja objavljuje Moravijine romane i od malih je nogu, kaže, zaljubljena u njega kao pisca, a sad kad ga je bolje upoznala, voli ga i kao čovjeka. Iako u godinama, on neprestano traži nove razonode. Navečer rado izlazi, dok Carmen radije ostaje kod kuće. Ako je to sva razlika među njima, brak će zacijelo biti sretan! (až)●

Gola pod tropskim suncem

Stefanie od Monaca iznenada je napustila Monte Carlo i vratila se na plaže otoka Mauricijusa, gdje su je lani prvi put fotografirali bez grudnjaka. Stefanie je, nakon skandala koji je izazvala pokazavši se u toplesu, obećala da se neće vratiti na Mauricijus, ali obećanje nije održala. Evo je ponovo bez grudnjaka na tropskom suncu.

Ove su fotografije, naravno, ubrzo stigle u Monte Carlo i ponovo naljutile princa Raniera, koji se nadao da se njegova najmlađa kći napokon opametila. U Monacu kažu da je Stefanie uvijek teško podnosila krutu disciplinu dvora. Čim se vratila s dugog putovanja po Americi, u neodoljivoj potrebi za slobodom i nezavisnošću, ponovo je učinila za princezu neoprostivu grešku. (mo)●

Visoki sjaj zvijezda

Za snimanje filma »Groznica subotnje večeri« sreli su se Dan Isaacson i John Travolta. Prije toga Dan je radio kao nastavnik fizičkog odgoja i bio je potpuno nepoznat. Uspjeh koji je postigao s Travoltom udružio ih je poslovno pa su zajedno otvorili vježbaonicu što je ubrzo postala izuzetno privlačna za sve koji žele sačuvati dobar izgled.

Klijenti plaćaju Danu 1500 dolara na mjesec. Dolaze svakodnevno na vježbe. No dobre rezultate ne daju samo one. U to je uključena i posebna prehrana, prilagođena svakom klijentu. Hranu određuje Dan, isto kao i vježbe koje će tijelo održati vitkim, mišiće elastičnim, a ten krepkim.

Njegov je veliki uspjeh i priprema Christophera Reevea za film »Superman«. Očito je uz dobro njegovano tijelo važno sačuvati i tjelesnu snagu. To, dakako, vrijedi i za glumice. Linda Evans dolazi redovito k njemu. Naporno snimanje »Dinastije« iscrpljuje je. Ona nema teškoća s debljinom, ali ni mnogi drugi koji dolaze k Isaacsonu ne brinu se zbog linije, već se bore za zdravo tijelo. On često spominje staru latinsku uzrečicu : »Mens sana in corpore sano«. Da, zdrav duh u zdravu tijelu, za to plaćaju mnoge holivudske zvijezde. Ovdje se, nasuprot drugim poznatim institutima za ljepotu, ne trape, ne gladuju, već pravilno uzimaju hranu i uče prilagođavati svoje tijelo velikim fizičkim naporima.

Isaacson preporučuje da se na dan uzima i šest manjih obroka, pravilno raspoređenih u toku dana, umjesto uobičajena tri.

Zacijelo, Dan Isaacson je uspio i zbog toga što je naučio svoje klijente da se bore za vlastiti izgled, da im je on važan i da samo oni odlučuju kako će izgledati i hoće li biti zdravi. (až)●

Linda Evans i David Hasselhof, protagonist televizijskog filma »Supercar«. Osim njih u Isaacsonovu vježbaonicu dolaze i Ursula Andress, Christopher Reeve, Olivia Newton i mnogi drugi

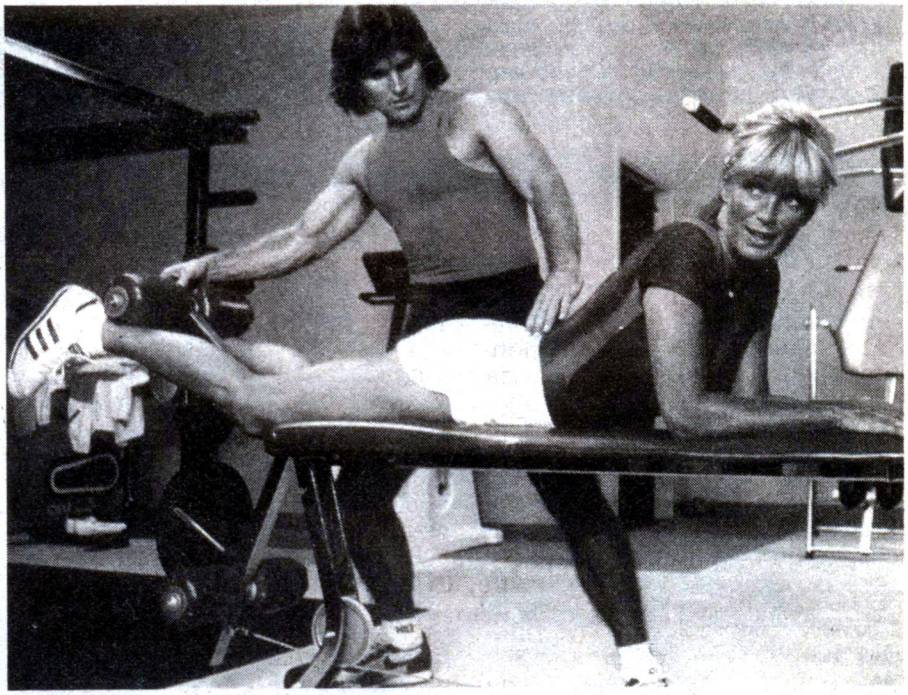

Najslavniji američki bodibilder Dan Isaacson (36) vježba s Lindom Evans (42) još od prve epizode »Dinastije«

Smije u krevet, ne smije u stan

Talijanska filmska zvjezdica, dvadeset četvorogodišnja Christiana Borghi često se nalazi u krevetu s drom Andreasom Dottijem, bivšim mužem bivše glumice Audrey Hepburn. Ova nije oduševljena vezom svog nekadašnjeg muža, jer smatra da Christiana Borghi »loše moralno djeluje« na petnaestogodišnjeg Lucu, sina iz njihova nekadašnjeg braka, Audrey je uspjela dobiti Andreasovo obećanje da starletu neće dovoditi u kuću i držat će je podalje od sina. Audrey nije time mnogo naudila ljubavnicima, jer lijepa Christiana ima u Rimu vlastiti raskošni apartman. (pl) ●

Raspjevani Bel-mondo

Hoće li Belmondo prihvatiti njezine planove? Više nitko ne sumnja u to!

U Francuskoj se mnogo govori o lijepoj, tamnoputoj dvadeset četverogodišnjakinji koja živi s Belmondom. Njeno ime i prezime kao da ima prizvuk sambe: Carlos Sottomayor!

Počela je kao manekenka i glumica, s sad se posvetila novoj strasti: pjevanju. Upravo je u Engleskoj snimila treću ploču. Zaista lijep početak karijere...

San je čarobne Carlos da nagovori Belmonda da s njom pjeva, da sa čovjekom svog života stvori muzički duet. A Jean Paul nije odbio, štoviše. Jedini mu je uvjet da ne pjeva na engleskom!

Carlos i Belmondo su se sreli 1981. na Sejšelima za vrijeme odmora. I, kao što Carlos kaže, uzajamno ublaživali samoću...

Rođena u Bahiji u Brazilu (kći pijanistice i bankara), Carlos se doista ističe osebujnošću. Pravi mali globtroter. U sedamnaestoj godini napustila je obitelj i pošla u južnu Afriku!

Postala je manekenka, reklamirala je kupaće kostime poznate tvrtke. A novinari su je opsjedali. Sportskog izgleda, vatrena, ona je prava pratilja vratolomnika Belmonda. Poslije prvog susreta više se nisu rastajali, ali prevarili su se oni koji su vjerovali da će Carlos ostati zatvorena u kući i glumiti domaćicu.

Carlos je odlučila da pjeva. Snimila je prvu ploču »Take Me Now« (Uzmi me sad), u disko-stilu. Poslije toga snimila je odmah i drugu ploču, s ritmovima svoje zemlje.

Iako je pjevanje s Belmondom samo plan, ona se nada da će na ljeto snimiti tu ploču.

Zašto ovako ženstvena djevojka ima muško ime. Jednostavno: njena je majka željela roditi dječake, a rodila je dvije djevojčice i nazvala ih Juan i Carlos! ●

Posljednji dani Pompeja

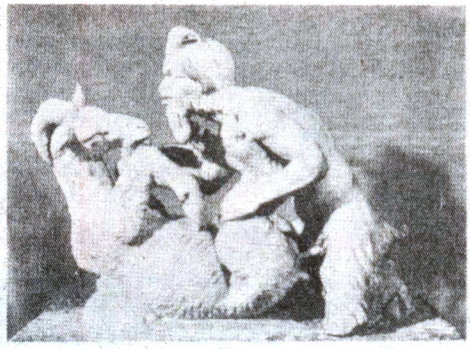

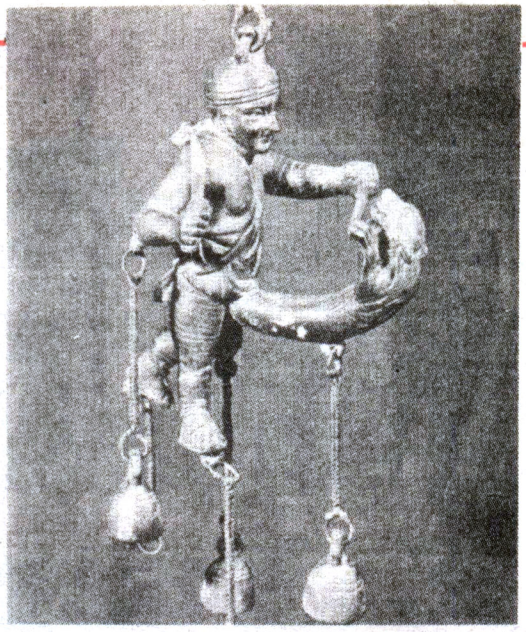

Nikad se neće doznati sve tajne Pompeja koje leže ispod vezuvskih stijena i pepela, premda su arheolozi skinuli mnoge velove sa skrivenog života vrlih Pompejaca. No, te su »vrline« dugo bile dostupne samo odabranima, u posebnoj odaji Napuljskog muzeja, a tek su prije desetak godina otkrivane u široj javnosti. Tako skulpture, nakit i posuđe svjedoče o Pompejima kao o istaknutom dijelu dekadentnog Rimskog Carstva, u kojem su poroci i kult seksa dosegli neslućenu razinu. (hp)●

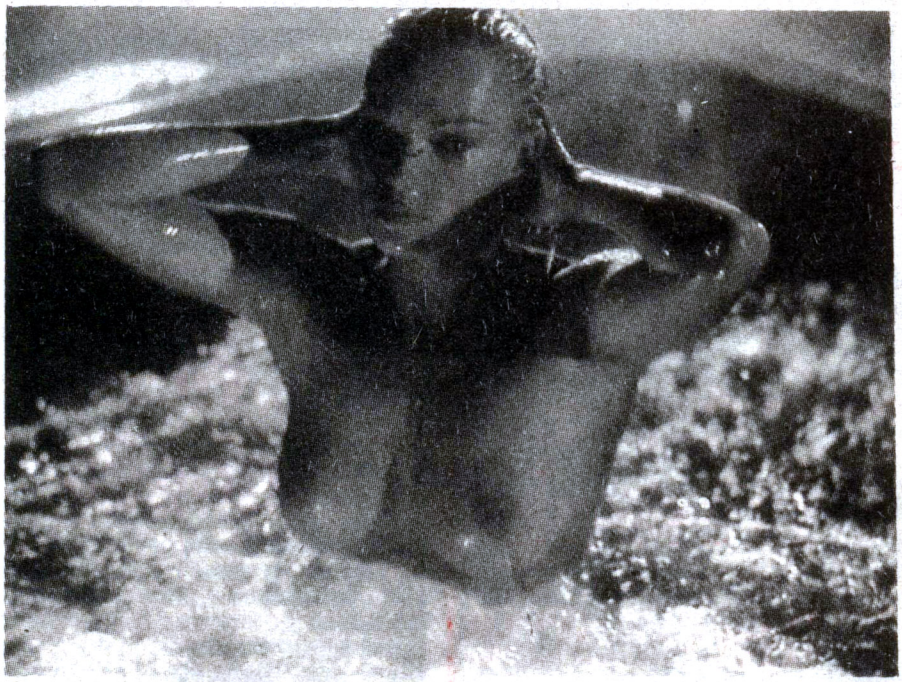

Žuto-crvena krvnica

Francuska glumica Brigitte Lahaie, protagonistica filma »Joy i Joan«, junakinja je novog filma Michela Caputoa. U njemu glumi inspektoricu odjela za borbu protiv narkomana (až) ●

Najljepša u ›Penthouseu‹

Sviđa li vam se Brigitta Cimarolli? Čitaoci njemačkog »Penthousea« izabrali su je za najljepšu djevojku godine, a na internacionalnom izboru ta je 25-godišnja djevojka iz Salzburga bila treća. I redakcija »Video« magazina smatra Brigittu neodoljivom i pokazuje ju na naslovnoj stranici novog broja.

»Magazine za muškarce na video-traci smatram vrhunskim«, kaže Brigitta, koja je na izložbi radija reklamirala kazetu »Phantasme«. (bb)●

Ljepotica s pučke scene

Iako slovi za jednog od fantazijom najnadarenijih režisera njemačkog kazališta, smatra se da je Hans Neuenfels nadavno prevršio mjeru. U njegovoj inscenaciji drame »Franziska« od Wedekina, u kazalištu slobodne pučke scene ima podosta golišavih prizora. Neki su kritičari prigovarali i prozivali 44-godišnjeg režisera, ali bilo je znatno više onih koji su rekli da se »lijepo oblikovana i naga ženstvenost mogla promatrati s divljenjem«. Prije svega to se odnosi na Susanne Meierhofer (25), koja je bila glavna unatoč sporednoj ulozi. (bb) ●

Do posljednje kapi

Osamnaest lijepih djevojaka, prehlađenih, mokrih, odjevenih u gaćice i majicu, borilo se na londonskom hipodromu za naslov »Miss T-shirt, mokra«. Borba je trajala do posljednje kapljice. (až) ●

Trostruko masiranje

Günter Pfitzmann, berlinski filmski glumac, uživao je sat i pol pod razigranim prstima dviju maserki u Bangkoku. Njegova je žena za to vrijeme sjedila pokraj njega. Ona očito misli: povjerenje je dobro, kontrola još bolja. (bp)●

Anja se više ne svlači

»Godine u kojima sam se svlačila iza mene su«, kaže prelijepa mlada glumica Anja Schiite. Dva puta ju je slikao nagu engleski fotograf David Hamilton. U »Dražesnoj rođakinji« i »Pravoj žudnji« dokazala je da je nadarena. Poslije tih filmova uvijek je bila odjevena, a i u televizijskoj seriji »Oliver Maass«.

Režiser Gero Erhardt (42) ima razumijevanja za želje živahne Anje. (bp) ●

Lord fotograf

Lord Lichfield namješta svoje modele dotle dok u svojem objektivu ne postigne savršenu oštrinu. To i mora kao fotograf, ali poslije želi s njima uživati kao muškarac. O tomu je pričala Liz Hoad (dolje), tvrdeći da je vrlo »brz na poslu«. Dakako, to je zaprepastilo britansku kraljicu. Nije samo jasno je li ga njegova žena napustila zbog njegove »brzine na poslu« ili su uzrok bila ogovaranja. (bp) ●

Stalloneova suparnica

Sylvester Stallone ponosi se svojim mišićima. Ali ono što nudi Sybil Danning u svojem novom holivudskom filmu »Commando Squad«, nadmašuje njegovu muskulaturu. Njezine se obline nepošte ne mogu zanemariti. Doduše, služi se uobičajenim ženskim oružjem, koje je jače od njegova pravog — i nisu joj potrebni mišići. (bp) ●

San o filmu

Na tisuće lijepih djevojaka sanja o velikoj filmskoj karijeri. Slava i novac neodoljivo privlače.

Jedna od njih je i Gunilla Stegmann, 19-godišnja Berlinčanka koja misli da posjeduje talent i izgled, da bi mogla biti otkrivena.

Jednom je čovjeku svojih snova već sasvim blizu. »George Götz mi je dao autogram i poljubac«, priča Gunilla. »Schimanski je moj tip. Zacijelo je predivno ležati u njegovu naručju...«

Gunilla je već sudjelovala u nekim televizijskim emisijama, a pokazivala je i nove modele kupaćih kostima. S ponosom ističe svoje mjere: 96-58-92! Ne strahuje od seks-imagea. »Golo tijelo je tako prirodno«, kaže i dodaje: »Porno-filmove ne bih nikad snimala!« (bb)●

Baš uzbudljivo

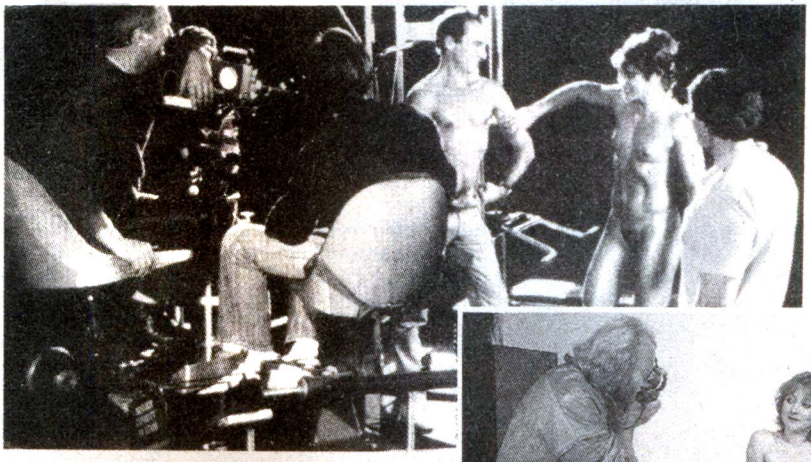

Najzgodnije djevojke i najuzbudljivije žene svijeta dolaze k njima s oduševljenjem — i skidaju se. Fotografi magazina za muškarce. Tko ne bi poželio biti u njihovoj koži?!

Jesu li uzbuđeni kad pred njima pozira toliko dražesnih stvorenja? Većina odgovara: »Već odavna se ne uzbuđujem. Kada toliko mesa vidite dnevno...!«

Ipak, oni ne govore istinu. Jer kad se svi ti Newtoni, Harderi, Weisseri, Hamiltoni i Newmani ne bi osjećali za snimanja i muškarcima, kako bi nastale tako visoko erotske, tako lijepe i uglavnom umjetničke fotografije? Taj ih posao ipak uzbuđuje! I te kako! Jer kako bi inače došlo do toga da većina njih, prije ili kasnije, izabere neki od svojih modela za čvrstog životnog pratioca — ponekad i s vjenčanim prstenom? Nakon toga taj se model uglavnom više ne fotografira... (bb) ●

Besplatni prezervativi za đake

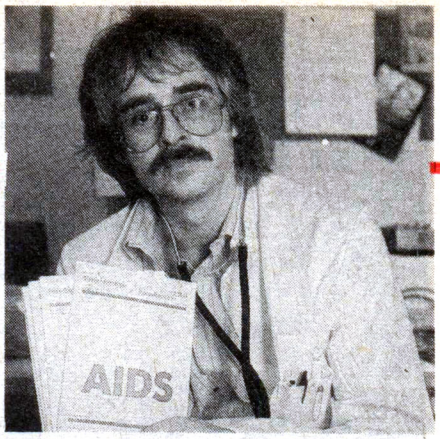

U jednoj školi u Malomöu, u Švedskoj, besplatno se dijele prezervativi učenicima starijim od dvanaest godina. Eric Sunderström, najpoznatiji stručnjak za sidu, zahtijeva da se takva praksa uvede u sve škole, kako bi se mladi zaštitili od te opake bolesti. »Poslije homoseksualaca, prostitutki i narkomana, učenici su najugroženija skupina«, kaže Sunderström, »jer mladi često mijenjaju seksualne partnere dok nađu onog pravog. A to može dovesti do prave eksplozije side u Evropi.«

Stručnjaci se uglavnom slažu u tomu da je prezervativ zasad jedina sigurna obrana od zaraze sidom i, osim nekih iznimaka, svi su suglasni u tome da bi se on morao uvesti u sve škole kao sredstvo za očuvanje zdravlja. (ga)●

Tango: bajka o ljubavi i smrti

Bajka o tangu zaista bi mogla biti bajka o ljubavi i smrti. Bajka o želji, ne baš dječja ili jako odrasla. Čarobna su, gotovo posvećena imena koja označavaju njegove korake: »la media luna«, »las vueltas«, »el passeo«. A čarobno, jedinstveno i posebno je nebo koje treba imati nad glavom da bi se mogao komponirati tango: nebo Buenos Airesa, boja kojeg je, svi to znaju, drugačija od ostalih.

Tango se rađa kao muzika predgrađa, na početku stoljeća postaje seksualni ritam aristokracije. Obuzima bez obzira na neba, klase ili običaje. Plesali su ga silovitim i senzualnim kretnjama ribari, mornari i gauči na rubovima Buenos Airesa. Stiliziran, pomogao je da konačno ustoliči zavodljivost celuloidnog osvajača, mitskog Rudolfa Valentina.

On je bio taj koji je 20-ih godina, u širokim hlačama s ružom u ustima, ravnim šeširom i dobro ocrtanim bokovima, poklanjao ženama mit o princu na bijelom konju, ali ne više kao o nebeskoj lutki, već odraslom i pomalo mračnom i opasnom avanturistu. Pedeset godina poslije mahanizmi zavođenja postali su više pogrebni i žestoki: on se zvao Marlon Brando i divljački je posjedovao nepoznatu ženu u praznom pariškom stanu. Ali što nakon pogrebne izvedbe »Posljednjeg tanga u Parizu« nalazimo na kraju 1985? Opet tango. Vječnu bajku koja suprotstavlja muškarca i ženu, vječni antagonizam između ljubavi i sudbine, nalazimo u filmu Argentinca Fernanda Solinasa »Tangos«, koji je dobio specijalnu nagradu žirija na Bijenalu u Veneciji.

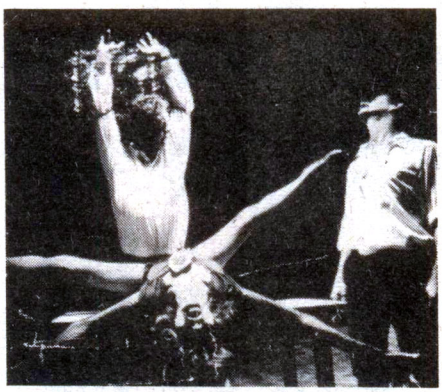

U ritmu muzike Astora Piazzolle, mitskog Carlosa Gardela, kompozitora tanga iz 20-ih godina, i samog Solinasa, »Tangos« govori upravo o ljubavi i izgnanstvu, bolu i nostalgiji. Radnja filma zbiva se u Parizu, gdje se oko 1980. godine od vojne diktature sklonila grupa argentinskih izbjeglica. Oni su u sigurnosti, ali to nisu i njihova srca i njihov život. Da bi preživjeli nostalgiju, bave se svojim negdašnjim zanatom: pjevaju i plešu i postavljaju na scenu »Tanghediju«, spektakl koji je mješavina tragedije, komedije i baleta. Tako mogu i dalje razgovarati o Buenos Airesu, o svojim prijateljima i ljubavima, o svom životu i kazalištu, o svojoj kulturi i običajima. (mo) ●

Milijarde za bordel

Pljačkali su banke, zlatarnice, velike robne kuće da bi financirali klub sa skupim »damama« ljubavi. Tako je počeo pljačkaški pohod bande »Manila«, predvođene šefom Bingom, koja je u vrlo kratkom razdoblju u Hamburgu i okolici stekla plijen od dva milijuna maraka, namijenjen »unapređenju« seks kluba »Maxim« u Holm Seppensenu. Veliki dio opljačkane svote potrošen je za putovanja na Filipine, gdje su kupovali djevojke za svoj bordel. U tim pljačkama nije bila pošteđena ni naša banka u Hamburgu. No njihov san o najekskluzivnijem bordelu ubrzo je propao i u proljeće bandi počinje suđenje, a prostitutke iz Manile prisilno su vraćene u domovinu. (ag) ●

Nepovjerenje u muškarce

Anna Bergman, trideset petogodišnja kći švedskog filmskog redatelja Ingmara Bergmana ne drži mnogo do muškaraca. To je objasnila nedavno u Londonu, gdje i živi: »Prije navršene trinaeste godine bila sam silovana. Otad nemam povjerenja u muškarce«. No to joj nije nikad smetalo da se pokazuje razodjevena. Poslije petnaest godina bračnog života pokušava naći sreću u ljubavi s jednim Nijemcem. (bp) ●

Povratak nimfe

Bliži se kraj drugog svjetskog rata. U jeku borbi u Normandiji događa se nešto nečuveno: savezнички vojnici su zaokupljeni nesvakidašnjim pitanjem: »Što je s Jane?«

Koja Jane?! Kakva Jane?!?

Pa evo — baš ova: kad se u armijskom listu u svojem stripu (čija je glavna junakinja, uz psića Fritza) prvi put pojavila skroz-naskroz naga, britanski su vojnici učinili nevjerojatan pothvat i uz velike žrtve, tko zna čime osokoljeni, probili dotad neprobojnu liniju neprijateljske fronte i odbacili protivnika čitavih šest milja u njegovu pozadinu. Istodobno, druga britanska divizija uspješno napada na drugoj strani...

Možda ovo nema baš nikakve veze s »pravom« istinom. Nijedan udžbenik vojne strategije to ne spominje, pogotovu u poglavlju o psihološkim utjecajima na moral vojnika. No istina je da su oni bili i te kako uznemireni kad je omiljena im heroina neplanirano odsustvovala iz američke i britanske vojne štampe. Također je očita podudarnost maloprije spomenutih junaštava i pojavljivanja razgolićene Jane — dobre armijske i civilne vile devete umjetnosti!

Stripovski eros

Vjerojatno najvažniji predratni događaj u britanskom novinskom stripu zbio se 5. prosinca 1935. na stranicama dnevnika »Daily Mirror« — pod naslovom **»Jane's Journal«**, u kojem se glavna junakinja, očekujući najavljenog njemačkog grofa Fritza uzbuđeno šminka, traži odgovarajuću odjeću (čedno pokazujući pri tome minimum svojih draži), da bi ga na kraju dočekala, iznenađena spoznajom da je Fritz zapravo psić jazavčar! Tako rođeni duet do rata se potucao u trivijalnim pustolovinama, bez prave koncepcije i američke stripovske beskompromisnosti. Ne zaboravimo — oko tri i pol desetljeća nakon smrti kraljice Viktorije viktorijanski se moral još nije izvjetrio iz ljudskih glava, pogotovu ako su one stajale na ramenima tvrdokornih urednika u novinama!

Približavanjem ratne opasnosti i mobilizacijom na svim stranama ovaj dnevni novinski strip dobiva polako svoju vjernu publiku i — smisao! Ispostavilo se da je Jane prototip nevinog, priglupog djevojčeta sklonog gubljenju dijelova odjeće u svim zamislivim (ne) prilikama na javnim mjestima i da je idealna vojnička dragana za platonsko uzdisanje. Suhoparni život u uniformi dobiva osvježanje, a Jane, izgubljena u »surovom muškom šovinističkom svijetu«, postaje još nevinija i dražesnija. Krug obožavatelja počinje se širiti, ona postaje zaštitni »pin up« britanske armije, a američka vojna štampa uvrštava je u svoj redoviti zabavni sadržaj kao »moralnu podršku momcima na fronti«, uz svoj proizvod — **Miss Lace** iz stripa Miltona Caniga **»Male Call«** (»Zov muškosti«). Kreator Jane, **Norman Pett** nikad nije dosegao Caniffovu umjetničku razinu unatoč vidljivu crtačkom napretku, ali se mogao tješiti da je njegova tvorevina bila popularnija i ljudskija. Nasuprot Miss Lace, hladnoj i proračunatoj jenkijevskoj curi, koja svjesno pokazuje svoj seksepil, nosi izazovnu odjeću (sa šturim obnaživanjem), te unosi razdor u armiju obožavalaca kojima ne želi pojedinačno pripasti, Jane je prostodušnija, naivna, široka srca, pogotovu kada treba pogasiti feministički ponos, odnosno »objektivizirati« sebe u muškim očima putem (ne)namjernog odbacivanja stega odjeće. Dobra Jane tu nije znala za granice. Kada daje, čini to svim srcem i cijelim tijelom.

Nova vremena

Dolazak mira donio je i autorsku promjenu kod Jane: **Mike Hubbard** smjenjuje solidnog Normana Petta, unoseći notu bezličnosti u grafičku obradu stripa, koji nema više samosvojnosti; ničim se posebno ne izdvaja, a novonastali moralni nazori nisu pogodovali ovoj junakinji. Njen je smisao bivao iscrpljen; on je imao svrhu u vremenu krućih moralnih načela. Osim toga sveopća dragana Jane stekla je mladića imenom Georgie i pustolovine su postale sasvim drukčije, zasnovane na premisama sapunske opere. Nestalo je one magije usmjerenog bezobrazluka i humorne intonacije u scenariju i dizajnu. Neminovan se kraj bližio kako su nadolazile i »lude šezdesete« — jednog lijepog predvečerja, uz tipičan holivudski poljubac (u čamcu!) i zaklinjanje na vjernost i sreću u mirnom zajedničkom životu, Jane i Georgie su otplovili u zalazak Sunca... Jedna stripovska era završila se, čini se, zauvijek.

Korijeni su još bili jaki, potreba za junakinjom novog vremena također: sve veća društvena uloga omladine u životu pogodovala je modernijoj junakinji i nekoliko mjeseci u 1961. godini mogle su se

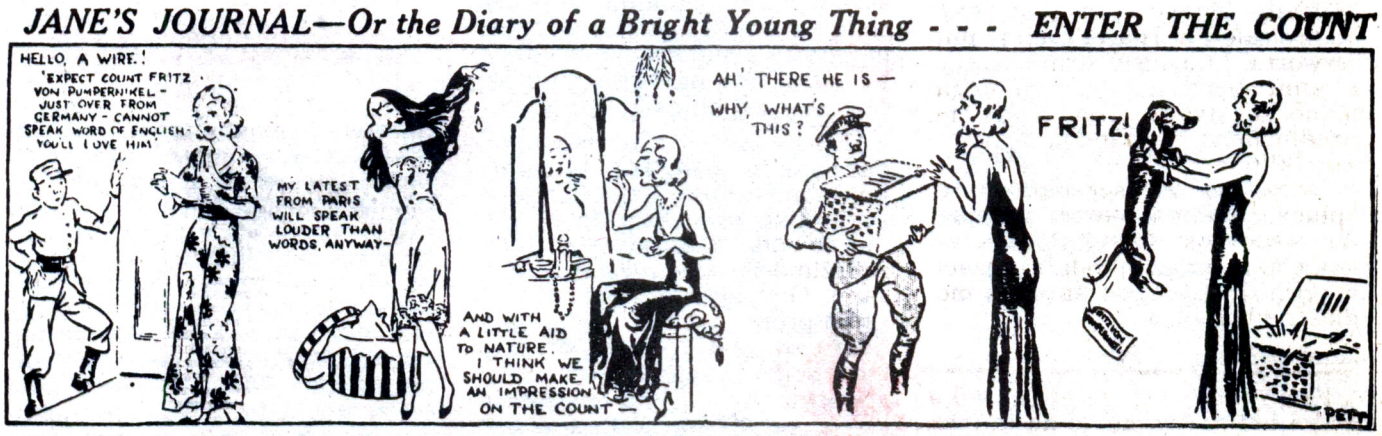

»Jane« Normana Petta u jednoj od prvih epizoda ovog stripa koji je počeo izlaziti krajem 1935. godine

Na vrhuncu popularnosti — »Jane« iz vremena drugog svjetskog rata

pratiti avanture **»Jane — kći Jane«**, koje je bez uspjeha oblikovao Maz, bezuspješni nastavljač još jednog erotskog stripa — **»Romeo Brown«**, koji je napustio veliki **Jim Holdaway** radi **»Modesty Blaise«**. Jednostavno nije išlo, unatoč tradiciji, kojoj očigledno nije bilo mjesta u novom dobu. Potom se pokušalo s novom, originalnom junakinjom — **Patti,** buntovnom osamnaestogodišnjakinjom, tipičnom britanskom provincijalkom, djevojčicom tog doba. I opet promašaj i neslavan završetak. Ženska je omladina ipak bila drukčija i nije se uklapala više u model Jane. Bila je osviještena i nosila je mini-suknju, koja je »normalno« javno pokazivala ono što je u fikciji Jane izdašno prikazivala stjecajem (ne)prilika. Bio je to kraj. Britanski strip našao je svoju curu u »Tiffany Jones«, manekenki koju su kreirale **Pat Touret** i **Jenny Butterworth.** I novinski strip i sveske, albumi stripa, mijenjali su se zajedno sa stvaraocima, junacima, urednicima, vremenom, društvenom klimom...

Ne zaboravimo: seksualna je revolucija buktala punom snagom, donoseći svoje obilne plodove, od kojih su najizrazitiji bili legalizacija pornografije i posvemašnja medijska erotizacija.

Jane danas

Krajnji odgovor možete vidjeti u ovom broju. Poznato je da se mjesecima govori o »novom valu konzervatizma«, povratku romantike i moralnih načela naših djedova i baka i sl. U svijetu se u modu vraća cenzura, zatvaraju se porno-kina, sex-shopovi, live-show barovi, platonizam osvaja... Svjetska štampa masovno propagira »starinske« svjetonazore, omladina ih prihvaća, zloglasna kuga novog vremena — AIDS (ili sida po naški) više no išta poziva na čednost i prekid raspusnog spolnog življenja!

Ovim kadrovima Mikea Hubbarda završila je Jane svoje pustolovine 1959. godine

U takvom raspoloženju, koje se odrazilo na novinarstvo, kazalište, književnost, film, umjetnost općenito, ni strip nije pošteđen. Nećemo se sada time opširnije baviti, zadržimo se samo na staroj dobroj Jane. Gotovo istodobno sa svjetskom premijerom evo je i u nas, u dobru zdravlju i snazi, punijoj no ikad, pod olovkom, perom i kistom vrsnog crtača **Johna M. Burnsa,** kojeg znamo kao autora **»Tragača«, »Danijele«** (seksi junakinje budućnosti), **»Modesty Blaise«** (kraće vrijeme), **»Earthe«** (djevojke iz prethistorije odmrznute u našem stoljeću, vrlo pustopašne cure!) i **»Zetari«** senzualne ratnice iz zaboravljenog vremena, koju možemo pratiti u »Strip artu« za koji se ekskluzivno radi

Burns se javlja kao najbolji mogući izbor za dizajnera: lagan i lepršav a istodobno jak u grafizmu koji očarava. Jane (kao i spomenuta Eartha) budi se iz sna započetog 10. listopada 1959. kao prelijepi anakronizam, zbunjena golemim vremenskim skokom, ali istodobno puna sebe i dovoljno svjesna sebe da bi se mogla izvanredno snaći i uklopiti u svijet luckastih muškaraca, sposobnih jedino da je bezumno obožavaju — izdaleka, baš kao u stara vremena. ●

Bojan M. Đukić

John M. Burns

Jane u svemiru

NEMOJ MI REĆI DA JE OVO „MINI"! SJEĆAM SE KAD SU GA TEK POČELI PROIZVODITI!
DA, JEDINSTVEN JE. KAO TI, JANE.
KAO UČENJAK, OČARAN SAM...
...ZNAM U AMERICI I DRUGE KOJI BI TAKOĐER BILI!
JANE, POĐI SA MNOM „CONCORDEOM" U SJEDINJENE DRŽAVE. ŠTO KAŽEŠ NA TO?
T92
5
S TOBOM U SJEDINJENE DRŽAVE? A ŠTO JE TO „CONCORDE"?
SAZNAT ĆEŠ. HAJDEMO U KUPNJU!
MORAŠ U SJEDINJENE DRŽAVE, MILA. TAMO ĆEŠ BITI NAJSLAVNIJA AMBASADORICA!
MISLI NA RAD, CHRISE! PITALA SAM TE ŠTO JE „CONCORDE"?
POĐI KUĆI I SPAKIRAJ SE! SUTRA ĆEŠ SVE SAZNATI!
T93
6
AMERIKO, STIŽEMO! DOBRO JE ŠTO SI SE ODLUČILA!
PA, IMAJUĆI NA UMU MOJU DVADESET SEDMOGODIŠNJU ODSUTNOST, NISAM BILA PREZAUZETA!
A SVE SE JEDNOM MORA ISKUPITI!
DOĐI DA UPOZNAŠ „CONCORDE"!
TAMO! ČEKAJ, UPRAVO MU POKREĆU JEDAN MOTOR!
CONCORDE
PREKASNO!
OOOO!
7
T94
MOGAO SI ME OPOMENUTI! ČESTO OVAKO PROPUHUJE DJEVOJKE?
DAKAKO, AKO SE NAĐU NA PUTU...
TO JE SAMO JEDAN MOTOR, A SVAKI IMA DEVEDESET TONA POTISKA.
ZAPANJUJEŠ ME!
NIJE TO NIŠTA U USPOREDBI S ONIM ŠTO ĆEŠ VIDJETI! OVA LEPTJELICA PLOVI TAKO REĆI SVEMIROM.
UISTINU? ZACIJELO JE VIDIK S NJE IZVANREDAN!
T95
N... NE ŽALIM SE NI NA VIDIK ODAVDE!
8

DOBRO DOŠLA U ELEKTRONSKO DOBA, JANE! AVION JE KOMPJUTORIZIRAN...
ŠTO ZNAČI...
...MOŽEŠ GA PROGRAMIRATI DA ČINI BILO ŠTO, LETI BILO KAMO, DA SAM NALAZI CILJ...
I TO SAMO PRITIŠĆUĆI TE GUMBE?
T96
PA, MANJE VIŠE. EVO MOMKA KOJI UPRAVLJA, ON ĆE TI OBJASNITI.
MISLIŠ NA PILOTA? NISAM POMISLILA DA JE POTREBAN!

IMATE LI VREMENA, KAPETANE, DA NAM OBJASNITE KAKO RADI AVION?
NA KOJE MISLITE?
ZANIMA ME KAKO RADI OVO SAVRŠENSTVO.
O...OVAJ, NA „CONCORDE" NARAVNO!
T97
DOBRO, KRENIMO... IGRATE LI KARTE, JANE?
NE RAZUMIJEM...OBJASNITE MI...
10

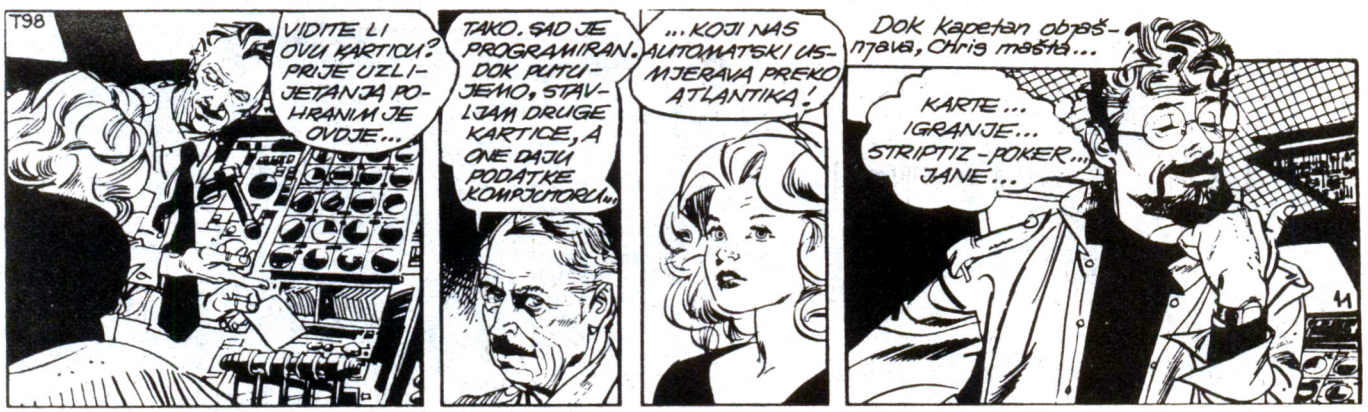
T98
VIDITE LI OVU KARTICU? PRIJE UZLIJETANJA POHRANIM JE OVDJE...
TAKO. SAD JE PROGRAMIRAN. DOK PUTUJEMO, STAVLJAM DRUGE KARTICE, A ONE DAJU PODATKE KOMPJUTORU...
...KOJI NAS AUTOMATSKI USMJERAVA PREKO ATLANTIKA!
Dok kapetan objašnjava, Chris maštа...
KARTE... IGRANJE... STRIPTIZ-POKER... JANE...
11

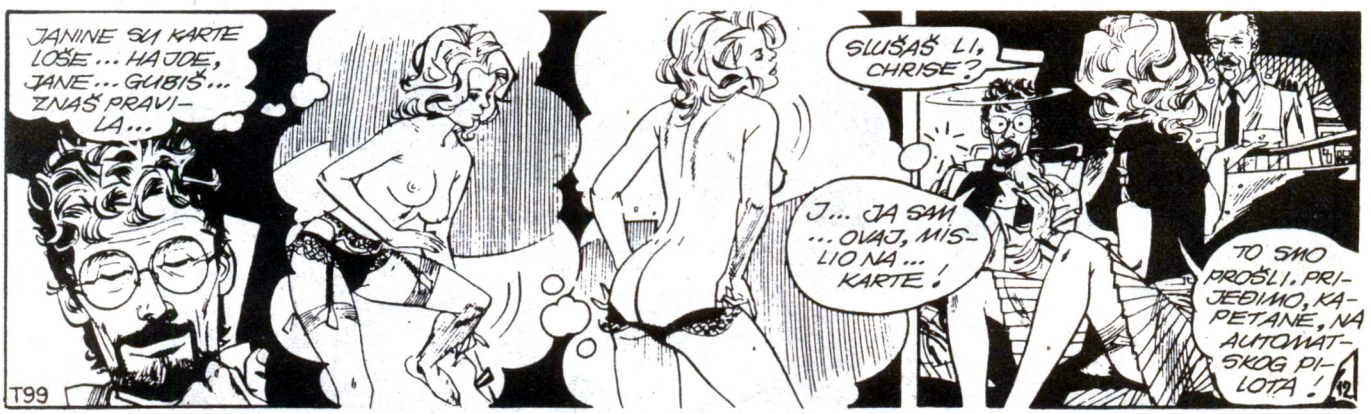
JANINE SU KARTE LOŠE... HAJDE, JANE... GUBIŠ... ZNAŠ PRAVILA...
T99
SLUŠAŠ LI, CHRISE?
J... JA SAM ...OVAJ, MISLIO NA... KARTE!
TO SMO PROŠLI. PRIJEĐIMO, KAPETANE, NA AUTOMATSKOG PILOTA!
12

OVDJE UKLJUČUJEM AUTOMATSKOG PILOTA, KOJI NAS DIŽE NA 18 KILOMETARA...
...I ODRŽAVA BRZINU OD 1250 MILJA NA SAT. POGLEDAJ KROZ PROZOR, JANE!
VIDJET ĆEŠ UZLIJETANJE DRUGOG „CONCORDEA". ZAŠILJENI MU SE NOS PODIGNE KAD JE U PRAVILNU POLOŽAJU.
JEDVA ČEKAM DA KRENEM NA PUT. MOŽEŠ LI MI TO SREDITI, CHRIS?
T101
18

NADAM SE DA ĆEŠ ORGANIZIRATI TAJ PUT.
KAKAV JE ONO UREĐAJ KOJI SMO VIDJELI NA „CONCORDEU".
MAH-METAR.
KAD POKAŽE 2,04, TO ZNAČI DA LETIMO DVAPUT BRŽE OD ZVUKA.
ACH
2.01
TREBALO BI MI MALO TE BRZINE! OH, CHRISE, TOLIKO TOGA MORAM POSTIĆI... NAKON TOLIKO VREMENA!
T102
14

Poslije...
SVE JE SREĐENO! AMERIKO, STIŽEMO ...„CONCORDEOM"!
CHRISE, TI SI GENIJ!
JANE... TU SI?
HEJ, OVO POSTAJE NAVIKA! SAMO MALO!
IMAMO SREĆE ...LETI SAMO ŠEST „CONCORDEA"!
T103
ŠTO TO IMAM ŠTO MI DONOSI SREĆU?
PA... DA POČNEMO S PAROM DIVNIH NOGU...
15

BUDUĆI DA ZNAŠ KAKO SE OVA PTICA SNALAZI, OPUSTI SE.
OPUŠTENA SAM. UŽIVAM U POGLEDU...
...A, ENO I STAROG MJESECA. NIJE SE NIMALO PROMIJENIO OTKAKO SAM BILA U ZABORAVU!
NIJE. ISTI JE, SAMO SU LJUDI PROŠETALI NJIME!
T104
NASTAVI, ZABAVLJAŠ ME!
BIO BIH PRESRETAN!
16

PRIBERI SE, JANE. SVAKO DIJETE ZNA DA SU TAMO BILI LJUDI! PITAJ NEILA ARMSTRONGA, BIO JE PRVI.
„MALI KORAK ZA ČOVJEKA-DIVOVSKI ZA ČOVJEČANSTVO". REKAO JE. BILO JE JOŠ JEDANAEST EKSPEDICIJA...
T105
NARAVNO, OSIM DONESENOGA KAMENJA KOJE MNOGO KAZUJE O SUNČEVOM SISTEMU, MJESEC JE I DRUKČIJE UPOTREBLJIV...
NE OVDJE, DRAGI. KAPETAN TO NE BI ODOBRIO!
17

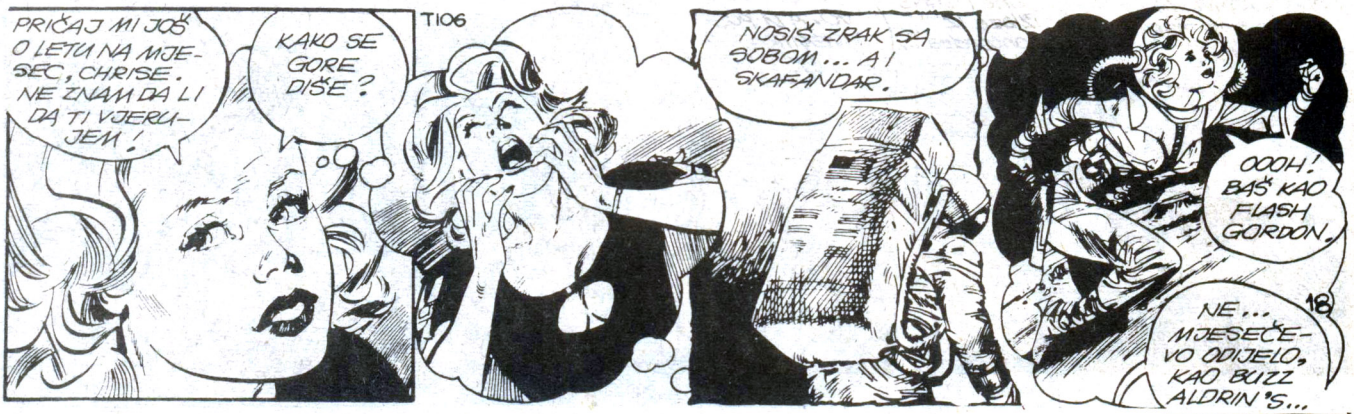
PRIČAJ MI JOŠ O LETU NA MJESEC, CHRISE. NE ZNAM DA LI DA TI VJERUJEM!
KAKO SE GORE DIŠE?
T106
NOSIŠ ZRAK SA SOBOM... A I SKAFANDAR.
OOOH! BAŠ KAO FLASH GORDON.
NE... MJESEČEVO ODIJELO, KAO BUZZ ALDRIN'S...
18

ZAMISLI MENE U TOJ ODJEĆI!
RADIJE BIH TE ZAMISLIO BEZ NJE...
PRIČAJ MI NEŠTO O KAMENJU DONESENOM S MJESECA.
DOBRO. EVO IH U AKCIJI.
OVA KUGLA OTRAGA JE PLANET ZEMLJA.
T107
19

KAKO IZGLEDA MJESECEVA STIJENA?
EVO PRIMJERKA. ON NAM OTKRIVA CIJELU POVIJEST NAŠEG SUNČEVA SISTEMA!
ALI TI ISTRAŽIVAČI NISU SAMO SKUPLJALI KAMENJE. ISPITIVALI SU I OKOLINU...
...VOZEĆI SE OVOM ČUDNOM NAPRAVOM.
20
T108

OČARAO SI ME, CHRISE! OSOBITO IZGLEDOM ZEMLJINE OBLINE.
OBLINE SU DIVNA STVAR... A POGLEDAŠ LI SAD TAMO...
T109
...VIDJET ĆEŠ CAPE CANAVERAL. TAMO SLIJEĆEMO... ČEKA NAS BEZBROJ NEOTKRIVENIH ČUDESA!
21
CAPE CANAVERAL, JANE! ONE ZGRADE TAMO!
Jane i Chris izlaze iz „Concordea"...
ZAISTA DOJMLJIVO. A U POGLEDU SVEMIRA... ZNAŠ LI ŠTO? VOLJELA BIH POLETJETI...
SVE U SVOJE VRIJEME, DUŠO!
T110
22
JANE, UPOZNAJ ZAPOVJEDNIKA JOHNA YOUNGA... GLAVNOG ASTRONAUTA.
IMA ŠEST LETOVA, UKLJUČUJUĆI I ONAJ NA MJESEC.
TREBA LI VAM PARTNER, ZAPOVJEDNIČE, VAŠA SAM!
ZAPAMTIT ĆU. NAJPRIJE DA VAS UVEDEM U TAJNE „SHUTTLEA"...
...TAMO. GA STRANE RAKETE.
USA
23
TO JE DAKLE, „SHUTTLE", NA RAKETI... ZGODAN JE, JE LI?
KAO U MAJČINU KRILU!
USA
...HM... DA... ALI JEDNO JE KRILO KUDIKAMO UDOBNIJE...
SVE OKUŠAJ JEDNOM, DVAPUT AKO VRIJEDI. VODITE NAS, ZAPOVJEDNIČE!
24
T112

NE MOŽE SE „SHUTTLE-OM" POLETJETI KAD SE HOĆE. NAJPRIJE SE TREBA PRIVIKAVATI NA SIMULATORIMA POPUT OVOG!
POLAKO SE SMJESTI, JANE.
T113
NEMA POTREBE ZA ŽURBOM, JE LI?
NIMALO!
TAKO, SAD VIDITE ŠTO I PILOT KAD UISTINU UPRAVLJA.
SVE ĆETE TO NAUČITI U TREN OKA.
T114
SAMO NEKOLIKO PODATAKA, JANE. „SHUTTLE" UZLIJEĆE POTISNUT DVAMA GLAVNIM MOTORIMA...
...I S NEKOLIKO RAKETNIH NOSAČA TEŠKIH PO 600 TONA, PADAJU U MORE NA VISINI OD 25 MILJA...
ŠTETA!
BEZ BRIGE, POPRAVLJAJU SE I OPET SU UPOTREBLJIVI...
...ALI NE I VELIKI VANJSKI SPREMNIK. ON EKSPLODIRA PRI PADU U MORE.
26
KAKO BI BILO DA NEŠTO PRIGRIZEMO, ZAPOVJEDNIČE?
DOBAR PRIJEDLOG...
NA PRIMJER, JUHU OD GLJIVA, SENDVIČ SA ŠUNKOM I SIROM, UMAK OD RAJČICA, KOLAČ I ČAJ?
SLAŽEM SE. ALI ZAŠTO TOLIKO TOGA?
TO JE TIPIČAN SVEMIRSKI OBROK.
I MOGLI BISTE SE NAVIKAVATI NA NJ!
HEJ, DA VI TO NE PREDLAŽETE...!?
T1
27
Poslije objeda...
T116
ODMAH SE VRAĆAM.
...SAMO DA SE DOTJERAM.
TO JE ONA!
TAKO DAKLE...
PITAJ JE!
ŠALITE SE!
MISLITE... ORIGINAL?
OPROSTITE, JESTE LI VI JANE?
ŠTO... JA... DA!
SLAVNA JANE!
DAKAKO, TO JE ONA! POGLEDAJ JE SAMO!
HEJ, MOMCI, LAKŠE!
28

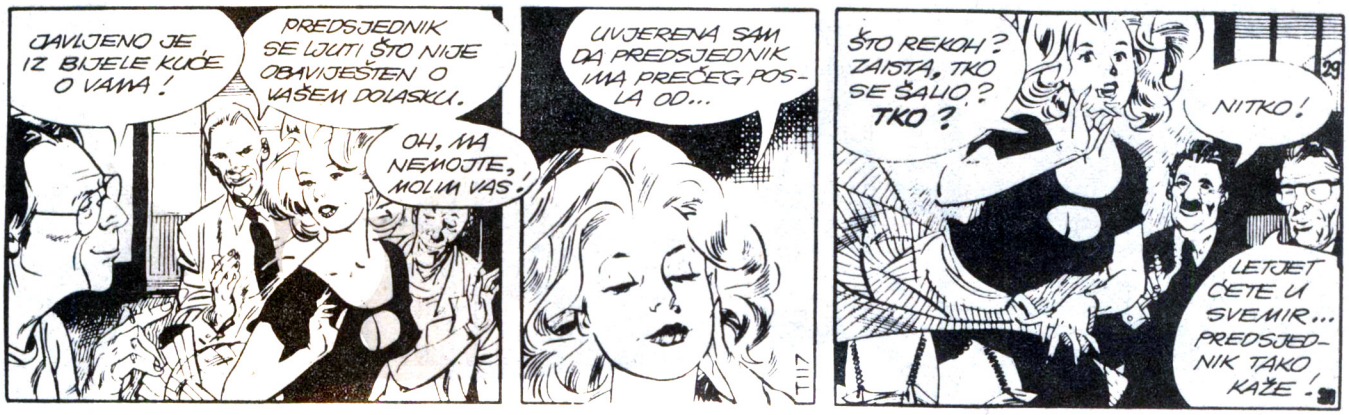
JAVLJENO JE IZ BIJELE KUĆE O VAMA!
PREDSJEDNIK SE LJUTI ŠTO NIJE OBAVIJEŠTEN O VAŠEM DOLASKU.
OH, MA NEMOJTE, MOLIM VAS!
UVJERENA SAM DA PREDSJEDNIK IMA PREČEG POSLA OD...
T117
ŠTO REKOH? ZAISTA, TKO SE ŠALIO? TKO?
NITKO!
LETJET ĆETE U SVEMIR... PREDSJEDNIK TAKO KAŽE!
29

NATRAG U „SHUTTLE", JANE... BRZO!
ZA KRATKO ĆEŠ VRIJEME, MALA, IMATI MNOGO POSLA.
Ponovo u simulatoru...
ČINI SE DA TI TO IDE OD RUKE.
NITKO NE IDE U SVEMIR BEZ LETAČKOG ZNANJA.
T118
BESTEŽINSKO STANJE! KAKAV ĆE TO DOŽIVLJAJ BITI!
30

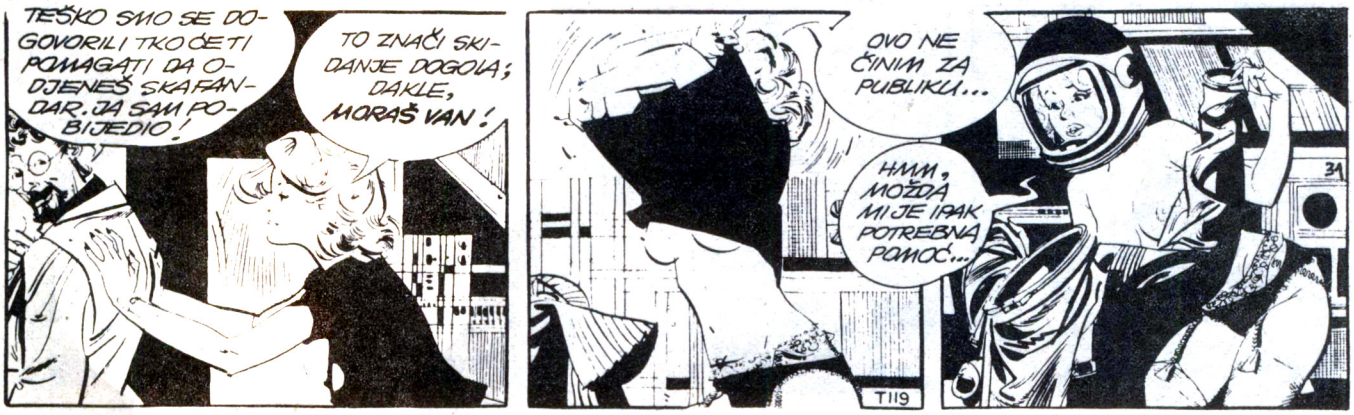
TEŠKO SMO SE DOGOVORILI TKO ĆE TI POMAGATI DA ODJENEŠ SKAFANDAR. JA SAM POBIJEDIO!
TO ZNAČI SKIDANJE DOGOLA; DAKLE, MORAŠ VAN!
OVO NE ČINIM ZA PUBLIKU...
HMM, MOŽDA MI JE IPAK POTREBNA POMOĆ...
T119
31

RADO ĆU TO UČINITI.
ŠTO SI SE UKIPIO? POŽURI MALO!
OPROSTI... ČINI SE DA JE GRIJEH ODIJEVATI TE!
TAKO. SAD POGLEDAJ TAMO...
T120
...I VIDJET ĆEŠ PTICU KOJA ĆE TE ODNIJETI U SVEMIR!
USA
32

UISTINU ĆU PUTOVATI U TOME?
NARAVNO. NE SMIJEMO RAZOČARATI PREDSJEDNIKA!
PODUZETO JE SVE DA SLUČAJNO NE OTPLUTAŠ NOĆU!
BIT ĆE TI DOBRO, IMAT ĆEŠ SVU UDOBNOST... ČAK SVEMIRSKU PIDŽAMU!
KAKO BIH MOGLA?
Vrata za spavanje
T121
33
Prolaze dani... vrijeme lansiranja se bliži...
T122
ORGANIZIRAN TI JE OPROŠTAJNI TULUM. HAJDEMO, JANE...
EVO JE...
GOVOR!
ČUJMO GOVOR!
DOBRO! KAO ŠTO ZNATE, USKORO SE SKIDAM...
HURA!
PA ŠTO ČEKAMO?
34
...SKIDAM SE SA ZEMLJE, POMOĆU „SHUTTLEA"...
SRETNE LI POSADE!
PRIJE NEGOLI ODEM, OTKRIT ĆU NEŠTO...
HURAAA! PENJI SE NA STOL, DA SVI VIDIMO!
HEJ, MOŽETE LI BITI OZBILJNI?
ONO ŠTO ĆU REĆI GOLA JE ISTINA...
TOOO! HAJDEEE!
35
T123
TIŠE, MOLIM! OTKRIT ĆU VAM...
POŽURI, JANE!
T124
SVAKA DRUGA BRITANKA URADILA BI ISTO! POKAZAT ĆU VAM...
...DA SAM SRETNA ŠTO SAM IZABRANA ZA OVAJ LET!
...OD ČEGA SAM GRAĐENA!
JUHUUU! NAPOKON!
36
BILO JE VRIJEME!

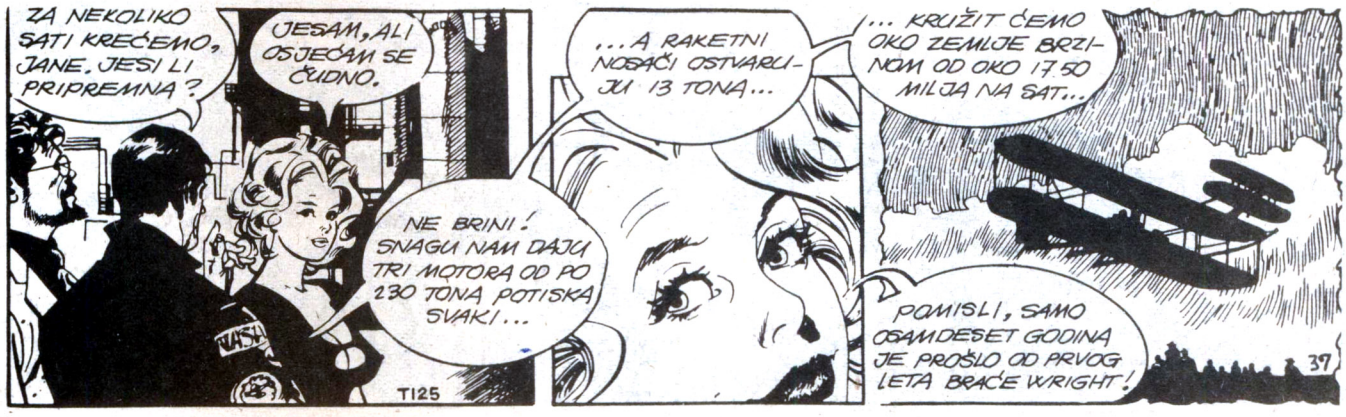
ZA NEKOLIKO SATI KREĆEMO, JANE. JESI LI PRIPREMNA?
JESAM, ALI OSJEĆAM SE ČUDNO.
NE BRINI! SNAGU NAM DAJU TRI MOTORA OD PO 230 TONA POTISKA SVAKI...
T125
...A RAKETNI NOSAČI OSTVARUJU 13 TONA...
...KRUŽIT ĆEMO OKO ZEMLJE BRZINOM OD OKO 17.50 MILJA NA SAT...
POMISLI, SAMO OSAMDESET GODINA JE PROŠLO OD PRVOG LETA BRAĆE WRIGHT!
37

THE Mirror IN
JANE otkriva sve
IMA LI SLIKA?
DA VIDIMO...
NIJE ONO ŠTO MISLIŠ... ONA LETI U SVEMIR...
...U SHUTTLEU. ZA KOJU MINUTU, KAŽU...
ZBOGOM, NARODE... ZASAD!
38

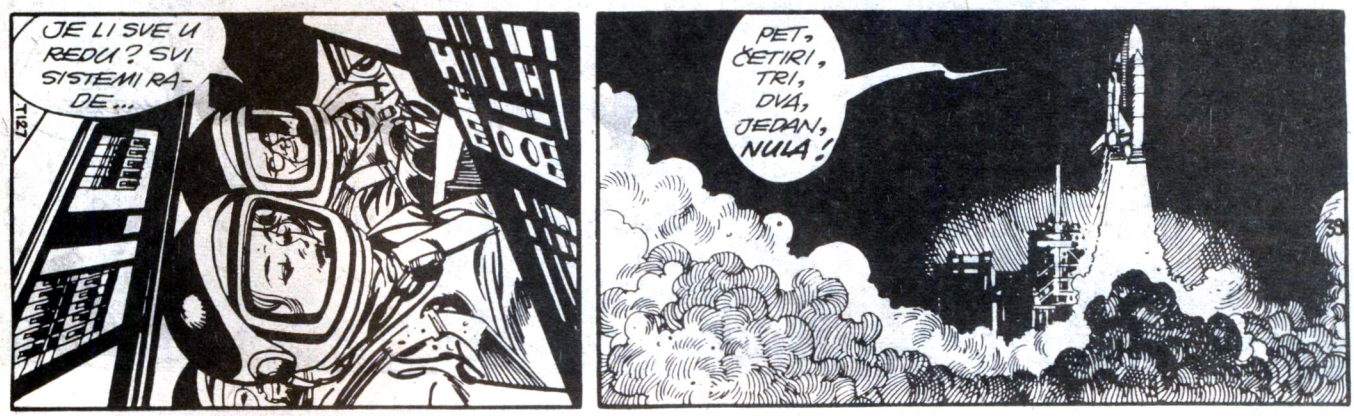
JE LI SVE U REDU? SVI SISTEMI RADE...
T127
PET, ČETIRI, TRI, DVA, JEDAN, NULA!

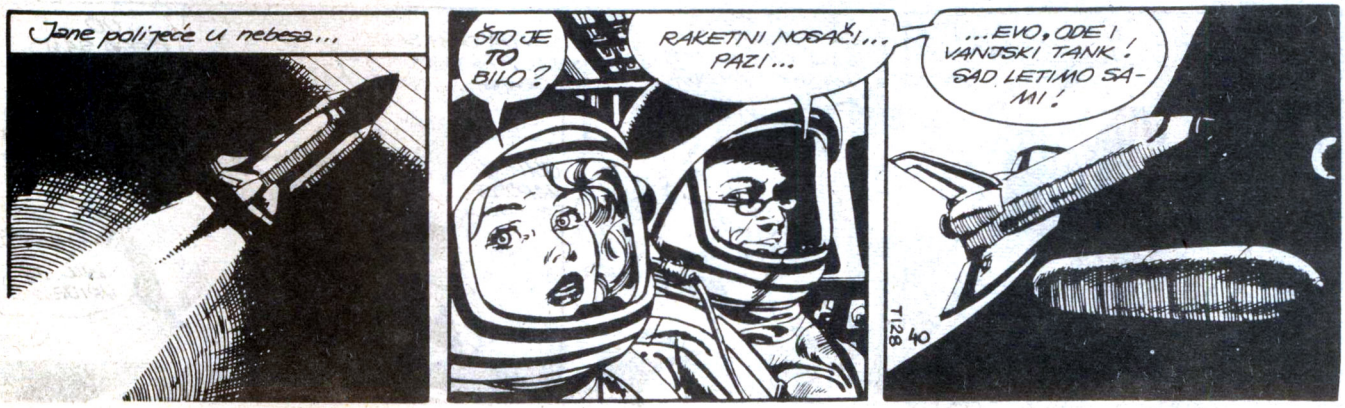
Jane polijeće u nebesa...
ŠTO JE TO BILO?
RAKETNI NOSAČI... PAZI...
...EVO, ODE! VANJSKI TANK! SAD LETIMO SAMI!
T128
40

ŠTO SLIJEDI, ZAPOVJEDNIČE?
OTVARAMO VRATA TERETNOG PROSTORA!
INAČE BI SE ON PREGRIJAO... MORAMO PROVJERAVATI TEMPERATURU, MALA...
DOĐI I POGLEDAJ, JANE.
ENO ZEMLJE SA 200 MILJA VISINE!
T129
ZAISTA STE GENIJ, ZAPOVJEDNIČE! MOŽETE UPRAVLJATI OVOM LETJELICOM.
ZAPRAVO NISAM...
KAD BI SE POSLUŽILA NOŽNIM OSLONCIMA, KAO ŠTO SAM TE UČIO, SAMA BI VIDJELA.
T130
CIJELI LET NADZIRU KOMPJUTORI... MOŽEŠ TI TO... MORAT ĆEŠ...
42
AKO SI ZABORAVILA, SVRHA JE LETA DA LANSIRAMO KOMUNIKACIJSKI SATELIT ZA INDONEZIJU.
TO ĆEMO UČINITI ZA KOJU MINUTU!
UMIRIT ĆE SE NA 22.000 MILJA IZNAD EKVATORA...
ALI NE BRINI... NE IDEMO TAKO DALEKO. ON IMA SVOJ MOTOR!
T131 43
KAKVA JE ONO SUMAGLICA?
HALEYJEV KOMET. PLANIRANO JE DA SE POGLEDA IZBLIZA.
POGLEDAJ KROZ OVO!
T132
HALEYJEV KOMET... ČULA SAM ZA NJ.
OD VREMENA DO VREMENA PRIBLIŽI SE ZEMLJI...
KAO SAD... SAMO 1000 MILIJUNA MILJA!
44
NASA

EVO... OOE...
ZADATAK IZVRŠEN! ZAŠTO MALO NE PRODRIJEMAŠ, JANE?
PA, ZAŠTO NE...
...ALI NEĆU U KREVET SA SVIM OVIM NA SEBI... TAKO...
T133
MALO JE ŠKAKLJIVO U BESTEŽINSKOM...
T134
OH, ZABOGA, IZGUBILA SAM OSLONAC...
Za to vrijeme u kontrolnoj dvorani u Houstonu...
HEJ, MOMCI! GLEDAJTE SAD OVO!
46
MOJE RUBLJE... UH... VRAĆAJ SE...
U hjustonskoj kontroli...
ONA OSTAJE BEZ NJEGA!
NEMA GA, LJUDI! NESTADE!
47
T135
OVDJE BBC 1. ZBOG NAJNOVIJIH VIJESTI PREKIDAMO GOVOR MINISTRA ZA EKONOMSKA PITANJA...
IZ HOUSTONA JE JAVLJENO DA JE JANE IZGUBILA SVOJE RUBLJE U SVEMIRU...
... EVO EKSKLUZIVNIH SLIKA UŽIVO IZ „SHUTTLEA"
48
T136

HUMOR

Hoviv

Jedan od najpoznatijih karikaturista Francuske René Hovivian rodio se 1929. godine u mjestu Vienne nedaleko od Lyona. Otac mu je Amerikanac koji se dvadesetih godina doselio u Francusku. Poslije drugog svjetskog rata njegova obitelj se odselila u Sovjetski Savez. Hoviv se s obitelji našao u Sibiru i zaposlio se kao crtač. Ilustrirao je knjige za djecu, ali je spoznao da je karikatura njegov pravi poziv. Prve karikature objavio je u nekom sibirskom komsomolskom listu. U Sibiru je ostao sedam godina, a zatim se vratio u Armeniju. Kraće vrijeme boravi u Erivanu i tada odlazi u Moskvu, gdje se zaposlio u humorističkom listu »Krokodil«. Budući da je Hoviv zadržao francusko državljanstvo, 1964. je odlučio da se kao karikaturist okuša u Parizu. Počeo je surađivati u »Paris Soiru« i nekim tjednicima, a 1968. je odlučio da svoje radove pošalje »Paris Matchu« i londonskom »Punchu«. Otad neprestano surađuje s ovim revijama i postiže svjetsku afirmaciju. Hoviv isprva nije radio erotske karikature, ali otad se sve više okreće tom žanru.

— Znate, ja volim lijepe žene, ali trudim se da ne budem vulgaran — izjavio je prije desetak godina dopisniku »Vjesnika«. — Moje su karikature erotske, ali nisu vulgarne — ističe Hoviv. Evo još jednog njegovog zanimljivog zapažanja: — Karikaturist ne može mrziti. Njemu se može nešto ne svidati. U socijalističkim odnosima vidim smisao i budućnost ljudske egzistencije.

Na pitanje u kojim zemljama izlaze njegove karikature, Hoviv odgovara: — Objavljuju me u svim zemljama u kojima izlaze novine.

— Ljubazno mu se smiješi, pa neće opaziti da mi je istekla kreditna kartica!

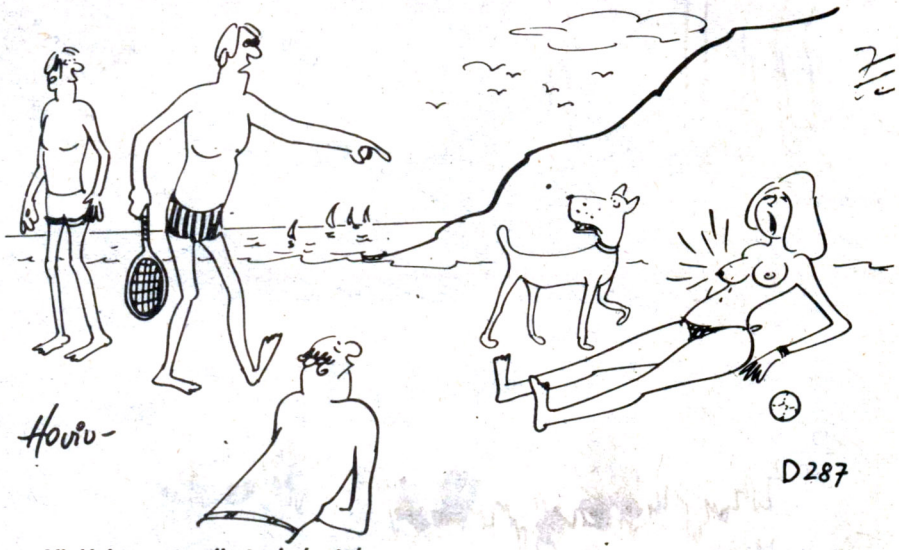

— Ali, Hektore, to nije tvoja lopta!

— Zar si morao oca nagovoriti da dođemo baš na OVU plažu?

(bez riječi)

TRAGOVI U SNIJEGU

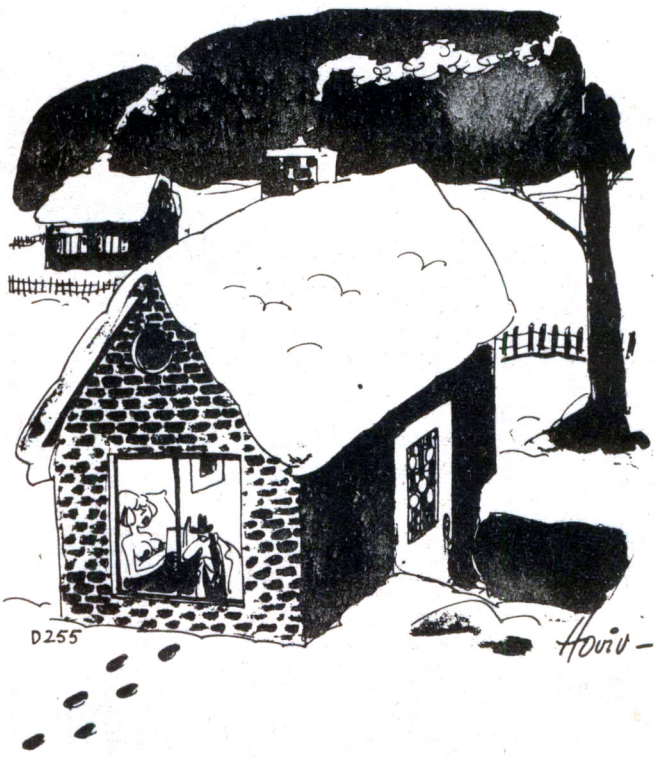

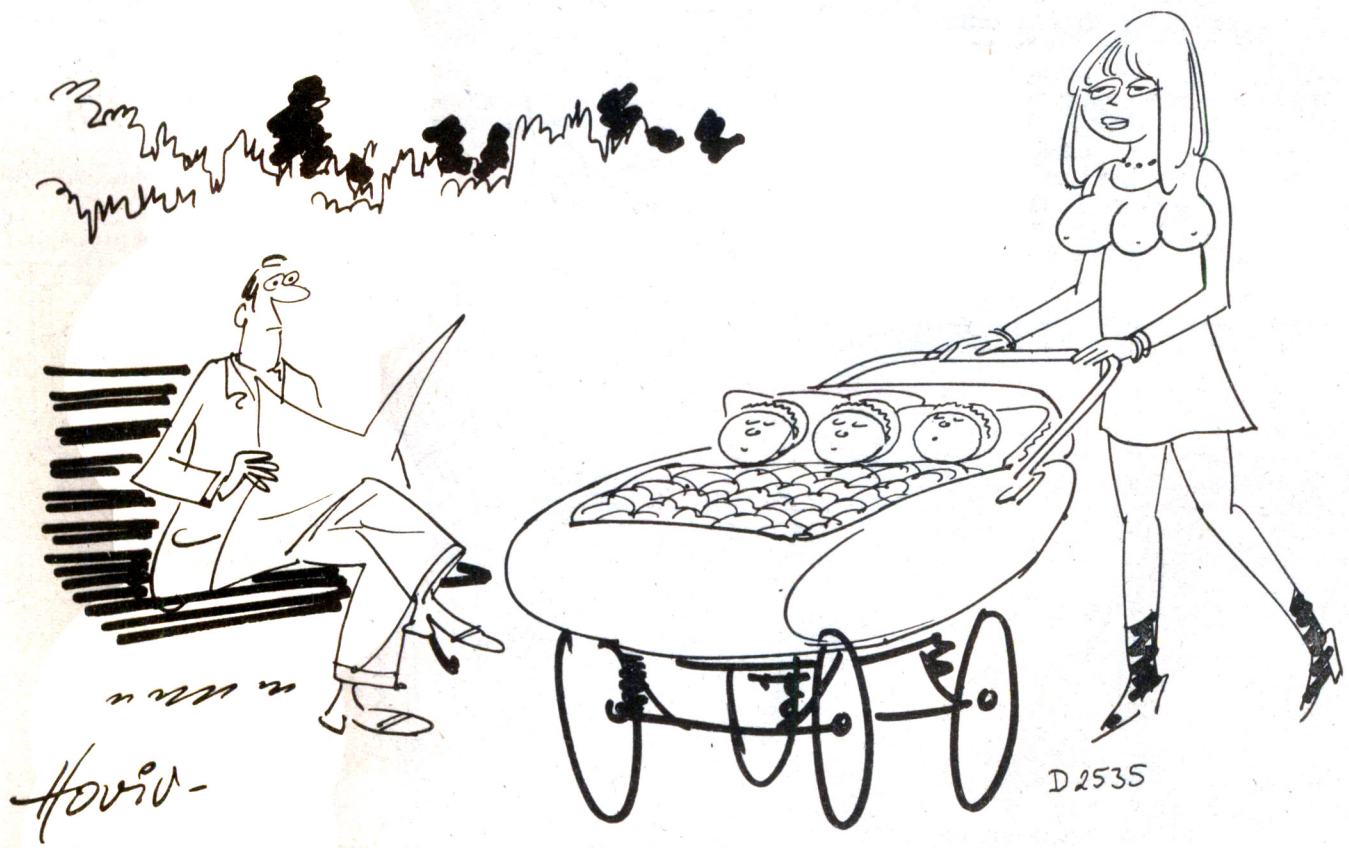

(bez riječi)

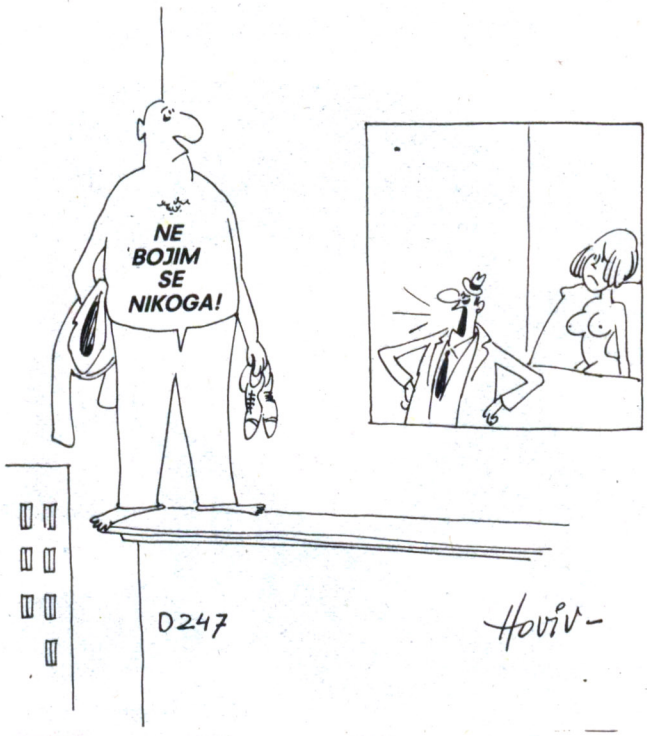

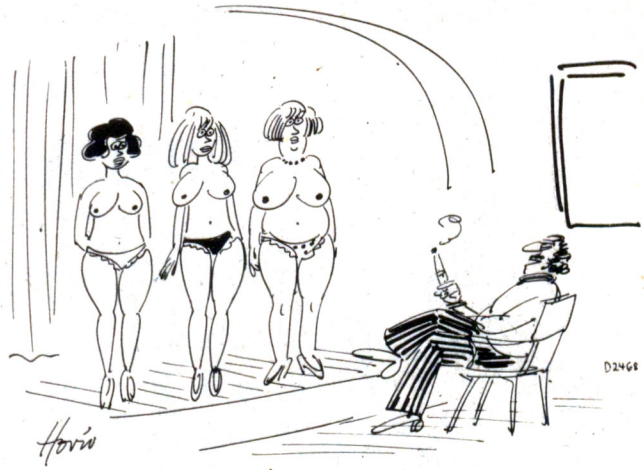

— Ne brinite, za striptiz nisu toliko važne linije, nego ono između njih!

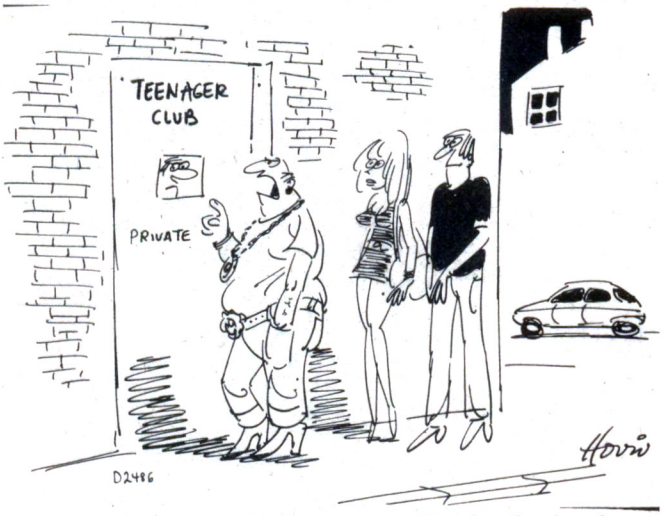

— Možda se doimam kao šezdesetogodišnjak, ali nakon kure pomlađivanja osjećam se kao da mi je osamnaest!

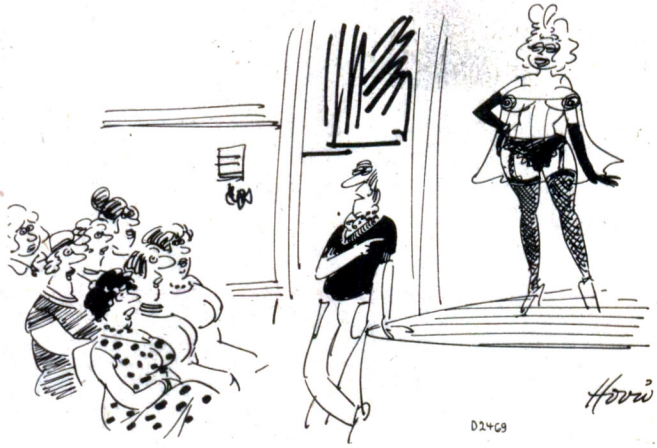

— A sad pođite kući i pokažite muževima što ste ovdje naučile... prije nego što zaspu pred televizorom!

— Pogledajte, doktore! Vaša terapija daje prave rezultate!

— Šefe, zar ne možete poput mene grijati ruke na radijatoru?

Kazete za vruće sastanke

»Electric Blue«, »Playboy«, »New Look« ili »Phantasme«. Svejedno je što ćete uzeti u ruke. Djevojke, djevojke i opet djevojke. Tu se »poznati« pitaju o duhovitostima ili banalnostima, tu se predlažu nove metode, te skidaju do kože (i dalje) djevojke u velikom broju, kako bi se predstavile privrženom gledaocu s malo riječi i mnogo, mnogo tijela. To je najnoviji hit – videomagazini za muškarce. Točnije, časopisi zabilježeni na video traci. Kupuju se ili posuđuju u velikim količinama. Da li mogu ugroziti časopise?

Proizvođači magazina za muškarce nisu jako sretni što konkuriraju časopisi na trakama. Heinz van Nouhuys, ponekad filozofski komentator pohotljivog vremeplova, a glavnim zanimanjem izdavač časopisa »Lui« u Njemačkoj, kaže:

– Nismo oduševljeni da »Lui« izdamo i kao video-magazin na traci. Naravno, svi mislimo da valja slijediti suvremene tržišne zahtjeve. Njih se ne može ignorirati, pa moramo nešto učiniti da ne ostanemo po strani. U Parizu radimo pilot-projekte, tako da ćemo i mi doći na tržište s jednom videokazetom.

Inače, zasad se najviše traži »New Look« od »Atlas-videa«, s reportažom o Bangkoku, razgovorom s Francisom Coppolom, te portretom nekog pariškog frizera, koji pokazuje erotske frizure jednako na glavi kao i negdje drugdje. (bb) ●

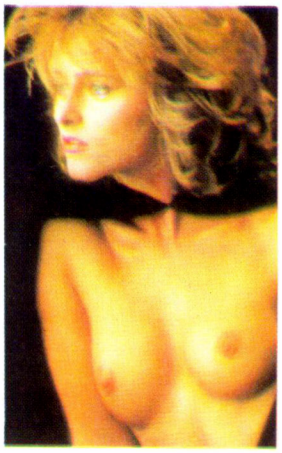

Linda-Maria

erotika